

(19) Országkód

HU

**MAGYAR
KÖZTÁRSASÁG**

**MAGYAR
SZABADALMI
HIVATAL**

SZABADALMI LEÍRÁS

(11) Lajstromszám:

216 017 B

- (21) A bejelentés ügyszám: 388/89
(22) A bejelentés napja: 1988. 11. 18.
(30) Elsőbbségi adatok:
07/161,072 1988. 02. 26. US
07/263,584 1988. 10. 26. US
07/191,263 1988. 05. 06. US
07/139,886 1987. 12. 30. US
07/122,714 1987. 11. 18. US
07/271,450 1988. 11. 14. US
(86) Nemzetközi bejelentési szám: PCT/US 88/04125
(87) Nemzetközi közzétételi szám: WO 89/04669
(40) A közzététel napja: 1990. 09. 28.
(45) A megadás meghirdetésének a dátuma a Szabadalmi
Közlönyben: 1999. 04. 28.

(51) Int. Cl.⁶

C 12 N 15/51
A 61 K 39/29
G 01 N 33/53
C 12 Q 1/70

(72) Feltalálók:

Choo, Qui-Lim, El Cerrito, Kalifornia (US)
Houghton, Michael, Danville, Kalifornia (US)
Kuo, George, San Francisco, Kalifornia (US)

(73) Szabadalmas:

Chiron Corp., Emeryville, Kalifornia (US)

(74) Képvisező:

S. B. G. & K. Budapesti Nemzetközi Szabadalmi
Iroda, Budapest

(54) **Eljárás HCV-1 polipeptidek, HCV-1 polinukleotidok, rekombináns vektorok és gazdasejtek, valamint immunesszé kit, hepatitis C vírusfertőzés elleni vakcinák, a fertőzés kimutatására szolgáló diagnosztikumok előállítására, és immunvizsgálati és vírustenyésztési eljárás**

KIVONAT

A találmány egyik tárgyát hepatitis C-1 vírusból (HCV-1) származó cDNS-szekvenciacsald előállítására irányuló eljárás képezi. Ezek a szekvenciák olyan antigéneket kódolnak, amelyek immunológiailag reagálnak a C hepatitisben szenvedő egyénekben jelen lévő antitestekkel.

A HCV-1 cDNS-szekvenciák alkalmasak olyan HCV-1 polinukleotid vizsgálóminták tervezésére és olyan HCV-1 polipeptidek szintézisére, amelyek im-

munesszében alkalmazhatók. Ezek az eljárások ugyan- csak a találmány tárgyát képezik. Ezenkívül ezek a cDNS-szekvenciák alkalmasak olyan immunogén poli- peptidek találmány szerinti szintéziséhez, amelyek HCV-1 fertőzések megelőző és/vagy terápiás kezelésé- hez vakcinaként alkalmazhatók.

A találmány szerint előállított reagensek lehetővé teszik HCV-1 ágensek vagy ágenseknek a szaporítá- sát szövettenyésztő rendszerekben.

A találmány egyik tárgyát hepatitis C-1 vírusból (HCV-1) származó cDNS-szekvenciacsald előállítási irányuló eljárás képezi. Ezek a szekvenciák olyan antigéneket kódolnak, amelyek immunológiailag reagálnak a C hepatitisben szenvedő egyénekben jelen lévő antitestekkel.

A HCV-1 cDNS-szekvenciák alkalmasak olyan HCV-1 polinukleotid vizsgálóminták tervezésére és olyan HCV-1 polipeptidek szintézisére, amelyek immunesszében alkalmazhatók. Ezek az eljárások ugyancsak a találmány tárgyát képezik. Ezenkívül ezek a cDNS-szekvenciák alkalmasak olyan immunogén polipeptidek találmány szerinti szintéziséhez, amelyek HCV-1 fertőzések megelőző és/vagy terápiás kezeléséhez vakcinaként alkalmazhatók.

A találmány szerint előállított reagensek lehetővé teszik HCV-1 ágensek szaporítását szövettényésztő rendszerekben.

A találmány olyan anyagokra és eljárásokra vonatkozik, amelyek a nem A, nem B hepatitisvírus (NANBV) elterjedésének meghatározására és kezelésére alkalmasak. Pontosabban, a találmány diagnosztikus DNS-fragmentumokra, diagnosztikus fehérjékre, diagnosztikus antitestekre, valamint védőantigénre és a NANB-hepatitis etiológiai kialakítója, vagyis a hepatitis C vírus elleni antitestekre vonatkozik.

Az alábbiakban ismertetjük azokat az irodalmi helyeket, amelyekre hivatkozni fogunk.

Barr és munkatársai: *Biotechniques*, 4, 428 (1986);
Botstein: *Gene*, 8, 17 (1979);

Brinton M. A.: a „THE VIRUSES: THE TOGAVIRIDAE AND FLAVIVIRIDAE” című kiadványban (sorozatszerkesztők: Fraenkel-Conrat és Wagner, kötet szerkesztők: Schlesinger és Schlesinger, kiadó: Plenum Press), 327–374. oldal (1986);

Broach: A „Molecular Biology of the Yeast *Saccharomyces*” című kiadványban, 1. kötet, 445. oldal; Cold Spring Harbor Press (1981);

Broach és munkatársai: *Meth. Enz.*, 101, 307 (1983);

Chang és munkatársai: *Nature*, 198, 105 (1977);

Chirgwin és munkatársai: *Biochemistry*, 18, 5294 (1979);

Chomczynski és Sacchi: *Analytical Biochemistry*, 162, 156 (1987);

Clewell és munkatársai: *Proc. Natl. Acad. Sci., USA*, 62, 1159 (1969);

Clewell: *J. Bacteriol.*, 110, 667 (1972);

Cohen (1972) *Proc. Natl. Acad. Sci., USA*, 69, 2110 (1972);

Cousens és munkatársai: *Gene*, 61, 265 (1987);

De Boer és munkatársai: *Proc. Natl. Acad. Sci., USA*, 292, 128 (1983);

Dreesman és munkatársai: *J. Infect. Disease*, 151, 761 (1985);

Feinstone S. M. és Hoofnagle J. H.: *New Engl. J. Med.*, 311, 185 (1984);

Fields és Knipe: *FUNDAMENTAL VIROLOGY* (kiadó: Raven Press, New York) (1986);

Fiers és munkatársai: *Nature*, 273, 113 (1978);

Gerety R. J. és munkatársai: a *VIRAL HEPATITIS AND LIVER DISEASE* című kiadványban (szerkesztők: Vyas B. N., Dienstag J. L. és Hoofnagle J. M., kiadó: Grune and Stratton Inc. 23–47. oldal (1984);

Goeddel és munkatársai: *Nucleic Acids Res.*, 8, 4057 (1980);

Graham és Van der Eb: *Virology*, 52, 546 (1978);

5 Grunstein és Hogness: *Proc. Natl. Acad. Sci., USA*, 73, 3961 (1975);

Grych és munkatársai: *Nature*, 316, 74 (1985);

Gubler és Hoffman: *Gene*, 25, 263 (1983);

10 Hammerling és munkatársai: „MONOCLONAL ANTIBODIES AND T-CELL HYBRIDOMAS”;

15 Hess és munkatársai: *J. Adv. Enzyme Reg.*, 7, 149 (1968);

Hinnen és munkatársai: *Proc. Natl. Acad. Sci., USA*, 75, 1929 (1978);

20 Hitzeman és munkatársai: *J. Biol. Chem.*, 255, 2073 (1980);

Holland és munkatársai: *Biochemistry*, 17, 4900 (1978);

Holland: *J. Biol. Chem.*, 256, 1385 (1981);

25 Houghton és munkatársai: *Nucleic Acids Res.*, 9, 247 (1981);

Hunyh T. V. és munkatársai: a „DNA CLONING TECHNIQUES; A PRACTICAL APPROACH” című kiadványban (szerkesztő: Glover D., kiadó: IRL Press, Oxford, Egyesült Királyság), 49–78. oldal;

30 *Immun. Rev.*, 62, 185 (1982);

Iwarson: *Brisith Medical J.*, 295, 946 (1987);

Kennett és munkatársai: „MONOCLONAL ANTIBODIES” (1980);

Laemmli: *Nature*, 227, 680 (1970);

35 Lee és munkatársai: *Science*, 239, 1288 (1988);

Maniatis T. és munkatársai: „MOLECULAR CLONING; A LABORATORY MANUAL” (Cold Spring Harbor Press, Cold Spring Harbor, New York) (1982);

40 Mayer és Walker szerkesztésében: „IMMUNOCHEMICAL METHODS IN CELL AND MOLECULAR BIOLOGY” (Academic Press, London) (1987);

Maxam és munkatársai: *Methods in Enzymology*, 65, 499 (1980);

45 MacNamara és munkatársai: *Science*, 226, 1325 (1984);

Messing és munkatársai: *Nucleic Acids Res.*, 9, 309 (1981);

Messing: *Methods in Enzymology*, 101, 20–37 (1983);

50 *METHODS IN ENZYMOLOGY* (Academic Press);

Michelle és munkatársai: *Int. Symposium on Viral Hepatitis*;

55 Monath: a „THE VIRUSES: THE TOGAVIRIDAE AND FLAVOVIRIDAE” című kiadványban (sorozatszerkesztők: Fraenkel-Conrat és Wagner, kötet szerkesztők: Schlesinger és Schlesinger, kiadó: Plenum Press), 375-440. oldal (1986);

Nagahuma és munkatársai: *Anal. Biochem.*, 141, 74 (1984);

60 Neurath és munkatársai: *Science*, 224, 392 (1984);

Nisonoff és munkatársai: *Clin. Immunol. Immunopathol.*, 21, 397–406 (1981);

Overby L. R.: *Curr. Hepatol.*, 5, 49 (1985);

Overby L. R.: *Curr. Hepatol.*, 6, 65 (1986);

Overby L. R.: *Curr. Hepatol.*, 7, 35 (1987);

Peleg: *Nature*, 221, 193 (1969);

Pfefferkorn és Shapiro: A „COMPREHENSIVE VIROLOGY” című sorozat 2. kötetében (szerkesztők: Fraenkel-Conrat és Wagner, kiadó: Plenum, New York), 171–230. oldal (1974);

Prince A. M.: *Annu. Rev. Microbiol.*, 37, 217 (1983);

Rice és munkatársai: a „THE VIRUSES: THE TOGAVIRIDAE AND FLAVOVIRIDAE” című kiadványban (sorozatszerkesztők: Fraenkel-Conrat és Wagner, kötet szerkesztők: Schlesinger és Schlesinger, kiadó: Plenum Press), 279–328. oldal (1986);

Roehrig: a „THE VIRUSES: THE TOGAVIRIDAE AND FLAVOVIRIDAE” című kiadványban (sorozatszerkesztők: Fraenkel-Conrat és Wagner, kötet szerkesztők: Schlesinger és Schlesinger, kiadó: Plenum Press) (1986);

Sadler és munkatársai: *Gene*, 8, 279 (1980);

Saiki és munkatársai: *Nature*, 324, 163 (1986);

Sanger és munkatársai: *Proc. Natl. Acad. Sci., USA*, 74, 5463 (1977);

Schlesinger és munkatársai: *J. Virol.*, 60, 1153 (1986);

Schreier M. és munkatársai: „HYBRIDOMA TECHNIQUES” (1980);

Scopes: „PROTEIN PURIFICATION, PRINCIPLES AND PRACTICE”, II. kiadás (Springer Verlag, New York) (1984);

Shimatake és munkatársai: *Nature*, 292, 128 (1981);

Steimer és munkatársai: *J. Virol.*, 58, 9 (1986);

Stollar: a „TOGAVIRUSES” című kiadványban (szerkesztő: Schlesinger R. W., kiadó: Academic Press, New York), 584–622. oldal (1980);

Taylor és munkatársai: *Biochem. Biophys. Acta*, 442, 324 (1976);

Towbin és munkatársai: *Proc. Natl. Acad. Sci., USA*, 76, 4350 (1979);

Tsu és Herzenberg: a „SELECTED METHODS IN CELLULAR IMMUNOLOGY” című kiadványban (kiadó: Freeman W. H. és társa), 373–390. oldal (1980);

Vytdehaag és munkatársai: *J. Immunol.*, 134, 1225 (1985);

Valenzuela P. és munkatársai: *J. Nature*, 298, 344 (1982);

Valenzuela P. és munkatársai: a „HEPATITIS B” című kiadványban (szerkesztők: Millman J. és munkatársai, kiadó: Plenum Press), 225–236. oldal (1984);

Warner: *DNA*, 3, 401 (1984);

Wu és Grossman: *Methods in Enzymology*, 154. kötet, „RECOMBINANT DNA”, „E” rész (1987);

Wu: *Methods in Enzymology*, 155. kötet, „RECOMBINANT DNA”, „F” rész (1987);

Zoller: *Nucleic Acids Res.*, 10, 6487 (1982).

Idézett szabadalmi leírások:

4,341,761;

4,399,121;

4,427,783;

4,444,887;

4,466,917;

4,472,500;

5 4,491,632;

4,493,890

lajstromszámú amerikai egyesült államokbeli szabadalmi leírások.

A C-1 hepatitis átvihető betegség vagy betegségek csoportja, amelyről úgy vélik, hogy vírusok által indukált betegségek, és amelyek megkülönböztethetők a vírusokkal kapcsolatos májbetegségek más formáitól, ide értve az ismert hepatitisvírusok, azaz a hepatitis A vírus (HAV), hepatitis B vírus (HBV) és delta-hepatitisvírus által okozott betegségeket, valamint a citomegalovírus (CMV) vagy Epstein-Barr-vírus (EBV) által indukált hepatitiszt. A HCV-1-t először transzfúziót kapott egyénekben azonosították. Az átvitel emberből csimpánzba és a sorozatos átvitel csimpánzokban bizonyítékokat szolgáltatott arra, hogy a HCV-1 valamilyen átvihető fertőző ágensnek vagy ágenseknek tulajdonítható. A HCV-1-ért felelős átvihető ágens azonban eddig még nem azonosították, és a sok ágens, amely ezt a betegséget okozhatja, ismeretlen.

Járványtani megfigyelések azt sugallják, hogy a HCV-1-nek három típusa van: a víz eredetű járványos típus, a vérrel vagy tüvel társult típus, és a szórványosan előforduló (közösségben szerzett) típus. Az ágensek sokasága azonban, amelyek a HCV-1-t okozhatják, még ismeretlen.

A klinikai diagnózist és azonosítást elsődlegesen más vírusmarkerek kizárásával hajtják végre. Az alkalmazott eljárások között, amelyek a vélt antigének és antitestek kimutatására szolgálnak, találhatjuk az agargél-diffúziót, az ellen-immunoelektroforézist, immunfluoreszcens mikroszkópiát, immunelektron-mikroszkópiát, radioimmunsészét, és az enzimmel kapcsolt immunszorbens vizsgálatot. Ezeknek a vizsgálatoknak egyike sem bizonyult azonban kielégítően érzékenynek, fajlagosnak és reprodukálhatónak, hogy diagnosztikus vizsgálatként alkalmazhassuk a HCV-1-hez.

Mindeddig tehát sem teljes tisztázás, sem megegyezés nincs az ágensekkel kapcsolatos antigén-antitest rendszerek azonosítását vagy fajlagosságát illetően. Ez, legalábbis részben, a HBV-vel való előzetes vagy együttes fertőzésnek tulajdonítható az egyénekben, valamint a HBV-vel társult oldható és szilárd antigének ismert komplex voltának, továbbá a HBV DNS integrálásának a májsejtek genomjába. Ezenkívül az is lehetséges, hogy a HCV-1-t egynél több fertőző ágens okozza, és az is lehetséges, hogy rosszul diagnosztizálják. Nem világos az sem, mit mutatnak ki a szerológiai vizsgálatok a HCV-1-ben szenvedő betegek szérumban. Arra a következtetésre jutottak, hogy az agargél-diffúziós és ellen-immunoelektroforézises vizsgálatok kimutatnak olyan autoimmun válaszokat vagy nem fajlagos fehérje-kölcsönhatásokat is, amelyek néha fellépnek szérumminták között, és arra, hogy ezek nem képviselnek fajlagos NANBH antigén-antitest reakciókat.

60 Az immun-fluoreszcenciás, enzimmel kapcsolt immu-

szorbens és radioimmun vizsgálatok, úgy tűnik, kimutatják a reumatoidfaktor-szerű anyagok alacsony szintjét is, amely anyagok gyakran jelen vannak a HCV-1-ben szenvedő betegek szérumban, valamint más máj- és nemmáj-betegségekben szenvedő betegek szérumban. A kimutatott reaktivitások közül néhány képviselhet gazdaszervezet által meghatározott citoplazmás antigének elleni antitesteket is.

Számos jelölt van, amely HCV-1 okozójaként szóba jöhet. Lásd például Prince (1983), Feinstone és Hoofnagle (1984) és Overby (1985, 1986, 1987) összefoglaló közleményeit, és Iwarson (1987) közleményét. Nincs azonban bizonyíték arra, hogy ezeknek a jelölteknek bármelyike képviselné a HCV-1 etiológiai ágensét.

Jelentős az igény arra, hogy legyen érzékeny, fajlagos módszer HCV-1 hordozók és fertőzött vér- vagy vércsizmények átvizsgálására és azonosítására. A transzfúzió utáni hepatitis (PTH) a transzfúziót kapott betegeknek mintegy 10%-ánál fordul elő, és ezeknek az eseteknek 90%-ában is a HCV-1 játssza a szerepet. Ebben a betegségben a fő gond a gyakori továbbfejlődés krónikus májkárosodássá (25–55%).

A betegekről való gondoskodás, valamint az átvitel megelőzése (vérrel és vértermékekkel, vagy szorosabb személyi kontaktussal) megfelelő diagnosztikus és prognosztikus eszközöket igényel HCV-1 nukleinsavak, antigének és antitestek kimutatására. Ezenkívül igény van hatásos vakcinákra és immunterápiás szerekre a betegség megelőzésére és/vagy kezelésére.

Az alábbiakban részletesebben leírjuk a találmányt.

A jelen találmány a hepatitis C-1 vírusnak (HCV-1) az izolálásával és jellemzésével foglalkozik. Pontosabban a találmány HCV-genomrészek cDNS-replikáinak családját szolgáltatja. Ezeket a cDNS-replikákat olyan technikákkal izoláljuk, amelyek magukban foglalják betegekből kapott szérummal fertőzött szövetben lévő, szilárd ágensből alkotott cDNS-könyvtárból való kifejezési termékek átvizsgálásának új lépését, hogy kimutassuk az eddig nem izolált és nem jellemzett víruságens genomjából származó, újonnan szintetizált antigéneket, valamint olyan termékeket termelő klónok kiválasztásának új lépését, amely termék csak a fertőzött egyénekből való szérumokkal reagál immunológiailag a nem fertőzött egyénekhez viszonyítva.

A HCV-1 genomja természetével kapcsolatos tanulmányok, amelyek a HCV-1 cDNS-ből származó vizsgálómintákat, valamint a HCV-1 cDNS-en belül lévő szekvenciainformációt alkalmazzák, azt sugallják, hogy a HCV-1 Flavivirus vagy Flaviszerű vírus.

A HCV-1-ből származó cDNS-szekvenciák részei alkalmasak vizsgálómintaként, hogy diagnosztizáljuk a vírus jelenlétét mintákban, és izoláljuk a vírus természetben előforduló variánsait. Ezek a cDNS-ek a HCV-1 genomon vagy genomokon belül kódolt HCV-1 antigének, polipeptidok szekvenciáját is rendelkezésre bocsátják, és lehetővé teszik olyan polipeptidok termelését, amelyek standardként vagy reagensként alkalmazhatók diagnosztikus vizsgálatokban, és/vagy alkalmazhatók vakcinák komponenseként. Az

ezen a polipeptidszekvencián belül található HCV-1 epitópok ellen irányuló mind monoklonális, mind poliklonális antitestek szintén hasznosak diagnosztikus vizsgálóanyagként, terápiás ágensekként, vírusellenes szerek átvizsgálására, és olyan ágensek izolálására, amelyekből ezek a cDNS-ek származnak. Ezenkívül az ezekből a cDNS-ekből származó vizsgálóminták alkalmazásával lehetséges a HCV-1 genom más részeit izolálni és szekvenciaelemzésnek alávetni, így további vizsgálómintákat és polipeptideket létrehozni, amelyek alkalmazhatók a diagnózisban, és/vagy mind megelőző, mind terápiás kezelésében.

Következésképpen a polinukleotidok előállításával kapcsolatban a találmány tárgya az alábbi:

10 15 20 25

15 tisztított HCV-1 polinukleotid; rekombináns HCV-1 polinukleotid; valamely HCV-1 genomból vagy HCV-1 cDNS-ből származó szekvenciát tartalmazó rekombináns polinukleotid; a HCV-1 valamely epitópját kódoló rekombináns polinukleotid; a fenti rekombináns polinukleotid bármelyikét tartalmazó rekombináns vektor; ezeknek a vektoroknak bármelyikével transzformált gazdasejt előállítására irányuló eljárás.

A találmány további tárgyai: eljárás a rekombináns kifejezőrendszerrel transzformált sejt által termelt polipeptid előállítására.

A jelen találmány tárgya továbbá eljárás rekombináns HCV-1 polipeptid előállítására.

30 A jelen találmány tárgyát képezi továbbá eljárás valamely HCV-1 antigén epitóp ellen irányuló antitestek előállítására.

A jelen találmány még további tárgya valamely polinukleotidvizsgáló minta HCV-1-hez.

A jelen találmány olyan tárgyai, amelyek lehetővé teszik vizsgálókészletek összeállítását, az alábbiak: analízóminták HCV-1-ből származó polinukleotidok jelenlétének kimutatására; ezek 8 vagy több, a HCV-1-ből származó nukleotidszekvenciából állnak megfelelő tartályban; analízóminták valamely HCV-1 antigén jelenlétének kimutatására, ezek valamely, a kimutatandó HCV-1 antigén ellen irányuló antitestet tartalmaznak megfelelő tartályban; analízóminták valamely HCV-1 antigén ellen irányuló antitestek jelenlétének kimutatására, ezek a HCV-1 antigénben jelen lévő valamely HCV-1 epitópot tartalmazó polipeptidból állnak, megfelelő tartályban.

A jelen találmány további tárgyai: eljárás valamely HCV-1 epitópot tartalmazó polipeptid előállítására valamely szilárd szubsztrátumhoz kötve.

50 A jelen találmány még további tárgyai: eljárás valamely HCV-1 epitópot tartalmazó polipeptid előállítására, amely eljárás egy HCV-1 epitópot tartalmazó polipeptidet kódoló szekvenciát tartalmazó, valamely kifejezővektorral transzformált gazdasejtek inkubálásából áll, olyan körülmények között, amelyek lehetővé teszik az említett polipeptid kifejeződését.

55 60 A jelen találmány magában foglal immunesszéket is. Ezek egyike valamely HCV-antigén kimutatására irányul, és a mintának, amelyről feltételezhető, hogy HCV-1 antigént tartalmaz, inkubálásából áll olyan vizsgáló antitestmintával, amely a kimutatandó HCV-1 an-

tígen ellen irányul, az inkubálást olyan körülmények között végezve, mely lehetővé teszi egy antigén-antitest komplex képződését.

A jelen találmány tárgya HCV-1 fertőzés elleni vakcinák előállítására is, amelyek egy HCV-1 epitópot tartalmazó immunogén peptidből állnak.

A jelen találmány további tárgya HCV-vel fertőzött sejteken növekvő szövettenyészetek előállítása is.

A jelen találmány még további tárgya eljárás HCV-1 elleni antitestek előállítására.

Az alábbiakban röviden ismertetjük az ábrákat. A „HCV” jelölés a következőkben a HCV-1-re vonatkozik.

Az 1. ábra a HCV cDNS beiktatás kettős szálú nukleotidszekvenciáját mutatja be az 5-1-1. klónban, valamint az ebben kódolt polipeptid vélt aminosavszekvenciáját.

A 2. ábra az átfedő HCV cDNS-szekvenciák homológiáit mutatja be az 5-1-1., 81., 1-2. és 91. klónokban.

A 3. ábra a 81., 1-2. és 91. átfedőklónokból származó összetett szekvenciát mutatja be, valamint az ebben kódolt aminosavszekvenciát.

A 4. ábra a HCV cDNS-beiktatás kettős szálú nukleotidszekvenciáját mutatja be a 81. klónban, valamint az ebben kódolt polipeptid aminosavszekvenciáját.

Az 5. ábra a HCV cDNS-szekvenciát mutatja be a 36. klónban, a szegmenst, amely átfedi a 81. klón NANBV cDNS-ét, és a 36. klónon belül kódolt polipeptidszekvenciát.

A 6. ábra a HCV cDNS-ek kombinált ORF-jét mutatja be a 36. és 81. klónban, valamint az ebben kódolt polipeptidet.

A 7. ábra a HCV cDNS-szekvenciát mutatja be a 32. klónban, a szegmenst, amely átfedi a 81. klónt, és az ebben kódolt polipeptidet.

A 8. ábra a HCV cDNS-szekvenciát mutatja be a 35. klónban, a szegmenst, amely átfedi a 36. klónt, és az ebben kódolt polipeptidet.

A 9. ábra HCV cDNS-ek kombinált ORF-jét mutatja be a 35., 36., 81. és 32. klónokban, és az ebben kódolt polipeptidet.

A 10. ábra a HCV cDNS-szekvenciát mutatja be a 37b. klónban, a szegmenst, amely átfedi a 35. klónt, és az ebben kódolt polipeptidet.

A 11. ábra a HCV cDNS-szekvenciát mutatja be a 33b. klónban, a szegmenst, amely átfedi a 32. klónt, és az ebben kódolt polipeptidet.

A 12. ábra a HCV cDNS-szekvenciát mutatja be a 40b. klónban, a szegmenst, amely átfedi a 37b. klónt, és az ebben kódolt polipeptidet.

A 13. ábra a HCV cDNS-szekvenciát mutatja be a 25c. klónban, a szegmenst, amely átfedi a 33b. klónt, és az ebben kódolt polipeptidet.

A 14. ábra annak az ORF-nek a nukleotidszekvenciáját és a benne lévő polipeptidszekvenciát mutatja be, amely ORF kiterjed a HCV cDNS-ekig a 40b., 37b., 35., 36., 81., 32., 33b. és 25c. klónokban.

A 15. ábra a HCV cDNS-szekvenciát mutatja be a 33c. klónban, a szegmenst, amely átfedi a 40b. és 33c. klónokat, és az ebben kódolt aminosavakat.

A 16. ábra a 8h. klónban lévő HCV cDNS-szekvenciát mutatja be, a szegmenst, amely átfedi a 33c. klónt, és az ebben kódolt aminosavakat.

5 A 17. ábra a HCV cDNS-szekvenciát mutatja be a 7e. klónban, a szegmenst, amely átfedi a 8h. klónt, és az ebben kódolt aminosavakat.

A 18. ábra a HCV cDNS-szekvenciát mutatja be a 14c. klónban, a szegmenst, amely átfedi a 25c. klónt, és az ebben kódolt aminosavakat.

10 A 19. ábra a HCV cDNS-szekvenciát mutatja be a 8f. klónban, a szegmenst, amely átfedi a 14c. klónt, és az ebben kódolt aminosavakat.

A 20. ábra a HCV cDNS-szekvenciát mutatja be a 33f. klónban, a szegmenst, amely átfedi a 8f. klónt, és az ebben kódolt aminosavakat.

15 A 21. ábra a HCV cDNS-szekvenciát mutatja be a 33g. klónban, a szegmenst, amely átfedi a 33.f klónt, és az ebben kódolt aminosavakat.

A 22. ábra a HCV cDNS-szekvenciát mutatja be a 7f. klónban, a szegmenst, amely átfedi a szekvenciát a 7e. klónban, és az ebben kódolt aminosavakat.

A 23. ábra a HCV cDNS-szekvenciát mutatja be a 11b. klónban, a szegmenst, amely átfedi a szekvenciát a 7f. klónban, és az ebben kódolt aminosavakat.

25 A 24. ábra a HCV cDNS-szekvenciát mutatja be a 11i. klónban, a szegmenst, amely átfedi a szekvenciát a 11b. klónban, és az ebben kódolt aminosavakat.

A 25. ábra a HCV cDNS-szekvenciát mutatja be a 39c. klónban, a szegmenst, amely átfedi a szekvenciát a 33g. klónban, és az ebben kódolt aminosavszekvenciát.

30 A 26. ábra egy összetett HCV cDNS-szekvenciát mutat be, amely a 14i., 11b., 7f., 7e., 8h., 33c., 40b., 37b., 35., 36., 81., 32., 33b., 25c., 14c., 8f., 33f. és 33g. klónokban lévő közös cDNS-ekből származik, továbbá bemutatja a származék szekvenciában lévő kiterjesztett ORF-ben kódolt polipeptid aminosavszekvenciáját.

A 27. ábra a HCV cDNS-t mutatja be a 12f. klónban, a szegmenst, amely átfedi a 14i. klónt, és az ebben kódolt aminosavakat.

A 28. ábra a HCV cDNS-t mutatja be a 35f. klónban, a szegmenst, amely átfedi a 39c. klónt, és az ebben kódolt aminosavakat.

45 A 29. ábra a HCV cDNS-szekvenciát mutatja be a 19g. klónban, a szegmenst, amely átfedi a 35f. klónt, és az ebben kódolt aminosavakat.

A 30. ábra a 26g. klón szekvenciáját mutatja be, a szegmenst, amely átfedi a 19g. klónt, és az ebben kódolt aminosavakat.

50 A 31. ábra a 15e. klón szekvenciáját mutatja be, azt a szegmenst, amely átfedi a 26g. klónt, és az ebben kódolt aminosavakat.

A 32. ábra egy összetett cDNS-t mutat be, amely a 12.f–15e. klónok egyesítéséből származik 5'→3' irányban; ez bemutatja a folyamatos ORF-ben kódolt aminosavakat is.

55 A 33. ábra az SOD–NANB_{5,1-1} fúziós fehérje BB–NANB-vel, HAV-val és HBV-vel fertőzött csimpánzokból származó csimpánzsérummal végzett Western-foltelemzésének fényképe.

A 34. ábra az SOD–NAB_{5,1-1} fúziós fehérje NANBV-vel, HAV-val és HBV-vel fertőzött emberekből és kontrollemberekből származó szérumokkal végzett Western-foltelemzésének fényképe.

A 35. ábra a pAB24 vektor jelentősebb vonásait bemutató térkép.

A 36. ábra a C100–3 fúziós polipeptid karboxiterminális feltételezett aminosavszekvenciáját mutatja be, valamint az ezt kódoló nukleotidszekvenciát.

A 37a. ábra Coomassie kézzel festett poliakrilamid gél fényképe, amely az élesztőben kifejezett C100–3-at azonosítja.

A 37b. ábra a C100–3-nak egy NANBV-vel fertőzött emberből származó szérummal végzett Western-foltelemzését mutatja.

A 38. ábra BB–NANBV-vel fertőzött csimpánz májából izolált RNS Northern-foltjának autoradiogramját mutatja be, ahol ezt a 81. klón BB–NANBV cDNS-sel vizsgáljuk.

A 39. ábra az RN-áz A-val vagy DN-áz I-gyel kezelt, és a 81. klón BB–NANBV cDNS-ével vizsgált NANBV-nukleinsav autoradiogramját mutatja be.

A 40. ábra fertőzött plazmából anti-NANB_{5,1-1}-gyel befogott NANBV-részecskékből extrahált, és a 81. klónból való ³²P-jelzett NANBV cDNS-sel vizsgált nukleinsavak autoradiogramját mutatja be.

A 41. ábra NANBV-nukleinsavakból izolált, és a 81. klónban lévő NANBV cDNS-ből származó ³²P-jelzett plusz és mínusz szálú DNS-vizsgálómintákkal vizsgált szűrők autoradiogramját mutatja be.

A 42. ábra a homológiát mutatja be HCV cDNS-ben kódolt polipeptid és a Dengue flavivírusból származó NS-fehérje között.

A 43. ábra a HCV-fertőzés eloszlásának hisztogramja véletlenszerű mintákból, amint ezt ELISA-átvizsgálással határozzuk meg.

A 44. ábra HCV-fertőzés eloszlásának hisztogramja véletlenszerű mintákból, immunoglobulin-enzim konjugátum két konfigurációját alkalmazva ELISA-vizsgálatban.

A 45. ábra Flavivírusok NS1-ében lévő megőrzött szekvenciából származó primer keverék szekvenciáit mutatja be.

A 46. ábra a k9-1 klónban lévő HCV cDNS-szekvenciát mutatja be, a szegmenst, amely átfedi a 26. ábrán lévő cDNS-t, és bemutatja az ebben kódolt aminosavakat.

A 47. ábra annak a HCV cDNS-nek a szekvenciáját mutatja be, amely a k9-1.–15e. klónok egyesítésével keletkezik 5'→3' irányban; ez bemutatja a folyamatos ORF-ben kódolt aminosavakat is.

Az alábbiakban ismertetjük a találmány kivitelezésének módozatait.

Meghatározások

A „hepatitis C vírus” kifejezést a szakterületen dolgozó szakemberek az NANBH (nem A–nem B hepatitis) eddig ismeretlen ágensének tartották fenn. Következésképpen ahogy itt használjuk, a „hepatitis C vírus” (HCV) olyan ágensre utal, amely az NANBH okozója, és amelyet korábban NANBV-nek és/vagy

BB–NANBV-nek neveztek. A HCV, NANBV és BB–NANBV kifejezéseket itt egymásra bármikor kicserélhetően alkalmazzuk. Ennek a terminológiának a kiterjesztéseként a HCV által okozott betegséget, amelyet korábban NANB-hepatitisnek (NANBH) neveztek, hepatitis C-nek nevezünk. Az NANBH és hepatitis C kifejezéseket egymásra bármikor kicserélhetően alkalmazzuk.

A „HCV” kifejezés, amint itt alkalmazzuk, olyan vírusfajt jelent, amely NANBH-t okoz, valamint jelenti ennek legyengített törzsét, vagy az ezekből származó tökéletlen interferáló részecskéket. Amint alább bemutatjuk, a HCV-genom RNS-ből áll. Ismeretes, hogy az RNS-tartalmú vírusok viszonylag magas arányban rendelkeznek spontán mutációval, vagyis az irodalom szerint 10^{-3} – 10^{-4} nagyságrendben nukleotidonként [Fields és Knipe (1986)]. Ennek következtében ezek összetett törzsek az alább leírt HCV-fajon belül. Az itt leírt kompozíciók és eljárások lehetővé teszik a különböző rokon törzsek szaporítását, azonosítását, kimutatását és izolálását. Ezen túl ezek lehetővé teszik diagnosztikumok és vakcinák előállítását különböző törzsekhez, és hasznosítást nyerhetnek farmakológiai alkalmazású vírusellenes ágensekhez szolgáló átvizsgáló módszerekben, amennyiben ezek gátolják a HCV replikációját.

Az itt nyújtott információ, bár a HCV egy törzsből származik, amelyet ezután CDC/HCV1-nek nevezünk, elegendő ahhoz, hogy egy vírustaxonómusnak lehetővé tegye más olyan törzsek azonosítását, amelyek ebbe a fajba esnek. Amint itt leírjuk, felfedeztük, hogy a HCV Flavivírus vagy Flaviszerű vírus. A Flavivírus-részecskének morfológiája és összetétele ismert, ezt Brinton (1986) közleménye tárgyalja. Általában a morfológiát tekintve a Flavivírusok egy központi nukleokapszidot tartalmaznak egy lipid-kettősréteggel körülvéve. A virionok gömb alakúak, és mintegy 40–50 nm átmérőjűek. Belsejük mintegy 25–30 nm átmérőjű. A virionburkolat külső felülete mentén nyúlványok vannak, amelyek mintegy 5–10 nm hosszúak, a végükön mintegy 2 nm átmérőjű gömbökkel.

A HCV olyan epitópot kódol, amely immunológiaiilag azonosítható a HCV-genomban kódolt epitóppal, amely genomból az itt leírt cDNS származik; az epitóp előnyösen egy itt leírt cDNS-ben kódolódik. Az epitóp egyedi HCV-re, amikor már ismert Flavivírusokkal hasonlítjuk össze. Az epitóp egyediségét HCV-vel való immunológiai reaktivitásával és más Flavivírus fajokkal való immunológiai reaktivitás hiányával határozhatjuk meg. Az immunológiai reaktivitás meghatározásához való módszerek a szakterületen ismertek, ilyenek például a radioimmunesszé, az ELISA-vizsgálat, a hemmagglutináció, és itt a vizsgálatokhoz alkalmas technikákra számos példát adunk majd.

A fentiekén kívül az alábbi paraméterek alkalmazhatók együtt vagy külön, hogy egy törzset HCV-nek azonosítsunk. Mivel a HCV-törzsek fejlődéstani szempontból rokonok, várható, hogy a genomok általános homológiája nukleotidszinten 40% vagy nagyobb, előnyösen 60% vagy nagyobb, még előnyösebben 80% vagy nagyobb; ezenkívül vannak legalább mintegy

13 nukleotidból álló megfelelő összefüggő szekvenciák. A megegyezést a vélt HCV-törzs genomszekvencia és a CDC/CH1 HCV cDNS-szekvencia között olyan technikákkal határozhatjuk meg, amelyek a szakterületen ismertek. Így például ezt meg lehet határozni a vélt HCV-szekvenciából való polinukleotidszekvencia információja és az itt leírt HCV cDNS-szekvencia vagy szekvenciák közvetlen összehasonlításával. Ezt például meg lehet határozni a polinukleotidok hibridizálásával is olyan körülmények között, amelyek stabil duplexek képződését teszik lehetővé homológ területek között (például olyan körülmények között, amelyeket S₁ emésztés előtt alkalmazhatunk), ezt követi az emésztés egyedi száakra fajlagos nukleázzal vagy nukleázokkal, ezt pedig az emésztett fragmentumok méretmeghatározása követi.

A HCV törzseinek fejlődéstani rokonsága miatt a vélt HCV-törzsek azonosíthatók homológiájukkal polipeptidszinten. A HCV-törzsek általában több, mint mintegy 40%-ban homológok, előnyösen több, mint mintegy 60%-ban homológok, és még előnyösebben több, mint 80%-ban homológok polipeptidszinten. A technikák az aminosavszekvencia-homológia meghatározására a szakterületen ismertek. Így például az aminosavszekvenciát meghatározhatjuk közvetlenül, és összehasonlíthatjuk az itt szolgáltatott aminosavszekvenciával. Meghatározhatjuk például a feltételezett HCV-genom anyagának nukleotidszekvenciáját is (általában valamely cDNS köztes termék révén); az ebben kódolt aminosavszekvenciát meghatározhatjuk, és a megfelelő területeket összehasonlíthatjuk.

Amint itt használjuk, egy megnevezett szekvenciából „származó” polinukleotidok, például a HCV cDNS-ek, különösen azok, amelyek az 1–32. ábrákon vannak leírva, vagy egy HCV-genomból „származó” polinukleotidok olyan polinukleotidszekvenciákra vonatkoznak, amelyek legalább mintegy 6 nukleotidból, előnyösen legalább mintegy 8 nukleotidból, még előnyösebben 10–12 nukleotidból, és még előnyösebben 15–20 nukleotidból állnak, amelyek megfelelnek a megnevezett nukleotidszekvenciának, vagyis homológok vagy komplementerek azzal. Annak a területnek a szekvenciája, amelyből a polinukleotid származik, előnyösen egy olyan szekvenciával homológ vagy komplementer, amely egyedi HCV-genomban. Ez a szekvencia akár egyedi HCV-genomban, akár nem, olyan technikákkal határozható meg, amelyek ismertek azok számára, akik a szakterületen jártasak. Így például a szekvenciát össze lehet hasonlítani adatbankokban, például a Genebankban lévő szekvenciákkal, hogy meghatározzuk, vajon ez jelen van-e nem fertőzött gazdaszervezetekben vagy más organizmusokban. A szekvenciát összehasonlíthatjuk más víruságensek ismert szekvenciáival is, beleértve azokat a vírusokat, amelyekről ismert, hogy hepatitiszt idéznek elő (például HAV, HBV és HDV) és a Flaviviridae más tagjaival. A származék szekvencia megegyezését vagy meg nem egyezését más szekvenciákkal hibridizálással is meghatározhatjuk, alkalmas szigorúságú körülmények között. A nukleinsavszekvenciák komplementer voltának meghatározására szolgáló hibri-

5 dizációs technikák a szakterületen ismertek, ezeket a későbbiekben tárgyaljuk [lásd még ezzel kapcsolatban Maniatis és munkatársai (1982) munkáját]. Ezenkívül hibridizálással képzett duplex polinukleotidok hibás illesztését is meghatározhatjuk ismert technikákkal, ide értve például valamely nukleázzal, például S1-gyel végzett emésztést, amely nukleáz fajlagosan emészt az egyszálú területeket duplex polinukleotidokban. Azok a területek, amelyekből tipikus DNS-szekvenciák „származhatnak”, lehetnek például olyan területek (de nemcsak ezekre korlátozódnak), amelyek speciális epitópokat, valamint át nem írt és/vagy nem transzlatált területeket kódolnak.

15 A származék polinukleotidok nem szükségszerűen fizikailag származnak a bemutatott nukleotidszekvenciából, hanem keletkezhetnek bármilyen módon, beleértve például a kémiai szintézist, vagy DNS-replikációt, vagy reverz transzkripciót, vagy olyan transzkripciót, amely a bázisok szekvenciája által nyújtott információ alapján, ahol a bázisok abban a területben vannak, amelyből a polinukleotid származik. Ezenkívül a nevezett szekvencia területeinek megfelelő területek kombinációi módosíthatók is úgy, amint ez a szakterületen ismert, hogy ezek egybevégejének a szándékolt alkalmazással.

20 Hasonlóképpen egy megnevezett nukleinsavszekvenciából, például az 1–32. ábrákban lévő szekvenciákból „származó” polipeptid vagy aminosavszekvencia, vagy egy HCV-genomból „származó” szekvencia egy polipeptidre vonatkozik, amelynek olyan aminosavszekvenciája van, amely azonos a nevezett szekvenciában, vagy annak egy részében kódolt polipeptid szekvenciájával, ahol a nevezett rész legalább 3–5 aminosavból, előnyösen 8–10 aminosavból, még előnyösebben 11–15 aminosavból áll, vagy amely immunológiai-
35 lag azonosítható a nevezett szekvenciában kódolt polipeptiddel.

Egy rekombináns vagy származék polipeptid nem szükségszerűen egy megnevezett nukleinsavból, például az 1–26. ábrákban látható szekvenciákból, vagy egy HCV-genomból fordítódik át; ez kialakítható bármilyen más módon is, ide értve a kémiai szintézist, vagy egy rekombináns kifejezőrendszer kifejezését, vagy az izolálást mutáns HCV-ből.

40 A „rekombináns polinukleotid” kifejezést, amint itt használjuk, genom, cDNS, félszintetikus vagy szintetikus eredetű polinukleotidra szánjuk, amely eredetét vagy a műveleteket tekintve: (1) nincs összekötve annak a polinukleotidnak egészével vagy részével, amellyel ez a természetben össze van kötve vagy könyvtárat képez, és/vagy (2) össze van kapcsolva olyan polinukleotiddal, amely különbözik azoktól, amelyekkel ez a természetben össze van kapcsolva.

45 A „polinukleotid” kifejezés, ahogyan itt használjuk, nukleotidok bármilyen hosszúságú polimer formájára vonatkozik, amely nukleotidok lehetnek ribonukleotidok vagy dezoxi-ribonukleotidok. Ez a meghatározás a molekulának csak a primer szerkezetére utal. Így ez a kifejezés magában foglalja az egyszálú és kettős szálú DNS-eket, valamint az egyszálú és kettős szálú RNS-eket. Ez
60 magában foglalja a polinukleotidok például metilezéssel

és/vagy helyettesítéssel módosított formáit, és nem módosított formáit.

Az „egy cDNS-nek megfelelő szekvenciát tartalmazó HCV” kifejezés, ahogyan itt használjuk, azt jelenti, hogy a HCV olyan polinukleotidszekvenciát tartalmaz, amely homológ vagy komplementer egy, a nevezett DNS-ben lévő szekvenciához; a homológia vagy komplementer jelleg mértéke a cDNS-hez mintegy 50% vagy nagyobb, előnyösen legalább mintegy 70%, még előnyösebben legalább mintegy 90%. A szekvenciák, amelyek megfelelnek, legalább mintegy 70 nukleotid, előnyösen legalább mintegy 80 nukleotid, még előnyösebben legalább mintegy 90 nukleotid hosszúságúak. A megegyezést a HCV-szekvencia és a cDNS között a szakterületen ismert technikákkal határozhatjuk meg, ide értve például a szekvenciaelemzésnek alávetett anyag közvetlen összehasonlítását a leírt cDNS-ekkel, vagy a hibridizálást és az emésztést egyedi szárla fajlagos nukleázokkal, amelyet az emésztett fragmentumok méret szerinti meghatározása követ.

A „tisztított vírus polinukleotid” kifejezés egy HCV-genomra vagy fragmentumára vonatkozik, amely lényegében idegen anyagoktól mentes, azaz több, mint mintegy 50%-át, előnyösen több, mint mintegy 70%-át, és még előnyösebben több, mint mintegy 90%-át nem tartalmazza azoknak a polipeptideknek, amellyel a vírus polipeptid a természetben társul. A technikák a vírus polinukleotidok tisztítására a többi vírusrészecskétől a szakterületen ismert, ide tartoznak például a részecskék szétzúzása valamely kaotrop szerrel és a polinukleotid vagy polinukleotidok és a polipeptidek elkülönítése ioncserélő kromatográfiával, affinitáskromatográfiával és sűrűség szerinti üleptéssel.

A „tisztított vírus polipeptid” kifejezés olyan HCV-polipeptidre vagy fragmentumára vonatkozik, amely lényegében tiszta, vagyis azoknak a celluláris komponenseknek, amelyekkel a víruspolipeptid a természetben össze van kapcsolva, több, mint mintegy 50%-át, előnyösen több, mint mintegy 70%-át, és még előnyösebben több, mint mintegy 90%-át nem tartalmazza. A vírus polipeptidek tisztítására szolgáló technikák a szakterületen ismertek, és ezekre a technikákra a későbbiekben adunk példákat.

A „rekombináns gazdasejtek”, „gazdasejtek”, „sejtek”, „sejtvonalak”, „sejttenyészetek” és más hasonló kifejezések, amelyeket mikroorganizmusok, magasabb rendű eukarióta sejtvonalak jelölésére alkalmazunk, olyan sejtekre vonatkoznak, amelyek alkalmazhatók, vagy amelyeket már alkalmaztak rekombináns vektorok vagy más transzfer DNS-ek befogadójaként, és magukban foglalják a fertőzött eredeti sejt utódait. Meg lehet érteni, hogy egy egyedi szülősejt utódja nem szükségszerűen tökéletesen azonos morfológiailag vagy a genom- vagy a teljes DNS-kiegészítésben, mint az eredeti szülő, a véletlenszerű vagy szándékos mutáció miatt. A szülősejteknek azok között az utódai között, amelyek megfelelően hasonlóak az adott tulajdonsággal jellemezhető szülőhöz (ilyen tulajdonság például egy kívánt peptidet kódoló nukleotid jelenléte) találjuk azokat

az utódokat, amelyek ennek a definíciónak megfelelnek, és a fenti kifejezéshez illenek.

„Replikon” bármilyen genetikai elem, például plazmid, kromoszóma, vírus, amely polinukleotidreplikáció autonóm egységként viselkedik valamely sejtben belül, vagyis replikációra képes saját szabályozása alatt.

A „vektor” olyan replikon, amelyhez más polinukleotidszegmensek is vannak rögzítve úgy, hogy végrehajthadják a rögzített szegmensek replikációja és kifejeződése.

A „szabályozószekvencia” kifejezés olyan polinukleotidszekvenciákra vonatkozik, amelyek szükségesek azon kódolószekvenciák kifejeződésének véghezviteléhez, amelyekhez ligálva vannak. Az ilyen szabályozószekvenciák természete különbözik a gazdaszervezettől függően; prokariótákban az ilyen szabályozószekvenciák között találjuk általában a promotort, riboszomális kötőhelyet és terminátorokat; eukariótákban az ilyen szabályozószekvenciák között találjuk általában a promotorokat, terminátorokat és bizonyos esetekben a fokozókat. A „szabályozószekvenciák” kifejezés szándékunk szerint magában foglal minimumként minden olyan komponens, amelynek jelenléte szükséges a kifejezéshez, továbbá magában foglalhat további komponenseket is, amelyek jelenléte előnyös, például vezetőszekvenciákat.

A „működőképesen összekapcsolt” kifejezés olyan egymásmellettségre vonatkozik, ahol az így leírt komponensek olyan kapcsolatban vannak, amely lehetővé teszi, hogy ezek kívánt módon működjenek. Egy szabályozószekvencia „működőképesen összekapcsolva” egy kódolószekvenciával úgy van ligálva, hogy a kódolószekvencia kifejeződését érjük el olyan körülmények között, amelyek elősegítik a szabályozószekvencia működését.

A „kódolószekvencia” olyan polinukleotidszekvencia, amely átíródik mRNS-sé és/vagy transzlátálódik valamely polipeptiddé, amikor megfelelő szabályozószekvenciák szabályozása alá helyezzük. A kódolószekvencia határait a translációs start kodon határozza meg az 5'-terminálisnál és a translációs stop kodon a 3'-terminálisnál. Egy kódolószekvencia magában foglalhat mRNS-, cDNS- és rekombináns polinukleotidszekvenciákat, de a lehetőségek nemcsak ezekre korlátozódnak.

Az „immunológiailag azonosítható” valamivel vagy valamiként kifejezés olyan epitóp vagy epitópok és polipeptid vagy polipeptidek jelenlétére utal, amelyek jelen vannak a megnevezett polipeptidben vagy polipeptidekben, általában HCV-fehérjékben, és egyediek abban. Az immunológiai azonosságot antitestkötéssel és/vagy a kötésben való versengéssel határozhatjuk meg; ezek a technikák ismeretesek azok számára, akik a szakterületen átlagosan jártasak; ezeket a későbbiekben be is mutatjuk. Az epitóp egyediségét számítógépes kutatással is meghatározhatjuk ismert adatbankokból, például a Genbankból, a polinukleotidszekvenciákból, amelyek az epitópot kódolják, és az aminosavszekvencia-összehasonlításokból már ismert fehérjékkel.

Ahogyan itt alkalmazzuk, az „epitóp” kifejezés egy polipeptid antigéndeterminánsára utal; egy epitóp állhat

3 aminosavból olyan térbeli konformációban, amely egyedi az epitópra nézve, általában azonban egy epitóp legalább 5 ilyen aminosavból áll, de legáltalánosabban 8–10 ilyen aminosavból áll. Az aminosavak térbeli konformációjának meghatározására szolgáló módszerek ismeretese a szakirodalomban, ezek között találjuk például a röntgensugár-krisztallográfiát és a kétdimenziós magmágneses rezonanciát.

Egy polipeptid akkor „immunológiai reaktív” egy antitesttel, amikor egy antitesthez kötődik amiatt, hogy az antitest felismeri azt a fajlagos epitópot, amelyet a polipeptid tartalmaz. Az immunológiai reaktivitást antitestkötéssel határozhatjuk meg, pontosabban az antitestkötés kinetikájával és/vagy egy kötésben való versengéssel, versengő anyagként valamely ismert polipeptidet alkalmazva, amely tartalmaz egy olyan epitópot, amely ellen az antitest irányul. Az a technika, amely annak meghatározására szolgál, vajon egy polipeptid immunológiai reaktív-e egy antitesttel, a szakterületen ismert.

Ahogy itt használjuk, a „HCV-epitópot tartalmazó immunogén polipeptid” kifejezés természetben előforduló HCV-polipeptideket vagy ezek fragmentumait foglalja magában, valamint más úton, például kémiai szintézissel előállított polipeptideket vagy rekombináns organizmusban kifejezett polipeptideket.

A „polipeptid” kifejezés aminosavmolekula-láncokra vonatkozik, és nem utal a termék adott hosszára; így a polipeptid definícióba beletartoznak a peptidek, oligopeptidek és fehérjék egyaránt. Ez a kifejezés nem utal a polipeptid kifejeződés utáni módosításaira, például a glikozilezésre, acetilezésre, foszforilezésre stb. sem.

A „transzformálás” kifejezés, ahogy itt használjuk, egy exogén polinukleotid beiktatására utal valamely gazdaszervezetbe, tekintet nélkül a beiktatáshoz alkalmazott módszerre; ez a módszer lehet például közvetlen felvétel, transzdukción vagy f-párosodás. Az exogén polinukleotidot fenntarthatjuk nem integrált vektorként, például plazmidként, de lehet integrálódva is a gazdaszervezet genomába.

A „kezelés” kifejezés, amint itt alkalmazzuk, megelőzésre vagy terápiára utal.

Az „egyen” kifejezés, ahogy itt használjuk, gerincesekre, elsősorban az emlősfajok tagjaira vonatkozik; ebbe a kifejezésbe értendők a háziállatok, sportcélú állatok, főemlősök és az ember is, de a kifejezés nemcsak ezekre korlátozódik.

Ahogy itt használjuk, egy nukleinsav „plusz szála” azt a szekvenciát tartalmazza, amely a polipeptidet kódolja.

A „mínusz szál” olyan szekvenciát tartalmaz, amely a „plusz szál” szekvenciával komplementer.

Amint itt alkalmazzuk, egy vírus „pozitív szálú genom”-ja olyan, amelyben a genom, akár RNS, akár DNS, egyszálú, és valamely polipeptidet vagy polipeptideket kódol. Pozitív szálú RNS-vírusokra példák a Togaviridae, Coronaviridae, Retroviridae, Picornaviridae és Caliciviridae. Ide tartozik a Falviviridae is, amelyet korábban a Togaviridae-hoz osztályoztak [lásd Fields és Knipe (1986)].

Ahogy itt használjuk, az „antitestet tartalmazó testkomponens” kifejezés egy egyén testének olyan komponensére utal, amely a szóban forgó antitest forrása. Antitestet tartalmazó testkomponensek ismeretese a szakterületen, ezek között találjuk például a plazmát, gerincfolyadékot, nyirokfolyadékot, a légző-, bél-, húgy- és ivarszervi traktus külső részeit, nyálát, könnyet, tejet, fehérvérsejteket és mielómákat, de nemcsak ezekre korlátozódnak.

Ahogy itt használjuk, a „tisztított HCV” kifejezés olyan készítményre utal, amelyet elkülönítettünk azoktól a sejtalkotórészeketől, amelyekkel a vírus normálisan egyesítve van, és azoktól a más típusú vírusoktól, amelyek jelen lehetnek a fertőzött szövetben. A vírusok izolálására szolgáló technikák ismeretese azok számára, akik a szakterületen jártasak, ilyen például a centrifugálás és affinitáskromatográfia; tisztított HIV előállítására szolgáló eljárásokat ismertetünk a későbbiekben.

A jelen találmány gyakorlati megvalósításához, ha csak másképpen nem jelezzük, a molekuláris biológia, mikrobiológia, rekombináns DNS-technika és immunológia hagyományos technikáit alkalmazzuk, amely technikák közül vannak a szakterületen való általános jártasság keretein. Az ilyen technikákat az irodalomban részletesen elmagyarázzák. Lásd például Maniatis, Fritsch és Sambrook: MOLECULAR CLONING; A LABORATORY MANUAL (1982); DNA CLONING I. és II. kötet (szerkesztő: Glover D. N.) (1985); OLIGONUCLEOTIDE SYNTHESIS (szerkesztő: Gait M. J.) (1984); NUCLEIC ACID HYBRIDIZATION (szerkesztők: Hames B. D. és Higgins S. J.) (1984); TRANSCRIPTION AND TRANSLATION (szerkesztők: Hames B. D. és Higgins S. J.) (1984); ANIMAL CELL CULTURE (szerkesztő: Freshney R. I.) (1986); IMMobilized CELLS AND ENZYMES (IRL Press, 1986); Perbal B.: A PRACTICAL GUIDE TO MOLECULAR CLONING (1984); a „METHODS IN ENZYMOLOGY” című sorozat (Academic Press, Inc.); GENE TRANSFER VECTORS FOR MAMMALIAN CELLS (szerkesztők: Miller J. H. és Calos M. P.) (Cold Spring Harbor Laboratory, 1987); Methods in Enzymology 154. kötet (szerkesztők: Wu és Grossman); Methods in Enzymology 155. kötet (szerkesztő: Wu); IMMUNOCHEMICAL METHODS IN CELL AND MOLECULAR BIOLOGY (szerkesztők: Mayer és Walker (Academic Press, London, 1987); Scopes: PROTEIN PURIFICATION: PRINCIPLES AND PRACTICE 2. kiadás (Springer Verlag, New York, 1987); HANDBOOK OF EXPERIMENTAL IMMUNOLOGY, I–IV. kötet (szerkesztők: Weir D. M. és Blackwell C. C.) (1986).

Minden szabadalmi leírás, közzétett szabadalmi bejelentés és közlemény, amelyet eddig említettünk vagy ezután említünk, referenciaként épül be a jelen bejelentésbe.

A jelen találmány alkalmas anyagai és eljárásai szorosán homológ nukleotidszekvenciák családjának elkészítését teszik lehetővé, amely szekvenciákat HCV-vel fertőzött csimpánzok plazmájában jelen lévő nukleinsavszekvenciákból származó cDNS-könyvtárból izolál-

lunk. A nukleotidszekvenciáknak ez a családja nem emberi és nem csimpánz eredetű, mivel ez nem hibridizál sem humán, sem csimpánz genom DNS-sel nem fertőzött egyének esetében, mivel a szekvenciák ezen családjának nukleotidjai csak HCV-vel fertőzött csimpánzok májában és plazmájában vannak jelen, és mivel ez a szekvencia nincs jelen a Genebankban. Ezenkívül ezeknek a szekvenciáknak a családja nem mutat szignifikáns homológiát azokhoz a szekvenciákhoz, amelyeket a HBV-genom tartalmaz.

A család egyik tagjának a szekvenciája, amely az 5-1-1. klónon belül található, egy folytonos nyitott leolvasókerettel (ORF) bír, amely egy mintegy 50 aminosavas polipeptidet kódol. A HCV-vel fertőzött emberekből kapott szérumok tartalmaznak olyan antitesteket, amelyek ehhez a polipeptidhez kötődnek, míg a nem fertőzött emberekből származó szérumok nem tartalmaznak antitesteket erre a polipeptidre. Végül, bár a nem fertőzött csimpánzokból származó szérum nem tartalmaz antitesteket erre a polipeptidre, az antitestek indukálódnak csimpánzokban akut NANBH-fertőzést követően. Ezenkívül antitestek erre a polipeptidre nem mutathatók ki HAV-val és HBV-vel fertőzött csimpánzokban és emberekben. Ezen kritériumok alapján a szekvencia cDNS egy vírusszekvenciában, ahol a vírus az NANBH okozója, vagy azzal van összekapcsolva; ezt a cDNS-szekvenciát az 1. ábrán mutatjuk be. Amint a későbbiekben majd tárgyaljuk, az 5-1-1.-ben lévő cDNS-szekvencia annyiban különbözik a többi izolált cDNS-szekvenciájától, hogy 28 többlet bázispárt tartalmaz.

A cDNS-család más azonosított tagjainak egy összetett képződményét, amelyet úgy izoláltunk, hogy az 5-1-1. klónban lévő cDNS egy fragmentumával ekvivalens szintetikus szekvenciát alkalmaztunk vizsgálómintaként, a 3. ábrában mutatjuk be. A cDNS-család egyik tagját, amelyet a 81. klónban lévő cDNS-ből származó szintetikus szekvenciát alkalmazva izoláltunk, az 5. ábrán mutatjuk be, és ennek a szekvenciának a 81. klón szekvenciájával való összetett képződményét a 6. ábrán mutatjuk be. A cDNS-család más tagjait, ide értve azokat, amelyek a 12f., 14i., 11b., 7f., 7e., 8h., 33c., 40b., 37b., 35., 36., 81., 32., 33b., 25c., 14c., 8f., 33f., 33g., 39c., 35f., 19g. és 15e. klónokban jelen vannak, egy későbbi fejezetben írjuk le. Az ezekben a klónokban lévő cDNS-ek egy összetett képződményét írjuk le egy későbbi fejezetben, és mutatjuk be a 32. ábrán. Az összetett cDNS azt mutatja, hogy ez egy folyamatos ORF-et tartalmaz, így egy polipeptidre kódol. Ez az adat egybevághat azzal a véleménnyel, amelyet a későbbiekben tárgyalunk, hogy a HCV Flavivírus vagy Flavivírus vírus.

A cDNS ezen családjának, amelyeket az 1–32. ábrákon mutatunk be (ide értve a határértékeket is), hozzáférhetősége lehetővé teszi DNS-vizsgálóminták és polipeptidek előállítását, amelyek alkalmazhatók a HCV-fertőzésnek tulajdonítható NANBH diagnosztizálásában, és a véradók, az adott vér és vérkészítmények átvizsgálására fertőzöttségre. Így például a szekvenciák alapján mintegy 8–10 nukleotidos DNS-oligomereket lehet szintetizálni, vagy nagyobbakat, amelyek alkal-

mazhatók hibridizációs vizsgálómintaként a vírusgenom jelenlétének kimutatására például olyan egyének szérumában, amelyekről feltételezhető, hogy befogadták a vírust, vagy az adott vér átvizsgálására a vírus jelenlétére. A cDNS-szekvenciák családja lehetővé teszi a HCV-fajlagos polipeptidek tervezését és előállítását, amely polipeptidek diagnosztikus reagenseként alkalmazhatók NANBH során kialakuló antitestek jelenlétének kimutatására. A cDNS-ekből származó tisztított polipeptidek elleni antitesteket is alkalmazhatjuk vírusantigének kimutatására fertőzött egyénekben és vérben.

Ezeknek a cDNS-szekvenciáknak az ismerete lehetővé teszi olyan polipeptidek tervezését és előállítását is, amelyek vakcinaként alkalmazhatók HCV ellen, és lehetővé teszi antitestek előállítását is, amelyek viszont a betegség elleni védelemre és/vagy a HCV-vel fertőzött egyének gyógyítására alkalmasak.

Ezenkívül a cDNS-szekvenciák családja lehetővé teszi a HCV-genom további jellemzését.

Az ezekből a szekvenciákból származó polinukleotid vizsgálómintákat alkalmazhatjuk cDNS-könyvtárak átvizsgálására további átfedő cDNS-szekvenciákra, amelyeket viszont további átfedőszekvenciák megszerzésére alkalmazhatunk. Ha csak a genom nincs szegmensre osztva, és a szegmensek nélkülözik a közös szekvenciákat, ezt a technikát alkalmazhatjuk a teljes genom szekvenciájának összegyűjtésére. Ha azonban a genom szegmensekre van osztva, a genom további szegmenseit a lambda-gt11 szerológiai átvizsgálóeljárás ismétlésével kaphatjuk meg, amely eljárást az itt leírt cDNS-klónok izolálására alkalmazzuk vagy egy másik módszer szerint a genom izolálásával kaphatjuk meg tisztított HCV-részecskékből.

A cDNS-szekvenciák családja és az ezekből a szekvenciákból származó polipeptidek, valamint az ezek ellen a polipeptidek ellen irányuló antitestek alkalmazhatók a BB-NANBV-agens vagy -ágensek izolálásában és azonosításában is. Így például a cDNS-ekből származó polipeptidekben lévő HCV-epitópok ellen irányuló antitesteket alkalmazhatjuk olyan folyamatokban, amelyek affinitáskromatográfián alapulnak, hogy a vírust izoláljuk. Egy másik eljárás szerint az antitesteket alkalmazhatjuk más technikákkal izolált vírusrészecskék azonosítására. A vírusantigéneket és a genomanyagot az izolált vírusrészecskéken belül azután tovább jellemezhetjük.

A HCV-genom vagy genomok további szekvenciaelemzéséből, valamint a HCV-antigének további jellemzéséből, és a genom jellemzéséből kapott információk lehetővé teszik további vizsgálóminták, polipeptidek és antitestek tervezését és szintézisét, amelyeket lehet alkalmazni NANBH által indukált HCV diagnózisához, megelőzéséhez és terápiájához, valamint átvizsgáláshoz fertőzött vérre, és vérszármazék jellegű termékekre.

A HCV-hez való vizsgálóminták, beleértve az antigéneket és antitesteket, valamint az abból a genomból, amelyből a cDNS-ek családja származik, származó polinukleotidok hozzáférhetősége lehetővé teszi olyan szövettenyésztő rendszerek kifejlesztését is, amelyek jelentős alkalmazást nyerhetnek a HCV biológiájának tisztázásában. Ez viszont új kezelési menetrend kifejleszté-

séhez vezethet, amely olyan vírusellenes anyagokon alapul, amelyek gátolják a HCV replikációját vagy a HCV által előidézett fertőzést.

Az NANBH-hoz tartozó etiológiai ágens azonosítására és izolálására alkalmazott eljárás új, és alkalmazható olyan, eddig nem jellemzett ágensek azonosítására és/vagy izolálására, amelyek egy genomot tartalmaznak, és amelyek különféle betegségekkel társulnak, beleértve azokat a betegségeket, amelyeket vírusok, viroidok, baktériumok, gombák és paraziták okoznak. Ebben a módszerben cDNS-könyvtárat alakítunk ki egy fertőzött egyénből származó fertőzött szövetben jelenlévő nukleinsavakból. A könyvtárat egy olyan vektorban alkotjuk meg, amely lehetővé teszi a cDNS-ben kódolt polipeptidek kifejeződését. A vektort, amely az etiológiai ágens polipeptidjének immunológiailag reaktív fragmentumát fejezi ki, tartalmazó gazdasejtek klónjait a könyvtár kifejezési termékeinek immunológiai átvizsgálásával választjuk ki, az átvizsgálást a feltételezett ágenssel előzőleg fertőzött másik egyénből vett, antitestet tartalmazó testkomponenssel végezve. Az immunológiai átvizsgálótechnika lépései közt találjuk a cDNS-t tartalmazó vektorok kifejezési termékeinek kölcsönhatásba léptetését egy második fertőzött egyén antitestet tartalmazó testkomponenssel, és a kifejezési termék(ek) és a második fertőzött egyén antitestjei közötti antitest-antigén komplexek keletkezésének kimutatását. Az izolált klónokat további immunológiai átvizsgálásnak vetjük alá kifejezési terméküket kölcsönhatásba hozva más, feltételezett ágenssel fertőzött és a feltételezett ágenssel nem fertőzött kontrollegyének antitestet tartalmazó testkomponenseivel, és a fertőzött egyénekből származó antitestekkel kialakuló antigén-antitest komplexek képződését kimutatva; és izoláljuk azokat a cDNS-tartalmú vektorokat, amelyek olyan polipeptideket kódolnak, amelyek immunológiailag reagálnak fertőzött egyénekből és az ágenssel fertőzésre gyanús egyénekből kapott antitestekkel, de nem reagálnak a kontrollegyénekkel. A cDNS-könyvtár megalkotásához alkalmazott fertőzött egyéneknek és az immunológiai átvizsgáláshoz alkalmazott egyéneknek nem kell azonos fajba tartozniuk.

Az ennek az eljárásnak az eredményeképpen izolált cDNS-ek, ezek kifejezési termékei, és a kifejezési termékek ellen irányuló antitestek hasznosak az etiológiai ágens jellemzésében és/vagy kinyerésében. Amint a későbbiekben részletesen leírjuk, ezt az eljárást sikeresen alkalmazzuk a HCV-genomból származó cDNS-ek családjának izolálására.

A cDNS-szekvencia előállítása

Krónikus HCV-fertőzésben szenvedő és a vírus magas titerét [vagyis legalább 10^6 csimpánz fertőző dózis/ml (CID/ml)] tartalmazó csimpánzból összegyűjtött szérumot alkalmazunk vírusrészecskék izolálására; az ezekből a részecskékből izolált nukleinsavakat alkalmazzuk templátként a vírusgenomra vonatkozó cDNS-könyvtár megalkotásában. A vélt HCV-részecskék izolálására és a lambda-gt11-ben a cDNS-könyvtár megalkotására szolgáló munkameneteket egy későbbi fejezetben tárgyaljuk. A lambda-gt11 olyan vektor, ame-

lyet speciálisan arra fejlesztettek ki, hogy beiktatott cDNS-eket fejessen ki béta-galaktozidázzal képzett fúziós polipeptidként, és nagyszámú rekombináns fágot vizsgáljon át meghatározott antigén ellen kialakított fajlagos antiszérumokkal. A mintegy 200 bázispár átlagos méretű cDNS-t tartalmazó cDNS-készletből kialakított lambda-gt11 cDNS-könyvtárat átvizsgáljuk olyan kódolt epitópokra, amelyek fajlagosan képesek kötődni olyan betegekben eredő szérumokkal, akiknél előzőleg NANB-hepatitist tapasztaltak [Huynh T. V. és munkatársai (1985)]. Mintegy 10^6 fágot vizsgálunk át, és 5 pozitív fágot azonosítunk, tisztítunk, majd átvizsgáljuk kötési fajlagosságra olyan szérumokhoz, amelyek más, a HCV-ágenssel előzőleg fertőzött emberekből és csimpánzokból származnak. A fágok egyike, az 5-1-1. kötődik a 8 megvizsgált humán szérum közül 5-höz. Ez a kötés, úgy tűnik, szelektív azokból a betegekben származó szérumokra nézve, akik előzőleg NANB-hepatitisfertőzésben estek át, mivel 7 normális véradó széruma nem mutat ilyen kötést.

Az 5-1-1. rekombináns fágban a cDNS szekvenciáját meghatározzuk, amint ezt az 1. ábrában bemutatjuk. Az ezzel a klónozott cDNS-sel kódolt polipeptidet, amely azonos translációs keretben van, mint a fúziós polipeptid N-terminális béta-galaktozidáz része, a nukleotidszekvencia fölött mutatjuk be. Ez a translációs ORF tehát olyan epitópot kódol, amelyet NANB-hepatitisfertőzésben szenvedő betegekben származó szérumok fajlagosan felismernek.

A cDNS hozzáférhetősége az 5-1-1. rekombináns fágban lehetővé teszi más klónok izolálását, amelyek a cDNS további szegmenseit és/vagy alternatív szegmenseit tartalmazzák a vírusgenomhoz viszonyítva. A fentebb leírt lambda-gt11 cDNS-könyvtárat átvizsgáljuk egy olyan szintetikus polinukleotidot alkalmazva, amely a klónozott 5-1-1. cDNS-szekvenciájából származik. Ez az átvizsgálás három további klónt termel, amelyeket 81., 1-2. és 91. klónként azonosítunk; az ezekben a klónokban lévő cDNS-eket szekvenciaelemzésnek vetjük alá. A homológiákat a négy független klón között a 2. ábrán mutatjuk be, ahol a homológiákat függőleges vonalakkal jelezzük. Azokat a nukleotidszekvenciákat, amelyek egyediként vannak jelen az 5-1-1., 81. és 91. klónokban, kis betűkkel jelöljük.

Az 5-1-1., 81., 1-2. és 91. klónokban lévő rekombináns fágokban jelen lévő klónozott cDNS-ek nagymértékben homológok, és csak két területben különböznek. Először a 67. számú nukleotid az 1-2. klónban timidin-, míg a további három klón citidingyöket tartalmaz ezen a helyen. Ez a helyettesítés azonban nem változtatja meg a kódolt aminosav természetét.

A második különbség a klónok között az, hogy az 5-1-1. klón 28 bázispárt tartalmaz 5'-terminálisán, amely a többi klónban nincs jelen. A többlétszekvencia lehet egy 5'-terminális klónozási „termék”; 5'-terminális klónozási termékek gyakran figyelhetők meg a cDNS-eljárások termékeiben.

A 81. klónban lévő HCV cDNS 5'-területéből és 3'-területéből származó szintetikus szekvenciákat alkalmazunk a lambda-gt11 NANBV cDNS-könyvtárból

való olyan cDNS-ek átvizsgálására és izolálására, amelyek átfedik a 81. klón cDNS-t. Az így létrejövő cDNS-ek szekvenciáit, amely cDNS-ek a 36., illetve 32. klónban vannak, az 5., illetve 7. ábrán mutatjuk be.

Hasonlóképpen a 36. klón 5'-területén alapuló szintetikus polinukleotidot alkalmazunk a lambda-gt11 NANBV cDNS-könyvtárból származó cDNS-ek átvizsgálására és izolálására, amely cDNS-ek átfedik a 36. klón cDNS-t. Egy rekombináns fágot tartalmazó cDNS tisztított klónját, amely hibridizál a szintetikus polinukleotid vizsgálómintához, 35. klónnak nevezzük, és az ezen a klónon belül található NANBV cDNS-szekvenciát a 8. ábrán mutatjuk be.

Átfedő cDNS-szekvenciák izolálásának ezt a technikáját alkalmazva további felfelé és lefelé lévő cDNS-szekvenciákat tartalmazó klónokat kapunk. Ezeknek a klónoknak az izolálását a későbbiekben írjuk le.

Az izolált klónokon belül kódolt HCV cDNS-ek nukleotidszekvenciájának elemzése azt mutatja, hogy az összetett cDNS egy hosszú, folyamatos ORF-et tartalmaz. A 26. ábra mutatja be az ezekből a klónokból összetett cDNS szekvenciáját az ebben kódolt vélt HVC-polipeptiddel együtt.

Az eljárás leírása a cDNS-szekvenciák újrakinyerésére jórészt csak történeti érdekességű. Az így létrejövő szekvenciákat (és komplementereiket) megadjuk itt, és ezeket a szekvenciákat vagy bármely részüket szintetikus módszerekkel állíthatjuk elő, vagy szintetikus eljárásokat kombinálva részleges szekvenciák kinyerésével, hasonló eljárásokat alkalmazva, mint amelyeket leírtunk.

A HCV cDNS-könyvtárból az 5-1-1., 81., 1-2. és 91. klónokból replikált lambda-gt11 törzseket az American Type Culture Collectionnál (ATCC, 12301 Parklawn Drive, Rockville, Maryland 20852) deponáltuk a Budapesti Szerződés feltételei szerint; ezek az alábbi letéti számot kapták:

<i>lambda-gt11</i>	ATCC	A letét napja
HCV cDNS-könyvtár	40394	1987. december 1.
81. klón	40388	1987. november 17.
91. klón	40389	1987. november 17.
1-2. klón	40390	1987. november 17.
5-1-1. klón	40391	1987. november 18.

A jelzett deponált törzseket harminc (30) éves időtartamon át fenn kell tartani a deponálás időtartamától számítva vagy öt (5) évig a deponált törzsre való legutolsó igényléstől számítva, vagy az amerikai egyesült államokbeli szabadalom alkalmazható élettartamáig – attól függően, melyik hosszabb. Ezek a deponált törzsek és más itt említett deponált törzsek csak a könyvebb alkalmazást szolgálják, és nem feltétlenül szükségesek a jelen találmány gyakorlatba vételéhez az itt mellékelt leírás alapján. Az összes deponált anyagban lévő HCV cDNS-szekvenciák referenciaként épülnek be a jelen bejelentésbe.

A fenti leírás, amelyben a genomot „sétáltatjuk” átfedő cDNS-szekvenciákat izolálva a HCV lambda-gt11 könyvtárból, olyan eljárást nyújt, amellyel a teljes HCV-genomnak megfelelő cDNS-ek izolálhatók. Az itt megadott információk alapján más, ezeknek a

cDNS-eknek az izolálására szolgáló eljárások nyilvánvalók azok számára, akik a szakterületen jártasak. Ezek közül a módszerek közül néhányat leírunk a későbbiekben.

5 *Viruspolipeptidek és fragmentumaik előállítás*

A cDNS-szekvenciák hozzáférhetősége, akár azoké, amelyek az 1–32. ábrákon lévő cDNS-szekvenciák alkalmazásával izolálunk, amint ezt később leírjuk, akár az ezeken az ábrákon lévő cDNS-szekvenciáké, lehetővé teszi a bármelyik számban kódolt polipeptid antigénszempontból aktív területét kódoló kifejezővektorok megalkotását. Ezek az antigénszempontból aktív területek származhatnak a burkoló- vagy „burok”-antigénekből, vagy a belső antigénekből, ide értve például a polinukleotidkötő fehérjéket, polinukleotid polimerázt vagy polimerázokat, és más olyan vírusfehérjéket, amelyek szükségesek a vírusrészecskék replikációjához és/vagy összeállításához. A kívánt polipeptideket kódoló fragmentumok a cDNS-klónokból származnak hagyományos restriktív emésztést vagy szintetikus eljárásokat alkalmazva, és olyan vektorokba vannak ligálva, amelyek tartalmazhatják például fúziós szekvenciák részeit; ilyen fúziós szekvenciák lehetnek például a béta-galaktozidáz vagy szuperoxid-diszmutáz (SOD), előnyösebb a SOD. Azok az eljárások és vektorok, amelyek olyan polipeptidek előállítására alkalmasak, amelyek SOD fúziós szekvenciáit tartalmazzák, a 0,196,056 számú európai szabadalmi közzétételi iratban vannak leírva; ez 1986. október 1-jén lett közzétéve. SOD- és HCV-polipeptidek fúziós polipeptidjeit, vagyis az NANB₅₋₁₋₁-et, NANB₈₁-et és C100-3-at – amelyek HCV cDNS-ek összetett termékében kódolódnak – kódoló vektorokat a továbbiakban írjuk le. Egy nyitott leolvasókeretet tartalmazó HCV cDNS bármilyen kívánt részét, bármelyik „értelmes” számban, megkaphatjuk rekombináns polipeptidként, úgymint érett vagy fúziós fehérjét; egy másik módszer szerint a cDNS-ben kódolt polipeptidet kémiai szintézissel kaphatjuk meg.

A kívánt polipeptidet kódoló DNS-t, akár fúziós vagy érett formában van, akár tartalmaz egy szignál-szekvenciát a kiválasztás lehetővé tételére, akár nem, ligálhatjuk bármilyen megfelelő gazdaszervezethez alkalmas kifejezővektorba. Mind eukarióta-, mind prokarióta-rendszereket alkalmaznak jelenleg rekombináns polipeptidek képzésére, és több közös szabályozó rendszer és gazdaszervezetre vonatkozó összefoglalása van megadva a későbbiekben. A polipeptidet azután a lizált sejtekből vagy a tenyészközegből izoláljuk, és addig a mértékig tisztítjuk, amely szándékolt felhasználásához szükséges. A tisztítás a szakterületen ismert technikákkal lehetséges, például sófrakcionálással, ioncserélő gyantán végzett kromatográfiával, affinitáskromatográfiával, centrifugálással és hasonlókkal. A Methods in Enzymology című sorozat számos módszert közöl fehérjék tisztítására. Az ilyen polipeptidek alkalmazhatók diagnosztikumként, vagy azokat, amelyek semlegesítőantitesteket idéznek elő, vakcinákká szerelhetjük ki. Az ezek ellen a polipeptidek elleni antitesteket is alkalmazhatjuk diagnosztikumként, vagy passzív immunterápiához. Ezenkívül, amint ezt később leírjuk, az ezen polipepti-

dek elleni antitestek alkalmasak HVC-részecskék izolálására és azonosítására.

A HCV-antigéneket izolálhatjuk HCV-virionokból is. A virionokat növeszthetjük HCV-vel fertőzött sejtekben szövettenyészetben, vagy valamely fertőzött gazdaszervezetben.

Antigénpolipeptidok előállításának és konjugálásának hordozóval

Valamely polipeptid antigénterülete általában viszonylag kicsiny – tipikusan 8–10 aminosav hosszúságú, vagy rövidebb. Akár 5 aminosavból álló fragmentumok is jellemezhetnek már egy antigénterületet. Következésképpen a HCV cDNS-ét alkalmazva alapként a HCV-polipeptidok rövid szegmenseit kódoló DNS-eket fejzhetünk ki akár fúziós fehérjeként, akár izolált polipeptidként. Ezenkívül rövid aminosavszekvenciákat könnyen megkaphatunk kémiai szintézissel. Azokban a példákban, ahol a szintetizált polipeptid korrekt konfigurációjú úgy, hogy a korrekt epitópot nyújtja, de túl kicsi ahhoz, hogy immunogén legyen, a polipeptidet megfelelő hordozóhoz kapcsolhatjuk.

Sok olyan technika ismeretes a szakterületen, amellyel ilyen kapcsolások elvégezhetők, ide értve a diszulfidkötések képzését N-szukcinimidil-3-(2-piridil-tio)-propionátot (SPDP) és szukcinimidil-4-(N-maleimido-metil)-ciklohexán-1-karboxilátot (SMCC) alkalmazva, amelyek a Pierce Company (Rockford, Illinois) termékei (ha a peptidben nincs szulfhidrilcsoport, ezt egy ciszteingyök hozzáadásával lehet biztosítani). Ezek a reagensek diszulfidkötést alakítanak ki maguk és a peptid ciszteingyökök között az egyik fehérjén, és amidkötést alakítanak ki egy lizinen lévő epszilon-amino-csoporttal, vagy más szabad aminosocsoporttal a másik fehérjén. Sokféle ilyen diszulfid/amid képző ágens ismeretes. Ezzel kapcsolatban lásd például *Immun. Rev.*, 62, 185 (1982). Más bifunkcionális kapcsolóágensok diszulfidkötések helyett tio-étert képeznek. Ezek közül a tio-éter-képző ágensok közül sok kapható a kereskedelmi forgalomban, ide tartoznak a 6-maleimido-kapronsav, 2-bróm-ecetsav, 2-jód-ecetsav, 4-(N-maleimido-metil)-ciklohexán-1-karbonsav reaktív észterei, és hasonlóak. A karboxilcsoportokat úgy aktiválhatjuk, hogy kombináljuk ezeket szukcinimiddal vagy 1-hidroxi-2-nitro-4-szulfonsav nátrium-sóval. A fentebb leírt lista nem meríti ki az összes lehetőségeket, és természetesen a nevezett vegyületek módosulatait is alkalmazhatjuk.

Bármilyen hordozót alkalmazhatunk, amely önmagában nem váltja ki a gazdaszervezetre káros antitestek képződését. A megfelelő hordozók tipikusan nagy, lassan metabolizáló makromolekulák, például fehérjék, poliszacharidok, például latexfunkcionalizált Sepharose, agaróz, cellulózgyöngyök és hasonlóak; polimer aminosavak, például poliglutaminsav, polilizin és hasonlóak, aminosavkopolimerok és inaktív vírusrészecskék, lásd például a következő fejezetet. Különösen hasznos fehérjeszubsztrátumok a szérumalbuminok, Keyhole-Limpet-hemicianin, immunglobulin-molekulák, tiroglobulin, ovalbumin, tetanusz toxoid és más fehérjék; mindezek jól ismertek azok számára, akik a szakterületen jártasak.

HCV-epitópokat tartalmazó hibrid részecskeimmunogének előállítása

A HCV-epitópjainak immunogén voltát fokozhatjuk úgy is, hogy emlős- vagy élesztőrendszerekben állítjuk elő ezeket részecskeképző fehérjékkel fuzionálva vagy összekapcsolva, például hepatitis B felületi antigénnel összekapcsolva. Azok a konstrukciók, ahol az NANBV-epitóp közvetlenül van összekapcsolva a részecskeképző fehérjét kódoló szekvenciával, olyan hibrideket képeznek, amelyek immunogének a HCV-epitóp tekintetében. Ezenkívül az összes előállított vektor olyan epitópokat foglal magában, amelyek HBV-re fajlagosak, és az immunogenicitás különböző fokozataival bírnak, ilyen például a pre-S peptid. Így azok a részecskék, amelyek HCV-szekvenciákat magukban foglaló részecskeképző fehérjékből vannak megalkotva, immunogének a HCV-t és a HBV-t illetően.

A hepatitis felületi antigénről (HBSAg) kimutatták, hogy képezhető, és részecskékbe állítható össze *S. cerevisiae*-ban [Valenzuela és munkatársai (1982)], valamint például emlőssejtekben [Valenzuela P. és munkatársai (1984)]. Az ilyen részecskék keletkezéséről kimutatták, hogy fokozzák a monomer alegység immunogén voltát. A konstrukciók magukban foglalhatják a HBSAg immundomináns epitópját is, ez az előfelületi (pre-S) terület 55 aminosavát foglalja magában [Neurath és munkatársai (1984)]. Az élesztőben kifejezhető pre-S HBSAg-részecskéket a 174,444 számú európai szabadalmi közzétételi irat ismerteti; a heterológ vírusszekvenciákat magában foglaló hibrideket élesztő kifejezéséhez a 175,261 számú európai szabadalmi közzétételi irat ismerteti. Mindkét bejelentést a jelen találmány bejelentői tették, ezek a jelen bejelentésbe referenciaként épülnek be. Ezek a konstrukciók kifejezhetők emlőssejtekben is, például kínaihórcsögpetefészek-(CHO) sejtekben, SV40-dihidrofolát redukáz vektort alkalmazva [Michaelis és munkatársai (1984)].

Ezenkívül a részecskeképző fehérjét kódoló szekvencia részeit helyettesíteni lehet valamely HCV-epitópot kódoló kodonokkal. Ebben a helyettesítésben azok a területek, amelyek nem szükségesek az egységek aggregációjának közvetítésében, hogy immunogén részecskék keletkezzenek élesztőkben vagy emlősökben, kiiktathatók, így kiküszöbölhetők további HBV-antigén helyek a HCV-epitóppal való versengésből.

Vakcinák előállítása

Vakcinákat állíthatunk elő HCV cDNS-ből származó, valamint az 1–32. ábrákon lévő cDNS-szekvenciákból származó, vagy olyan HCV-genomból származó immunogén polipeptidből vagy polipeptidekből, amelyek a genomnak megfelelnek. A megfigyelt homológia a HCV és a Flavivírusok között információt nyújt azokat a polipeptideket illetően, amelyek valószínűleg leghatékonyabbak vakcinaként, valamint a genom azon területeit illetően, amelyekben ezek kódolódnak. A Flavivírusgenom általános szerkezetét Rice és munkatársai tárgyalják (1986). A Flavivírusgenom-RNS-ről úgy véljük, hogy csak vírusspecifikus mRNS-fajta, és három vírus szerkezeti fehérjévé, vagyis a C-, M- és E-fehérjékké, valamint két nagy, nem szerkezeti fehérjé

komplex sorozatává transzlatálódik. Ismeretes, hogy a Flavivírushoz tartozó nagyobb semlegesítőepitóp, az E (burkolati) fehérjében tartózkodik [Roehrig (1986)]. A megfelelő HCV E-gén és polipeptidkódoló terület ki-következtethető a Flavivírushoz való homológia alapján. Így a vakcinák olyan rekombináns polipeptidekből állhatnak, amelyek a HCV E-epitópjait tartalmazzák. Ezek a polipeptidok kifejeződhetnek baktériumokban, élesztőben vagy emlőssejtekben, vagy más módszer szerint izolálhatók víruskészítményekből. Az is előre jelezhető, hogy a további szerkezeti fehérjék szintén tartalmazhatnak olyan epitópokat, amelyek védőhatású anti-HCV-antitesteket alakítanak ki. Így az E-, C- és M-epitópokat tartalmazó polipeptidok szintén alkalmazhatók a HCV-vakcinákban, akár egyedül, akár kombinációban.

A fentiekben kívül kimutatták, hogy az immunizálás NS1-gyel (1. számú nem szerkezeti fehérje) védelmet eredményez a sárgaláz ellen [Schlesinger és munkatársai (1986)]. Ez valóban igaz, bár az immunizálás nem alakít ki semlegesítőantitesteket. Így különösen azért, mert ez a fehérje, úgy tűnik, nagymértékben megőrzött a Flavivírusok között, valószínű, hogy a HCV NS1 szintén védőhatású a HCV-fertőzés ellen. Sőt ez azt is mutatja, hogy nem szerkezeti fehérjék is nyújthatnak védelmet víruspatogenitás ellen, még akkor is, ha ezek nem idézik elő semlegesítőantitestek kialakulását.

A fentiekre tekintettel HCV elleni multivalens vakcinák tartalmazhatnak egy vagy több szerkezeti fehérjét és/vagy egy vagy több nem szerkezeti fehérjét. Ezek a vakcinák állhatnak például rekombináns HCV-polipeptidekből és/vagy a virionokból izolált polipeptidekből. Ezenkívül lehetséges inaktivált HCV-t is alkalmazni vakcinákban; az inaktiválás történhet víruszizátumok előállításával vagy más, a szakterületen ismert módon, amely a Flavivírusok inaktiválását idézi elő; ilyen lehet például a kezelés szerves oldószerekkel vagy detergenssekkel, vagy kezelés formalinnal. Ezenkívül vakcinákat készíthetünk gyengített HCV-törzsekből is. A legyengített HCV-törzsek előállítását a későbbiekben írjuk le.

Ismeretes, hogy bizonyos fehérjék a Flavivírusokban nagymértékben megőrzött területeket tartalmaznak, így bizonyos immunológiai keresztreaktivitás várható a HCV- és más Flavivírusok között. Lehetséges, hogy a Flavivírusok és HCV közt osztozó epitópok váltanak ki védőantitesteket az ezen patogén ágensek által okozott egy vagy több rendellenesség ellen. Ezért lehetséges ezen ismeret alapján többcélú vakcinákat tervezni.

Olyan vakcinák előállítása, amely aktív alkotórészként immunogén polipeptidet vagy polipeptideket tartalmaz, ismeretes azok számára, akik a szakterületen jártasak. Az ilyen vakcinák tipikusan injektálható vakcinaként készülnek, vagy folyékony oldatokként, vagy szuszpenziókként; készíthetők olyan szilárd formák is, amelyek injektálás előtt alakíthatók át oldatokká vagy szuszpenziókká. A készítmény lehet emulgeált formában is, vagy a fehérje lehet liposzómákba burkolva. Az aktív immunogén alkotórészek gyakran össze vannak keverve kötőanyagokkal, amelyek gyógyászatilag elfogadhatók, és összeférhetők az aktív alkotórészszel. Meg-

felelő kötőanyagok például a víz, fiziológiás sóoldat, glükóz, glicerin, etanol vagy hasonló, és ezek kombinációi. Ezenkívül, ha szükséges, a vakcina tartalmazhat kis mennyiségben kiegészítő anyagokat, például nedvesítő- vagy emulgeálószerket, pH-pufferoló ágenseket és/vagy olyan adjuvánsokat, amelyek fokozzák a vakcina hatékonyságát. Hatékony adjuvánsokra példák lehetnek (de nemcsak ezekre korlátozódnak) az alumínium-hidroxid, N-acetil-muramil-L-treonil-D-izoglutamin (trh-MDP), N-acetil-nor-muramil-L-alanil-D-izoglutamin (GGP 11 637, amelyet nor-MDP-nek is neveznek), N-acetil-muramil-L-alanil-D-izoglutaminil-L-alanin-2-(1'-2'-dipalmitoil-sn-glicero-3-hidroxi-foszforil-oxi)-etil-amin (CGP 19 835A, amelyet MTP-PE-nek is neveznek) és RIBI, amely három komponensből áll, baktériumokból extrahálva: monofoszforil lipid A-ból, trehalóz dimikoláttól és sejtalfalvázból (MPL+TDM+CWS) 2% szkvalén/Tween 80 emulzióban. Egy adjuváns hatékonyságát úgy határozhatjuk meg, hogy mérjük egy HCV-antigén szekvenciát tartalmazó immunogén polipeptid ellen irányuló antitestek mennyiségét, ahol ez ezen polipeptid olyan vakcinákban való beadásának eredménye, amely a különböző adjuvánsokat is tartalmazza.

A vakcinákat alkalmasan parenterálisan, injekció formájában adjuk be, például szubkután vagy intramuszkulárisan. A további kiszerezések között, amelyek alkalmasak a beadás más módjaihoz, találjuk a végbélkúpokat és bizonyos esetekben az orális kiszerezéseket. A végbélkúpoknál a hagyományos kötőanyagok és hordozók között találjuk például a polialkiénglikolokat vagy a triglicerideket; az ilyen végbélkúpokat olyan keverékből alakíthatjuk ki, amelyben az aktív alkotórész 0,5–10% közti tartományban, előnyösen az 1–2% közötti tartományban van. Az orális kiszerezéseknél alkalmazhatjuk a normálisan használt segédanyagokat, például gyógyászati minőségű mannitot, laktózt, keményítőt, magnézium-sztearátot, szacharin-nátriumot, cellulózt, magnézium-karbonátot és hasonlókat. Ezek a kompozíciók oldatok, szuszpenziók, tabletták, pirulák, kapszulák, hosszan tartó kibocsátású kiszerezések vagy porok formáját vehetik fel, és 10–95%, előnyösen 25–70% aktív alkotórészt tartalmaznak.

A fehérjéket a vakcinákban semleges vagy só formájában szerelhetjük ki. A gyógyszerészetileg elfogadható sók között találjuk a savaddíciós sókat (amelyek a peptid szabad aminosavaival képződnek), azokat, amelyek szerves savakkal képződnek, ilyenek például a sósav vagy foszforsav, és azokat, amelyek szerves savakkal képződnek, ilyenek például az oxálsav, borkősav, maleinsav stb. A szabad karboxilcsoporttal képzett sók származhatnak szerves bázisokból, például nátrium-, kálium-, ammónium-, kalcium- vagy vas(III)-hidroxidokból és szerves bázisokból, például izopropilaminból, trimetilaminból, 2-etil-amino-etanolból, hisztidinből, prokainból stb.

A vakcinák adagolása és beadása

A vakcinákat olyan módon adjuk be, hogy ez illeszkedjék a dózis kiszerezéséhez, és olyan mennyiségben, amely profilaktikusan és/vagy terápiásan hatékony.

A beadandó mennyiség, amely általában 5 mikrogramm és 250 mikrogramm antigén között van adagonként, függ a kezelendő egyéntől, az egyének immunrendszerének kapacitásától antitestek szintetizálására, és a kívánt védelem mértékétől. A beadandó, szükséges aktív alkotórész pontos mennyisége függ a gyakorló orvos megítélésétől, és egyénenként változó.

A vakcinát be lehet adni egyedi dóziskezelési menetben, vagy előnyösen többszörös dóziskezelési menetben. Egy többszörös dóziskezelési menet például olyan, amelyben a vakcinálás első menete 1–10 külön dózisban történik, ezt követik második dózisként ettől eltérő dózisos az ez utáni időközökben, amelyek az immunválasz fenntartásához vagy újraélesztéséhez szükségesek, például 1–4 hónapon át, és ha szükséges, következhetnek még további dózisos több hónap után is. Az adagolási munkamenetet – legalábbis részben – meghatározhatják az egyéni szükségletek, és függenek a gyakorló orvos megítélésétől.

Ezenkívül az immunogén HCV-antigént vagy -antigéneket tartalmazó vakcinát beadhatjuk más immun szabályozó ágensekkel, például immunoglobulinokkal együtt is.

HCV-epitópok elleni antitestek előállítása

A fentebb leírtak szerint előállított immunogén polipeptideket alkalmazhatjuk mind poliklonális, mind monoklonális antitestek előállítására. Ha poliklonális antitesteket kívánunk, egy kiválasztott emlőst (például egeret, nyulat, kecskét, lovat stb.) immunizálunk valamely, HCV-epitópot vagy -epitópokat hordozó immunogén polipeptiddel. Az immunizált állatból a szérumokat összegyűjtjük, és ismert eljárások szerint kezeljük. Ha egy HCV-epitóp elleni poliklonális antitesteket tartalmazó szérum más antigén elleni antitesteket tartalmaz, a poliklonális antitesteket immun-affinitáskromatográfiával tisztíthatjuk. A poliklonális antiszérumok tisztítására és feldolgozására szolgáló technikák a szakterületen ismertek, lásd például Mager és Walker munkáját (1987).

Egy másik módszer szerint poliklonális antitesteket izolálhatunk olyan emlősből, amelyet előzőleg HCV-vel fertőztünk. Egy későbbi fejezetben adunk példát HCV-epitópok elleni antitestek tisztítására fertőzött egyénekből származó szérumból, az eljárás affinitáskromatográfián alapul, és SOD-fúziós polipeptidet és egy, az 5-1-1. cDNS-klónon belül kódolt polipeptidet hasznosít.

HCV-epitópok ellen irányuló monoklonális antitesteket bárki, aki a szakterületen járatos, könnyen készíthet. Az általános módszertan monoklonális antitestek előállítására hibridómákkal jól ismert. Nem pusztulóvá tett, antitesttermelő sejtvonalakat alakíthatunk ki sejtfúzióval vagy más technikákkal, például B limfociták közvetlen transzformálásával onkogén DNS-sel, vagy Epstein-Barr-vírussal végzett átfertőzéssel [lásd például Schreier M. és munkatársai (1980); Haemmerling és munkatársai (1981); Kennett és munkatársai (1980); a 4,341,761, 4,399,121, 4,427,783, 4,444,887, 4,466,917, 4,472,500, 4,491,632 és 4,493,890 lajstromszámú amerikai egyesült államokbeli szabadalmi leírások]. HCV-epitópok ellen termelt monoklonális antitestek paneljét

különböző tulajdonságokra vizsgálhatjuk át (például izotípus, epitóppaffinitás stb.).

Mind a monoklonális, mind a poliklonális antitestek, amelyek HCV-epitópok ellen irányulnak, különösen hasznosak a diagnózisban, és azok, amelyek semlegesítenek, hasznosak a passzív immunterápiában is. A monoklonális antitesteket különösen előnyösen alkalmazhatjuk antiidiotípus antitestek kiváltására.

Az antiidiotípusos antitestek olyan immunglobulinok, amelyek a fertőző ágens, amely ellen a védelem irányul, antigénjének „belső kép”-ét hordozzák [lásd például Nisonoff A. és munkatársai (1981) és Dreesman és munkatársai (1985)].

Az antiidiotípusos antitestek kiváltásának technikái jól ismertek a szakterületen [lásd például Grzych (1985); MacNamara és munkatársai (1984) és Uytdehaag és munkatársai (1985)]. Ezek az antiidiotípusos antitestek alkalmasak lehetnek NANBH kezelésére, valamint HCV-antigének immunogén területei megvilágítására.

Diagnosztikus oligonukleotid vizsgálóminták és készletek

Alapként az izolált HCV bemutatott részleteit alkalmazva, ide értve azokat, amelyeket az 1–32. ábrán mutatunk be, mintegy 8 vagy több nukleotidból álló oligomereket állítunk elő vagy kimetszéssel, vagy szintézissel, amely oligomerek hibridizálnak a HCV-genommal, és alkalmasak a vírusagens vagy -agens azonosítására, a vírusgenom vagy -genomok további jellemzésére, valamint a vírus vagy vírusok kimutatására beteg egyénekből. Ezek a HCV-polinukleotidokhoz szolgáló vizsgálóminták (természetesek vagy származékok) olyan hosszúságúak, hogy hibridizálással lehetséges legyen egy egyedi vírusszekvencia kimutatása. 6–8 nukleotid már munkába fogható hosszúság, 10–12 nukleotid előnyös, és mintegy 20 nukleotid tűnik optimálisnak. Ezek a szekvenciák előnyösen olyan területekből származnak, amelyek nélkülözik a heterogén jelleget. Ezeket a vizsgálómintákat rutin módszereket alkalmazva állíthatjuk elő, ide értve az automatizált oligonukleotidszintézis eljárásait. Az alkalmas vizsgálóminták között találjuk például az 5-1-1. klónt, valamint több, itt ismertetett klónt, továbbá különböző oligomereket, amelyek cDNS-könyvtárak átvizsgálására alkalmasak, ilyeneket a későbbiekben ismertetünk. A komplementaritás a HCV-genom bármely egyedi részére megfelelő lehet. Vizsgálómintaként való alkalmazáshoz teljes komplementaritás kívánatos, bár ez szükségtelen is lehet, amikor a fragmentum hossza megnövekszik.

Abból a célból, hogy az ilyen vizsgálómintákat diagnosztikumként alkalmazhassuk, az analizálandó biológiai mintát, például vért vagy szérumot kezeljük, ha kívánatos, hogy extraháljuk a bennük lévő nukleinsavakat. A mintából származó nukleinsavakat gélelektroforézisnek vagy más méret szerinti elkülönítésnek vetjük alá; egy másik módszer szerint a nukleinsavakat foltként feljuttathatjuk méret szerinti elkülönítés nélkül. A vizsgálómintákat azután jelzéssel látjuk el. A megfelelő jelzések és az eljárások a vizsgálóminták jelzésére ismeretesek a szakterületen, ezek között találjuk például

a radioaktív jelzést, amelyet hézag- (nick) transzlációval vagy kinázos kezeléssel vezetünk be, a biotint, a fluoreszcens vizsgálómintákat és a kemilumineszcens vizsgálómintákat. A mintából kivont nukleinsavakat azután megfelelő szigorúságú hibridizációs körülmények között kezeljük a jelzett vizsgálómintával.

A vizsgálómintákat teljesen komplementerként készíthetjük el a HCV-genomhoz. Ennek megfelelően általában nagy szigorúsági feltételek kívánatosak abból a célból, hogy kizárjuk a hibás pozitív eredményeket. A nagy szigorúságú feltételeket azonban csak akkor alkalmazzuk, ha a vizsgálóminták a vírusgenomnak azon területeivel komplementerek, amelyből hiányzik a heterogenitás. A hibridizálás szigorúságát egy sor tényező határozza meg a hibridizálás során és a mosási munkafolyamat során, beleértve a hőmérsékletet, ionerősséget, időtartamot és formamidkoncentrációt. Ezeket a tényezőket például Maniatis T. (1982) körvonalazza.

Általában várható, hogy a HCV-genom szekvenciák a fertőzött egyének szérumban viszonylag alacsony szinten vannak jelen; ez mintegy 10^2 – 10^3 szekvenция/ml. Ez a szint szükségessé teheti, hogy sokszorozási technikákat alkalmazzunk a hibridizációs vizsgálatokban. Az ilyen technikák a szakterületen ismertek. Így például az Enzo Biochemical Corporation „Bio-Bridge” rendszere terminális dezoxinukleotid transzferázt alkalmaz, hogy nem módosított 3'-poli-dT-farkakat adjon egy DNS-vizsgálómintához. A poli-dT-farokkal ellátott vizsgálóminta hibridizál a cél-nukleotidszekvenciához, majd egy biotinnal módosított poli-A-hoz. A 124 221 számú közzétett európai szabadalmi bejelentés olyan DNS-hibridizációs vizsgálatot ír le, amelyben: (1) az elemzendő anyagot egy olyan egyszálú DNS-vizsgálómintához kötik, amely komplementer egy enzimmal jelzett oligonukleotiddal; és (2) az így létrejövő, farkkal ellátott duplexet egy enzimmal jelzett oligonukleotidhoz hibridizálják. A 204 510 számú európai szabadalmi bejelentés olyan DNS-hibridizációs vizsgálatot ír le, amelyben a vizsgálandó DNS-t egy olyan vizsgálómintával hozzuk érintkezésbe, amelynek farka, például poli-dT farka és egy sokszorozószála van, amelynek olyan szekvenciája van, amely hibridizál a vizsgálóminta farkához, például poli-A-szekvencia, és amely képes a jelzett szála többségéhez kötődni. Egy különösen alkalmas technika először magában foglalhatja a cél HCV-szekvenciák sokszorozását a szérumban mintegy 10 000-szeresre, vagyis mintegy 10^6 szekvenция/ml-re. Ez kivihető például Saiki és munkatársai technikájával (1986). A sokszorozott szekvenciákat azután hibridizálási vizsgálatot alkalmazva mutathatjuk ki. Ez a hibridizációs vizsgálat, amely kimutathatja a szekvenciákat 10^6 /ml szinten, olyan nukleinsav-multimereket alkalmaz, amelyek egy egyszálú vizsgálandó nukleinsavhoz kötődnek, és amelyek kötődnek egyszálú jelzett oligonukleotidok sokaságához is. Egy megfelelő oldatfázisú szendvicsvizsgálat, amelyet alkalmazhatunk a jelzett polinukleotid vizsgálómintákkal, és eljárások az ilyen vizsgálóminták előállítására a 225 807 számú európai szabadalmi közzétételi iratban vannak leírva; ezt a bejelentést is a jelen bejelentés

bejelentői nyújtották be, és ez ebbe a bejelentésbe referenciaként épül be.

A vizsgálóminták diagnosztikus készletekbe lehetnek csomagolva. A diagnosztikus készletek tartalmazhatják a vizsgálóminta DNS-t, amely jelezve lehet; egy másik eljárás szerint a vizsgálóminta DNS jelzetlen, és a jelzéshez szükséges alkotórészek a készletben találhatóak. A készlet tartalmazhat más alkalmasan becsomagolt reagenseket és anyagokat is, amelyek a szóban forgó hibridizációs munkamenethez szükségesek, például standardok, valamint útmutatások a vizsgálat kivitelezésére.

Immunszé és diagnosztikus készletek

Mindkét polipeptid, amely immunológiailag reagál a HCV-antitesteket tartalmazó szérummal, például azokkal az antitestekkel, amelyek a továbbiakban leírt klónokból származnak, vagy azon belül kódolódnak, vagy ezek származékaival és azokkal az antitestekkel, amelyek az ezekben a polipeptidekben lévő HCV-fajlagos epitópok ellen alakulnak ki, alkalmazható immunszékekben HCV-antitestek jelenlétének kimutatására, vagy a vírus és/vagy vírusantigének kimutatására biológiai mintákban is, ide értve a vér- vagy szérummintákat. Az immunszékek tervezésében sokféle változat érvényesülhet, ezek a szakterületen jól ismertek. Így például alkalmazhatunk egy vírusantigént, például egy olyan polipeptidet, amely a későbbiekben leírt HCV cDNS-t tartalmazó klónok bármelyikéből származó polipeptid, vagy abból a HCV-genomból származó polipeptid, amely genomból a cDNS ezekben a klónokban származik; egy másik módszer szerint az immunszé az ezekben a forrásokból származó vírusantigének kombinációját alkalmazhatja. Lehet alkalmazni például olyan monoklonális antitestet, amely egy vírusepitóp vagy -epitópok ellen irányul; egy vírusantigén ellen irányuló monoklonális antitestek kombinációját; azonos vírusantigén ellen irányuló poliklonális antitesteket, vagy eltérő vírusantigének ellen irányuló poliklonális antitesteket. A munkamenet alapulhat például versengésen, vagy közvetlen reakción vagy szendvics típusú vizsgálatokon. A munkamenetek alkalmazhatnak például szilárd rögzítőanyagokat is vagy végezhető a vizsgálat immunkscapással is. A legtöbb vizsgálat magában foglalja jelzett antitest vagy polipeptid alkalmazását; a jelzés lehet például fluoreszcens, kemilumineszcens, radioaktív, vagy festékmolekula. Ismeretesek olyan vizsgálatok is, amelyekben a vizsgálómintából származó szignálok sokszorozva vannak, ilyenekre példák azok a vizsgálatok, amelyek biotint vagy avidint alkalmaznak, valamint az enzimjelzett és enzimközvetített immunszékek, mint például az ELISA-vizsgálatok.

A HCV Flavivírusmodellje lehetővé teszi a becsléseket a diagnosztikus epitópok valószínű elhelyezkedését illetően a virion szerkezeti fehérjéknél. A C-, pre-M- és E-tartományok valószínűleg mind tartalmaznak vírusantigének kimutatására jelentős potenciállal bíró epitópokat, amelyek elsősorban diagnózis céljára szolgálhatnak. Hasonlóképpen a nem szerkezeti fehérjék tartományainál is elvárható, hogy tartalmazzanak fontos diagnosztikus epitópokat (például NS5, amely egy vélt polimerázt kódol, és NS1, amely egy vélt komplement-

kötő antigént kódol). Azok a rekombináns polipeptidek vagy víruspolipeptidek, amelyek epitópokat foglalnak magukban ezekből a fajlagos tartományokból, alkalmassak lehetnek vírusantitestek kimutatására véradoók vagy fertőzött betegek vérében.

Ezenkívül az E- és/vagy M-fehérjék ellen irányuló antitesteket alkalmazhatjuk vírusantigének kimutatására szolgáló immunesszékekben olyan betegeknél, akik HCV által okozott NANBH-ban szenvednek, vagy véradoóknál a fertőzés kimutatására. Ezenkívül ezek az antitestek különösen hasznosak akut fázisban lévő donorok és betegek kimutatására.

Olyan készleteket, amelyek immundiagnózishoz alkalmasak, és tartalmazzák a megfelelő jelzett reagenseket, konstruálhatunk a megfelelő anyagok megfelelő csomagolásával megfelelő tárolóedényekbe, beleértve a jelen találmány szerinti polipeptideket, amelyek HCV-epitópokat tartalmaznak, vagy olyan antitesteket, amelyek HCV-epitópok ellen irányulnak, a további reagensekkel és anyagokkal együtt, amelyek a vizsgálat kivitelezéséhez szükségesek, valamint a vizsgálati instrukciók megfelelő leírásával együtt.

A HCV-genom, virionok és vírusantigének további jellemzése a vírusgenomhoz tartozó cDNS-ből származó vizsgálómintákat alkalmazva

A HCV cDNS-szekvencia információkat, amelyek a későbbiekben ismertetett klónokban és az 1–32. ábrákon található, alkalmazhatjuk további információk gyűjtésére a HCV-genom szekvenciájával kapcsolatban, valamint a HCV-agens azonosításához és izolálásához, így ezek segítséget nyújthatnak a jellemzéshez, beleértve a genom természetét, a vírusrészcsekék szerkezetét, és azoknak az antigéneknek a szerkezetét, amelyekből ezek össze vannak állítva. Ezek az információk viszont további polinukleotid vizsgálómintákhoz, HCV-genomból származó polipeptidekhez és HCV-epitópok ellen irányuló olyan antitestekhez vezethetnek, amelyek alkalmasak lehetnek a HCV által okozott NANBH diagnózisához és/vagy kezeléséhez.

A fentebb említett klónokban lévő cDNS-szekvencia információk alkalmasak vizsgálóminták tervezésére további cDNS-szekvenciák izolálására, amelyek annak a HCV-genomnak vagy genomnak még nem definiált területeiből származnak, amelyekből a klónokban lévő cDNS-ek származnak. Így például mintegy 8 vagy több nukleotidot, előnyösen 20 vagy több nukleotidot, amelyek az 1., 3., 6., 9., 14. és 32. ábrákon bemutatott HCV cDNS-szekvenciák családjának 5'-terminálásához vagy 3'-terminálásához közeli területből származnak, tartalmazó szekvenciát tartalmazó jelzett vizsgálómintákat alkalmazhatunk átfedő cDNS-szekvenciák izolálására HCV cDNS-könyvtárakból. Ezek a szekvenciák, amelyek a cDNS-eket átfedik a fentebb említett klónokban, de amelyek olyan szekvenciákat is tartalmaznak, amelyek azokból a genomterületekből erednek, amelyekből cDNS-ek a fentebb említett klónokban nem származnak, alkalmazhatók ezután vizsgálóminták szintéziséhez más, olyan átfedőfragmentumok izolálásához, amelyek nem szükségszerűen fedik át a klónokban lévő cDNS-eket. Hacsak a HCV-genom nincs szegmentálva, és a szeg-

mensekből hiányoznak a közös szekvenciák, lehetséges a teljes vírusgenom vagy -genomok szekvencia-elemzése a vírusgenomból vagy -genomokból származó átfedő cDNS-ek izolálásának technikáját alkalmazva. Bár ez nem valószínű, ha a genom olyan szegmensekből álló genom, amelyekből hiányoznak a közös szekvenciák, a genom szekvenciáját úgy határozhatjuk meg, hogy lambda-gt11 HCV cDNS-könyvtárat szerológiai módszerekkel vizsgáljuk át, amint ezt az 5-1-1. klón izolálásánál alkalmazzuk, a cDNS-izolátumokat szekvenciaelemzésnek vetjük alá, és az izolált cDNS-eket alkalmazzuk átfedőfragmentumok izolálására azt a technikát alkalmazva, amelyet a klónok izolálására és szekvenciaelemzésére írunk le. Az izolált genomsekvenciákat azután klónozzhatjuk, és szekvenciájukat elemezhetjük. Így az itt nyújtott információval lehet a HCV-genomot vagy -genomokat klónozni, és szekvenciájukat elemezni természetüktől függetlenül.

A cDNS-könyvtárak megalkotásának eljárásai ismeretesek a szakterületen, ezeket tárgyaltuk a korábbiakban is, és tárgyaljuk a későbbiekben is (lásd például a HCV cDNS-könyvtárak megalkotására szolgáló egyik eljárást). A cDNS-könyvtárak azonban, amelyek alkalmasak nukleinsav vizsgálóminták átvizsgálására, megalkothatók más, a szakterületen ismert vektorokban is, például lambda-gt10-ben [Huynh és munkatársai (1985)]. Az 1–32. ábrákon lévő cDNS-ekből származó, vizsgálómintákkal kimutatott, és az ezekből a cDNS-ekből származó polinukleotidokból szintetizált vizsgálómintákból eredő HCV-eredetű cDNS-t a klónból izolálhatjuk az izolált polinukleotid emésztésével megfelelő restriktációs enzimmel vagy enzimekkel, majd szekvenciaelemzésnek vethetjük alá. A továbbiakban módszereket ismertetünk azoknak a HCV cDNS-eknek az izolálására és szekvenciaelemzésére alkalmazott technikákkal kapcsolatban, amelyek átfednek HCV cDNS-t az 5-1-1. klónban; azoknak a HCV cDNS-eknek az izolálására és szekvenciaelemzésére alkalmazott technikákkal kapcsolatban, amelyek átfednek HCV cDNS-t a 81. klónban; és egy olyan klón izolálásával és szekvenciaelemzésével kapcsolatban, amely egy másik olyan klónt (36. klón) fed át, amely a 81. klónt fedi át.

Az ezekből az átfedő HCV cDNS-ekből eredő szekvenciainformációk alkalmasak a vírusgenomon vagy -genomokon belül a homológia és heterogenitás területeinek meghatározására, amelyek jelezhetik a genom különböző törzseinek jelenlétét, és/vagy a hiányos részecsek populációjának jelenlétét. Ez alkalmas hibridizációs vizsgálóminták tervezésére is HCV- vagy HCV-antigének, vagy HCV-nukleinsavak kimutatására biológiai mintákban, és a HCV izolálása során (amelyet később tárgyalunk). Ezenkívül az átfedő cDNS-eket alkalmazhatjuk kifejezővektorok megalkotására olyan HCV-genomból vagy -genomokból származó polipeptidekhez, amely genomok az 5-1-1., 36., 81., 91. és 1-2. klónokban, és más klónokban kódolt polipeptideket is kódolnak. Az ezeknek a HCV-epitópokat tartalmazó polipeptideknek megalkotására szolgáló technikák, valamint az ezeken belül található HCV-epitópok ellen irányuló antitestekhez szolgáló technikák, valamint ezek alkalmazá-

sai analógok azzal, amelyet az 5-1-1., 32., 35., 36., 1-2., 81. és 91. klónokon belül található NANBV cDNS-szekvenciákból származó polipeptideknél leírunk, és a korábbiakban tárgyaltunk, vagy a későbbiekben tárgyaltunk.

Az 5-1-1., 32., 35., 36., 81., 91., 1-2. és más klónokban található cDNS-szekvenciáján belül kódolva vannak olyan építőpot tartalmazó antigének, amelyek egyedinek tűnnek HCV-re; vagyis azok az antitestek, amelyek ezek ellen az antigének ellen irányulnak, hiányoznak azokból az egyénekből, amelyek HAV-val vagy HBV-vel vannak fertőzve, valamint azokból az egyénekből, akik nincsenek HCV-vel fertőzve (lásd a szerológiai adatokat). Sőt ezen cDNS-ek szekvencia-információjának összehasonlítása a HAV-, HBV-, HDV-szekvenciákkal és a Genebankban lévő szekvenciákkal azt is jelzi, hogy csak minimális homológia létezik ezek között a cDNS-ek és a fenti forrásokból származó polinukleotidszekvenciák között. Így a jelen klónok cDNS-ein belül kódolt antigének ellen irányuló antitestek alkalmazhatók fertőzött egyénekből izolált BB-NANBV-részecskék izolálására. Ezenkívül ezek alkalmasak az NABH-ágensek izolálására is.

HCV-részecskéket izolálhatunk BB-NANBV-vel fertőzött egyének szérumaiból vagy sejtenyészetekből a szakterületen ismert bármely eljárással, ide számítva például a méretelkülönítésen alapuló technikákat, például az ülepitési vagy kizárásos eljárásokat, vagy a sűrűségeen alapuló technikákat, például az ultracentrifugálást sűrűséggradiensben vagy a kicsapást bizonyos szerekkel, például polietilén-glikollal, vagy a kromatográfiát különböző anyagokon, például anion- vagy kationcserélő anyagokon, és olyan anyagokon, amelyek hidrofobicitás alapján kötnek, valamint affinitásoszlopon. Az izolálási eljárás során a HCV jelenlétét az extrahált genom hibridizációs elemzésével mutathatjuk ki, olyan vizsgálómintákat alkalmazva, amelyek a fentebb leírt HCV cDNS-ekből származnak, vagy immunesszé-vel, vizsgálómintaként olyan antitesteket alkalmazva, amelyek az 1-32. ábrákon bemutatott cDNS-szekvenciák családján belül kódolt HCV-antigének ellen irányulnak, vagy amelyek a fentebb tárgyalt átfedő HCV cDNS-szekvenciákon belül kódolt HCV-antigének ellen irányulnak. Az antitestek lehetnek monoklonálisok vagy poliklonálisok, és kívánatos lehet az antitestek megtisztítása felhasználásuk előtt. Az 5-1-1. klónon belül kódolt antigén vagy antigének ellen irányuló poliklonális antitestek tisztítási munkamenetét a következőkben írjuk le; analóg tisztítási eljárásokat alkalmazhatunk más HCV-antigének ellen irányuló antitestekhez.

Az 1-32. példákban bemutatott, cDNS-ek családján belül kódolt HCV-antigének ellen, valamint az átfedő HCV cDNS-eken belül kódolt antigének ellen irányuló antitestek, amelyek szilárd támasztóanyaghoz vannak rögzítve, alkalmasak a HCV izolálásához immunaffinitás-kromatográfiával. Az immunaffinitás-kromatográfiához szolgáló technikák ismeretesek azok számára, akik a szakterületen jártasak, ide értve az antitestek rögzítését szilárd támasztóanyagra úgy, hogy megtartsák immunselektív aktivitásukat; ezek a technikák lehetnek

olyanok, amelyekben az antitestek adszorbeálva vannak a támasztóanyagra (lásd például Kurstak és munkatársai: ENZYME IMMUNDIAGNOSIS, 31-37. oldal), valamint olyanok, amelyekben az antitestek kovalensen vannak kötve a támasztóanyaghoz. Általában ezek a technikák hasonlóak azokhoz a technikákhoz, amelyeket antigének kovalens kapcsolásához alkalmaznak szilárd támasztóanyaghoz; a bifunkcionális kapcsolóágensekben azonban térközbiztosító (spacer) csoportok is lehetnek jelen, hogy az antitest antigén kötőhelye hozzáférhető maradjon.

A tisztítási munkamenet során a HCV jelenlétét nukleinsavhibridizálással mutathatjuk ki és/vagy igazolhatjuk, vizsgálómintaként az 1-32. ábrákon bemutatott HCV cDNS-szekvenciák családjából származó, valamint a fentebb leírt átfedő HCV cDNS-szekvenciákból származó polinukleotidokat alkalmazva. Ebben az esetben a frakciókat olyan körülmények között kezeljük, amelyek a vírusrészecskék szétzúzását idézik elő, például detergensszel keltaképző szerek jelenlétében, és a vírusnukleinsavak jelenlétét a hibridizációs technikával határozzuk meg. Annak további igazolását, hogy az izolált részecskék azok az ágensek, amelyek HCV-t indukálnak, megkaphatjuk csimpánzok fertőzésével az izolált vírusrészecskékkel, amelyet annak meghatározása követ, vajon az NANBH tünetei a fertőzésből erednek-e.

A tisztított készítményekből való vírusrészecskéket azután tovább jellemezhetjük. A genom nukleinsavat tisztítjuk. RN-ázra való érzékenysége és DN-áz I-re való érzéketlensége alapján úgy tűnik, hogy a vírus RNS genomából áll. Az összefonódottságot és kör alakba szervezethez vagy kör alakba nem szervezethez olyan technikákkal határozhatjuk meg, amelyek a szakterületen ismertek, ilyenek például ennek megjelenítése elektronmikroszkópiával, ennek vándorlása sűrűséggradiensben, és ennek ülepedési jellemzői. A befogott HCV-genom hibridizálása alapján a HCV cDNS-ek negatív számaihoz úgy tűnik, hogy a HCV egy pozitív szálú RNS genomából állhat. Ezek olyan technikák, amelyeket például a METHODS IN ENZYMOLOGY című sorozatban ismertetnek. Ezenkívül a tisztított nukleinsavakat klónozzhatjuk, és szekvenciájukat elemezhetjük ismert technikákkal, ide értve a reverz transzkripciót, mivel a genomanyag RNS [lásd például Maniatis (1982) és Glover (1985)]. A vírusrészecskékből származó nukleinsavakat alkalmazva lehetséges a teljes genom szekvenálása, akár szegmentálva van, akár nincs.

A 14i.-39c. kombinált klónok (lásd 26. ábra) folyamatos ORF-jein belül kódolt polipeptid homológiájának vizsgálata azt mutatja, hogy a HCV-polipeptid homológiaterületeket tartalmaz a Flavivírusok megőrzött területeiben lévő megfelelő fehérjékkel. Ez a felfedezés nagyon fontos következményekkel jár. Először ez a bizonyíték azokkal az eredményekkel együtt, amelyek azt mutatják, hogy a HCV pozitív szálú genomot tartalmaz, amelynek mérete mintegy 10000 nukleotid, egybevégezve azzal a sejtéssel, hogy a HCV Flavivírus vagy Flavivirális vírus. A Flavivírus-virionok és genomjaik viszonylag következetes szerkezettel és szerveződéssel bírnak, amelyek ismertek [lásd Rice és munkatársai (1980) és

Brinton M. A. (1988)]. Így a C-, pre-M/M és E-poli-peptideket kódoló struktúrgének a genom 5'-terminálisában helyezkedhetnek el a 14i. klóntól fölfelé. Ezenkívül az összehasonlítást alkalmazva más Flavivírusokkal, előre jelezhetjük az ezeket a fehérjéket kódoló szekvenciák pontos elhelyezkedését.

A 14i. klónban lévő szekvenciáktól fölfelé lévő szekvenciák izolálását sokféle módon végezhetjük, amelyek az itt megadott információk alapján nyilvánvalóak azok számára, akik a szakterületen jártasak. Így például a genom-„sétáltatási” technikát alkalmazhatjuk további szekvenciák izolálására, amelyek 5'-irányban vannak a 14i. klónban lévő szekvenciáktól, de amelyek átfedik ezt a klónt; ez viszont további szekvenciák izolálásához vezet. Ezt a technikát a későbbiekben bőségesen demonstráljuk. Ismeretes például az is, hogy a Flavivírusoknak vannak megőrzött építőpajuk, és megőrzött nukleinsavszekvenciák területeivel is rendelkeznek. A megőrzött szekvenciákat tartalmazó polinukleotidokat olyan vizsgálómintaként alkalmazhatjuk, amelyek a HCV-genomhoz kötődnek, így lehetővé válik izolálása. Ezenkívül ezeket a megőrzött szekvenciákat azokkal együtt, amelyek a 22. ábrán bemutatott HCV cDNS-ből származnak, alkalmazhatjuk primerek tervezésére olyan rendszerekben való felhasználásra, amelyek sokszorozzák a 14i. klónban lévő szekvenciáktól fölfelé lévő genomszekvenciákat, a polimerázláncreakció-technológiát alkalmazva. Erre a későbbiekben adunk példát.

A HCV szerkezetét is meghatározhatjuk, és komponenseiket izolálhatjuk. A morfológiát és méretét meghatározhatjuk például elektronmikroszkópiával. A fajlagos víruspolipeptid-antigének, például a burkolati vagy „boríték”-antigének vagy belül lévő antigének, mint például nukleinsavkötő fehérjék, belső (mag) antigének és polinukleotid polimerázok azonosítása és elhelyezkedése szintén meghatározható például azt meghatározva, vajon az antigének nagyobb vagy kisebb víruskomponensekként vannak-e jelen, vagy olyan antitesteket alkalmazva vizsgálómintaként, amelyek az izolált cDNS-eken belül kódolt fajlagos antigének ellen irányulnak. Ez az információ hasznos vakcinák tervezésében, így például előnyös, ha külső antigén található egy vakcinakészítményben. Multivalens vakcinák tartalmazhatnak egy szerkezeti fehérjét, például E-fehérjét kódoló genomból származó polipeptidet, valamint a genom egy másik részéből való polipeptidet, például valamely szerkezeti vagy nem szerkezeti polipeptidet.

Sejttenyésztő rendszerek és állatimodell-rendszerek HCV replikációjához

Az a feltételezés, hogy a HCV Flavivírus vagy Flaviszzerű vírus információkat nyújt a HCV növesztésének eljárásaira is. A „Flaviszzerű” kifejezés azt jelenti, hogy a vírus jelentős mennyiségű homológiát mutat a Flavivírusok ismert megőrzött területeivel, és hogy a genomok többsége egy egyedi ORF. A Flavivírusok tenyésztésére szolgáló eljárások ismertek azok számára, akik a szakterületen jártasak [lásd például Brinton (1986) és Stollar V. (1980) összefoglaló munkáit]. Általában a HCV tenyésztéséhez megfelelő sejtek és sejtvonalak között találjuk azokat, amelyekről ismert,

hogy elősegítik a Flavivírusok replikációját, ilyenek például az alábbiak: majomvese-sejtvonalak (például MK₂, VERO), sertésvese-sejtvonalak (például PS), hörcsögújszülöttvese-sejtvonalak (például BHK), rágcsáló makrofág sejtvonalak (például P388D1, MK1, Mm1), humán makrofág sejtvonalak (például U-397), humán perifériás vérleukociták, humán tapadó monociták, hepatociták vagy hepatocita-sejtvonalak (például HUH7, HEPG2), embriók vagy embrionális sejtek (például csirkeembrió-fibroblasztok), vagy gerinctelenekből származó sejtvonalak, elsősorban rovarokból származó sejtvonalak (például *Drosophila* sejtvonalak), vagy még előnyösebben izeltlábúakból származó sejtvonalak, például szúnyog (*A. albopictus*, *Aedes aegypti*, *Cutex tritaeniorhynchus*) sejtvonalak, vagy kullancs- (például RML-14 *Dermacentor parumaper-tus*) sejtvonalak.

Lehetséges primer hepatocitákat tenyésztetni, majd HCV-vel fertőzni, vagy egy másik módszer szerint a hepatocitatenyésztetek származhatnak a fertőzött egyének (például emberek vagy csimpánzok) májából. Az utóbbi eset olyan sejtekre példa, amelyek *in vivo* vannak fertőzve, és *in vitro* passzálva. Ezenkívül különböző nem pusztulóvá tételi eljárásokat is alkalmazhatunk, hogy olyan sejtvonalakat kapjunk, amelyek hepatocitatenyésztetekből származnak. Így például primer májtenyészteteket (a hepatocita populáció dúsítása előtt és után) fuzionálhatunk különféle sejtekkel, hogy fenntartsuk a stabilitást. Így például tenyészteteket fertőzhetünk transzformáló vírusokkal, vagy fertőzhetünk transzformáló génekkel abból a célból, hogy állandó vagy félig állandó sejtvonalakat kapjunk. Ezenkívül például májtenyésztetekben lévő sejteket fuzionálhatunk, hogy megalapozott sejtvonalakat kapjunk (például HepG2). A sejtfúzió eljárásai ismeretesek azok számára, akik a szakterületen jártasak, ezek között találjuk például fúziós ágensek, például polietilénlikol, Sendai-vírus és Epstein-Barr-vírus alkalmazását.

Amint fentebb tárgyaltuk, a HCV Flavivírus vagy Flaviszzerű vírus. Ennek megfelelően valószínű, hogy a sejtvonalak HCV-fertőzését olyan technikákkal valósíthatjuk meg, amelyek a szakterületen ismertek Flavivírusokkal való sejtfertőzésre. Ezek között találjuk például a sejtek inkubálását víruskészítményekkel olyan körülmények között, amely lehetővé teszi a vírus belépését a sejtbe. Ezenkívül lehet vírustermelést előidézni a sejtek transzformálásával izolált víruspolinukleotidokkal. Ismeretes, hogy a Togavírus és Flavivírus RNS-ek fertőzőek sokféle gerinces sejtvonalban [Pfefferkorn és Shapiro (1974)], és szúnyogsejtvonalban [Peleg (1969)]. Az eljárások szövettanészet sejteinek fertőzésére RNS-duplexekkel, pozitív szálú RNS-ekkel és DNS-ekkel (ide értve a cDNS-eket is) ismeretesek a szakterületen, ezek között találjuk például azokat a technikákat, amelyek elektroporációt alkalmaznak, vagy azokat, amelyek kicsapást tartalmaznak DEAE-dextránnal vagy kalcium-foszfáttal. A HCV RNS bőséges forrását kaphatjuk meg a komplett genomnak megfelelő HCV cDNS *in vitro* átírásainak kivitelezésével. Az átfertőzés ezzel az anyaggal vagy klónozott HCV

cDNS-sel virális replikációt és a vírus in vitro szaporítását eredményezheti.

A tenyésztett sejteken kívül állatimodell-rendszereket is alkalmazhatunk vírusreplikációhoz; azok az állati rendszerek, amelyekben a Flavivírusok tenyésznek, ismeretesek azok számára, akik a szakterületen jártasak [lásd például Monath összefoglaló munkáját (1986)]. Így a HCV-replikáció nem csupán csimpánzokban lehet végbe, hanem például selyemmajomban és szopós egerekben is.

Vírusellenes ágensek átvizsgálása HCV-re

A sejtenyészetek és állatimodell-rendszerek hozzáférhetősége HCV-re lehetővé teszi olyan vírusellenes szerek átvizsgálását is, amelyek gátolják a HCV-replikációt, és főleg olyan szerek átvizsgálását, amelyek előnyösen lehetővé teszik a sejtnövekedést és -sokszorozódást, miközben gátolják a vírusreplikációt. Ezek az átvizsgálási módszerek ismeretesek azok számára, akik a szakterületen járatosak. Általában a vírusellenes szereket különböző koncentrációkban vizsgáljuk egyrészt a vírusreplikáció megelőzésére kifejtett hatásukra sejtenyésztes rendszerekben, amelyek elősegítik a vírusreplikációt, majd a fertőzőképesség és a víruspatogenitás (és az alacsony szintű toxicitás) gátlására állatimodell-rendszerekben.

Az itt HCV-antigének és HCV-polinukleotidok kimutatására nyújtott eljárások és kompozíciók alkalmasak vírusellenes szerek átvizsgálására is, amennyiben ezek egy másik és talán érzékenyebb eszközt nyújtanak az ágens hatásának kimutatására a vírusreplikációra, mint a sejttartóvizsgálat és az ID₅₀-vizsgálat. Így például az itt leírt HCV-polinukleotid vizsgálóminták alkalmazhatók egy sejtenyésztesben termelt vírus nukleinsav mennyiségének mérésére. Ezt például a fertőzött sejt nukleinsavak hibridizálásával vagy versengő hibridizálásával hajthatjuk végre egy jelzett HCV-polinukleotid vizsgálómintával. Így például anti-HCV-antitesteket alkalmazhatunk HCV-antigén vagy -antigének azonosítására sejtenyésztesekben az itt leírt immunesszét alkalmazva. Ezenkívül, mivel kívánatos lehet HCV-antigének mennyiségének mérése fertőzött sejtekben versengő vizsgálattal, az itt leírt HCV cDNS-eken belül kódolt polipeptidek alkalmasak ezekben a versengő vizsgálatokban. Általában a HCV cDNS-ből származó rekombináns HCV-polipeptid jelezve lehet, és ezen jelzett polipeptid egy HCV-polipeptidhez való kötésének gátlását, amely a sejtenyésztes rendszerben termelt antigénnek tulajdonítható, követhetjük. Ezenkívül ezek a technikák különösen hasznosak azokban az esetekben, ahol a HCV-képes lehet replikálódni egy sejtvonalban anélkül, hogy a sejt pusztulását okozná.

Általános módszerek

A genomnak a vírustól való kivonásában, egy cDNS-könyvtár előállításában és átvizsgálásában, klónok szekvenciaelemzésében, kifejezővektorok megalkotásában, sejtek transzformálásában, immunológiai vizsgálatok, például radioimmunszé és ELISA-vizsgálatok kivitelezésében, sejtek tenyésztésében való növesztésében stb. alkalmazott általános technikák ismeretesek a szakterületen, és számos laboratóriumi kézikönyv áll rendelkezésre, amely ezeket a technikákat leírja. Általános vezérfonalként azonban az alábbiakban ismertetünk néhány forrást, amely az ilyen munkamenetekhez rendelkezésre áll, és bizonyos anyagokat, amelyek ezek kivitelezéséhez alkalmazhatók.

5

Gazdaszervezetek és kifejező szabályozószekvenciák

Mind prokarióta, mind eukarióta gazdasejteket alkalmazhatunk kívánt kódolószekvenciák kifejeződéséhez, amikor megfelelő szabályozószekvenciákat, amelyek összeférhetők a tervezett gazdaszervezettel, alkalmazunk. A prokarióta gazdaszervezetek közül az *E. coli*-t alkalmazzuk a leggyakrabban. A prokariótákhoz alkalmazott kifejezést szabályozószekvenciák között találjuk a promotorkat, amelyek kívánt esetben operátorrészeket tartalmaznak, és riboszómakötő helyeket. A prokarióta gazdaszervezetekkel összeférhető transzfer vektorok általában például a pBR322-ből származnak, amely ampicillin- és tetraciklinrezisztenciát átadó operonokat tartalmazó plazmid, vagy a pUC-vektorokból származnak, amelyek szintén tartalmaznak antibiotikum rezisztencia markereket átadó szekvenciákat. Ezeket a markereket alkalmazhatjuk a sikeres transzformánsok kinyerésére szelekció révén. Az általánosan alkalmazott prokarióta szabályozószekvenciák között 25 találjuk a béta-laktamáz (penicillináz) és laktózpromotor-rendszereket [Chang és munkatársai (1977)], a triptofán (*trp*) promotor rendszert [Goeddel és munkatársai (1980)], a lambda eredetű P_L-promotort és N-gén riboszómakötő helyet [Shimatake és munkatársai (1981)] és a hibrid *tac* promotort [De Boer és munkatársai (1983)], amely a *trp* és *lac* UVS-promotorok szekvenciáiból származik. A felsorolt rendszerek különösen összeférhetők *E. coli*-val; ha szükséges, más prokarióta gazdaszervezeteket is alkalmazhatunk, például *Bacillus* vagy *Pseudomonas* törzseket, megfelelő szabályozószekvenciákkal.

Az eukarióta gazdaszervezetek magukban foglalják az élesztőket és emlőssejteket tenyésztőrendszerekben. A *Saccharomyces cerevisiae* és a *Saccharomyces carlsbergensis* a leggyakrabban alkalmazott élesztő-gazdaszervezetek és alkalmas gomba-gazdaszervezetek. Az élesztővel összeférhető vektorok alkalmazhatják a 2 mikronos replikációs origót [Broach és munkatársai (1983)], a CEN3 és ARS1 kombinációját, vagy más olyan eszközöket, amelyek replikációt biztosítanak, például olyan szekvenciákat, amelyek egy megfelelő fragmentum beépülését eredményezik a gazdasejt genomba. Az élesztővektorokhoz való szabályozóvektorok ismeretesek a szakterületen, ezek közé tartoznak a glikolitikus enzimek szintéziséhez tartozó promotorkat [Hess és munkatársai (1968); Holland és munkatársai (1978)], közöttük a 3-foszfoglicerát kináz [Hitzeman (1980)]. Terminátorok is értendők ide, például azok, amelyek az enolázgénből származnak [Holland (1981)]. Különösen alkalmas kontrollrendszerek azok, amelyek a gliceraldehid-3-foszfát dehidrogenáz (GAPDH) promotort vagy alkohol dehidrogenáz (ADH) szabályozható promotort tartalmaznak; terminátorokat, amelyek szintén a GAPDH-ből származnak, és ha kiválasztás kívánatos, vezetőszekvenciákat 60 élesztő alfa-faktorból. Ezenkívül az átírásszabályozó te-

ület és az átírás-beindító terület, amelyek működőképesen kapcsolódnak, olyanok lehetnek, amelyek a természetben nem kapcsolódnak össze vad típusú mikroorganizmusokban. Ilyen rendszereket ír le részletesen a 120,511 számú európai szabadalmi közzétételi irat, az EPO 116,201 számú európai szabadalmi közzétételi irat és az EPO 164,556 számú európai szabadalmi közzétételi irat; ezeket mind a jelen találmány bejelentői jelentették be, és a jelen bejelentésbe referenciaként épülnek be.

A kifejezéshez gazdaszervezetként rendelkezésre álló emlőssejtvonalak ismeretese a szakterületen, ezek között találunk sok nem pusztulóvá tett sejtvonalat, amelyek az American Type Culture Collectionnál (ATCC) rendelkezésre állnak, ilyenek a HeLa sejtek, kínaihörcsögpetefészek- (CHO) sejtek, újszülöthörcsögvese- (BHK) sejtek, és egy sor más sejtvonal. Az emlőssejtekhez való alkalmas promotorkok a szakterületen szintén ismeretese, ezek között találunk víruspromotorokat, például a Simian Vírus 40-ből (SV40) [Fiers (1978)], Rous-szarkómavírusból (RSV), adenovírusból (ADV) és szarvasmarhapapillómavírusból (BPV) való promotorkokat. Az emlőssejtek igényelhetnek terminátorszekvenciákat és poli-A hozzátett szekvenciákat; fokozószekvenciák, amelyek növelik a kifejeződést, szintén lehetnek bennük, továbbá kívánatosak lehetnek olyan szekvenciák is, amelyek a gén sokszorozását idézik elő. Ezek a szekvenciák a szakterületen ismeretese. Az emlőssejtekben való replikációhoz alkalmas vektorok között lehetnek vírusreplikonok vagy olyan szekvenciák, amelyek biztosítják az NANBV-epitópokat kódoló megfelelő szekvenciák integrálását a gazdaszervezet genomába.

Transzformálások

A transzformálás történhet bármely ismert eljárással, amely polinukleotidok bevezetésére szolgál valamely gazdasejtbe; ilyen eljárások például a polinukleotid „becsomagolása” valamely vírusba és valamely gazdasejt átfertőzése a vírussal, vagy a polinukleotid közvetlen felvétele. Az alkalmazott transzformálási munkamenet függ a transzformálandó gazdaszervezettől. Így például az E. coli gazdasejtek transzformálását a BB–NANBV-szekvenciákat tartalmazó lambda–gt11-gyel a példák között tárgyaljuk. A baktériumok transzformálása közvetlen felvétellel általában kalcium- vagy rubídium-kloriddal végzett kezelést tartalmaz [Cohen (1972); Maniatis (1982)]. Az élesztők transzformálása közvetlen felvétellel kivitelezhető Hinnen és munkatársai (1978) eljárásával.

Az emlőssejtek transzformálását közvetlen felvétellel Graham és Van der Eb (1978) kalcium-foszfátos kicsapási eljárásával végezhetjük, vagy ennek különböző ismert módosításaival.

Vektoralkotás

A vektorok megalkotása olyan technikákat alkalmaz, amelyek a szakterületen ismertek. A helyspecifikus DNS-hasítást a megfelelő restrikciós enzimekkel végzett kezeléssel hajtjuk végre olyan körülmények között, amelyet ezen kereskedelmi forgalomban kapható enzimek gyártói általában előírnak. Általában mintegy 1 mikrogramm plazmidot vagy DNS-szekvenciát hasítunk 1 egység enzimmel mintegy 20 mikroliter pufferoldatban 1–2 órás inkubálási idő alatt 37 °C hőmérsék-

leten. A restrikciós enzimmel végzett inkubálás után a fehérjét fenol/kloroformos extrahálással eltávolítjuk, és a kinyert DNS-t etanollal kicsapjuk. A hasított fragmentumokat poliakrilamid- vagy agarózgél-elektroforézist alkalmazva elkülönítjük, az alábbi irodalmi helyen található általános eljárás szerint: *Methods in Enzymology*, 65, 499–560 (1980).

A tapadós végű hasítási fragmentumokat tompa végűvé tehetjük E. coli DNS polimeráz I-et (Klenow) alkalmazva a keverékben lévő megfelelő dezoxinukleotid-trifoszfátok (dNTP-k) jelenlétében. Alkalmazhatjuk a kezelést S1 nukleázzal, amely mindenféle egyszálú DNS-rész hidrolízisét eredményezi.

A ligálást standard puffereket és hőmérsékleti körülményeket használva és T4 DNS-ligázt, valamint ATP-t alkalmazva hajtjuk végre; a tapadósvég-ligálások kevesebb ATP-t és kevesebb ligázt igényelnek, mint a tompavég-ligálások. Amikor a ligálási keverék részeként vektorfragmentumokat alkalmazunk, a vektorfragmentumot gyakran kezeljük bakteriális alkálikus foszfátázzal (BAP) vagy borjúbél alkálikus foszfátázzal, hogy eltávolítsuk az 5'-foszfátot, és így megakadályozzuk a vektor újraligálását; egy másik eljárás szerint a nem kívánt fragmentumok restrikciós enzim emésztését alkalmazhatjuk a ligálás megakadályozására.

A ligálási keveréket megfelelő klónozó gazdaszervezetbe, például E. coliba transzformáljuk, és sikeres transzformánsokat szelektálunk például antibiotikumrezisztencia alapján, és ezeket a korrekt konstrukcióra át-vizsgáljuk.

Kívánt DNS-szekvenciák megalkotása

Szintetikus oligonukleotidokat állíthatunk elő automatizált oligonukleotidszintetizáló berendezést alkalmazva, amint ezt Warner (1984) leírja. Ha szükséges, a szintetikus szálakat jelezhetjük ³²P-vel polinukleotid kinázzal végzett kezeléssel ³²P–ATP jelenlétében, a reakcióhoz standard körülményeket alkalmazva

A DNS-szekvenciákat, beleértve a cDNS-könyvtárból izolált szekvenciákat is, ismert technikákkal módosíthatjuk, beleértve például a helyre irányuló mutagenézist, amint ezt Zoller leírja (1982). Röviden: a módosítandó DNS-t fágba burkoljuk egyszálú szekvenciaként, és kettős szálú DNS-sé alakítjuk DNS polimerázzal, primerként olyan szintetikus oligonukleotidot alkalmazva, amely a DNS módosítandó részével komplementer, és rendelkezik a kívánt módosítással saját szekvenciájába beépítve. Az így létrejövő kettős szálú DNS-t fágsegítő gazdabaktériumba transzformáljuk. A transzformált baktériumok tenyészeit, amelyek a fág egyes szálainak replikáit tartalmazzák, agarat szélesztjük, hogy tarfoltokat kapjunk. Elméletileg az új tarfoltok 50%-a olyan fagot tartalmaz, amely a mutált szekvenciával bír, és a további 50% az eredeti szekvenciával bír. A tarfoltok replikáit jelzett szintetikus vizsgálómintákhoz hibridizáljuk olyan hőmérsékleten és olyan körülmények között, amelyek lehetővé teszik a hibridizálást a korrekt szállal, de nem teszik lehetővé a nem módosított szekvenciával. Azokat a szekvenciákat, amelyeket hibridizálással azonosítunk, kinyerjük, és klónozzuk.

Hibridizálás vizsgálmintával

A DNS-könyvtárakat átvizsgálhatjuk Gruenstein és Hogness (1975) munkamenetét alkalmazva. Röviden ismertette, ebben az eljárásban az átvizsgálendő DNS-t nitro-cellulóz-szűrőkön immobilizáljuk, denaturáljuk, és előhibridizáljuk olyan pufferrel, amely 0–50% formamidot, 0,75 mol/l NaCl-t, 75 mmol/l Na-citrátot, 0,02–0,02% (tömeg/térfogat) szarvasmarha-szérumalbumint, polivinil-pirrolidont és Ficollt, 50 mmol/l Na-foszfátot (pH 6,5), 0,1% SDS-t (nátrium-lauril-szulfát) és 100 mikrogramm/ml hordozó denaturált DNS-t tartalmaz. A formamid százaléka a pufferben, valamint az előhibridizálási, majd hibridizálási lépések időbeli és hőmérsékleti feltételei a kívánt szigorúságtól függenek. Azoknál az oligomer vizsgálmintáknál, amelyek alacsonyabb szigorúsági feltételeket igényelnek, általában kisebb százalékból alkalmazunk formamidot, és rövidebb hibridizációs időt és alacsonyabb hőmérsékletet alkalmazunk. Azoknál a hibridizációs mintáknál, amelyek több, mint 30 vagy 40 nukleotidot tartalmaznak, például azoknál, amelyek cDNS- vagy genomszekvenciákból származnak, általában magasabb hőmérsékletet, például mintegy 40–42 °C-t alkalmazunk, és magasabb arányban alkalmazunk formamidot, például 50%-ban. Az előhibridizálást követően 5'–³²P-vel jelzett oligonukleotid vizsgálmintát adunk a pufferhez, és a szűrőket ebben a keverékben inkubáljuk hibridizációs körülmények között. Mosás után a kezelt szűrőket autoradiográfiának vetjük alá, hogy kimutassuk a hibridizált vizsgálminta elhelyezkedését; az eredeti agarlemezen megfelelő elhelyezkedésben lévő DNS-t alkalmazzuk a kívánt DNS forrásaként.

A konstrukció igazolása és szekvenciaelemzés

Rutinszerűen készített vektorkonstrukcióknál a ligációs keveréket *E. coli* HB101 törzsbe vagy más alkalmas gazdaszervezetbe transzformáljuk, és antibiotikumrezisztenciával vagy más markerekkel a sikeres transzformánsokat szelektáljuk. A transzformánsokból azután plazmidokat állítunk elő Clewell és munkatársai eljárásával (1969), általában klóramfenikolos sokszorozást követően [Clewell (1972)]. A DNS-t izoláljuk, és elemezzük általában restriktions enzim elemzéssel és/vagy szekvenciaelemzéssel. A szekvenciaelemzés történhet Sanger és munkatársai didezoxieljárásával (1977), amint ezt Messing is leírta (1981) vagy Maxam és munkatársai eljárásával (1980). A kötőösszezással kapcsolatos gondokat, amelyek néha megfigyelhetők GC-ben gazdag területekben, T-dézoxi-guanozin alkalmazásával küszöböljük ki Barr és munkatársai szerint (1986).

Enzimmel kapcsolt immunszorbens vizsgálatok

Az enzimmel kapcsolt immunszorbens vizsgálatot (ELISA) alkalmazhatjuk vagy az antigén vagy az antitest koncentrációjának meghatározására. Ez az eljárás egy enzim hozzákapcsolásától függ vagy egy antigénhez, vagy egy antitesthez, és a kötött enzim aktivitását alkalmazza mennyiségi jelként. Abból a célból, hogy az antitestet mérjük, az ismert antigént szilárd fázishoz rögzítjük (például mikrolemmezhez vagy műanyag edényhez), inkubáljuk a vizsgált szérum hígításaival, mossuk, inkubáljuk egy enzimmel jelzett antiimmunglobulinnal, és ismét mossuk. Azok az enzimek, amelyek a jelzéshez alkalma-

sak, a szakterületen ismertek, ide tartozik például a torna peroxidáz. A szilárd fázishoz kötött enzimaktivitást a fajlagos szubsztrátum hozzáadásával és a termékképződés vagy szubsztrátumfelhasználás kolorimetriás meghatározásával mérjük. A kötött enzimaktivitást a kötött antitest mennyiségének közvetlen függvénye.

Abból a célból, hogy antigént mérjünk, egy ismert, fajlagos antitestet rögzítünk szilárd fázishoz, az antigént tartalmazó vizsgálandó anyagot hozzáadjuk, inkubálás után a szilárd fázist mossuk, és egy második, enzimmel jelzett antitestet adunk hozzá. Mosás után szubsztrátumot adunk hozzá, és az enzimaktivitást kolorimetriásan megbecsüljük, majd az antigénkoncentrációra vonatkoztatjuk.

Példák

Az alábbiakban példákat adunk meg a jelen találmányra, amelyek csak a bemutatás célját szolgálják, és nem korlátozzák a találmány oltalmi körét. A jelen leírás fényében számos kiviteli mód születhet az igénypontok oltalmi körén belül, amelyek nyilvánvalóak azok számára, akik a szakterületen jártasak. Meg lehet ismételni például a következőkben leírt eljárásokat, ha így kívánatos, de nem feltétlenül szükséges, mivel számos technika áll rendelkezésre kívánt nukleotidszekvenciák megalkotásához a jelen találmányban nyújtott információk alapján. A kifejezést a példákban *E. coli*-ban valósítjuk meg, azonban más rendszerek is állnak rendelkezésre, amint ezt az előbbieken részletesebben leírtuk. A genomszerkezetből származó további építők is előállíthatók és felhasználhatók antitestek kialakítására, amint ezt a későbbiekben ismertetjük.

HCV cDNS előállítása, izolálása és szekvenciaelemzése

HCV cDNS előállítása

Az NANB-agens forrása krónikus NANBH-ban szenvedő csimpánzból származó plazmagyűjtemény. A csimpánzokat előzőleg kísérleti úton fertőztük másik, krónikus NANBH-ban szenvedő csimpánzból származó vérrel, ahol viszont ez a másik csimpánz összegyűjtött humán szérumból származó, 8. koncentrációjú faktorú fertőzött törzstenyészetben lévő HCV-vel végzett fertőzés következtében fertőzött. A csimpánzplazma-gyűjteményt több plazmaminta egyesítésével kapjuk, amely minták magas alanin-aminotranszferáz-aktivitás szintekkel bírnak; ez az aktivitás májkárosodás eredménye, amely a HCV-fertőzés során alakul ki. Mivel 1 ml ennek az összegyűjtött szérumnak a 10⁻⁶ hígításából i. v. beadva NANBH-t okoz egy másik csimpánzban, ennek CID-értéke legalább 10⁶/ml, azaz ennek igen magas a vírustitere.

A magas titerű plazmagyűjteményből a cDNS-könyvtárat az alábbi módon alakítjuk ki. Először a vírusrészecskéket izoláljuk a plazmából; egy 90 ml-es alikvotot hígítunk 310 ml oldattal, amely 50 mmol/l trisz.HCl-t (pH 8,0), 1 mmol/l EDTA-t és 100 mmol/l NaCl-t tartalmaz. A törmeléket 20 percen át 20 °C hőmérsékleten 150 000 xg-nél végzett centrifugálással távolítjuk el. Az így létrejövő felülúszóban a vírusrészecskéket centrifugálással üledékbe visszük Beckman SW28 rotorban 28 000 fordulat/percnel 5 órán át 20 °C hőmérsékleten. Abból a célból, hogy a vírusgenomot kiszaba-

dítsuk, a részecskéket összeüzük olyan módon, hogy az üledéket 15 ml oldatban, amely 1% nátrium-dodecilsulfátot (SDS), 10 mmol/l EDTA-t, 10 mmol/l trisz.HCl-t (pH 7,5), valamint 2 mg/ml proteinázt tartalmaz, szuszpendáljuk, majd 45 °C hőmérsékleten 90 percen át inkubáljuk. A nukleinsavakat úgy izoláljuk, hogy hordozóként 0,8 mikrogramm MS2 bakteriofág RNS-t (ATCC No. 15 597–B1) adunk hozzá, és a keveréket négyszer extraháljuk fenol:kloroform 1:1 elegyével [ahol a fenol 0,5 mol/l trisz.HCl-t (pH 7,5), 0,1% (térfogat/térfogat) béta-merkaptó-etanol és 0,1% (tömeg/térfogat) hidroxikínolont tartalmazó oldattal van telítve], majd kétszer extraháljuk kloroformmal. A vizes fázist 1-butanollal koncentrálnak, majd 2,5 térfogat abszolút etanollal kicsapjuk egy éjszakán át –20 °C hőmérsékleten. A nukleinsavakat centrifugálással nyerjük ki Beckman SW41 rotorban 40 000 fordulat/percnel 90 percig 4 °C hőmérsékleten, és olyan vízben oldjuk fel, amelyet előzőleg 0,05% (tömeg/térfogat) dietil-pirokarbonáttal kezeltünk, és autoklavoztunk.

A fenti munkamenettel kapott nukleinsavat (~2 mikrogramm) 17,5 mmol/l CH₃HgOH-val denaturáljuk; cDNS-t szintetizálunk, templátként ezt a denaturált nukleinsavat alkalmazva, és lambda-gt11 fág EcoRI helyébe klónozzuk a Huynh (1985) által leírt eljárásokkal, azzal a kivétellel, hogy random primerek helyettesítik az oligo(dT)12–18-at az első cDNS-szál szintézise során reverz transzkriptázzal [Taylor és munkatársai (1976)]. Az így létrejövő kettős szálú cDNS-eket méret szerint frakcionáljuk Sepharose CL–4B oszlopra; a mintegy 400, 300, 200 és 100 bázispár átlagméretű eluált anyagot az 1., 2., 3., illetve 4. cDNS-gyűjteményekbe gyűjtjük. A lambda-gt11 cDNS-könyvtárat a 3. gyűjteményben lévő cDNS-ből alakítjuk ki.

A 3. gyűjteményből kialakított lambda-gt11 cDNS-könyvtárat olyan epitópokra vizsgáljuk át, amelyek fajlagosan kötődnek olyan betegből származó szérumokkal, akik korábban már átestek NANBH-n. Mintegy 10⁶ fágot vizsgálunk át betegszérummal Huynh és munkatársai (1985) eljárását alkalmazva, azzal a különbséggel, hogy kötött humán antitestet olyan juh-anti-humán Ig antiszérumokkal mutatunk ki, amelyet előzőleg radioaktívan jeleztünk ¹²⁵I-vel. Öt pozitív fágot azonosítunk és

5'–TCC CTT GCT CGA TGT ACG GTA AGT GCT GAG AGC
ACT CTT CCA TCT CAT CGA ACT CTC GGT AGA GGA CTT CCC TGT
CAG GT–3'

A lambda-gt11 könyvtárat ezzel a vizsgálómintával átvizsgáljuk, a Huynh (1985) által leírt eljárást alkalmazva. 50 000 klónként mintegy 1 hibridizál a vizsgálómintával. Azt a három klónt, amely olyan cDNS-eket tartalmaz, amelyek hibridizálnak a szintetikus vizsgálómintával, 81., 1-2. és 91. névvel látjuk el.

Az 5-1-1. klónban lévő cDNS-sel átfedő HCV cDNS-ek nukleotidszekvencia-elemzése

A 81., 1-2. és 91. klónokban jelen lévő három cDNS nukleotidszekvenciáit lényegében úgy határozzuk meg, amint ezt az előzőekben leírtuk. Ezeknek a klónoknak a szekvenciáját az 5-1-1. fágban lévő HCV

tisztítunk. Az öt pozitív fágot azután átvizsgáljuk kötési fajlagosságra 8 különböző emberből származó szérumhoz, akik előzőleg fertőzve voltak NANBH-ágenssel; az átvizsgáláshoz ugyanazt az eljárást alkalmazzuk. A fágok közül négy olyan polipeptidet kódol, amely immunológiailag csak egy humán szérummal reagál, vagyis csak egy olyan szérummal, amelyet a fágkönyvtár primer átvizsgálásához alkalmazunk. Az ötödik fág (5-1-1.) olyan polipeptidet kódol, amely a vizsgált 8 szérum közül öttel reagál. Ezenkívül ez a polipeptid nem reagál immunológiailag 7 normális véradó szérumával. Ennélfogva úgy tűnik, hogy az 5-1-1. klón olyan polipeptidet kódol, amelyet fajlagosan immunológiailag felismernek az NANBH-betegekből való szérumok.

15 *A HCV cDNS-szekvenciái a rekombináns 5-1-1. fágban, és az ezen a szekvencián belül kódolt polipeptid-szekvenciák*

Az 5-1-1. rekombináns fágban lévő cDNS-t szekvenciaelemzésnek vetjük alá Sanger és munkatársai (1977) eljárásával. Az eljárás lényegét ismertette, a cDNS-t EcoRI-lyel kimetsszük, és méret szerinti frakcionálással, gélelektroforézissel izoláljuk. Az EcoRI restrikciós fragmentumokat az mp18 és mp19 M13 vektorokba szubklónozzuk, és szekvenciaelemzésnek vetjük alá Sanger és munkatársai (1977) didezoxi-lánctermincációs eljárását alkalmazva. A kapott szekvenciát az 1. ábrán mutatjuk be.

Az 1. ábrán kódolt polipeptid, amely a HCV cDNS-ben kódolódik, ugyanabban a translációs keretben van, mint az N-terminális béta-galaktosidáz-rész, amelyhez fuzionálva van. Amint a korábbi fejezetben bemutattuk, az 5-1-1. translációs nyitott leolvasókerete (ORF) olyan epitópot vagy epitópokat kódol, amelyeket az NANBH-fertőzésben szenvedő betegekből és csimpánzokból való szérumok fajlagosan felismerik.

35 *Az 5-1-1. klónban lévő cDNS-sel átfedő HCV cDNS izolálása*

Az 5-1-1. klónban lévő cDNS-sel átfedő HCV cDNS-eket kapunk olyan módon, hogy ugyanazt a lambda-gt11 könyvtárat, amelyet az előzőekben leírtak szerint alkottunk meg, az 5-1-1. klónban lévő, az 1. ábrán bemutatott HCV cDNS-szekvenciából származó szintetikus polinukleotiddal átvizsgáljuk. Az átvizsgáláshoz alkalmazott polinukleotid szekvenciája az alábbi:

50 cDNS-szekvenciához viszonyítva a 2. ábrán mutatjuk be, amely bemutatja a kimutatott HCV-epitópot kódoló szálát, és ahol a homológiákat a nukleotidszekvenciában függőleges vonallal jelöljük a szekvenciák között.

A klónozott HCV cDNS-ek szekvenciái nagymértékben homológok az átfedőterületekben (lásd a 2. ábrát). A két területben azonban vannak különbségek. A 67. nukleotid az 1-2. klónban timidin-, míg a másik három klón citidingyöket tartalmaz ezen a helyen. Meg kell jegyeznünk azonban, hogy azonos aminosav kódolódik, akár C, akár T foglalja el ezt a helyet.

A második különbség az, hogy az 5-1-1. klón 28 olyan bázispárt is tartalmaz, amely nincs jelen a másik három klónban. Ezek a bázispárok az 5-1-1.-ben lévő cDNS-szekvencia rajtjánál fordulnak elő, és ezeket kisbetűkkel jelöljük. A radioimmunszé- adatok alapján, amelyet később tárgyalunk, lehetséges, hogy egy HCV-epitóp kódolódik ebben a 28 bp-s területben.

Az 5-1-1. 28 bázispárjának hiánya a 81., 1-2. és 91. klónokból azt is jelentheti, hogy a cDNS ezekben a klónokban hiányos HCV-genomokból származik; egy másik változat szerint a 28 bp-s terület egy mesterséges terminális képződmény lehet az 5-1-1. klónban.

A kisbetűs szekvenciák a 81. és 91. klónok nukleotidszekvenciájában egyszerűen azt jelzik, hogy ezeket a szekvenciákat nem találjuk meg más cDNS-ekben, mivel az ezeket a területeket átfedő cDNS-eket még nem izoláltuk.

5'-CTG TCA GGT ATG ATT GCC GGC TTC CCG GAC -3'

Az eljárás lényegében azonos azzal, amelyet Huynh leírt (1985), azzal a különbséggel, hogy a könyvtárhoz alkalmazott szűrőknek két mosást adunk szigorú körülmények között, vagyis a mosásokat 5×SSC-t és 0,1% SDS-t tartalmazó oldattal végezzük 30-30 percig. 50 000 klónból mintegy 1 hibridizálódik ezzel a vizsgálómintával. Egy pozitív rekombináns fagot, amely tartalmazza azt a cDNS-t, amely a szekvenciával hibridizál, izolálunk és tisztítunk. Ezt a fagot 36. klónnak nevezzük el.

5'-TTT GGC TAG TGG TTA GTG GGC TGG TGA CAG-3'

Egy pozitív rekombináns fagot, amely olyan cDNS-t tartalmaz, amely hibridizál ez utóbbi szekvenciával, izolálunk és tisztítunk, ezt nevezzük 32. klónnak.

A 36. klónban lévő HCV cDNS nukleotidszekvenciája

A 36. klónban lévő cDNS nukleotidszekvenciáját lényegében úgy határozzuk meg, amint ezt az előzőekben leírtuk. Ennek a cDNS-nek a kettős szálú szekvenciáit, ennek a 81. klónban lévő HCV cDNS-sel átfedő területeit és az ORF által kódolt polipeptidet az 5. ábrán mutatjuk be.

A 36. klónban lévő ORF azonos translációs keretben van, mint a 81. klónban kódolt HCV-antigén. Így kombinálva a 36. és 81. klónokban lévő ORF-ek olyan polipeptidet kódolnak, amelyet egy nagy HCV-antigén részét képviselik. Ennek a vélt HCV-polipeptidnek és az ezt kódoló kettős szálú DNS-nek, amely a 36. és 81. klónokban lévő HCV cDNS-ek kombinált ORF-jeiből származik, a szekvenciáját a 6. ábrán mutatjuk be.

A 32. klónban lévő HCV cDNS nukleotidszekvenciája

A 32. klónban lévő cDNS nukleotidszekvenciáját lényegében úgy határozzuk meg, amint ezt a korábbiakban leírtuk az 5-1-1. szekvenciánál. A szekvenciaadatok azt jelzik, hogy a 32. rekombináns fagban lévő cDNS két

5'-AAG CCA CCG TGT GCG CTA GGG CTC AAG CCC-3'

50 000 klónból mintegy 1 hibridizálódik a vizsgálómintával. Azt az izolált, tisztított rekombinánsfag-

Az 5-1-1., 81., 1-2. és 91. klónokban lévő átfedő cDNS-ekből származó összetett HCV cDNS-szekvenciát a 3. ábrán mutatjuk be. Ezen az ábrán azonban az 5-1-1. klón egyedi 26 bázispárját elhagyjuk. Az ábra bemutatja az összetett HCV cDNS ORF-jén belül kódolt polipeptid szekvenciáját is.

A 81. klónban lévő cDNS-sel átfedő HCV cDNS-ek izolálása

A 81. klónban lévő cDNS-től felfelé lévő, és azzal átfedő HCV cDNS-szekvenciák izolálását az alábbi módon végezzük. A lambda-gt11 cDNS-könyvtárat, amelyet úgy állítottunk elő, amint ezt az előzőekben leírtuk, átvizsgáljuk olyan szintetikus polinukleotid vizsgálómintával, amely a 81. klón 5'-terminális szekvenciájával homológ. A 81. klón szekvenciáját a 4. ábrán mutatjuk be. Az átvizsgáláshoz alkalmazott szintetikus polinukleotid szekvenciája az alábbi:

Lefelé lévő cDNS-szekvenciákat, amelyek átfedik a 81. klónban lévő karboxilvég-szekvenciákat, izolálunk olyan munkamenetet alkalmazva, amely hasonló a felfelé lévő cDNS-szekvenciák izolálásának munkamenetéhez, azzal a különbséggel, hogy olyan szintetikus vizsgálómintát állítunk elő, amely a 81. klón 3'-terminális szekvenciájához homológ. Az átvizsgáláshoz alkalmazott szintetikus polinukleotid szekvenciája az alábbi:

különböző forrásból származik. A cDNS egyik fragmentuma a HCV-genomból származó 418 nukleotidból áll; a másik fragmentum az MS2 bakteriofág-genomból származó 172 nukleotidból áll, amelyet előzőleg hordozóként alkalmaztunk a lambda-gt11-plazmid cDNS-könyvtár elkészítése során.

A 32. klónban lévő cDNS szekvenciáját, amely megfelel a HCV-genom szekvenciájának, a 7. ábrán mutatjuk be. Azoknak a szekvenciáknak a tartományát, amelyek átfedik a 81. klón szekvenciáját és az ORF által kódolt polipeptid szekvenciáját, szintén jelöljük az ábrán. Ez a szekvencia egy folyamatos ORF-et tartalmaz, amely azonos translációs keretben van, mint a 81. klón által kódolt HCV-antigén.

A 36. klónban lévő cDNS-sel átfedő HCV cDNS-ek izolálása

A 36. klónban lévő cDNS-től felfelé lévő, és azzal átfedő HCV cDNS-szekvenciák izolálását úgy végezzük, amint ezt már leírtuk azoknál a szekvenciáknál, amelyek átfedik a 81. klón cDNS-t, azzal a kivétellel, hogy a szintetikus polinukleotid a 36. klón 5'-területén alapul. Az átvizsgáláshoz alkalmazott szintetikus polinukleotid szekvenciája az alábbi:

klónt, amely tartalmazza azt a cDNS-t, amely ehhez a szekvenciához hibridizál, 35. klónnak nevezzük.

A 35. klónban lévő HCV cDNS nukleotidszekvenciája

A 35. klónban lévő cDNS nukleotidszekvenciáját lényegében úgy határozzuk meg, amint ezt már leírtuk. A szekvenciát, ennek átfedő területét a 36. klónban lévő szekvenciával és az ebben kódolt vélt polipeptidet a 8. ábrán mutatjuk be.

A 35. klón láthatóan egy egyedi, folyamatos ORF-et tartalmaz, amely egy polipeptidet kódol ugyanabban a translációs keretben, mint a 36. klón, 81. klón és 32. klón által kódolt polipeptidek. A 9. ábra mutatja be a hosszú, folyamatos ORF-et, amely végigterjed a 35., 36., 81. és 32. klónokon, és bemutatja az ebben kódolt

5'–CAG GAT GCT GTC TCC CGC ACT CAA CGT–3'

50 000 klónból mintegy 1 klón hibridizál a vizsgálómintával. A rekombináns fág izolált, tisztított klónját, amely tartalmazza azt a cDNS-t, amely ehhez a szekvenciához hibridizál, 37. klónnak nevezzük.

A 37b. klónban lévő HCV nukleotidszekvenciája

A 37b. klónban lévő cDNS nukleotidszekvenciáját lényegében úgy határozzuk meg, amint ezt a megfelelő fejezetben leírtuk. A szekvenciát, ennek átfedő területét a 35. klónban jelen lévő cDNS-sel és az ebben kódolt vélt polipeptidet a 10. ábrán mutatjuk be.

A 35. klón 5'-terminális nukleotidja T, míg a 37b. klónban az ennek megfelelő nukleotid A. A három független klónt, amelyeket ennek az eljárásnak a során izoláltunk, amelyben a 37b. klónt izoláljuk, és amelyet az előző fejezetben írtunk le, szintén szekvenCIAelemzésnek vetjük alá. Az ezekből a klónokból való cDNS-ek szintén A-t tartalmaznak ezen a helyen. Így a T 5'-terminális a klónozási munkamenet mester-

5'–AGT GCA GTG GAT GAA CCG GCT GAT AGC CTT–3'

A cla klónból való nukleotidszekvenciát alkalmazva egy másik szintetikus nukleotidot szintetizálunk, amely az alábbi szekvenciával bír:

5'–TTC TGA GGC GAC TGC ACC AGT GGA TAA GCT–3'

A cla klón eredetű szekvenciát alkalmazva vizsgálómintaként a lambda–gt11 átvizsgálása mintegy 1 pozitív telepet szolgáltat 50 000-ból. Egy izolált, tisztított klónt, amely ezzel a vizsgálómintával hibridizál, 33b. klónnak nevezünk.

A 33b. klónban lévő HCV cDNS nukleotidszekvenciája

A 33b. klónban lévő cDNS nukleotidszekvenciáját lényegében úgy határozzuk meg, amint ezt az előzőekben leírtuk. A szekvenciát, ennek átfedő területét a 32. klónban lévő cDNS szekvenciájával, és az ebben kódolt polipeptid vélt szerkezetét a 11. ábrán mutatjuk be.

A 33b. klón láthatóan egy folyamatos ORF-et tartalmaz, amely a 37b., 35., 36., 81. és 82. átfedőkló-

5'–CAG GAT GCT GTC TCC CGC ACT CAA CGT C–3' és
5'–TCC TGA GGC GAC TGC ACC AGT GGA TAA GCT–3'

vált HCV-polipeptidet. A kombinált szekvenciát azonos lambda–gt11 cDNS-könyvtárból származó más, független cDNS-eket alkalmazva igazoljuk.

A 35. klónban lévő cDNS-sel átfedő HCV cDNS-ek izolálása

A 35. klónban lévő cDNS-től felfelé lévő, és azzal átfedő HCV cDNS-szekvenciák izolálását úgy végezzük, amint ezt a korábbi fejezetben azoknál a szekvenciáknál leírtuk, amelyek átfedik a 36. klón cDNS-t, azzal a kivétellel, hogy a szintetikus polinukleotid a 35. klón 5'-területén alapul. Az átvizsgáláshoz alkalmazott szintetikus polinukleotid szekvenciája az alábbi:

séges terméke lehet. Ismeretes, hogy mesterséges termékek gyakran felbukkannak a cDNS-molekulák 5'-terminálisánál.

A 37b. klón láthatóan egy folyamatos ORF-et tartalmaz, amely olyan polipeptidet kódol, amely abban az ORF-ben kódolt polipeptid folytatása, amely ORF végigterjed a 35., 36., 81. és 32. átfedőklónokon.

A 32. klónban lévő cDNS-sel átfedő HCV cDNS izolálása

A 32. klóntól lefelé lévő HCV cDNS-szekvenciák izolálását az alábbiak szerint végezzük. Először a cla klónt izoláljuk olyan szintetikus hibridizáló vizsgálómintát alkalmazva, amely a 32. klónban lévő cDNS-szekvencia nukleotidszekvenciáján alapul. Az eljárás lényegében az, amelyet a korábbiakban leírtunk, azzal a különbséggel, hogy a szintetikus vizsgálóminta szekvenciája az alábbi:

40

45

50

55

nokban lévő ORF-ek kiterjesztése. A 33b. klónban kódolt polipeptid azonos translációs keretben van, mint ezeknek az átfedőklónoknak a kiterjesztett ORF-jében kódolt polipeptid.

A 33b. klónban lévő cDNS-sel és a 37b. klónban lévő cDNS-sel átfedő HCV cDNS-ek izolálása

Abból a célból, hogy olyan HCV cDNS-eket izoláljunk, amelyek átfedik a 37b. és 33b. klónokban lévő cDNS-eket, az alábbi szintetikus oligonukleotidvizsgáló mintákat, melyek az ezekben a klónokban lévő cDNS-ekből származnak, alkalmazzuk a lambda–gt11 könyvtár átvizsgálására, lényegében a korábbiakban leírt eljárást alkalmazva. Az alkalmazott vizsgálóminták:

ezekkel mutatunk ki olyan telepeket, amelyek a 37b., illetve 33b. klónokban lévő cDNS-eket átfedő HCV cDNS-szekvenciákat tartalmaznak. Mintegy 1 telepet mutatunk ki 50 000 telepből az egyes vizsgálómintákkal. Egy olyan klónt, amely a 37b. klónban lévő cDNS-től felfelé lévő, és ezt átfedő cDNS-t tartalmaz, 40b. klónnak nevezünk. Egy olyan klónt, amely a 33b. klónban lévő cDNS-től lefelé lévő, és ezt átfedő cDNS-t tartalmaz, 25c. klónnak nevezünk.

A 41b. klónban és 25c. klónban lévő HCV cDNS nukleotidszekvenciái

A 40b. klónban és 25c. klónban lévő cDNS-ek nukleotidszekvenciáit lényegében úgy határozzuk meg, amint ezt az előzőekben leírtuk. A 41b. és 25c. szekvenciáit, az átfedőterületeiket a 37b. és 33b. klónokban lévő cDNS-ekkel és a bennük kódolt vélt polipeptideket a 12. ábrán (40b. klón), illetve a 13. ábrán (25c. klón) mutatjuk be.

A 40b. klón 5'-terminális nukleotidja G. Öt másik független klónból, amelyeket annak a munkamenetnek a során izoláltunk, amellyel a 40b. klónt izoláltuk, amint ezt az előzőekben leírtuk, származó cDNS-eket szintén szekvenálva elemzésnek vetünk alá. Az ezekből a klónokból való cDNS-ek T-t tartalmaznak ezen a helyen. Így a G valószínűleg mesterséges klónozási terméket képvisel.

A 25c. klónban az 5'-terminális ACT, de a 41a klónban (a szekvenciát nem mutatjuk be) és a 33b. klónban ennek a területnek a szekvenciája TCA. Ez a különbség szintén képviselhet mesterséges klónozási terméket, akárcsak a 28 többlet 5'-terminális nukleotid az 5-1-1. klónban.

A 40b. és 25c. klónok egyaránt nyilvánvalóan olyan ORF-et tartalmaznak, amely az előzőekben szekvenálva elemzett klónokban lévő folyamatos ORF kiterjesztése. A 40b., 37b., 35., 36., 81., 32., 33b. és 25c. klónokon keresztül terjedő ORF nukleotidszekvenciáját, és az ebben kódolt vélt polipeptid aminosavszekvenciáját a 14. ábrán mutatjuk be. Az ábrán a lehetséges mesterséges termékeket elhagyjuk a szekvenciából, helyette a többszörösen átfedő klónok nem 5'-terminális területeinek megfelelő szekvenciáit mutatjuk be.

Összetett HCV cDNS előállítás a 36., 81. és 32. klónokban lévő cDNS-ekből

A C100 összetett HCV cDNS-t az alábbiak szerint alkotjuk meg. Először a 36., 81. és 32. klónokból a cDNS-eket EcoRI-gyel kimetesszük. Az egyes klónokból a cDNS EcoRI fragmentumát egyenként klónozzuk a pGEM3-blue vektor (Promega Biotec) EcoRI helyébe. Az így létrejövő rekombináns vektorokat, amelyek a 36.,

81. és 32. klónokból való cDNS-eket tartalmaznak, pGEM3-blue/36-nak, pGEM3-blue/81-nek, illetve pGEM3-blue/32-nek nevezzük. A pGEM3-blue/81 megfelelően orientált rekombinánsát NaeI-gyel és NarI-gyel emésztjük, és a nagy (~2850 bp) fragmentumot tisztítjuk, és ligáljuk a pGEM3-blue/36-ból való tisztított kis (~570 bp) NaeI/NarI restriktív fragmentumhoz. A 36. és 81. klónokból való cDNS-eknek ezt az összetett termékét alkalmazzuk további pGEM-blue vektor kialakítására, amely az ezeken a klónokon belül lévő átfedő cDNS-eken belül lévő folyamatos HCV ORF-et tartalmazza. Ezt az új plazmidot azután PvuII-vel és EcoRI-gyel emésztjük, hogy egy mintegy 680 bp-s fragmentumot szabadítsunk ki, amelyet azután a megfelelően orientált pGEM3-blue/32-plazmidból izolált kis (580 bp) PvuII/EcoRI fragmentummal ligálunk, és a 36., 81. és 32. klónokból való összetett cDNS-t az EcoRI-gyel linearizált pSODcfl vektorba ligáljuk, amelyet egy későbbi fejezetben írunk le, és amelyet az 5-1-1. klón kifejezésére alkalmazunk baktériumokban. Olyan rekombinánsokat szelektálunk, amelyek az összetett HCV cDNS (C100) ~1270 bp-s EcoRI fragmentumát tartalmaznak, és ezekből a plazmidokból a cDNS-t EcoRI-gyel kiasítjuk, és tisztítjuk.

A 14i., 11b., 7f., 7e., 8h., 33c., 14c., 8f., 33f., 33g. és 39c. klónokban lévő HCV cDNS-szekvenciák izolálása és nukleotidszekvenciái

A 14i., 11b., 7f., 7e., 8h., 33c., 14c., 8f., 33f., 33g. és 39c. klónokban lévő HCV cDNS-eket az átfedő cDNS-ek HCV cDNS-ek lambda-gt11 könyvtárából való izolálásának technikájával izoláljuk, amint ezt már leírtuk. Az alkalmazott technika lényegében az, amelyet az előzőekben leírtunk, azzal a különbséggel, hogy az alkalmazott vizsgálómintákat a kombinált HCV-szekvenciák 5'- és 3'-végéből való utolsó izolált klónok nukleotidszekvenciájából tervezzük. Azoknak a klónoknak a gyakorisága, amelyek az alább leírt vizsgálómintákkal hibridizálnak, mintegy 1 az 50 000-ben mindegyik esetben.

A 14i., 7f., 7e., 8h., 33c., 14c., 8f., 33f., 33g. és 39c. klónokban lévő HCV cDNS-ek nukleotidszekvenciáit lényegében úgy határozzuk meg, amint ezt az előbbiekben leírtuk, azzal a kivétellel, hogy az ezekből a fágokból kímetszett cDNS-ek helyettesítik az 5-1-1. fágból izolált cDNS-t.

A 33c. klónt olyan hibridizáló vizsgálómintát alkalmazva izoláljuk, amely a 40b. klónban lévő nukleotid szekvenciáján alapul. A 40b. klón nukleotidszekvenciáját a 12. ábrán mutatjuk be. A 33c. izolálásához alkalmazott vizsgálóminta nukleotidszekvenciája az alábbi:

5'-ATC AGG ACC GGG GTG AGA ACA ATT ACC ACT-3'

A 33c. klónban lévő HCV cDNS-szekvenciáját és a 40b. klónban lévő szekvenciával való átfedést a 15. ábrán mutatjuk be, amely bemutatja az ezen belül kódolt aminosavakat is.

5'-AGA GAC AAC CAT GAG GTC CCC GGT GTT C-3'

A 84. klónt olyan vizsgálómintát alkalmazva izoláljuk, amely a 33c. klónban lévő nukleotidszekvencián alapul. A vizsgálóminta nukleotidszekvenciája az alábbi:

A 8h. klónban lévő HCV cDNS-szekvenciát és a 33c. klónban lévő szekvenciával való átfedést, valamint az ebben kódolt aminosavakat a 16. ábrán mutatjuk be.

5'-TCG GAC CTT TAC CTG GTC ACG AGG CAC-3

A 7e. klónban lévő HCV cDNS-szekvenciáját, a 8h. klónnal való átfedést és az ebben kódolt aminosavakat a 17. ábrán mutatjuk be.

A 14c. klónt olyan vizsgálómintát alkalmazva izoláljuk, amely a 25c. klónban lévő nukleotidok szekven-

5'-ACC TTC CCC ATT AAT GCC TAC ACC ACG GGC-3'

A 14c. klónban lévő HCV cDNS-szekvenciáját, a 25c. klónban lévő szekvenciával való átfedését és a benne kódolt aminosavakat a 18. ábrán mutatjuk be.

5'-TCC ATC TCT CAA GGC AAC TTG CAC CGC TAA-3'

A 8f. klónban lévő HCV cDNS-szekvenciáját, a 14c. klónban lévő szekvenciával való átfedését és a benne kódolt aminosavakat a 19. ábrán mutatjuk be.

5'-TCC ATG GCT CGC TTC CAC CTC CAA AGT-3'

A 33f. klónban lévő HCV cDNS-szekvenciáját, a 8f. klónban lévő szekvenciával való átfedését és a benne kódolt aminosavakat a 20. ábrán mutatjuk be.

5'-GCG ACA ATA CGA CAA CAT CCT CTG AGC CCG-3'

A 33g. klónban lévő HCV cDNS-szekvenciáját, a 33f. klónban lévő szekvenciával való átfedését és a benne kódolt aminosavakat a 21. ábrán mutatjuk be.

5'-AGC AGA CAA GGG GCC TCC TAG GGT GCA TAA T-3'

A 7f. klónban lévő HCV cDNS-szekvenciáját, a 7e. klónban lévő szekvenciával való átfedését és a benne kódolt aminosavakat a 22. ábrán mutatjuk be.

5'-CAC CTA TGT TTA TAA CCA TCT CAC TCC TCT-3'

A 11b. klónban lévő HCV cDNS-szekvenciáját, a 7f. klónban lévő szekvenciával való átfedését és a benne kódolt aminosavakat a 23. ábrán mutatjuk be.

5'-CTC TGT CAC CAT ATT ACA AGC GCT ATA TCA-3'

A 14i. klónban lévő HCV cDNS-szekvenciáját, a 11b. klónban lévő szekvenciával való átfedését és a benne kódolt aminosavakat a 24. ábrán mutatjuk be.

5'-CTC GTT GCT ACG TCA CCA CAA TTT GGT GTA-3'

A 7e. klónt olyan vizsgálómintát alkalmazva izoláljuk, amely a 8h. klónban lévő nukleotidok szekvenciáján alapul. A vizsgálóminta nukleotidszekvenciája az alábbi:

A 25c. klón szekvenciáját a 13. ábrán mutatjuk be. A 14c. klón izolálásában alkalmazott vizsgálati minta az alábbi szekvenciával bír:

A 8f. klónt olyan vizsgálómintát alkalmazva izoláljuk, amely a 14c. klónban lévő nukleotidok szekvenciáján alapul. A vizsgálóminta nukleotidszekvenciája az alábbi:

A 33f. klónt olyan vizsgálómintát alkalmazva izoláljuk, amely a 8f. klónban lévő nukleotidok szekvenciáján alapul. A vizsgálóminta nukleotidszekvenciája az alábbi:

A 33g. klónt olyan vizsgálómintát alkalmazva izoláljuk, amely a 33f. klónban lévő nukleotidok szekvenciáján alapul. A vizsgálóminta nukleotidszekvenciája az alábbi:

A 7f. klónt olyan vizsgálómintát alkalmazva izoláljuk, amely a 7e. klónban lévő nukleotidok szekvenciáján alapul. A vizsgálóminta nukleotidszekvenciája az alábbi:

A 11b. klónt olyan vizsgálómintát alkalmazva izoláljuk, amely a 7f. klónban lévő nukleotidok szekvenciáján alapul. A vizsgálóminta nukleotidszekvenciája az alábbi:

A 14i. klónt olyan vizsgálómintát alkalmazva izoláljuk, amely a 11b. klónban lévő nukleotidok szekvenciáján alapul. A vizsgálóminta nukleotidszekvenciája az alábbi:

A 39c. klónt olyan vizsgálómintát alkalmazva izoláljuk, amely a 33g. klónban lévő nukleotidok szekvenciáján alapul. A vizsgálóminta nukleotidszekvenciája az alábbi:

A 39c. klónban lévő HCV cDNS-szekvenciáját, a 33g. klónban lévő szekvenciával való átfedését és a benne kódolt aminosavakat a 25. ábrán mutatjuk be.

HCV cDNS-t tartalmazó izolált klónokból származó összetett HCV cDNS-szekvenciák

A fentebb leírt izolált klónokban lévő HCV cDNS-szekvenciákat felsorakoztatjuk, hogy egy összetett HCV cDNS-szekvenciát alkossunk meg. Az izolált klónok, amelyek 5'→3' irányban felsorakoznak, az alábbiak: 14i., 7f., 7e., 8h., 33c., 40b., 37b., 35., 36., 81., 32., 33b., 25c., 14c., 8f., 33f., 33g. és 39c.

Egy, az izolált klónokból származó HCV cDNS összetett szekvenciát és az ebben kódolt aminosavakat a 26. ábrán mutatunk be.

Az összetett szekvencia megalkotásában az alábbi szekvenciaheterogenitásokat vesszük figyelembe. A 33c. egy 800 bázispáros HCV cDNS-t tartalmaz, amely átfedi a 40b. és 37c. klónokban lévő cDNS-eket. A 33c. klónban, valamint 5 másik átfedőklónban a 789. nukleotid G. A 37b. klónban azonban a megfelelő nukleotid A. Ez a szekvenciakülönbség nyilvánvaló heterogenitást alakít ki az ebben kódolt aminosavakban, amely vagy CYS vagy TYR lehet a G, illetve az A esetében. Ez a heterogenitás fontos eltérést jelenthet a fehérje összehajtogatása szempontjából.

A 8h. HCV cDNS-ben lévő 2. nukleotidgyök T. Amint azonban fentebb bemutattuk, a 7e. klónban a megfelelő gyök A, és A-t találunk 3 másik izolált átfedőklónban. Így a T gyök a 8h. klónban egy mesterséges klónozási terméket képviselhet. Ennek megfelelően a 26. ábrán a gyököt ebben a helyben A-nak jelöljük.

A 8f. klón HCV cDNS-ében a 3'-terminális nukleotid G. A 33f. klónban azonban – és még 2 másik átfedőklónban – a megfelelő szekvencia T. Ennek megfelelően a 26. ábrán a gyököt ebben a helyben T-nek jelöljük.

5'–TGC TTG TGG ATG ATG CTA CTC ATA TCC CAA–3'

A 12f. klón HCV cDNS-szekvenciáját, a 14i. klónnal való átfedését és a benne kódolt aminosavakat a 27. ábrán mutatjuk be.

A 35f. klón, amely a 26. ábrán lévő HCV cDNS-től lefelé lévő cDNS-t tartalmazza, izolálását a 39c. klón-

5'–AGC AGC GGC GTC AAA AGT GAA GGC TAA CTT–3'

A 35f. klón HCV cDNS-szekvenciáját, a 39c. klónban lévő szekvenciával való átfedését és a benne kódolt aminosavakat a 28. ábrán mutatjuk be.

5'–TTC TCG TAT GAT ACC CGC TGC TTT GAC TCC–3'

A 19g. klón HCV cDNS-szekvenciáját, a 35f. klónban lévő szekvenciával való átfedését és a benne kódolt aminosavakat a 29. ábrán mutatjuk be.

5'–TGT GTG GCG ACG ACT TAG TCG TTA TCT GTG–3'

A 33f. klónban a HCV cDNS 3'-terminális szekvenciája TTGC. A 33g. klónban és még két másik átfedőklónban azonban ez ATTC. Ennek megfelelően a 26. ábrán a megfelelő területeket ATTC képviseli.

5 A 33g. klónban a HCV cDNS 4. nukleotidgyöke T. A 33f. klónban és még 2 másik átfedőklónban azonban a megfelelő gyök A. Ennek megfelelően a 26. ábrán a megfelelő gyököt A-nak jelöljük.

10 A 14i. klónban lévő 3'-terminális AA, míg a 11b.-ben és három másik klónban a megfelelő dinukleotid TA. Ennek megfelelően a 26. ábrán a TA-gyököt tüntetjük fel.

A további szekvenciaheterogenitások megoldását fentebb tárgyaltuk.

15 Az összetett HCV cDNS vizsgálata azt jelzi, hogy ez egy nagy ORF-et tartalmaz. Ez azt sugallja, hogy a vírusgenom egy nagy polipeptiddé transzlatálódik, amely feldolgozódik a transzlációval együtt vagy azt követően.

20 *A 12f., 35f., 19g., 26g. és 15e. klónokban lévő HCV cDNS-ek izolálása és nukleotidszekvenciái*

A 12f., 35f., 19g., 26g. és 15e. klónokban lévő HCV cDNS-eket lényegében azzal a technikával izoláljuk, amelyet a megfelelő fejezetben leírtunk, azzal a különbséggel, hogy a vizsgálóminták az alább leírtak. A klónok, amelyek a vizsgálómintákkal hibridizálnak, gyakorisága mintegy 1 az 50 000-ben, mindegyik esetben. A HCV cDNS-ek nukleotidszekvenciáját ezekben a klónokban lényegében úgy határozzuk meg, amint ezt az előzőekben leírtuk, azzal a kivétellel, hogy a jelzett klónokból való cDNS-ek helyettesítik az 5-1-1. klónból izolált cDNS-eket.

35 A 12f. klón, amely a 26. ábrán lévő HCV cDNS-től felfelé lévő cDNS-t tartalmazza, izolálását olyan hibridizáló vizsgálómintát alkalmazva végezzük, amely a 14i. klónban lévő nukleotidok szekvenciáján alapul. A vizsgálóminta szekvenciája az alábbi:

40 ban lévő nukleotidok szekvenciáján alapuló hibridizáló vizsgálómintát alkalmazva hajtjuk végre. A vizsgálóminta nukleotidszekvenciája az alábbi:

50 A 19g. klón izolálását olyan hibridizáló vizsgálómintát alkalmazva hajtjuk végre, amely a 35f. klón 3'-szekvenciáján alapul. A vizsgálóminta nukleotidszekvenciája az alábbi:

55 A 26g. klón izolálását olyan hibridizáló vizsgálómintát alkalmazva hajtjuk végre, amely a 19g. klón 3'-szekvenciáján alapul. A vizsgálóminta nukleotidszekvenciája az alábbi:

A 26g. klón HCV cDNS-szekvenciáját, a 19g. klónban lévő szekvenciával való átfedését és a benne kódolt aminosavakat a 30. ábrán mutatjuk be.

5'-CAC ACT CCA GTC AAT TCC TGG CTA GGC AAC-3'

A 15e. klón HCV cDNS-szekvenciáját, a 26g. klónban lévő szekvenciával való átfedését és a benne kódolt aminosavakat a 31. ábrán mutatjuk be.

Az ebben a fejezetben leírt klónokat az ATCC-nél deponáltuk; ezek az alábbi deponálási számot kapták:

lambda-gt11	ATTC-szám	A deponálás dátuma
12f. klón	40 514	1988. november 10.
35f. klón	40 511	1988. november 10.
15e. klón	40 513	1988. november 10.
k9-1. klón	40 512	1988. november 10.

A fentebb leírt, izolált klónokban lévő HCV cDNS-szekvenciákat egymás mellé sorakoztatjuk fel, hogy összetett HCV cDNS-szekvenciát alkossunk meg. Az izolált klónok, amelyek 5'→3' irányban egymás mellett sorakoznak, az alábbiak: 12f., 14i., 7f., 7e., 8h., 33c., 40b., 37b., 35., 36., 81., 32., 33b., 25c., 14c., 8f., 33f., 33g., 39c., 35f., 19g., 26g. és 15e.

Az izolált klónokból származó összetett HCV cDNS-szekvenciát és a benne kódolt aminosavakat a 32. ábrán mutatjuk be.

Másik eljárás a 12f. klónban lévő HCV cDNS-szekvenciától felfelé lévő cDNS-szekvenciák izolálására

A 32. ábrán lévő legtöbb 5' HCV-szekvenciára alapozva, amely a 12f. klónban lévő HCV cDNS-ből származik, reverz transzkriptáz kis szintetikus oligonukleotid primerjeit szintetizáljuk, és alkalmazzuk a HCV-genom RNS-ben lévő megfelelő szekvencia kötésére, hogy beindítsuk a felfelé lévő szekvenciák reverz transzkripcióját. A primer szekvenciák proximálisak a 12f. klón ismert 5'-terminális szekvenciájához, de megfelelően lefelé vannak ahhoz, hogy lehetővé tegyék a primer szekvenciáktól lefelé lévő vizsgálóminta-szekvenciák tervezését. A beindítás és klónozás ismert, standard eljárásait alkalmazzuk. Az így létrejövő cDNS-könyvtárat olyan szekvenciákkal vizsgáljuk át, amelyek a beindítóhelyektől lefelé vannak (amint ez a 12f. klónban lévő megvilágított szekvenciából következik). A HCV-genom RNS-t NANBH-ban szenvedő csimánzok plazma- vagy májmintáiból nyerjük, vagy NANBH-ban szenvedő emberek hasonló mintáiból.

Másik eljárás farokképzést alkalmazva a HCV-genom 5'-terminális területéből való szekvenciák izolálására

Abból a célból, hogy a HCV RNS-genom többsét 5'-terminális szekvenciáit izoláljuk, a reverz transzkripció első menetének cDNS-termékét, amely a templát RNS-sel képez duplexet, oligo C farokkal látjuk el. Ezt úgy hajtjuk végre, hogy a terméket terminális transzferázzal inkubáljuk CTP jelenlétében. A cDNS-szintézis menetét, amely a cDNS első szálának kiegészítését adja, a reverztranszkriptáz-reakcióhoz primerként oligo G-t

A 15e. klón izolálását olyan hibridizáló vizsgálómintát alkalmazva hajtjuk végre, amely a 26g. klón 3'-szekvenciáján alapul. A vizsgálóminta nukleotidszekvenciája az alábbi:

hasznosítva hajtjuk végre. A genom HCV RNS forrásai azok, amelyeket már az előzőekben leírtunk. A farokképzési eljárást terminális transzferázzal és a reverz transzkriptázos reakciót úgy végezzük, amint azt Maniatis és munkatársai leírták (1982). A cDNS-terméket azután klónozzuk, átvizsgáljuk, és szekvenciájukat elemezzük.

Másik eljárás farokképzést alkalmazva a HCV-genom 3'-terminális területéből való szekvenciák izolálására

Ez az eljárás Flavivírus RNS cDNS-einek klónozásához korábban alkalmazott eljárásokon alapul. Ebben az eljárásban az RNS-t denaturálókörülményeknek vetjük alá, hogy eltávolítsuk a szekunder szerkezeteket a 3'-terminálisnál, majd farokkal látjuk el poli-A polimerázzal, szubsztátumként rATP-t alkalmazva. A poli-A farokkal ellátott RNS reverz transzkripcióját reverz transzkriptázzal katalizáljuk, primerként oligo dT-t alkalmazva. A cDNS második szálait szintetizáljuk, a cDNS termékeket klónozzuk, átvizsgáljuk, és szekvenciájukat meghatározzuk.

Nagyobb cDNS-beiktatásokat tartalmazó lambda-gt11 HCV cDNS-könyvtárak megalkotása

A lambda-gt11 könyvtárak megalkotására és átvizsgálására alkalmazott eljárások lényegében azok, amelyeket az előbbiekben leírtunk, azzal a különbséggel, hogy a könyvtárat a Sepharose CL-4B oszlopról eluált, nagyobb méretű cDNS-ek gyűjteményéből alakítjuk ki.

HCV cDNS-könyvtárak megalkotása, primerként szintetikus oligomereket alkalmazva

Új HCV cDNS-könyvtárakat állítunk elő az előzőekben leírt fertőző csimánzplazma-gyűjteményből származó RNS-ből, és ennek a fertőzött állatnak a májából származó poli-A⁺ RNS-frakcióból. A cDNS-t lényegében úgy alkotjuk meg, amint ezt Gubler és Hoffman (1983) leírták, azzal a kivétellel, hogy az első cDNS-szál szintéziséhez való primerek szintetikus oligomerek, amelyek a fentebb leírt HCV-genom szekvenciáján alapulnak. A 11b., illetve 7e. klón szekvenciáján alapuló primerek az alábbiak:

5'-CTG GCT TGA AGA ATC-3'
és

5'-AGT TAG GCT GGT GAT TAT GC-3'.

Az így létrejövő cDNS-eket lambda-bakteriofág vektorokba klónozzuk, és különböző más szintetikus oligomerekkel vizsgáljuk át, amelyek szekvenciái a 32. ábrán lévő HCV-szekvencián alapulnak.

A HCV cDNS-eken belül kódolt polipeptidek kifejezése és a kifejezett termék azonosítása HCV-indukált antigénként

Az 5-1-1. klónban kódolt polipeptid kifejezése

Az 5-1-1. klónon belül kódolt HCV-polipeptidet szuperoxid-diszmutázzal (SOD) képzett fúziós polipeptidként fejezzük ki. Ezt az 5-1-1. klón cDNS-beiktatás

szubklonozásával hajtjuk végre a pSODcfl kifejezővektorba [Steimer és munkatársai (1986)] az alábbiak szerint.

Először a pSODcfl-ből izolált DNS-t BamHI-gyel és EcoRI-gyel kezeljük. Ennek során egy nagy lineáris DNS-fragmentumot és egy kisméretű, körülbelül 10 nukleotidból álló fragmentumot kapunk. Ezután az alábbi kapcsolót ligáljuk a restriktációs enzimek által létrehozott nagy lineáris DNS-fragmentumba:

5'–GAT CCT GGA ATT CTG ATA A 3'
3' GA CCT TAA GAC TAT TTT AA–5'

A klonozás után a beiktatást tartalmazó plazmidot izoláljuk.

A beiktatást tartalmazó plazmidot EcoRI-gyel hasítjuk. Az 5-1-1. klónban lévő HCV cDNS-beiktatást EcoRI-gyel kimetesszük, és ebbe az EcoRI-gyel linearizált plazmid DNS-be ligáljuk. A DNS keverékét alkalmazzuk *E. coli* D1210 törzs [Sadler és munkatársai, *Gene*, 8, p. 279 (1980)] transzformálására. Azokat a rekombinánsokat, amelyek az 1. ábrán bemutatott ORF-kifejeződésre nézve korrekt orientációban tartalmazzák az 5-1-1. cDNS-t, restriktációs térképezéssel és nukleotidszekvencia-elemzéssel azonosítjuk.

Az egyik klónból való rekombináns baktériumokat indukálunk, hogy fejessenek ki SOD–NANB_{5,1,1}-polipeptidet a baktériumok növesztésével, IPTG jelenlétében.

A 81. klónban kódolt polipeptid kifejezése

A 81. klónon belül lévő HCV cDNS-t SOD–NANB₈₁ fúziós polipeptidként fejezzük ki. Az eljárás ezt fúziós polipeptidet kódoló vektor előállítására analóg azzal, amelyet az SOD–NANB_{5,1,1}-et kódoló vektor megalkotásánál alkalmazunk, azzal a különbséggel, hogy a HCV cDNS forrása a 81. klón, amelyet a leírt módon izolálunk, és amelynél a cDNS-szekvenciát a leírt módon határozzuk meg. A 81. klónban lévő HCV cDNS nukleotidszekvenciáját és az ebben kódolt polipeptid vélt aminosavszekvenciáját a 4. ábrán mutatjuk be.

A 81. klónban lévő HCV cDNS-beiktatást EcoRI-gyel kimetesszük, és a pSODcfl-be ligáljuk, amely tartalmazza a kapcsolót, és amely EcoRI-gyel végzett kezeléssel linearizálva van. A DNS-keveréket alkalmazzuk az *E. coli* D1210 törzs transzformálására. A 4. ábrán bemutatott ORF kifejeződéséhez megfelelő orientációban lévő 81. HCV cDNS-klónnal bíró rekombinánsokat restriktációs térképezéssel és nukleotidszekvencia-elemzéssel azonosítjuk.

Az egyik klónból való rekombináns baktériumokat indukáljuk úgy, hogy SOD–NANB₈₁-polipeptid fejeződjék ki, amikor a baktériumokat IPTG jelenlétében növesztjük.

Az 5-1-1. klónon belül kódolt polipeptid, mint HCV-vel és NANBH-val társult antigén azonosítása

Az 5-1-1. klón HCV cDNS-én belül kódolt polipeptidet úgy azonosítjuk NANBH-hez társult antigénként, hogy bemutatjuk: az NANBH-val fertőzött csimpánzok és emberek szérumai immunológiailag reagálnak a SOD–NANB_{5,1,1} fúziós polipeptiddel, amely polipeptid szuperoxid-dismutázt tartalmaz N-terminálisánál és

keretben lévő 5-1-1. antigén C-terminálisánál. Ezt Western-foltképzéssel hajtjuk végre [Towbin és munkatársai (1979)] az alábbiak szerint.

A SOD–NANB_{5,1,1}-polipeptidet kódoló kifejezővektorral transzformált baktériumok egy rekombináns törzsét, amelyet az előzőekben írtunk le, indukáljuk fúziós polipeptid kifejezésére olyan módon, hogy IPTG jelenlétében növesztjük. A teljes baktériumlizátumot elektroforézisnek vetjük alá poliakrilamid géleken SDS jelenlétében Laemmli (1970) szerint. Az elkülönített polipeptideket nitro-cellulóz-szűrőkre viszszük át [Towbin és munkatársai (1979)]. A szűrőket azután vékony csíkokra hasítjuk, és a csíkokat egyenként inkubáljuk különböző csimpánz- és humán szérumokkal. A kötött antitesteket ¹²⁵I-vel jelzett juh-anti-humán Ig-vel végzett további inkubálással mutatjuk ki, amint ezt az előzőekben leírtuk.

A Western-foltképzéshez alkalmazott csimpánzsérumok jellemzését és az eredményeket, amelyeket az autoradiográfiának alávetett csíkok fényképeiben mutatunk be, a 33. ábra szemlélteti. A polipeptideket tartalmazó nitro-cellulóz-csíkokat csimpánzokból származó szérumokkal inkubáljuk, ahol a szérumok akut NANBH- (Hutchinson-törzs) fertőzéseknek (1–16. csíkok), hepatitis A fertőzésnek (17–24. és 26–33. csíkok) és hepatitis B fertőzéseknek (34–44. csíkok) kitett állapotokból, különböző időpontokból származnak. A 25. és 45. csíkok pozitív kontrollok, amelyekben az immunfoltokat abból a betegből származó szérummal inkubáljuk, amelyet az 5-1-1. rekombináns klón azonosítására alkalmaztunk a lambda-gt11 cDNS-könyvtár eredeti átvizsgálásában.

A 33. ábrán a 25. és 45. kontrollcsíkokban látható csík a SOD fúziós polipeptid NANB_{5,1,1}-része elleni antitestek kötését tükrözi. Ezek az antitestek nem mutatnak kötést SOD-ra önmagában, mivel ez negatív kontrollt is jelent ezekben a mintákban, és olyan módon tűnik fel, mint a SOD–NANB_{5,1,1} fúziós polipeptidnél jelentősen gyorsabban vándorló csík.

A 33. ábra 1–16. csíkjai antitestek kötését mutatják be 4 csimpánz szérummintáiban; a szérumokat közvetlenül az NANBH-val végzett fertőzés előtt vesszük, majd egymás után az akut fertőzés során. Amint az ábrából látható, míg azok az antitestek, amelyek immunológiailag reagálnak a SOD–NANB_{5,1,1}-polipeptiddel, hiányoznak a fertőző HCV-inokulum beadása előtt vett és a fertőzés korai akut fázisa során vett szérummintákból, addig mind a 4 állat végül is indukál ezen polipeptid elleni cirkuláló antitesteket az akut fázis utolsó részében és az akut fázist követően. A 3. és 4. számú csimpánzok esetében az immunfoltokon megfigyelt további csíkok a gazda-bakteriálisfehérjékhez való háttérkötésnek tulajdoníthatók.

Az NANBH-vel fertőzött csimpánzokból való szérumokkal kapott eredményekkel ellentétben a fúziós polipeptid NANB_{5,1,1} része elleni antitestek kifejlődését nem figyeltük meg 4 olyan csimpánznál, amelyek HAV-vel voltak fertőzve vagy 3 olyan csimpánznál, amelyek HBV-vel voltak fertőzve. Ezekben az esetekben az egyetlen kötés a háttérkötés a gazdabakteriális-

fehérjéhez, amely a HCV-vel fertőzött mintákban is előfordul.

A Western-foltképzéshez alkalmazott humán szérumok jellemzését és az eredményeket, amelyek autoradiográfiának alávetett csíkok fényképein láthatók, a 34. ábrán szemléltetjük. A polipeptideket tartalmazó nitrocellulóz-csíkokat emberekből származó szérumokkal inkubáljuk, ahol szérumok különböző időpontokból származnak a NANBH-val (1–21. csíkok), HAV-val (33–40. csíkok) és HBV-vel (41–49. csíkok) végzett fertőzés során. A 25. és 50. csíkok pozitív kontrollokat jelentenek, amelyekben az immunfoltokat olyan betegből származó szérummal inkubáljuk, akit a lambda-gt11 könyvtár eredeti átvizsgálásánál alkalmaztunk, amint ezt fentebb leírtuk. A 22–24. és 26–32. csíkok olyan „nem fertőzött” kontrollokat mutatnak, amelyekben a szérum „normális” vérérdőktől ered.

Amint a 34. ábrán látható, kilenc NANBH-betegből származó szérum, ide értve a lambda-gt11 könyvtár átvizsgálásához alkalmazott szérumot, tartalmazza a fúziós polipeptid NANB_{5.1-1}-része elleni antitesteket. Hárrom, NANBH-ban szenvedő betegből származó szérum nem tartalmazza ezeket az antitesteket. Lehetséges, hogy az anti-NANB_{5.1-1}-antitestek későbbi időpontban fejlődnek csak ki ezekben a betegekben. Az is lehetséges, hogy a reakció hiánya egy, a betegséget előidéző, de eltérő NANBV-ágens következménye, és a nem válaszoló szérumok ilyen ágenszt tartalmaznak.

A 34. ábra azt is megmutatja, hogy a HAV-val és HBV-vel fertőzött betegekben származó szérumok nem tartalmaznak anti-NANB_{5.1-1}-antitesteket, és hogy ezek az antitestek nincsenek jelen a „normális” kontrollokból származó szérumokban sem. Bár az egyik HAV-beteg (36. csík), úgy tűnik, tartalmaz anti-NANB_{5.1-1}-antitesteket, lehetséges, hogy ez a beteg előzőleg HCV-vel is volt fertőzve, mivel az egybeesés NANBH-val nagyon nagy, és mivel ez gyakran csak szubklinikai jellegű.

Ezek a szerológiai tanulmányok azt jelzik, hogy az 5-1-1. klónban lévő cDNS olyan epitópokat kódol, amelyeket BB-NANBV-vel fertőzött betegekben és állatok-

ból kapott szérumok fajlagosan felismernek. Ezenkívül, úgy tűnik, a cDNS nem a főemlősgenomból származik. Egy, az 5-1-1. klónból vagy 81. klónból készített hibridizáló vizsgálminta nem hibridizál nem fertőzött egyénekből származó kontroll humán és csimpánzgenom DNS Southern-foltjaival olyan körülmények között, ahol egyedi, egymásolatú gének kimutathatók. Ezek a vizsgálminták nem hibridizálnak kontroll szarvasmarhagenom DNS Southern-foltjaihoz sem.

5 *A 36., 81. és 32. klónokban lévő HCV cDNS-ek összetett termékeiben kódolt polipeptidek kifejezése*

A HCV-polipeptidet, amely a 36., 81. és 32. klónokon keresztül terjedő ORF-ben kódolódik, SOD-zal képzett fúziós polipeptidként fejezzük ki. Ezt a C100 összetett cDNS beiktatásával hajtjuk végre a humán szuperoxid-diszmutáz-gént tartalmazó kifejezőkazettában, majd a kifejezőkazetta beiktatásával valamely kifejezővektorba, és a polipeptid kifejezésével élesztőben.

15 *A 36., 81. és 32. klónokból származó összetett C100 cDNS-t tartalmazó kifejezőkazettát úgy alkotjuk meg, hogy a ~1270 bp-s EcoRI fragmentumot beiktatjuk a pS3-56 (vagy más néven pS356) vektor EcoRI helyébe, így alakítva ki a pS3-56_{C100} plazmidot. A C100 megalkotását az előbbieken írtuk le.*

20 *A pS3-56 vektor, amely pBR322 származék, olyan kifejezőkazettát tartalmaz, amely az ADH2/GAPDH hibrid élesztőpromotorból áll a humán szuperoxid-diszmutáz-géntől fölfelé, és egy GAPDH transzkripció terminátorból lefelé. Egy hasonló kazettát, amely ezeket a szabályozóelemeket tartalmazza, valamint a szuperoxid-diszmutáz-gént írnak le Cousens és munkatársai (1987) és a 196,056 számú európai szabadalmi közzétételi irat, amelynek bejelentői közösek a jelen találmány bejelentőivel. A pS3-56 kazetta azonban különbözik Cousens és munkatársai (1987) kazettájától, amennyiben a heterológ proinzulingén és az immunglobulin-, illesztés” ki van iktatva, és annyiban, hogy a szuperoxid-diszmutáz glu₁₅₄-ét olyan adaptorszekvencia követi, amely egy EcoRI helyet tartalmaz. Az adaptor szekvenciája az alábbi:*

5'-AAT TTG GGA ATT CCA TAA TGA G
AC CCT TAA GGT ATT ACT CAG CT-3'

Az EcoRI hely lehetővé teszi olyan heterológ szekvenciák beiktatását, amely – amikor a kazettát tartalmazó vektorból kifejeződik – olyan polipeptidet termel, amely szuperoxid-diszmutázhoz van fuzionálva az alábbi aminosavszekvenciát tartalmazó oligopeptid kapcsoló útján:

–asn–leu–gly–ile–arg–.

A pS356 egyik mintáját 1988. április 29-én deponáltuk a Budapesti Szerződés feltételei között az American Type Culture Collection-nál (ATCC 12301, Rockville, Maryland 20853), ahol ez az ATCC 67683 deponálási számot kapta. Ez a deponált törzs kizárólag a kényelmesebb megoldást szolgálja, és nem feltétlenül szükséges a jelen találmány gyakorlati megvalósításában a jelen leírás alapján. A deponált törzsek a jelen bejelentésbe referenciaként épülnek be.

45 *Miután olyan rekombinánsokat izoláltunk, amelyek korrekt orientációban tartalmazzák a C100 cDNS-t, a C100 cDNS-t tartalmazó kifejezőkazettát kimetsszük BamHI-gyel a pS3-56_{C100}-ból, és egy ~3400 bp-s fragmentumot, amely a kazettát tartalmazza, izolálunk és tisztítunk. Ezt a fragmentumot azután a pAB24 élesztővektor BamHI helyébe iktatjuk.*

50 *A pAB24, amelynek jelentősebb vonásait a 35. ábrán mutatjuk be, élesztő „ingázó” vektor, amely tartalmazza a replikációhoz a teljes 2 mikronos szekvenciát [Broach (1981)], és tartalmaz pBR322 szekvenciákat. Ez tartalmazza az Yep24 plazmidból [Botstein és munkatársai (1979)] származó élesztő URA3 gént, és a pC1/1 plazmidból származó élesztő LEU^{2d} gént (116,201 számú európai szabadalmi közzétételi irat). A pAB24 plazmidot úgy alkotjuk meg, hogy az Yep24-et EcoRI-gyel*

emésztjük, és a vektort újraligáljuk, hogy eltávolítsuk a részleges 2 mikronos szekvenciákat. Az így létrejött plazmidot, az YEP24deltaRI-t ClaI-lyel végzett emésztéssel linearizáljuk, és ligáljuk a komplett 2 mikronos plazmiddal, amelyet előzőleg ClaI-lyel linearizáltunk. Az így létrejött plazmidot, a pCBou-t azután XbaI-lyel emésztjük, és a 8605 bp-s vektorfragmentumot gélen izoláljuk. Ezt az izolált XbaI fragmentumot a pC1/1-ből izolált LEU^{2d} gént tartalmazó 4460 bp-s XbaI fragmentummal ligáljuk; a LEU^{2d} gén orientációja ugyanabban az irányban van, mint az URA3 gén. A kifejeződés baiktatása a pBR322 szekvencia egyedi BamHI helyén van, így megszakítva a tetraciklin iránti baktérium rezisztenciát szolgáló gént.

A pAB24C100-3 rekombináns plazmidot, amely tartalmazza az SOD-C100 kifejező kazettát, JSC 308 élesztőtörzsbbe, valamint más élesztőtörzsekbe transzformáljuk. A sejteket úgy transzformáljuk, amint ezt Hinnen és munkatársai (1978) leírták; és ureaszelektív lemezekre szélesztjük. Egyedi telepeket izolálunk leuszelektív tápközegekre, és telítettségig növesztjük. A tenyészetet SOD-C100 polipeptid (amelyet C100-3-nak is neveznek) kifejezésére indukáljuk, 1% glükózt tartalmazó YEP-ben növesztve.

A JSC 308 törzs MAT⁺, leu2, ura3(del), DM15(GAP/ADR1) genotípusú, az ADR1 lókusznál integrálva. A JSC 308-ban a pozitív aktivátorgén-termék, az ADR1, túlkifejezése hiperderepressziót eredményez (az ADR1 vad típusú kontrollhoz viszonyítva), és a kifejezett heterológ fehérjék jelentősen magasabb kitermeléseit eredményezi, amikor az ilyen fehérjéket ADH2 U AS szabályozórendszer révén szintetizáljuk. A JSC 308 egyik mintáját az ATCC-nél a Budapesti Szerződés feltételei szerint helyeztük letétbe, ahol ez az ATCC 20 879 számot kapta.

A pAB24C100-3-ban kódolt komplett C100-3 fúziós polipeptid tartalmazza a humán SOD 154 aminosavat az aminoterminalisnál, az EcoRI helyet tartalmazó szintetikus adaptorból származó 5 aminosavat, a C100 cDNS-ből származó 363 aminosavgyököt és az MS2 nukleotidszekvenciából származó 5 karboxiterminális aminosavat a 32. klónban lévő HCV cDNS-szekvenciával érintkezve. Ezen polipeptid karboxiterminálisának vélt aminosavszekvenciáját, amely az SOD utolsó előtti Ala gyökénél kezdődik, a 36. ábrán mutatjuk be; a polipeptidnek ezt a részét kódoló nukleotidszekvenciát szintén bemutatjuk.

A C100-on belül kódolt polipeptid azonosítása NANBH-val társult antigénként

A pAB24100-3 plazmidból a JSC 308 élesztőtörzsbbe kifejezett C100-3 fúziós polipeptid jellemző méret szerint, és a C100-on belül kódolt polipeptid NANBH-val társult antigénként azonosítjuk immunológiai reaktivitásuk alapján krónikus NANBH-ban szenvedő ember szérumával.

A C100-3 polipeptid, amelyet úgy fejezünk ki, amint ezt a korábbiakban leírtuk, az alábbiak szerint elemezzük. Élesztő JSC 308 sejteket transzformálunk pAB24-lyel vagy pAB24C100-3-mal, és úgy indukáljuk, hogy a heterológ plazmid kifejezze a kódolt

polipeptidet. Az 1 ml tenyészetben (OD_{650 nm} ~20) lévő indukált élesztősejteket 10 000 fordulat/perccel 1 percen át végzett centrifugálással üledékbe visszük, és lizáljuk élenken forgatva Vortex készüléken 2 térfogat oldat és 1 térfogat üvegyöngy (0,2 millimikron átmérő) jelenlétében. Az oldat 50 mmol/l trisz.HCl-t (ph 8,0), 1 mmol/l EDTA-t, 1 mmol/l fenil-metil-szulfonil-fluoridot (PMSF) és 1 mikrogramm/ml pepsztatint tartalmaz. A lizátumban lévő oldhatatlan anyagot, amely magában foglalja a C100-3 polipeptidet, centrifugálással (10 000 fordulat/perc, 5 perc) összegyűjtjük, és feloldjuk 5 percig forralva Laemmli SDS mintapufferrel [lásd Laemmli (1970)]. Az indukált élesztőtenyészet 0,3 ml-nyi mennyiségével ekvivalens mennyiségű polipeptidet elektroforézisnek vetünk alá 10%-os poliakrilamid gélen SDS jelenlétében [Laemmli (1970)]. Fehérjéstandardokat elektroforetizálunk a géleken ezekkel együtt. A kifejezett polipeptideket tartalmazó géleket vagy Coomassie brilliantkékkel festjük, vagy „Western”-foltképzésnek vetjük alá, krónikus NANBH-ban szenvedő betegből kapott szérumot alkalmazva, hogy meghatározzuk a pAB24-ből és pAB24C100-3-ból kifejezett polipeptidek immunológiai reaktivitását.

Az eredményeket a 37. ábrán mutatjuk be. A 37a. ábrán a polipeptideket Coomassie brilliantkékkel festjük. A pAB24-lyel transzformált JSC 308-ból és a pAB24C100-3-mal transzformált JSC két különböző telepéből való oldhatatlan polipeptideket az 1. csikban (pAB24), illetve a 2. és 3. csikban mutatjuk be. A 2. és 3. csikok összehasonlítása az 1. vonallal egy ~54 000 dalton molekulatömegnek megfelelő indukált polipeptidet mutat, amely a pAB24C100-3-mal transzformált JSC 308-ból származik; ez a pAB24-lyel transzformált JSC 308-ban nem indukálódik. Ezt a polipeptidet nyíllal jelöljük.

A 37b. ábra a pAB24-lyel (1. csík) vagy pAB24C100-3-mal (2. csík) transzformált JSC 308-ban kifejezett oldhatatlan polipeptidek Western-foltjainak eredményeit mutatja be. A pAB24-ből kifejezett polipeptidek immunológiailag nem reaktívak egy NANBH-ban szenvedő emberből való szérummal. Amint a nyíl jelzi, a pABC24100-3-mal transzformált JSC 308 egy olyan ~54 000 dalton molekulatömegű polipeptidet fejez ki, amely viszont immunológiailag reagál a humán NANBH-szérummal. A további immunológiailag reaktív polipeptidek a 2. vonalban lehetnek ennek a ~54 000 daltonos polipeptidnek bomlási vagy aggregálódási termékei.

A C100-3 fúziós polipeptid tisztítása

A C100-3 fúziós polipeptid, amely az N-terminálisánál SOD-t tartalmaz és C-terminálisánál azonos keretben C100 HCV-polipeptid, tisztítjuk az extrahált gazda-élesztősejtek, amelyekben a polipeptid kifejeződik, oldhatatlan frakciójának differenciálextrakciójával.

A C100-3 fúziós polipeptid a pAB24C100-3-mal transzformált JSC 308 élesztőtörzsbbe fejezzük ki, amint ezt a IV.B.4. fejezetben kifejtjük. Az élesztősejteket azután homogenizálással lizáljuk, a lizátumban lévő oldhatatlan anyagot pH 12,0-nál extraháljuk, és a maradék oldhatatlan frakcióban lévő C100-3-at SDS-t tartalmazó pufferben szolubilizáljuk.

Az élesztőlizátumot lényegében úgy állítjuk elő, amint ezt Nagahuma és munkatársai (1984) leírják. Olyan élesztősejt-szuszpenziót állítunk elő, amelyben 33% (térfogat/térfogat) sejtet szuszpendálunk olyan oldatban („A” puffer), amely 20 mmol/l trisz.HCl-t (pH 8,0), 1 mmol/l ditiotreitolt és 1 mmol/l fenil-metil-szulfonil-fluoridot (PMSF) tartalmaz. A szuszpenzió (15 ml) egy alikvotját összekeverjük azonos térfogatú üvegyönggyel (0,45–0,50 mm átmérő), és a keveréket Vortex berendezésben [Super Mixer (Lab Line Instruments, Inc.)] csúcssebességnél 8 percig forgatjuk. A homogenizátumokat és az üvegyöngyöket elkülönítjük, és az üvegyöngyöket háromszor mossuk azonos térfogat „A” pufferben, mint az eredeti betöltött sejtek térfogata. A mosóoldatok és a homogenizátum egyesítése után a lizátumban lévő oldhatatlan anyagot a homogenizátum 7000xg-nél, 15 percen át 4 °C hőmérsékleten végzett centrifugálásával, az üledéknek az eredetileg betöltött sejtek kétszeres térfogatával azonos térfogatú „A” pufferben való újraszuszpendálásával, és az így kapott anyagnak 7000xg-nél 15 percen át végzett centrifugálásával kapjuk meg. Ezt a mosási munkamenetet háromszor ismételjük.

A lizátumból az oldhatatlan anyagot pH 12,0-nál extraháljuk az alábbiak szerint. Az üledéket olyan pufferben szuszpendáljuk amely 0,5 mol/l NaCl-t és 1 mmol/l EDTA-t tartalmaz, ahol a szuszpendáló térfogat az eredetileg betöltött sejtek 1,8-szorosa. A szuszpenzió pH-ját beállítjuk 0,2 térfogat 0,4 mol/l-es Na-foszfát-puffer (pH 12,0) hozzáadásával. Összekeverés után a szuszpenziót 7000xg-nél centrifugáljuk 15 percig 4 °C hőmérsékleten, és a felülúszót eltávolítjuk. Az extrahálást kétszer megismételjük. Az extrahált üledéket mossuk olyan módon, hogy szuszpendáljuk ezeket 0,5 mol/l NaCl-t és 1 mmol/l EDTA-t tartalmazó oldatban az eredeti betöltött sejtek kétszeres térfogatának megfelelő szuszpendáló térfogatot alkalmazva, ezt pedig centrifugálás követi 7000xg-nél 15 percen át 4 °C hőmérsékleten.

Az extrahált üledékben lévő C100–3 polipeptidet SDS-sel végzett kezeléssel szolubilizáljuk. Az üledéket az eredeti betöltött térfogat 0,9-szeres térfogatával azonos mennyiségű „A” pufferben szuszpendáljuk, és 0,1 térfogat 2%-os SDS-t adunk hozzá. Miután a szuszpenziót összekevertük, 7000xg-nél centrifugáljuk 15 percen át 4 °C hőmérsékleten. Az így létrejött üledéket még háromszor extraháljuk SDS-sel. Az így létrejövő felülúszókat, amelyek C100–3-at tartalmaznak, összegyűjtjük.

Ez a munkamenet a C100–3-at több, mint tízszeresen tisztítja az élesztőhomogenizátum oldhatatlan frakciójából, és a polipeptid kinyerése 50%-nál több.

A fúziós polipeptid tisztított készítményét poliakrilamidgél-elektroforézissel elemezzük Laemmli (1970) szerint. E szerint az elemzés szerint a polipeptid 80%-nál nagyobb tisztaságú, és látszólagos molekulatömege ~54 000 dalton.

RNS kimutatása fertőzött egyénekben, amely RNS hibridizál a HCV cDNS-hez

NANBH-ban szenvedő csimpánz májában lévő RNS azonosítása, amely RNS HCV cDNS-sel hibridizál

NANBH-ban szenvedő csimpánz májából származó RNS-ben az alábbiak szerint mutatunk ki olyan RNS-fajtát, amely Northern-foltképzéssel hibridizál a 81. klónon belül lévő HCV cDNS-hez.

Annak a csimpánznak, amelyből a nagy titerű plazma származik, a májából biopsziával mintát veszünk, és ebből RNS-t izolálunk azt a technikát alkalmazva, amelyet Maniatis és munkatársai (1982) írtak le a teljes RNS izolálására emulsiósejtekből, és ezek elkülönítésére poli-A⁺ és poli-A⁻ frakciókra. Ezeket az RNS-frakciókat elektroforézisnek vetjük alá formaldehid/agaróz gélen [1% (tömeg/térfogat)], és nitro-cellulózra visszük át [Maniatis és munkatársai (1982)]. A nitro-cellulózszűrőket a 81. klónból való radioaktívan jelzett HCV cDNS-sel hibridizáljuk (lásd a 4. ábrát a beiktatás nukleotidszekvenciájával kapcsolatban). Abból a célból, hogy radioaktív vizsgálómintát állítsunk elő, a 81. klónból izolált HCV cDNS-beiktatást radioaktívan jelezzük ³²P-vel hézag- (nick) transzláció segítségével DNS-polimeráz I-et alkalmazva [Maniatis és munkatársai (1982)]. A hibridizálást 18 órán át végezzük 42 °C hőmérsékleten olyan oldatban, amely 10% (tömeg/térfogat) dextranszulfátot, 50% (tömeg/térfogat) ionmentesített formamidot, 750 mmol/l NaCl-t, 75 mmol/l Na-citrátot, 20 mmol/l Na₂HPO₄-et (pH 6,5) 0,1% SDS-t, 0,02% (tömeg/térfogat) szarvasmarha-szérumalbumint (BSA), 0,02% (tömeg/térfogat) Ficoll-400-at, 0,02% (tömeg/térfogat) poli(vinil-pirrolidon)-t, 100 mikrogramm/ml lazacsperma DNS-t (amelyet előzőleg ultrahangos kezeléssel nyírtunk és denaturáltunk) és 10⁶ CPM/ml hézag- (nick) transzlált cDNS-vizsgálómintát tartalmaz.

Az átvizsgált szűrő autoradiogramját a 38. ábrán mutatjuk be. Az 1. csík tartalmazza a ³²P-vel jelzett restrikciósfragmentum-markereket. A 2–4. csíkok tartalmazzák a csimpánzmáj RNS-eket az alábbiak szerint: a 2. csík 30 mikrogramm teljes RNS-t tartalmaz; a 3. csík 30 mikrogramm poli-A⁻ RNS-t tartalmaz; és a 4. csík 20 mikrogramm poli-A⁺ RNS-t tartalmaz. Amint a 38. ábrán látható, az NANBH-ban szenvedő csimpánz mája rokon poli-A⁺ RNS-molekulák heterogén populációját tartalmazza, amelyek a HCV cDNS-vizsgálómintához hibridizálnak, és amelyek, úgy tűnik, mintegy 5000 nukleotid és mintegy 11 000 nukleotid közti méretűek. Ez az RNS, amely a HCV cDNS-sel hibridizál, a vírusgenomokat és/vagy a vírusgenom fajlagos átiratait képviselheti.

Az alábbiakban leírt kísérlet egybevág azzal a feltételezéssel, hogy a HCV egy RNS-genomot tartalmaz.

HCV eredetű RNS azonosítása fertőzött egyedek szérumában

Nagy titerű csimpánz NANBH-plazmából izolált részecskékből nukleinsavakat extrahálunk, amint ezt az előzőekben leírtuk. Az izolált nukleinsavakból alikvotokat (1 ml eredeti plazmának megfelelőket) újraszuszpendálunk 20 mikroliter olyan oldatban, amely 50 mmol/l Hepes-t (pH 7,5), 1 mmol/l EDTA-t és 16 mikrogramm/ml oldható élesztő RNS-t tartalmaz. A mintákat denaturáljuk 5 perces forralással, amelyet

azonnal fagyasztás követ, majd RN-áz A-val [5 mikroliter, amely 0,1 mg/ml RN-áz A-t, 25 mmol/l EDTA-t és 40 mmol/l Hepes-t (pH 7,5) tartalmaz] vagy DN-áz I-geyel [5 mikroliter, amely 10 mmol/l $MgCl_2$ -t és 25 mmol/l Hepes-t (pH 7,5) tartalmazó oldatban 1 egység DN-áz I-et tartalmaz] kezeljük; a kontrollmintákat enzim nélkül inkubáljuk. Az inkubálást követően 230 mikroliter jéghideg $2 \times SSC$ -t, amely még 2 mikrogramm oldható élesztő RNS-t is tartalmaz, adunk hozzá, és a mintákat nitro-cellulózszűrőn szűrjük. A szűrőket a 81. klónból való cDNS vizsgálómintákkal hibridizáljuk, amely vizsgálómintákat előzőleg ^{32}P -vel jeleztünk hézag- (nick) transzláció segítségével. A 39. ábra a szűrő autoradiogramját mutatja be. A hibridizációs jelzéssel kimutathatók a DN-ázzal kezelt és kontrollmintákban (2., illetve 1. csíkok), de nem mutathatók ki az RN-ázzal kezelt mintában (3. csík). Így mivel az RN-áz kezelés elroncsolja a részecskékből izolált nukleinsavakat, és a DN-áz I kezelésnek nincs hatása, ez a bizonyíték erősen sugallja, hogy a HCV-genom RNS-ből áll.

HCV nukleinsavszekvenciákból származó amplifikált HCV nukleinsavszekvenciák kimutatása NANBH-ban szenvedő csimpánzokból való máj- és plazmamintákban

NANBH-ban szenvedő csimpánzok és kontrollcsimpánzok májában és plazmájában jelen lévő HCV-nukleinsavakat amplifikálunk, lényegében azt a polimeráz láncreakciós technikát (PCR) alkalmazva, amelyet Saihi és munkatársai (1986) leírtak. A primer oligonukleotidok a 81. klónban vagy 36. és 37. klónban lévő HCV cDNS-ből származnak. Az amplifikált szekvenciákat gélelektroforézissel és Southern-foltképzéssel mutatjuk ki, vizsgálómintaként a megfelelő cDNS oligomert alkalmazva abból a területből való szekvenciával, amely a két primer között van, de a két primer nem foglalja magában.

Az amplifikációs módszerrel vizsgálandó HCV-szekvenciákat tartalmazó RNS-mintákat három, NANBH-ban szenvedő csimpánz és két kontrollcsimpánz májbiopsziás mintájából izoláljuk. Az RNS-frakció izolálását az előbbiekből leírt guanidium-tiocianátos eljárással végezzük.

Az RNS mintáit, amelyet az amplifikációs módszerek amplifikálni szándékozunk, izoláljuk két, NANBH-ban szenvedő csimpánz plazmájából, és egy kontrollcsimpánz plazmájából, valamint kontrollcsimpánzokból származó plazmák gyűjteményéből. Az egyik fertőzött csimpánznak 10^6 , vagy nagyobb a CID/ml értéke, és a másinak 10^5 , vagy nagyobb a CID/ml értéke.

A nukleinsavakat a plazmából az alábbiak szerint vonjuk ki. Vagy 0,1 ml vagy 0,01 ml plazmát hígítunk 1,0 ml végső térfogatra TENB/K proteináz/SDS oldattal [0,05 mol/l trisz.HCl (pH 8,0), 0,001 mol/l EDTA, 0,1 mol/l NaCl, 1 mg/ml K-proteináz és 0,5% SDS], amely még 10 mikrogramm/ml poliadenilsavat is tartalmaz, és inkubáljuk 37 °C hőmérsékleten 60 percig. Ez után a K-proteináz emésztés után az így létrejövő plazmafrakciókat fehérjementesítjük TE-vel [10,0 mmol/l trisz.HCl (pH 8,0), 1 mmol/l EDTA] te-

lített fenollal végzett extrahálással. A fenolos fázist centrifugálással elkülönítjük, és újból extraháljuk 0,1% SDS-t is tartalmazó TENB-vel. Az egyes extrakciókból így kapott vizes fázisokat egyesítjük, és kétszer extraháljuk azonos térfogatú keverékkel, amely fenolt, kloroformot és izoamil-alkoholt tartalmaz (1:1, illetve 99:2 arányban), majd kétszer extraháljuk azonos térfogatú másik keverékkel, amely kloroformot és izoamil-alkoholt tartalmaz (99:1 térfogatarányban). A centrifugálással végzett fáziselkülönítést követően a vizes fázist végső koncentrációként 0,2 mólossá tesszük Na-acetátra, és a nukleinsavakat két térfogat etanol hozzáadásával kicsapjuk. A kicsapott nukleinsavakat SW 41 rotorban 38K-nál 60 percen át 4 °C hőmérsékleten végzett ultracentrifugálással kinyerjük.

A fentiekén kívül a magas titerű csimpánzplazmát és az összegyűjtött kontrollplazmát egy másik eljárás szerint 5 mikrogramm poli-A hordozóval extraháljuk Chomczycki és Sacchi (1987) eljárása szerint. Ez az eljárás savas guanidium-tiocianátos extrahálást alkalmaz. Az RNS-t 10 000 fordulat/percnél, Eppendorf mikrocentrifugában 10 percig 4 °C hőmérsékleten végzett centrifugálással nyerjük ki.

Két esetben a cDNS szintézise előtt a PCR-reakcióban a K-proteináz (SDS) fenolos eljárással plazmából extrahált nukleinsavakat tovább tisztítjuk „S és S” Elutip-R oszlopokhoz való kötéssel, és erről leoldással. Az eljárást a gyártók előírásait követve hajtjuk végre („S és S”: Schleicher & Schüll GmbH, Einbeut, Németország).

A PCR-reakcióban templátként alkalmazott cDNS-ek a fentebb leírtak szerint készített nukleinsavakból készülnek (vagy teljes nukleinsavak, vagy RNS-ek). Az etanolos kicsapást követően a kicsapott nukleinsavakat szárítjuk, és újból szuszpendáljuk DEPC-vel kezelt desztillált vízben. A nukleinsavakban lévő szekunder szerkezeteket 65 °C hőmérsékleten 10 percen át végzett kezeléssel szétzúzzuk, és a mintákat jégen azonnal lehűtjük. CDNS-t szintetizálunk 1–3 mikrogramm, májból eredő teljes csimpánz RNS-t alkalmazva, májból 10–100 mikroliter plazmából extrahált nukleinsavakból (vagy RNS-ből). A szintézis reverz transzkriptázt alkalmaz, és 25 mikroliter reakció-térfogatban megy végbe, a gyártó (BRL) által pontosított munkamenetet alkalmazva. A cDNS-szintézisben szolgáló primerek azok, amelyeket a fentebb leírt PCR-reakcióban is alkalmazunk. A cDNS-szintézishez alkalmazott összes reakciókeverék 23 egység RN-áz inhibitorot tartalmaz [RNASIN (Fisher/Promega)]. A cDNS-szintézist követően a reakciókeverékeket vízzel hígítjuk, 10 percig forraljuk, és jégen gyorsan lehűtjük.

A PCR-reakciókat lényegében úgy hajtjuk végre, ahogyan ezt a gyártók (Cetus, Perkin-Elmer) útmutatói leírják, azzal a különbséggel, hogy 1 mikrogramm RN-áz A-t adunk hozzá. A reakciót 100 mikroliter végső térfogatban hajtjuk végre. A PCR-t 35 ciklusban hajtjuk végre, 37 °C, 72 °C és 94 °C menetrendet alkalmazva.

A primerek a cDNS-szintézishez és a PCR-reakciókhoz vagy a 81., vagy a 36., vagy a 37b. klónban lévő HCV cDNS-szekvenciákból származnak. (A 81., 36. és 37b. klónok HCV cDNS-szekvenciáit a 4., 5., illetve 10. ábrán mutatjuk be). A 81. klónból származó két 16-mer primer szekvenciája az alábbi:

5'-CAA TCA TAC CTG ACA G-3'
és

5'-GAT AAC CTC TGC CTG A-3'

A 36. klónból származó primer szekvenciája az alábbi:

5'-GCA TGT CAT GAT GTA T-3'

A 37b. klónból származó primer szekvenciája az alábbi:

5'-ACA ATA CGT GTG TCA C-3'

A PCR-reakciókban a primer párok vagy a 81. klónból származó két 16-merből, vagy a 36. klónból származó 16-merből és a 37b. klónból származó 16-merből állnak.

A PCR-reakciótermékeket a termékek alkálikus gélelektroforézissel végzett elkülönítésével elemezzük, ahol az elkülönítést Southern-foltképzés követi, majd az amplifikált HCV cDNS-szekvenciákat kimutatjuk HCV cDNS olyan területéből származó, ³²P jelzett belső oligonukleotidvizsgáló mintával, amely terület nem fedi át a primert. A PCR-reakciókeverékeket fenol/kloroformmal extraháljuk, és a nukleinsavakat a vizes fázisból sóval és etanollal kicsapjuk. A kicsapott nukleinsavakat centrifugálással összegyűjtjük, és desztillált vízben feloldjuk. A minták alikvotjait elektroforézisnek vetjük alá 1,8%-os agarózgéleken. 60, 108 és 161 nukleotid hosszúságú DNS-eket molekulatömeg-markerként együtt elektroforezizálunk a géleken. Elektroforézis után a gélen lévő DNS-eket átvisszük „Biorad Zeta Probe” papírra. Az előhibridizálást, hibridizálást és a mosási körülményeket a gyártó (Biorad) útmutatásai szerint alakíthatjuk ki.

Az amplifikált HCV cDNS-szekvenciák hibridizációs kimutatásához alkalmazott vizsgálóminták az alábbiak. Amikor a PCR-primerek párja a 81. klónból származik, a vizsgálóminta olyan szekvenciának megfelelő 108-mer, amely szekvencia a két primer szekvenciája közti területen helyezkedik el. Amikor a PCR-primerek párja a 36. és 37b. klónokból származik, a vizsgálóminta a 35. klónból származó, hézag(nick) transzlatált HCV cDNS-beiktatás. A primerek a 37b. klón beiktatás 155–170. nukleotidjaiból és a 36. klón beiktatás 206–268. nukleotidjaiból származnak. A 35. klónban lévő HCV cDNS-beiktatás 3'-vége átfedi a 37b. klónban lévő 207–269. nukleotidokat (vesd össze az 5., 8. és 10. ábrákat). Így a 35. klónban lévő cDNS-beiktatás átfogja a 36. és 37b. eredetű primerek szekvenciája közti terület egy részét, és alkalmas vizsgálómintaként azokhoz az amplifikált szekvenciákhoz, amelyek ezeket a primereket magukban foglalják.

A májmintákból származó RNS elemzését a fenti munkamenet szerint végezzük mind a primerek, mind a vizsgálóminták készletét alkalmazva. Az NANBH-ban szenvedő három csimpánz májából való RNS pozitív

hibridizációs eredményeket mutat a várt méretű (161 és 586 nukleotid a 81.-nél, illetve 36. és 37b.-nél) amplifikált szekvenciákra, míg a kontrollcsimpánzok negatív hibridizációs eredményeket mutatnak. Ugyanezeket az eredményeket érjük el akkor is, amikor a kísérletet háromszor megismételjük.

A plazmából való nukleinsavak és RNS elemzéséhez szintén a fenti munkamenetet alkalmazzuk, a 81. klónból származó primereket és vizsgálómintát alkalmazva. A plazmák az alábbiak: két, NANBH-ban szenvedő csimpánzból való plazma, egy kontrollcsimpánzból való plazma, és kontrollcsimpánzból összegyűjtött plazma. Mindkét NANBH-plazma olyan nukleinsavakat/RNS-eket tartalmaz, amelyek pozitív eredményeket adnak a PCR-amplifikációs vizsgálatban, míg mindkét kontrollplazma negatív eredményeket nyújt.

Radioimmunszé HCV-antitestek kimutatására fertőzött egyénekből való szérumokban

Szilárd fázisú radioimmunszéjét fejlesztünk ki HCV-antigének ellen antitestek kimutatására, Tsu és Herzenberg (1980) közleménye alapján. Mikrotitrálólemezeket (Immulon 2, Removawell csikok) burkolunk be HCV-epitópokat tartalmazó tisztított polipeptidokkal. A burkolt lemezeket vagy humánszérummintákkal inkubáljuk, amelyekről feltételezhető, hogy HCV-epitópok elleni antitesteket tartalmaznak, vagy megfelelő kontrollokkal inkubáljuk. Az inkubálás során az antitest, ha van jelen, immunológiai kötődik a szilárd fázisú antigénhez. A nem kötött anyag eltávolítása és a mikrotitrálólemezek mosása után humán antitest-NANBV-antigén komplexeket mutatunk ki ¹²⁵I-vel jelzett jun-anti-humán immunglobulinnal végzett inkubálással. A nem kötött jelzett antitestet leszívással eltávolítjuk, és a lemezeket mossuk. A radioaktivitást az egyes üregekben mérjük; a kötött humán anti-HCV-antitest mennyisége arányos az üregekben lévő radioaktivitással.

A SOD-NANB₅₋₁₋₁ fúziós polipeptid tisztítása

A SOD-NANB₅₋₁₋₁ fúziós polipeptidet, amelyet rekombináns baktériumokban fejezünk ki, amint ezt az előbbiekből leírtuk, a rekombináns E. coliból a sejtextaktumok karbamiddal végzett differenciál-extrakciójával tisztítjuk, amelyet anion- vagy kationcserélő oszlopon végzett kromatográfia követ az alábbiak szerint.

1 liter tenyészetből való fagyasztott sejteket újraszuszpendálunk 10 ml 20%-os (tömeg/térfogat) szacharózoldatban, amely 0,01 mol/l trisz.HCl-t (pH 8,0) tartalmaz, és 0,4 ml 0,5 mol/l-es EDTA-oldatot (pH 8,0) adunk hozzá. 5 perces állás után 0 °C hőmérsékleten a keveréket 4000xg-nél 10 percig centrifugáljuk. Az így létrejövő üledéket 10 ml 25%-os (tömeg/térfogat) szacharózban szuszpendáljuk, amely 0,05 mol/l trisz.HCl-t (pH 8,0), 1 mmol/l fenil-metil-szulfonil-fluoridot (PMSF) és 1 mikrogramm/ml pepsztatin A-t is tartalmaz, majd 0,5 ml lizozimot (10 mg/ml) adunk hozzá, és 0 °C hőmérsékleten 10 percig inkubáljuk. 10 ml 1% (térfogat/térfogat) Triton X-100 hozzáadása után, amely 0,05 mol/l trisz.HCl-t (pH 8,0) és 1 mmol/l

EDTA-t tartalmazó oldatban van, a keveréket további 10 percen át inkubáljuk 0 °C hőmérsékleten, alkalmanként rázogatva. Az így létrejövő viszkózus oldatot homogenizáljuk olyan módon, hogy hatszor átnyomjuk steril, 20. kaliberű injekciós fecskendőn, és centrifugáljuk 13 000xg-nél 25 percen át. Az üledékbe vitt anyagot 5 ml 0,01 mol/literes trisz.HCl-ben (pH 8,0) szuszpendáljuk, és a szuszpenziót 4000xg-nél centrifugáljuk 10 percen át. Az üledéket, amely SOD-NANB₅₋₁₋₁ fúziós fehérjét tartalmaz, feloldjuk 5 ml 6 mol/l-es karbamidban, amely 0,02 mol/l trisz.HCl-t (pH 8,0) és 1 mmol/l ditiotreitolt tartalmazó oldatban („A” puffer) van, és ezt „A” pufferrel kiegyensúlyozott Q-Sepharose Fast Flow oszlopra tápláljuk. A polipeptideket „A” pufferben lévő 0,0–0,3 mol/l NaCl lineáris gradienssel eluáljuk. Az eluálás után a frakciókat poliakrilamidgél-elektroforézissel elemezzük SDS jelenlétében, hogy meghatározzuk SOD-NANB₅₋₁₋₁-tartalmukat. Az ezt a polipeptidet tartalmazó frakciókat összegyűjtjük, és dializáljuk 0,02 mol/l nátrium-foszfát-puffert (pH 6,0) és 1 mmol ditiotreitolt tartalmazó oldatban („B” puffer) lévő 6 mmol/l karbamiddal szemben. A dializált mintát „B” pufferrel kiegyensúlyozott S-Sepharose Fast Flow oszlopra tápláljuk, és a polipeptideket „B” pufferben lévő 0,0–0,3 mol/l NaCl lineáris gradienssel eluáljuk. A frakciókat poliakrilamidgél-elektroforézissel elemezzük SOD-NANB₅₋₁₋₁ jelenlétére, és a megfelelő frakciókat összegyűjtjük.

A SOD-NANB₅₋₁₋₁-polipeptid végső készítményét elektroforézissel megvizsgáljuk poliakrilamid gélen SDS jelenlétében. E szerint az elemzés szerint a készítmény tisztasága 80%-nál több.

A SOD-NANB₈₁ fúziós polipeptid tisztítása

A SOD-NANB₈₁ fúziós polipeptidet, amelyet rekombináns baktériumokban fejezünk ki, amint ezt az előbbieken leírtuk, a rekombináns E. coliból a sejtext-raktumok karbamiddal végzett differenciálextrakciójával tisztítjuk, amelyet anion- vagy kationcserélő oszlopon végzett kromatográfia követ, azt a munkamenetet alkalmazva, amelyet a SOD-NANB₅₋₁₋₁ fúziós polipeptid izolálásánál leírtunk.

A SOD-NANB₈₁-polipeptid végső készítményét elektroforézissel megvizsgáljuk poliakrilamid gélen SDS jelenlétében. E szerint az elemzés szerint a készítmény tisztasága 50%-nál több.

HCV-epitópok elleni antitestek kimutatása szilárd fázisú radioimmunszéssel

32 betegből, akikről azt diagnosztizálták, hogy NANBH-ban szenvednek, származó szérumsintát

elemzünk radioimmunszéssel (RIA), hogy meghatározzuk, a SOD-NANB₅₋₁₋₁ és SOD-NANB₈₁ fúziós polipeptidekben jelen lévő HCV-epitópok elleni antitestek kimutathatók-e.

5 Mikrotitrálólemezeket burkolunk be olyan SOD-NANB₅₋₁₋₁-gyel vagy SOD-NANB₈₁-gyel, amelyet részlegesen megtisztítottunk az előző fejezetekben leírtak szerint. A vizsgálatokat az alábbiak szerint hajtjuk végre.

10 0,1–0,5 mikrogramm SOD-NANB₅₋₁₋₁-et vagy SOD-NANB₈₁-et tartalmazó 100 mikroliteres alikvotokat, amelyek 0,125 mol/l-es Na-borát-puffert (pH 8,3) és 0,075 mol/l NaCl-t tartalmazó oldatban (BBS) vannak, adunk egy mikrotitrálólemez (Dynatech Immulon 2, Removawell csíkok) egyes üregeihez. A lemezt 4 °C hőmérsékleten inkubáljuk egy éjszakán át nedves kamrában, amely után a fehérjeoldatot eltávolítjuk, és az üreget háromszor mossuk 0,02% Triton X-100-at tartalmazó BBS-sel (BBST). Abból a célból, hogy megelőzzük a nem fajlagos kötéseket, az üregeket szarvasmarha-szérumalbuminnal (BSA) burkoljuk BBS-ben lévő BSA 5 mg/ml-es oldatából 100 µl hozzáadásával, amelyet 1 órás inkubálás követ szobahőmérsékleten; ez után az inkubálás után a BSA-oldatot eltávolítjuk. A burkolt üregekben lévő polipeptideket reagáltatjuk szérummal olyan módon, hogy 1:100 arányban 0,01 mol/l Na-foszfát-puffert (pH 7,2) és 0,15 mol/l NaCl-t tartalmazó oldattal (PBS) – amely még 10 mg/ml BSA-t is tartalmaz – hígított szérumsintából 100 mikrolitert adunk hozzá, és a szérumot tartalmazó üregeket 1 órán át inkubáljuk 37 °C hőmérsékleten. Inkubálás után a szérumsintákat leszívással eltávolítjuk, és az üregeket ötször mossuk BBST-vel. A fúziós polipeptidekhez kötött anti-NANB₅₋₁₋₁ és anti-NANB₈₁-et a ¹²⁵I-vel jelzett F²(ab)₂ juh-anti-humán IgG kötésével határozzuk meg a beburkolt üregekhez. A jelzett vizsgálóminta 100 mikroliteres alikvotjait (fajlagos aktivitás 5–20 mikrocurie/mikrogramm) hozzáadjuk az egyes üregekhez, és a lemezeket 37 °C hőmérsékleten 1 órán át inkubáljuk, ezt követi a fölösleges vizsgálóminta eltávolítása leszívással, és 5 mosás BBST-vel. Az egyes üregekben kötött radioaktivitás mennyiségét olyan számlálóban (counter) mérjük, amely gammaszórást mutat ki.

45 Az anti-NANB₅₋₁₋₁ és anti-NANB₈₁ kimutatásának eredményeit NANBH-ban szenvedő egyénekben az 1. táblázatban mutatjuk be.

1. táblázat

Anti-5-1-1. és anti-81. kimutatása NANB, HAV és HBV hepatitiszes betegek szérumaiban

Beteg-referenciaszám	Diagnózis	S/N Anti-5-1-1.	Anti-81.
1.28 ¹	Krónikus NANB, IVD ²	0,77	4,20
	Krónikus NANB, IVD	1,14	5,14
	Krónikus NANB, IVD	2,11	4,05

1. táblázat (folytatás)

Beteg-referenciaszám	Diagnózis	S/N Anti-5-1-1.	Anti-81.
2.29 ¹	AVH ³ , NANB, szórványos	1,09	1,05
	Krónikus, NANB	33,09	11,39
	Krónikus, NANB	36,22	13,67
3.30 ¹	AVH, NANB, IVD	1,90	1,54
	Krónikus NANB, IVD	34,17	30,28
	Krónikus NANB, IVD	32,45	30,84
4.31 ¹	Krónikus NANB, PT ⁴	16,09	8,05
5.32 ¹	Késői AVH NANB, IVD	0,69	0,94
	Késői AVH NANB, IVD	0,73	0,68
6.33 ¹	AVH, NANB, IVD	1,66	1,96
	AVH, NANB, IVD	1,53	0,56
7.34 ¹	Krónikus NANB, PT	34,40	7,55
	Krónikus NANB, PT	45,55	13,11
	Krónikus NANB, PT	41,58	13,45
	Krónikus NANB, PT	44,20	15,48
8.35 ¹	AVH, NANB, IVD	31,92	31,95
	Most „gyógyult” NANB, AVH	6,87	4,45
9.36	Késői AVH NANB PT	11,84	5,79
10.37	AVH NANB, IVD	6,52	1,33
11.38	Késői AVN NANB, PT	39,44	39,18
12.39	Krónikus NANB, PT	42,22	37,54
13.40	AVH, NANB, PT	1,35	1,17
14.41	Krónikus NANB, PT	0,35	0,28
15.42	AVH, NANB, IVD	6,25	2,34
16.43	Krónikus NANB, PT	0,74	0,61
17.44	AVH, NANB, PT	5,40	1,83
18.45	Krónikus, NANB, PT	0,52	0,32
19.46	AVH, NANB	23,35	4,45
20.47	AVH, „A” típus	1,60	1,35
21.48	AVH, „A” típus	1,30	0,66
22.49	AVH, „A” típus	1,44	0,74
23.50	Jelenleg gyógyult AVH, „A” típus	0,48	0,56
24.51	AVH, „A” típus	0,68	0,64
	Gyógyult AVH, „A” típus	0,80	0,65
25.52	Most gyógyult AVH, „A” típus	1,38	1,04
	Most gyógyult AVH, „A” típus	0,80	0,65
26.53	AVH, „A” típus	1,85	1,16
	Most gyógyult AVH, „A” típus	1,02	0,88
27.54	AVH, „A” típus	1,35	0,74
28.55	Késői AVH, HBV	0,58	0,55

1. táblázat (folytatás)

Beteg-referenciaszám	Diagnózis	S/N Anti-5-1-1.	Anti-81.
29.56	Krónikus HBV	0,84	1,06
30.57	Késői AVH, HBV	3,20	1,60
31.58	Krónikus HBV	0,47	0,46
32.59 ¹	AVH, HBV	0,73	0,60
	Gyógyult AVH, HBV	0,43	0,44
33.60 ¹	AVH, HBV	1,06	0,92
	Gyógyult AVH, HBV	0,75	0,68
34.61 ¹	AVH, HBV	1,66	0,61
	Gyógyult AVH, HBV	0,63	0,36
35.62 ¹	AVH, HBV	1,02	0,73
	Gyógyult AVH, HBV	0,41	0,42
36.63 ¹	AVH, HBV	1,24	1,31
	Gyógyult AVH, HBV	1,55	0,45
37.64 ¹	AVH, HBV	0,82	0,79
	Gyógyult AVH, HBV	0,53	0,37
38.65 ¹	AVH, HBV	0,95	0,92
	Gyógyult AVH, HBV	0,70	0,50
39.66 ¹	AVH, HBV	1,03	0,68
	Gyógyult AVH, HBV	1,71	1,39

¹ Szérum-sorozatminták, amelyek ezekből a betegekből rendelkezésre állnak

² IVD=Intravénás gyógyszeralkalmazók

³ AVH=Akut vírushepatitis

⁴ PT=Transzfúzió után

Amint az 1. táblázatból látható, a 32 szérum közül, amelyek NANBH-ban szenvedő betegnek diagnosztizált betegekből származnak, 19 pozitív a SOD-NANB₅₋₁₋₁-ben és SOD-NANB₈₁-ben jelen lévő HCV-epitópok ellen irányuló antitestek szempontjából.

Azok a szérumminták azonban, amelyek pozitívak, immunológiailag nem egyformán reaktívak SOD-NANB₅₋₁₋₁-gyel és SOD-NANB₈₁-gyel. Az 1. számú betegből való szérumminták pozitívak SOD-NANB₈₁-re, de SOD-NANB₅₋₁₋₁-re nem. A 10., 15. és 17. számú betegekből származó szérumminták pozitívak SOD-NANB₅₋₁₋₁-re, de SOD-NANB₈₁-re nem. A 3., 8., 11. és 12. betegekből származó szérumminták egyformán reagálnak mindkét fúziós polipeptiddel, míg a 2., 4., 7. és 9. betegekből származó szérumminták 2-3-szor erősebb reakciót mutatnak SOD-NANB₅₋₁₋₁-hez, mint SOD-NANB₈₁-hez. Ezek az eredmények azt sugallják, hogy az NANB₅₋₁₋₁ és NANB₈₁ legalább 3 különböző epitópot tartalmaznak, azaz lehetséges, hogy az egyes polipeptidek legalább 1 egyedi epitópot tartalmaznak, és hogy a két polipeptid legalább 1 polipeptiden osztozik.

A szilárd fázisú RIA fajlagosságát NANBH-ra

A szilárd fázisú RIA-vizsgálatok fajlagosságát NANBH-ra úgy vizsgáljuk, hogy a vizsgálatot elvégez-

zük HAV-val vagy HBV-vel fertőzött egyének szérumán, és kontrollegyének szérumán. A részlegesen tisztított SOD-NANB₅₋₁₋₁-et és SOD-NANB₈₁-et alkalmazó vizsgálatokat lényegében úgy hajtjuk végre, amint ezt egy korábbi fejezetben leírtuk, azzal a kivétellel, hogy a szérum olyan betegekből való, akiről előzőleg diagnosztizáltak, hogy HAV-ban vagy HBV-ben szenvednek vagy olyan egyénekből való, akik vérbankban véradók. A HAV-val és HBV-vel fertőzött betegekből való szérumokhoz tartozó eredményeket az 1. táblázatban adjuk meg. A RIA-vizsgálatot 11 HAV-val fertőzött betegszérummintát és 20 HBV-vel fertőzött betegszérummintát alkalmazva hajtjuk végre. Amint az 1. táblázatban bemutatjuk, ezeknek a szérumoknak egyike sem alakít ki pozitív immunológiai reakciót a BB-NANBV-epitópot tartalmazó fúziós polipeptidekkel.

Az NANB₅₋₁₋₁-antigént tartalmazó RIA-vizsgálatokat kontrollegyénekből való szérum immunológiai reaktivitásának meghatározására alkalmazzuk. A normális véradó-populációból kapott 230 szérummintából csak 2 adott pozitív eredményt a RIA-vizsgálatban (adatokat nem mutatunk be). Lehetséges, hogy az a két véradó, akikből ezek a szérumminták származnak, korábban ki volt téve HCV-nek.

Az NANB₅₋₁₋₁ reaktivitása az NANBH-fertőzés során

Az anti-NANB₅₋₁₋₁-antitestek jelenlétét 2 beteg és 4 csimpánz NANBH-fertőzésének menete során követjük RIA-vizsgálatot alkalmazva. Ezenkívül a RIA-vizsgálatot arra is alkalmazzuk, hogy meghatározzuk az anti-NANB₅₋₁₋₁ jelenlétét vagy hiányát a HAV- és HBV-fertőzés menete során fertőzött csimpánzokban.

Az eredmények, amelyeket a 2. táblázatban mutatunk be, azt mutatják, hogy csimpánzoknál és emberekénél anti-NANB₅₋₁₋₁-antitesteket mutatunk ki az NANBH-fertőzés akut fázisának beindulását követően.

5 Nem mutatunk ki anti-NANB₅₋₁₋₁-antitesteket HAV-val vagy HBV-vel fertőzött csimpánzokból való szérumbintákban. Így ezek az anti-NANB₅₋₁₋₁-antitestek szolgálnak markerként a HCV-vel fertőzött egyénekhez.

2. táblázat

Szérumkonverzió hepatitisbetegekből és csimpánzokból való egymás utáni szérumbintákban, 5-1-1. antigént alkalmazva

Beteg/csimpánz	A minta dátuma (nap) (0=az inokulálás napja)	Hepatitisvírus	Anti-5-1-1. (S/N)	Alt (mu/ml)
29. beteg	T*	NANB	1,09	1180
	T+180		33,89	425
	T+280		36,22	–
30. beteg	T	NANB	1,90	1830
	T+307		34,17	290
	T+799		32,45	276
1. csimpánz	0	NANB	0,87	9
	76		0,93	71
	118		23,67	19
	154		32,41	–
2. csimpánz	0	NANB	1,00	5
	21		1,08	52
	73		4,64	13
	138		25,01	–
3. csimpánz	0	NANB	1,08	8
	43		1,44	205
	53		1,82	14
	159		11,87	6
4. csimpánz	–3	NANB	1,12	11
	55		1,25	132
	83		6,60	–
	140		17,51	–
5. csimpánz	0	HAV	1,12	4
	25		1,25	147
	40		6,60	18
	268		17,51	5
6. csimpánz	–8	HAV	0,85	–
	15		–	106
	41		0,81	10
	129		1,33	–
7. csimpánz	0	HAV	1,17	7
	22		1,60	83
	115		1,55	5
	139		1,60	–

2. táblázat (folytatás)

Bcteg/csimpánz	A minta dátuma (nap) (0=az inokulálás napja)	Hepatitisvírus	Anti-5-1-1. (S/N)	Alt (mu/ml)
8. csimpánz	0	HAV	0,77	15
	26		1,98	130
	74		1,77	8
	205		1,27	5
9. csimpánz	-290	HBV	1,74	-
	379		9,29	9
	435		2,77	6
10. csimpánz	0	HBV	2,35	8
	111-118 (gyűjtemény)		2,74	96-155 (gyűjtemény)
	205		2,05	9
	240		1,78	13
11. csimpánz	0	HBV	1,82	11
	28-56 (gyűjtemény)		1,26	8-100 (gyűjtemény)
	169		-	9
	223		0,52	10

*=a kezdeti mintavétel napja

NANB₅₋₁₋₁ elleni poliklonális szérumentestek tisztítása

A SOD-NANB₅₋₁₋₁-polipeptid fajlagos immunológiai reaktivitása alapján az NANBH-ban szenvedő betegekben való szérummintákban lévő antitestekkel eljárást fejlesztünk ki olyan szérum-antitestek tisztítására, amelyek immunológiailag reagálnak az NANB₅₋₁₋₁-ben lévő epitóppal vagy epitópokkal. Ez az eljárás affinitáskromatográfiát használ. Tisztított SOD-NANB₅₋₁₋₁ polipeptidet oldhatatlan hordozóanyaghoz rögzítünk; a rögzítés olyan, hogy az immobilizált polipeptid megőrzi affinitását az NANB₅₋₁₋₁ elleni antitesthez. A szérummintában lévő antitestek adszorbeálódnak a mátrixhoz kötött polipeptidhez. A mosás után, amelynek az a célja, hogy eltávolítsuk a nem fajlagosan kötött anyagokat és nem kötött anyagokat, a kötött antitesteket kiszabadítjuk a kötött SOD-HCV-polipeptidből a pH megváltoztatásával és/vagy kaotrop reagensekkel, például karbamiddal.

Kötött SOD-NANB₅₋₁₋₁-et tartalmazó membránokat készítünk az alábbiak szerint. Nitro-cellulóz-membránt (2,1 cm-es Sartorius, 0,2 mikron pórusmérettel) mosunk háromszor 3 percig BBS-sel. A SOD-NANB₅₋₁₋₁ a membránhoz kötődik a tisztított készítmény inkubálásával BBS-ben szobahőmérsékleten 2 órán át; egy másik eljárás szerint ezt 4 °C hőmérsékleten inkubáljuk egy éjszakán át. A nem kötött antigént tartalmazó oldatot eltávolítjuk, és a szűrőt háromszor mossuk BBS-sel, mosásonként 3 percig. A membránon megmaradó aktív helyeket BSA-val blokkoljuk 5 mg/ml BSA-oldattal 30 percen át végzett inkubálással. A fölösleges BSA-t a membrán mosásával távolítjuk el, BBS-sel ötször és desztillált vízzel háromszor mosva. A vírusantigént és BSA-t tartalmazó membránt azután 0,05 mol/l glicin-

hidrokloridot (pH 2,5) és 0,10 mol/l NaCl-t tartalmazó oldattal (GlyHCl) 15 percig kezeljük, majd három percig mossuk PBS-sel.

Poliklonális anti-NANB₅₋₁₋₁-antitesteket izolálunk olyan módon, hogy a fúziós polipeptidet tartalmazó membránokat inkubáljuk NANB-vel fertőzött egyénekből származó szérummal 2 órán át. Az inkubálás után a szűrőket mossuk ötször BBS-sel és kétszer desztillált vízzel. A kötött antitesteket azután az egyes szűrőkről eluáljuk ötször GlyHCl-lel, elucióként 3-3 percig. Az eluátumok pH-ját 8-ra állítjuk be, az egyes eluátumokat 2,0 mol/l-es trisz.HCl-t (pH 8,0) tartalmazó kémcsőben gyűjtve. Az anti-NANB₅₋₁₋₁-antitest kinyerése affinitáskromatográfia után mintegy 50%.

A kötött vírusantigént tartalmazó nitro-cellulóz-membránokat többször felhasználhatjuk észrevehető csökkenés nélkül a kötési kapacitásában. Abból a célból, hogy a membránt újból alkalmazzuk, miután az antitesteket eluáltuk, a membránokat háromszor három percig mossuk BBS-sel. Ezeket azután BBS-ben tároljuk 4 °C hőmérsékleten.

HCV-részecskék befogása fertőzött plazmából, tisztított humán poliklonális anti-HCV-antitesteket alkalmazva; a befogott részecskékben lévő nukleinsavak hibrizálása HCV cDNS-hez

A HCV-részecskék befogása fertőzött plazmából, humán poliklonális anti-HCV-antitesteket alkalmazva

Egy NANBH-ban szenvedő csimpánz fertőzött plazmájában jelen lévő fehérje-nukleinsav komplexeket izolálunk, olyan tisztított humán poliklonális anti-HCV-antitesteket alkalmazva, amelyek polisztirolgyöngyökhöz vannak kötve.

Poliklonális anti-NANB_{5.1.1}-antitesteket tisztítunk egy NANBH-ban szenvedő ember szérumból, az 5-1-1. klónban kódolt SOD-HCV-polipeptidet alkalmazva. A tisztítási eljárást a korábbiakban leírtuk.

A tisztított anti-NANB_{5.1.1}-antitesteket polisztirol-gyöngyökhöz [$\frac{1}{4}$] (~0,64 cm) átmérő, tükörfényes felület, Precision Plastic Ball Co., Chicago, Illinois] kötjük szobahőmérsékleten inkubálva egy éjszakán át 1 ml antitesttel [1 mikrogramm/ml boráttal pufferolt fiziológiás konyhasóoldatban (pH 8,5)]. Az egy éjszakán át végzett inkubálást követően a gyöngyöket mossuk egyszer TBST-vel [50 mmol/l trisz.HCl (pH 8,0), 150 mmol/l NaCl, 0,05% (térfogat/térfogat) Tween 20], majd olyan, foszfáttal pufferolt fiziológiás konyhasóoldattal (PBS), amely 10 mg/ml BSA-t is tartalmaz.

Kontrollgyöngyöket készítünk azonos módon, azzal a kivétellel, hogy a tisztított anti-NANB_{5.1.1}-antitesteket teljes humán immunglobulinnal helyettesítjük.

A HCV befogását NANBH-val fertőzött csimpánz-plazmából a gyöngyökhöz kötött anti-NANB_{5.1.1}-et alkalmazva a következőképpen hajtjuk végre. Egy NANBH-val fertőzött csimpánzból való plazmát alkalmazunk, amelyet az előzőekben már leírtunk. Az NANBV-val fertőzött csimpánzplazma egy alikvotját (1 ml) inkubáljuk 3 órán át 37 °C hőmérsékleten 5-5 gyönggyel, amelyek vagy anti-NANB_{5.1.1}-antitestekkel, vagy kontroll-immunglobulinokkal vannak bevonva. A gyöngyöket háromszor mossuk TBST-vel.

Nukleinsavak hibridizálása a befogott részecskékben NANBV-cDNS-hez

Az anti-NANB_{5.1.1}-gyel befogott részecskékből kibocsátott nukleinsavkomponenseket a 81. klónból származó HCV cDNS-hez hibridizáljuk.

HCV-részecskéket fogunk be NANBH-val fertőzött csimpánzplazmából, amint ezt az előzőekben leírtuk. Abból a célból, hogy a részecskékből a nukleinsavakat kiszabadítsuk, a mosott gyöngyöket 60 percig inkubáljuk 37 °C hőmérsékleten 0,2 ml/gyöngy oldattal, amely 1 mg/ml K-proteinázt, 10 mmol/l trisz.HCl-t (pH 7,5), 10 mmol/l EDTA-t, 0,25% (tömeg/térfogat) SDS-t, 10 mikrogramm/ml oldható élesztő RNS-t tartalmaz, és a felülúszó oldatot eltávolítjuk. A felülúszót fenolal és kloroformmal extraháljuk, és a nukleinsavakat etanolal kicsapjuk egy éjszakán át -20 °C hőmérsékleten. A nukleinsavcsapadékot centrifugálással összegyűjtjük, szárítjuk, és feloldjuk 50 mmol/l Hepes-ben (pH 7,5). Az oldható nukleinsavak párhuzamos alikvotjait az anti-NANB_{5.1.1}-antitestekkel burkolt gyöngyökből kapott mintákból és a teljes humán immunglobulint tartalmazó kontrollgyöngyökből kapott mintákból nitro-cellulóz-szűrőkre szűrjük. A szűrőket ³²P-vel jelzett, hézag-(nick) transzlatált, a 81. klónban lévő tisztított HCV cDNS-fragmentumból készített vizsgálómintával hibridizáljuk. Az eljárást a vizsgálóminta előállítására és a hibridizálásra az előzőekben leírtuk.

Egy vizsgálómintával vizsgált, az anti-NANB_{5.1.1}-antitesteket tartalmazó gyöngyökkel befogott részecskékből származó nukleinsavakat tartalmazó szűrő autoradiogramját a 40. ábrán mutatjuk be. Az anti-NANB_{5.1.1}-antitestek (A₁, A₂) alkalmazásával kapott kivonat tiszta hibri-

dizálójeleket ad a kontroll-antitestkivonathoz (A₃, A₄) és a kontroll élesztő RNS-hez (B₁, B₂) viszonyítva. 1 pg, 5 pg és 10 pg tisztított 81. klón cDNS-fragmentumot tartalmazó standardokat is mutatunk be a C1-3-ban.

5 Ezek az eredmények azt demonstrálják, hogy az NANBH-plazmából anti-NANB_{5.1.1}-antitestekkel befogott részecskék olyan nukleinsavakat tartalmaznak, amelyek hibridizálnak a 81. klónban lévő HCV cDNS-sel, és így további bizonyítékot mutatnak arra nézve, hogy az ezekben a klónokban lévő cDNS-ek az NANBH-hoz tartozó etiológiai ágensből származnak.

C100-3 immunológiai reaktivitása tisztított anti-NANB_{5.1.1}-antitestekkel

15 A C100-3 fúziós polipeptid immunológiai reaktivitását anti-NANB_{5.1.1}-antitestekkel radioimmunszéssel határozzuk meg, amelyben az antigéneket, amelyek szilárd fázishoz vannak kötve, tisztított anti-NANB_{5.1.1}-gyel hozzuk össze, és az antigén-antitest komplexet ¹²⁵I-vel jelzett juh-anti-humán antitestekkel mutatjuk ki.

20 A C100-3 polipeptid immunológiai reaktivitását összehasonlítjuk a SOD-NANB_{5.1.1}-antigén reaktivitásával.

A C100-3 fúziós polipeptidet úgy szintetizáljuk és tisztítjuk, amint ezt az előzőekben leírtuk. A SOD-NANB_{5.1.1} fúziós polipeptidet úgy szintetizáljuk és tisztítjuk, amint ezt az előzőekben leírtuk. A tisztított anti-NANB_{5.1.1}-antitesteket úgy kapjuk meg, amint ezt az előbbieken leírtuk.

Különböző mennyiségű tisztított antigén 0,125 mol/l Na-borát-puffert (pH 8,3) és 0,075 mol/l NaCl-t tartalmazó oldatban (BBS) lévő 100 mikroliteres alikvotjait adjuk egy mikrotitrálólemez (Dynatech Immulon 2, Removawell csíkok) egyes üregeibe. A lemezeket egy éjszakán át inkubáljuk nedves kamrában, amely után a fehérjeoldatot eltávolítjuk, és az üregeket háromszor mossuk 0,02% Triton X-100-at tartalmazó BBS-sel (BBST). Abból a célból, hogy megakadályozzuk a nem fajlagos kötést, az üregeket BSA-val burkoljuk BSA 5 mg/ml-es, BBS-ben lévő 100 mikroliteres oldatának hozzáadásával, amelyet inkubálás követ szobahőmérsékleten 1 órán át, amely után a BSA-oldat főlöleségét eltávolítjuk. A burkolt üregekben lévő polipeptideket tisztított anti-NANB_{5.1.1}-antitestekkel reagáltatjuk 1 mikrogramm antitest/üreg hozzáadásával, és a minták 1 órán át 37 °C hőmérsékleten végzett inkubálásával. Inkubálás után a főlöleseges oldatot leszívással eltávolítjuk, és az üregeket ötször mossuk BBST-vel. A fúziós polipeptidekhez kötött anti-NANB_{5.1.1}-et a ¹²⁵I-vel jelzett F⁷(ab)₂ juh-anti-humán IgG kötésével határozzuk meg a burkolt üregekhez. A jelzett vizsgálóminta (fajlagos aktivitás: 5-20 mikrocurie/mikrogramm) 100 mikroliteres alikvotjait adjuk az egyes üregekhez, és a lemezeket 37 °C hőmérsékleten inkubáljuk 1 órán át, ezt követi a főlöleseges vizsgálóminta eltávolítása leszívással és 5 mosás BBST-vel. Az egyes üregekben kötött radioaktivitás mennyiségét olyan számlálóban (counter) számláljuk, amely gammasugárzást mutat ki.

60 A C100 immunológiai reaktivitásának eredményeit, tisztított anti-NANB_{5.1.1}-gyel összehasonlítva az NANB_{5.1.1} reaktivitásával, a tisztított antitestekkel, a 3. táblázatban mutatjuk be.

3. táblázat

C100–3 immunológiai reaktivitása összehasonlítva NANB₅₋₁₋₁-reaktivitással, immunesszével mérve

AG (ng)	RIA (cpm/esszé)					
	400	320	240	160	60	0
NANB ₅₋₁₋₁	7332	6732	4954	4050	3051	57
C100–3	7450	6985	5920	5593	4096	67

A 3. táblázat eredményei azt mutatják, hogy az anti-NANB₅₋₁₋₁ felismer egy epitópot a C100–3 polipeptid C100 részében. Így az NANB₅₋₁₋₁ és a C100 osztozik közös epitópon vagy epitópokon. Az eredmények azt sugallják, hogy az ezt az NANBV-epitópot vagy epitópokat kódoló cDNS-szekvencia olyan, amely jelen van mind az 5-1-1., mind a 81. klónban.

A HCV jellemzése

A HCV-genom elágazottságának jellemzése

A HCV-genomot elágazottságát illetően úgy jellemezzük, hogy izoláljuk az anti-NANB₅₋₁₋₁-antitesttel burkolt polisztirolgyöngyökön befogott részecskékből a nukleinsavfrakciót, és meghatározzuk, vajon az izolált nukleinsav a HCV cDNS plusz és/vagy mínusz szálával hibridizál.

A részecskéket HCV-vel fertőzött csimpánzplazmából fogjuk be immun-tisztított anti-NANB₅₋₁₋₁-antitesttel burkolt polisztirolgyöngyöket alkalmazva. A részecskék nukleinsavkomponensét kiszabadítjuk, és 3 ml nagy titerű plazmával ekvivalens izolált genom nukleinsav alikvotokat viszünk fel foltként nitro-cellulóz-szűrőkre. Kontrollként 81. klónból (2 pikogramm) származó denaturált HCV cDNS alikvotjait is felvisszük ugyanazokra a szűrőkre. A szűrőket HCV cDNS-ből klónozott egyszálú DNS plusz vagy mínusz szálainak ³²P-vel jelzett keverékével vizsgáljuk át; a cDNS-eket a 40b., 81. és 25c. klónokból metsszük ki.

Az egyszálú vizsgálómintákat a HCV cDNS-ek EcoRI-gyel végzett kimetszésével kapjuk meg a 91., 40b. és 25c. klónokból, majd a cDNS-fragmentumok M13 vektorokba, pontosabban mp18 és mp19 vektorokba [Messing (1983)] való klónozásával. Az M13 klónokat szekvenciaelemzésnek vetjük alá, hogy meghatározzuk, vajon ez a HCV cDNS-ekből származó DNS plusz vagy mínusz szálát tartalmazza. A szekvenciaelemzést Sanger és munkatársai didezoxi-láncterminációs eljárásával (1977) végezzük.

A befogott részecskékből izolált HCV-genom alikvotjait tartalmazó párhuzamos szűrők egyes készleteit a HCV cDNS-ekből származó plusz vagy mínusz szálú vizsgálómintákkal hibridizáljuk. A 41. ábra mutatja be a NANBV genomnak a 81., 40b. és 25c. klónokból származó vizsgálóminták keverékével végzett átvizsgálásával kapott autoradiogramokat. Ezt a keveréket használjuk arra a célra, hogy növeljük a hibridizációs vizsgálat érzékenységét. Az I. panelban lévő mintákat a pluszszálú vizsgálóminta keverékével hibridizáljuk. A II. panelban lévő mintákat a mínuszszálú vizsgálóminta keverékével hibridizáljuk. A minták összeállítását az immunfoltvizsgálat paneljeiben a 4. táblázatban mutatjuk be.

4. táblázat

sor	A	B
1	HCV-genom	*
2	–	*
3	*	81. cDNS
4	*	81. cDNS

15

20

25

30

35

40

45

50

55

60

* le nem írt minta

Amint a 41. ábra eredményeiből látható, csak a mínusz szál DNS-vizsgálóminta hibridizál az izolált HCV-genommal. Ez az eredmény, azzal az eredménnyel együtt, amely azt mutatja, hogy a genom érzékeny RN-ázra, de nem érzékeny DN-ázra, azt sugallja, hogy az NANBV genomja pozitív szálú RNS.

Ezek az adatok és más laboratóriumok adatai a feltételezett NANBV-k fizikokémiai tulajdonságait illetően egybevágóan azzal a lehetőséggel, hogy a HCV a Flaviviridae tagja. Az a lehetőség sincs azonban kizárva, hogy a HCV a víruságensek új családját képviseli.

Szekvenciák kimutatása befogott részecskékből, amelyek PCR-rel amplifikálva a 81. klónból származó HCV cDNS-hez hibridizálnak

A befogott részecskékből lévő RNS-t úgy kapjuk meg, amint ezt az előzőekben leírtuk. Azokhoz a szekvenciákhoz, amelyek a 81. klónból származó HCV cDNS-hez hibridizálnak, az elemzést a PCR-amplifikációs eljárást alkalmazva hajtjuk végre, amint ezt a korábbiakban leírtuk, azzal a különbséggel, hogy a hibridizációs vizsgálóminta a 81. klón cDNS-szekvenciából származó, kinázzal kezelt oligonukleotid. Az eredmények azt mutatják, hogy az amplifikált szekvenciák hibridizálnak a 81. klón eredetű HCV cDNS-vizsgálómintával.

Homológia a Dengue Flavivírus (MNWWVD1) nem szerkezeti fehérjéje és a 14i.–39c. klónok egyesített ORF-je által kódolt HCV-polipeptidek között

A 14i.–39c. klónok kombinált HCV cDNS-ei egy folyamatos ORF-et tartalmaznak, amint ezt a 26. ábrán bemutatjuk. Az ebben kódolt polipeptidet szekvencia-homológiára elemezzük a Dengue Flavivírusban (MNWWVD1) lévő nem szerkezeti polipeptid vagy polipeptidek területével. Az elemzés a Daghoff-fehérje adatbázisokat alkalmazza, és számítógéppel végezzük. Ezeket az eredményeket a 42. ábrán mutatjuk be, ahol a (:) jel pontos homológiát jelent, és a (.) jel konzervatív helyettesítést jelez a szekvenciákban; a szaggatott vonalak a szekvenciába beiktatott térközöket jelzik, hogy a legnagyobb homológiát érzük el. Amint az ábrából látha-

tó, jelentős homológia van a HCV cDNS-ben kódolt szekvencia és a Dengue-vírus nem szerkezeti polipeptidje vagy polipeptidjei között. A 42. ábrán bemutatott homológián kívül a cDNS 3'-vége felé lévő területben kódolt polipeptidszegmens elemzése szintén mutat olyan szekvenciákat, amelyek homológok a Dengue-polymerázban lévő szekvenciákhoz. Ennek következménye az a felfedezés, hogy a hiteles Gly-Asp-Asp (GDD) szekvencia, amelyről úgy gondoljuk, hogy nélkülözhetetlen az RNS-függő RNS-polymerázokban, megtalálható a HCV cDNS-ben kódolt polipeptidben, olyan elhelyezkedésben, amely egybevág a Dengue 2 vírusban lévő elhelyezkedéssel (adatokat nem mutatunk be).

A HCV-DNS nem mutatható ki az NANBH-val fertőzött szövetekben

Kétféle tanulmány nyújt olyan eredményeket, amelyek azt sugallják, hogy HCV-DNS nem mutatható ki NANBH-ban szenvedő egyének szöveteiben. Ezek az eredmények azokkal az eredményekkel együtt, amelyeket a megfelelő korábbi fejezetekben leírtunk, annak bizonyítékát adják, hogy a HCV nem DNS-tartalmú vírus, és ennek replikálódása nem foglal magában cDNS-t.

Southern-foltképzési munkamenet

Abból a célból, hogy meghatározzuk, vajon az NANBH-val fertőzött csimpánzmáj tartalmaz-e HCV-DNS-t (vagy HCV cDNS-t), az ebből a forrásból izolált DNS restrikciós enzimes fragmentumait Southern-foltképzésnek vetjük alá, és a foltokat ³²P-vel jelzett HCV cDNS-sel vizsgáljuk át. Az eredmények azt mutatják, hogy a jelzett HCV cDNS nem hibridizál a fertőzött csimpánzmájból való, foltra vitt DNS-sel. Ezzel ellentétben egy pozitív kontrollban a béta-interferon jelzett vizsgálómintája erősen hibridizál restrikciós enzimmel emésztett humán méhlepény eredetű DNS Southern-foltjaihoz. Ezeket a rendszereket arra tervezzük, hogy kimutassuk annak a génnek egyedi másolatát, amely a jelzett vizsgálómintával kimutatandó.

DNS-t izolálunk két, NANBH-ban szenvedő csimpánz májából. Kontroll DNS-eket izolálunk nem fertőzött csimpánz májából és humán méhlepényből. Ez az eljárás DNS kivonásához lényegében azonos azzal, amelyet Maniatis és munkatársai leírtak (1982), és a DNS-mintákat RN-ázzal kezeljük az izolálási munkamenet során.

Az egyes DNS-mintákat vagy EcoRI-gyel, MboI-gyel vagy HincII-vel (12 mikrogramm) kezeljük, a gyártók útmutatásai szerint. Az emésztett DNS-t elektroforézisnek vetjük alá 1%-os semleges agarózgéleken, Southern-foltokat képezünk nitrocellulózon, és a foltra vitt anyagot hibridizáljuk a megfelelő hézag- (nick) transzlatált vizsgálóminta cDNS-sel ($3 \cdot 10^6$ cpm/ml hibridizációs keverék). A fertőzött csimpánzmájából és normál májból való DNS hibridizál a 36. és 81. klónokból való, ³²P-vel jelzett HCV cDNS-sel; a humán méhlepényből származó DNS hibridizál a béta-interferon-génből való, ³²P-vel jelzett DNS-sel. A hibridizálás után a foltokat szigorú körülmények között mossuk, azaz olyan oldattal, amely 0,1xSSC-t és 0,1% SDS-t tartalmaz, 65 °C hőmérsékleten.

A béta-interferon-gén DNS-t úgy állítjuk elő, amint ezt Houghton és munkatársai leírják (1981).

Amplifikáció a PCR-technikával

Abból a célból, hogy meghatározzuk, vajon a HCV-DNS kimutatható-e NANBH-ban szenvedő csimpánzok májában, a szövetekből DNS-t izolálunk, és a PCR-amplifikációs kimutatási technikának vetjük alá a 81. klónból való HCV cDNS-ből származó primereket és vizsgáló polinukleotidmintákat alkalmazva. A negatív kontrollok nem fertőzött HepG2 szövettenyésztéssel és valószínűleg nem fertőzött humán méhlepényből izolált DNS-minták. A pozitív kontrollok negatív kontroll DNS-ek olyan mintái, amelyekhez a 81. klónból való HCV cDNS-beiktatás ismert, viszonylag kis mennyiségét adjuk hozzá.

Ezenkívül abból a célból, hogy igazoljuk: az azonos, NANBH-ban szenvedő csimpánzok májából izolált RNS-frakciók tartalmaznak a HCV-cDNS vizsgálómintával komplementer szekvenciákat, a PCR-amplifikációs kimutatási rendszert alkalmazzuk az izolált RNS-mintákra is.

Ezekben a tanulmányokban a DNS-t azzal a munkamenettel izoláljuk, amelyet a korábbiakban leírtunk, és az RNS-t lényegében úgy extraháljuk, amint ezt Chirgwin és munkatársai (1981) leírtak.

A DNS mintáit két fertőzött csimpánz májából, nem fertőzött HepG2 sejtekből és humán méhlepényből izoláljuk. 1-1 mikrogrammot emésztünk az egyes DNS-ekből HindIII-mal a gyártó útmutatója szerint. Az emésztett mintákat PCR-amplifikációnak vetjük alá, és az amplifikált HCV cDNS-t lényegében úgy mutatjuk ki, amint ezt az előzőekben leírtuk, azzal a kivétellel, hogy a reverz transzkriptázos lépést elhagyjuk. A PCR-vizsgálóminták és primerek a 81. klón HCV cDNS-ből való, ezeket a IV.C.3. fejezetben írjuk le. A kibővítés előtt a pozitív kontrollokat, az egyes DNS-ek 1 mikrogrammos mintáit „kihegyezzük”, a 81. klónból izolált HCV cDNS-beiktatás 250 molekulájának hozzáadásával.

Abból a célból, hogy meghatározzuk, vajon vannak-e jelen HCV-szekvenciák az NANBH-ban szenvedő csimpánzok májából izolált RNS-ben, 0,4 mikrogramm teljes RNS-t tartalmazó mintákat amplifikációs munkamenetnek vetjük alá lényegében úgy, ahogyan ezt a korábbiakban leírtuk, azzal a kivétellel, hogy a fordított transzkriptázt elhagyjuk néhány negatív kontrollként szolgáló mintából. A PCR-primerek és vizsgálóminták azok, amelyek a 81. klón HCV cDNS-ből való, amint ezt korábban leírtuk.

Az eredmények azt mutatják, hogy a HCV cDNS vizsgálómintákkal komplementer amplifikált szekvenciák nem mutathatók ki a fertőzött csimpánzmájából való DNS-ekben, és nem mutathatók ki a negatív kontrollokban sem. Ezzel ellentétben, amikor azokat a mintákat, amelyek magukban foglalják a fertőzött csimpánzmájából való DNS-t, a sokszorozás előtt a HCV cDNS-sel „rögzítjük”, a 81. klón szekvenciákat az összes pozitívkontroll-mintában kimutatjuk. Ezenkívül az RNS-tanulmányokban az amplifikált 81. klón HCV cDNS-szekvenciákat csak akkor mutatjuk ki, amikor reverz transzkriptázt alkalmazunk, erősen sugallva, hogy az eredmények nem valamilyen DNS-szennyeződéskövetkezményei.

Ezek az eredmények azt mutatják, hogy az NANBH-ban szenvedő csimpánzokból való hepatociták nem tartalmaznak HCV DNS-t, vagy csak ki nem mutatható szinten tartalmaznak. A „rögítési” tanulmány alapján, ha HCV DNS egyáltalán van jelen, ez sokkal alacsonyabb szinten van, mint 0,06 kópia/hepatocita. Ezzel ellentétben HCV-szekvenciák az ugyanabból a májmin-tából való teljes RNS-ben könnyen kimutathatók a PCR-technikával.

ELISA-meghatározás HCV-fertőzésre, vizsgálóanti-génként HCV C100–3-at alkalmazva

Az összes mintát a HCV C100–3 ELISA-t alkalmazva vizsgáljuk meg. Ez a vizsgálat a HCV C100–3 anti-gént (amelyet úgy szintetizálunk és tisztítunk, amint ezt az előzőekben leírtuk), és az egér monoklonális anti-hu-mán IgG torna-peroxidáz (HRP) konjugátumát alkalmazza (gyártó: Ortho Co., Raritan, N. Y. AEÁ).

A HCV C100–3 antigénnel burkolt lemezeket az alábbiak szerint állítjuk elő. Burkolópuffert [50 mmol/l nátrium-borát (pH 9,0), 21 ml/lemez, BSA-t (25 mikrogramm/ml) és C100–3-at (2,50 mikrogramm/ml)] tartalmazó oldatot készítünk közvetlenül a Removawell Immulon I lemezekhez (Dynatech Corp.) való hozzáadás előtt. 5 perces keverés után 0,2 ml/üreg oldatot adunk a lemezekhez, lefedjük, és 2 órán át inkubáljuk 37 °C hőmérsékleten, amely után az oldatot leszívással eltávolítjuk. Az üregeket egyszer mossuk 400 mikroliter mosópufferrel [100 mmol/l nátrium-foszfát (pH 7,4), 140 mmol/l nátrium-klorid, 0,1% (tömeg/térfogat) kazein, 1% (tömeg/térfogat) Triton X–100, 0,01% (tömeg/térfogat) timerozál]. A mosóoldat eltávolítása után 200 mikroliter/üreg „burkolás utáni” oldatot [10 mmol/l nátrium-foszfát (pH 7,2), 150 mmol/l nátrium-klorid, 0,1% (tömeg/térfogat) kazein és 2 mmol/l fenil-metil-szulfonil-fluorid (PMSF)] adunk hozzá, a lemezeket szorosán lezárjuk, hogy az elpárolgást megakadályozzuk, és szobahőmérsékleten állni hagyjuk 30 percig. Az üregeket azután leszívjuk, hogy az oldatot eltávolítsuk, és szárazra liofilezzük egy éjszakán át anélkül, hogy az közben felmelegedne. Az így készített lemezeket 2–8 °C hőmérsékleten leforrasztott alumíniumdobozban tárolhatjuk.

Abból a célból, hogy az ELISA-meghatározást végrehajtsuk, 20 mikroliter szérumsintát vagy kontrollmintát adunk egy olyan üreghöz, amely 200 mikroliter mintahígítót [100 mmol/l nátrium-foszfát (pH 7,4), 500 mmol/l nátrium-klorid, 1 mmol/l EDTA, 0,1% (tömeg/térfogat) kazein, 0,015% (tömeg/térfogat) timerozál, 1% (tömeg/térfogat) Triton X–100, 100 mikrogramm/ml élesztő-kivonat] tartalmaz. A lemezeket leforrasztjuk, és 37 °C hőmérsékleten inkubáljuk 2 órán át, ezután az oldatot leszívással eltávolítjuk, és az üregeket 400 mikroliter mosópufferrel [foszfáttal pufferolt fiziológiás konyhasóoldat (PBS), amely 0,05% Tween 20-at tartalmaz] mossuk. A mosott üregeket 200 mikroliter egér-antihumán IgG–HRP konjugátummal kezeljük, amely „Ortho” konjugátum hígítóban van [10 mmol/l nátrium-foszfát (pH 7,2), 150 mmol/l nátrium-klorid, 50% (térfogat/térfogat) borjúembrió-szérum, 1% (térfogat/térfogat) hővel kezelt lószérum, 1 mmol/l K₃Fe(CN)₆, 0,05% (tömeg/tér-

fogat) Tween 20, 0,02% (tömeg/térfogat) timerozál]. A kezelést 1 órán át végezzük 37 °C hőmérsékleten, az oldatot leszívással eltávolítjuk, az üregeket mosópufferrel mossuk, amelyet szintén leszívással távolítunk el. Abból a célból, hogy meghatározzuk a kötött enzimkonjugátum mennyiségét, 200 mikroliter szubsztrátumoldatot (10 mg o-fenilén-diamin-dihidroklorid, 5 ml kifejlesztőoldatban) adunk hozzá. A kifejlesztőoldat 50 mmol/l nátrium-citrátot (pH 5,1-re beállítva foszforsavval) és 0,6 mikroliter/ml 30%-os H₂O₂-t tartalmaz. A szubsztrátumoldatot tartalmazó lemezeket sötétben inkubáljuk 30 percig szobahőmérsékleten, a reakciót 50 mikroliter/ml 4 n kénsav hozzáadásával leállítjuk, és az optikai sűrűségeket mérjük.

5 A későbbiekben bemutatott példák azt mutatják, hogy az ELISA-átvizsgálásra szolgáló mikrotitrálóle-mezek, amelyek a HCV C100–3 antigént alkalmazzák, nagyfokú fajlagossággal bírnak, amint ezt a reaktivitás mintegy 1%-os kiindulási sebessége bizonyítja, míg a véletlenszerűen kiválasztott donoroknál ez a sebesség ismételtlen is csak 0,5%. Ez a vizsgálat képes immunvá-lasz felismerésére mind a fertőzés akut fázisa után, mind a betegség krónikus fázisa során. Ezenkívül a vizsgálat képes kimutatni néhány mintát, amelyek az NANBH-ra vonatkozó más, kiegészítő vizsgálatokban pontszám szerint negatívak; ezek a minták vagy olyan egyénekből származnak, akik kórelőzményében NANBH szerepel-hetett, vagy olyan donorokból, akik valamilyen módon NANBH-átvitelben érintettek.

30 A példákban az alábbi rövidítéseket alkalmazzuk:

ALT	alanin-aminotranszferáz
Anti-HBc	antitest HBc ellen
Anti-HBsAg	antitest HBsAg ellen
HBc	hepatitis B belső antigén
35 ABsAg	hepatitis B felületi antigén
IgG	immunglobulin G
IgM	immunglobulin M
NE/l	nemzetközi egység/liter
NA	nem áll rendelkezésre
40 NT	nem vizsgáltuk
N	mintaméret
Neg	negatív
OD	optikai sűrűség
Pos	pozitív
45 S/CO	szignál/határérték
SD	standard eltérés
x	átlag
WNL	normális határokon belül

50 *HCV-fertőzés véletlenszerű véradók populációjában*
1056 mintából (friss szérumok) álló csoportot, amely véletlenszerűen kiválasztott véradóktól származik, kapunk az Irwin Memorial Blood Banktól (San Francisco, Kalifornia). Az ezekből a mintákból kapott vizsgálati eredményeket hisztogramban összegezzük, amely be-mutatja az OD-értékek eloszlását (43. ábra). Amint a 43. ábrából látható, 4 mintaleolvasás >3 értéket mutat, 1 mintaleolvasás 1 és 3 értékek között van, 5 mintaleolvasás 0,4 és 1 értékek között van, stb. 1046 mintaleolvasás <0,4 értéket mutat, amelyen belül ezek több, mint 60 90%-a <0,1 leolvasást mutat.

A reaktív véletlenszerű minták eredményeit az 5. táblázat mutatja be. Az átlag+5 standarddeviáció-értékkel egyenértékű határértéket alkalmazva az 1056 mintából 10 (0,95%) az, amely kezdetben reaktív. Ezek közül 5 minta (0,47) mutatkozik ismétléskor reaktívnak, amikor ezeket másodszer is megvizsgáljuk ELISA-t alkal-

mazva. Az 5. táblázat bemutatja az ALT és anti-HBd-státust is az egyes ismételt reaktív mintáknál. Különösen érdekes az a tény, hogy mind az öt ismételt reaktív minta negatív mindkét, NANBH-ra vonatkozó 5 kiegészítő vizsgálat szerint, míg a HCV ELISA-vizsgálatban pontszám szerint pozitív.

5. táblázat
Reaktív véletlenszerű minták eredménye

N=1015

$\bar{x}=0,049^*$

SD=±0,074

Határérték: $X+5SD=0,419$ (0,400+negatív kontroll)

Minták	Kezdetben reaktív minták, OD	Ismételt reaktív minták, OD	ALT** (NE/L)	Anti-HBc*** (OD)
4227	0,462	0,084	NA	NA
6292	0,569	0,294	NA	NA
6188	0,699	0,326	NA	NA
6157	0,735	0,187	NA	NA
6277	0,883	0,152	NA	NA
6397	1,567	1,392	30,14	1,433
6019	>3,000	>3,000	46,48	1,057
6651	>3,000	>3,000	48,53	1,343
6669	>3,000	>3,000	60,53	1,165
4003	>3,000	3,000	WNL****	negatív
	10/1056=0,95%	5/1056=0,47%		

* Azokat a mintákat, amelyek leolvasása >1,5 értéket képvisel, nem számítjuk be az átlagba és az SD-be

** ALT ≥68 NE/L a normális határok felett van

*** Anti-HBc ≤0,535 (versengő vizsgálat) értéket tekintjük pozitívnak

**** WNL: a normális határokon belül

Csimpánzsérumminták

11 csimpánzból szérummintákat vizsgálunk át a HCV C100–3 ELISA-val. Ezek közül a csimpánzok közül 4 NANBH-val van fertőzve a VIII. faktor szennyezett tételével (valószínűleg Hutchinson-törzs). Kontrollként négy másik csimpánzt megfertőzünk HAV-val, és három másikat HBV-vel. A fertőzés után különböző időpontokban szérummintákat veszünk.

Az eredmények, amelyeket a 6. táblázatban foglalunk össze, kimutatható antitest-szerokonverzióra utalnak mindegyik csimpánzban, amely az NANBH Hutchinson-

törzsével van fertőzve. A fertőzés akut fázisát követően (amelyet az ALT szintén jelentős növekedésével, majd ezt követően normál szintre visszaesésével bizonyítunk) a HCV C100–3 elleni antitestek kimutathatóvá válnak a 4 NANBH-val fertőzött csimpánz közül 4-nek a szérumában. Ezekről a mintákról előzőleg kimutattuk, hogy Western-elemzés alapján pozitívak, és RIA alapján is pozitívak. Ezzel ellentétben a kontrollcsimpánzok, amelyeket előzőleg HAV-val vagy HBV-vel fertőztünk, egyike sem mutatja reaktivitás bizonyítékát ELISA-val.

45

6. táblázat
Csimpánzsérumminták

	OD	S/CO	Inokulálás dátuma	Vérvétel dátuma	ALT (NE/L)	Transzfúzió
Negatív kontroll	0,001					
Pozitív kontroll	1,504					
Határérték	0,401					
1. csimpánz	-0,007	0,00	05/24/84	05/24/84	9	NANB
	0,003	0,01		08/07/84	71	
	>3,000	>7,48		09/18/84	19	
	>3,000	>7,48			10/24/84	-

6. táblázat (folytatás)

	OD	S/CO	Inokulálás dátuma	Vérvétel dátuma	ALT (NE/L)	Transzfúzió
2. csimpánz	–	–	06/07/84	–	–	NANB
	–0,003	0,00		05/31/84	5	
	–0,005	0,00		06/28/84	52	
	0,945	2,36		08/20/84	13	
	>3,000	>7,48		10/24/84	–	
3. csimpánz	0,005	0,01	03/14/85	03/14/85	8	NANB
	0,017	0,04		04/26/85	205	
	0,006	0,01		05/06/85	14	
	1,010	2,52		08/20/85	6	
4. csimpánz	–0,006	0,00	03/11/85	03/11/85	11	NANB
	0,003	0,01		05/09/85	132	
	0,523	1,31		06/06/85	–	
	1,574	3,93		08/01/85	–	
5. csimpánz	–0,006	0,00	11/21/80	11/21/80	4	HAV
	0,001	0,00		12/16/80	147	
	0,003	0,01		12/30/80	18	
	0,006	0,01		07/29–08/21/81	5	
6. csimpánz	–	–	05/25/82	–	–	HAV
	–0,005	0,00		05/17/82	–	
	0,001	0,00		06/10/82	106	
	–0,004	0,00		07/06/82	10	
	0,290	0,77		10/01/82	–	
7. csimpánz	–0,008	0,00	05/25/82	05/25/82	7	HAV
	–0,004	0,00		06/17/82	83	
	–0,006	0,00		09/16/82	5	
	0,005	0,01		10/09/82	–	
8. csimpánz	–0,007	0,00	11/21/80	11/21/80	15	HAV
	0,000	0,00		12/16/80	130	
	0,004	0,01		02/03/81	8	
	0,000	0,00		06/03–06/10/81	4,5	
9. csimpánz	–	–	07/24/80	–	–	HBV
	0,019	0,05		08/22–10/10/79	–	
	–	–		03/11/81	37	
	0,015	0,04		07/01–08/05/81	9	
	0,008	0,02		10/01/81	6	
10. csimpánz	–	–	05/12/82	–	–	HBV
	0,011	0,03		04/21–05/12/82	9	
	0,015	0,04		09/01–09/08/82	126	
	0,008	0,02		12/02/82	9	
	0,010	0,02		01/06/83	13	

6. táblázat (folytatás)

	OD	S/CO	Inokulálás dátuma	Vérvétel dátuma	ALT (NE/L)	Transzfúzió
11. csimpánz	–	–	05/12/82	–	–	HBV
	0,000	0,00		01/06–05/12/82	11	
	–	–		06/23/82	100	
	–0,003	0,00		06/09–07/07/82	–	
	–0,003	0,00		10/28/82	9	
	–0,003	0,00		12/20/82	10	

1. panel: Bizonyítottan fertőzött szérumok krónikus humán NANBH-hordozókból

Egy kódolt panel 22 egyedi mintából áll, mindegyik párhuzamosan, összesen 44 mintával. A minták krónikus NANBH-hordozókból, véradók fertőző szérumaiból és akut fázisú NANBH-betegek fertőző szérumaiból való bizonyítottan fertőzött szérumok. Ezenkívül a minták között vannak nagymértékben bizonyítottan negatív kontrollok és más betegség eredetű kontrollok. A panel minősítőpanelként alkalmazható feltételezett NANBH kimutatására.

A teljes panelt kétszer vizsgáljuk át ELISA-vizsgálattal. A pontozásos értékelés eredményeit a 7. táblázatban mutatjuk be. Bár ez a táblázat a párhuzamos eredmények csak egyik sorozatának eredményeiről számol be, ugyanezeket az eredményeket kapjuk a párhuzamos minták mindegyikénél.

Amint a 7. táblázatban látható, 6 szérum, amely csimpánzmodellben fertőzőnek bizonyult, erősen pozitív. A hetedik fertőző szérum egy akut NANBH-esethez tartozó mintának felel meg, és nem reaktív ELISA-vizsgálatban. Egy vizsgálatba bevont véradó normális ALT-szintekkel és vitatható eredményekkel a csimpánztanulmányokban nem reaktív ebben a vizsgálatban. Három másik sorozatminta egy akut NANBH-ban szenvedő egyénből szintén nem reaktív. Az összes minta, amely a nagymértékben bizonyítottan negatív kontrollokból ered, és amelyeket olyan véradókból kaptunk, akik legalább 10 véradáson mentek át hepatitiszgyanú nélkül, szintén nem reaktívak ELISA-ban. Végül négy olyan mintát vizsgálunk, amelyet korábban pozitívnak ítélt meg mások által kifejlesztett NANBH-pontozásos vizsgálatban, de ezek az eredmények nem bizonyíthatók. Ezt a négy mintát a HCV ELISA-vizsgálattal negatívnak ítéljük.

7. táblázat
1. panel

Panel	1. eredmény	2. eredmény
1. Bizonyított fertőzés csimpánzátvitellel		
A. Krónikus NANB: Tx után		
JF	+	+

15

20

25

30

35

40

45

50

55

60

Panel	1. eredmény	2. eredmény
EB	+	+
PEG	+	+
B. Fertőzésre gyanús véradók emelt ALT-vel		
BC	+	+
JJ	+	+
BB	+	+
C. Akut NANB, Tx után		
WH	–	–
2. Bizonytalan fertőzés csimpánzátvitellel		
A. Fertőzésre gyanús véradó normál ALT-vel		
CC	–	–
3. Akut NANB, Tx után		
JL 1 hét	–	–
JL 2 hét	–	–
JL 3 hét	–	–
4. Más betegségkontrollok		
A. Primer epecirrhózis		
EK	–	–
B. Alkoholos hepatitis gyógyulás közben		
HB	–	–
5. Bizonyítottan negatív kontrollok		
DH	–	–
DC	–	–
LV	–	–
ML	–	–
AH	–	–
6. Lehetségesnek vélt NANB-„antigének”		
JS-80-OIT-O (Ishida)	–	–
Asterix (Trepo)	–	–
Zurtz (Arnold)	–	–
Becassdine (Trepo)	–	–

2. panel, donor/befogadó NABH

A kódolt panel NANBH-val társult transzfúzió 10 bizonyított donorrecipiens esetéből áll, összesen 188 mintából. Az egyes esetek néhány vagy az összes véradó mintáiból állnak a befogadó számára, és sorozatmintákból állnak a befogadóból (3., 6. és 12. hónap múlva, kivéve a transzfúziótól számítva). Ide értendők olyan minták is, amelyeket elővérvétellel a befogadótól a transzfúzió előtt kapunk.

Az eredmények, amelyeket a 8. táblázatban mutatunk be, azt mutatják, hogy az ELISA kimutatja az antitest-szerokonverziót a transzfúzióval társult NANBH 10 esetéből 9-ben. A 4. esetből a minták (ahol szerokonverzió nem mutatható ki) következetesen gyengén reagálnak az ELISA-vizsgálatban. A 10 befogadóminta közül kettő reaktív 3 hónappal a transzfúzió után. 6 hónap múlva 8 befogadóminta reaktív, és a 12. hónapban, a 4. eset kivételével az ösz-

szes minták reaktívak. Ezenkívül legalább egy antitest pozitív donort találunk a 10 eset közül 7-ben, és a 10. esetben két pozitív donor van. A 10. esetben a befogadó elővérvételi mintája is pozitív HCV-antitestekre.

5 Az ebből a befogadóból vett egyhónapos vér lecsökken a reaktivitási szint határértékére, míg a 4. és 10. hónapos vérmintákban ez már pozitív szintre emelkedik. Általában a 0,4 S/CO értéket tekintjük pozitívnak. Így ez az eset az egyén korábbi fertőzöttségét képviseli HCV-vel.

10 Az ALT- és HBc-státuszt az összes reaktív, vagyis pozitív mintáknál a 9. táblázatban foglaljuk össze. Amint a táblázatban látható, a 8 donormintából 1 negatív a kiegészítő markerek alapján és reaktív a HCV-antitest ELISA-ban. Másrészt a befogadóminták (amelyeket 15 12 hónapig követünk a transzfúzió után) vagy emelt ALT-szinttel, vagy pozitív anti-HBc-vel, vagy mindkettővel bírnak.

8. táblázat
Donor/befogadó NANB-panel
Alter H. donor/befogadó NANB-panelja

BEFOGADÓ										
Eset	Donor		Elővérvétel		3 hónap		6 hónap		12 hónap	
	OD	S/CO	OD	S/CO	OD	S/CO	OD	S/CO	OD	S/CO
1.	-	-	0,032	0,07	0,112	0,26	>3,000	>6,96	>3,000	>6,96
2.	-	-	0,059	0,14	0,050	0,12	1,681	3,90	>3,000	>6,96
3.	0,403	0,94	0,049	0,11	0,057	0,13	>3,000	>6,96	>3,000	>6,96
4.	-	-	0,065	0,15	0,073	0,17	0,067	0,16	0,217	0,50
5.	>3,000	>6,96	0,034	0,08	0,096	0,22	>3,000	>6,96	>3,000	>6,96
6.	>3,000	>6,96	0,056	0,13	1,475	3,44	>3,000	>6,96	>3,000	>6,96
7.	>3,000	>6,96	0,034	0,08	0,056	0,13	>3,000	>6,96	>3,000	>6,96
8.	>3,000	>6,96	0,061	0,14	0,078	0,10	2,262	5,28	>3,000	>6,96
9.	>3,000	>6,96	0,080	0,19	0,127	0,37	0,065	0,13	>3,000	>6,96
10.	>3,000	>6,96	>3,000	>6,96	0,317*	0,74	3,000**	>6,96	>3,000***	>6,96
	>3,000	>6,96								

* 1 hónap, ** 4 hónap, *** 10 hónap

9. táblázat
ALT- és HBc-státusz a reaktív mintáknál az 1. panelban

Minták	Anti-ALT*	HBc**
Véradók		
3. eset	normál	negatív
5. eset	emelt	pozitív
6. eset	emelt	pozitív
7. eset	nem áll rendelkezésre	negatív
8. eset	normál	pozitív
9. eset	emelt	nem áll rendelkezésre
10. eset	normál	pozitív
10. eset	normál	pozitív

9. táblázat (folytatás)

Minták		Anti-ALT*	HBc**
Befogadók			
1. eset	6 hónap	emelt	pozitív
	12 hónap	emelt	nem vizsgáltuk
2. eset	6 hónap	emelt	negatív
	12 hónap	emelt	nem vizsgáltuk
3. eset	6 hónap	normál	nem vizsgáltuk***
	12 hónap	emelt	nem vizsgáltuk***
5. eset	6 hónap	emelt	nem vizsgáltuk
	12 hónap	emelt	nem vizsgáltuk
6. eset	3 hónap	emelt	negatív
	6 hónap	emelt	negatív
	12 hónap	emelt	nem vizsgáltuk
7. eset	6 hónap	emelt	negatív
	12 hónap	emelt	negatív
8. eset	6 hónap	normál	pozitív
	12 hónap	emelt	nem vizsgáltuk
9. eset	12 hónap	emelt	nem vizsgáltuk
10. eset	4 hónap	emelt	
	10 hónap	emelt	nem vizsgáltuk

* ALT $\geq$ 45 NE L van a normális határok felett

** Anti-HBc $\leq$ 50% (versengő vizsgálat) értéket tekintjük pozitívnak

*** Az elő-véreztetési és 3 hónapos minták negatívak HBc-re

HCV-fertőzés megállapítása nagy kockázati csoportból való mintákból

Nagy kockázati csoportból való mintákat vizsgálunk ELISA-t alkalmazva, hogy meghatározzuk a reaktivitást HCV C100–3 antigénnél. Az eredményeket a 10. táblázatban mutatjuk be.

Amint a táblázatban látható, a legnagyobb reaktivitású mintákat a hemofiliásoktól kapjuk (76%). Ezenkívül az emelt ALT-szintű és anti-HBc-re pozitív egyénekből származó minták 51%-át reaktívnak ítélik, ez

olyan érték, amely egybevág ebben a csoportban a klinikai adatokból és NANBH-gyakoriságból várt adatokkal. A HCV elleni antitest előfordulása nagyobb azoknál a véradóknál is, akik csak emelt ALT-szinttel bírnak, azoknál a véradóknál is, akik csak hepatitis B belső antigén elleni antitestekre pozitívak, és azoknál a véradóknál is, akiket a magas ALT-szinttől vagy anti-belső antigén antitesttől eltérő okokból utasítottak vissza, ha ezeket a véletlenszerű önkéntes véradókkal hasonlítjuk össze.

10. táblázat
NANBH nagykockázaticsoport-minták

Csoport	Eloszlás			% reaktív
	N	N	OD	
Emelt ALT	35	3	>3,000	11,4%
	1	0,728		
Anti-HBc	24	5	>3,000	20,8%
Emelt ALT, Anti-HBc	33	12	>3,000	51,5%
	1	2,768		
	1	2,234		
	1	0,939		
	1	0,951		
	1	0,906		

10. táblázat (folytatás)

Csoport	Eloszlás			% reaktív
	N	N	OD	
Elutasított véradók	25	5	>3,000	20,0%
Véradók valamilyen hepatitiselőzmménnyel	150	19	>3,000	14,7%
1	0,837			
1	0,837			
1	0,469			
Hemofiliások	30			
1	2,568	31	>3,000	76,0%
1	2,483			
1	2,000			
1	1,979			
1	1,495			
1	1,209			
1	0,819			

Összehasonlító tanulmányok anti-IgG vagy anti-IgM monoklonális antitesteket alkalmazva, vagy másod-
25 dik antitestként poliklonális antitesteket alkalmazva a HCV C100-3 ELISA-ban

Az ELISA-meghatározás, amely anti-IgG mono-
klonális konjugátumot alkalmaz, érzékenységét össze-
hasonlítjuk azzal, amelyet vagy anti-IgM monoklonális
konjugátumot alkalmazva kapunk, vagy mindkettőt
olyan poliklonális antiszérummal helyettesítve ka-
punk, amelyről leírták, hogy fajlagos mind nehéz,
mind könnyű láncokra. Az alábbi tanulmányokat vé-
gezzük el.

Sorozatminták szerokonvertálóktól

NANB-szerokonvertálók három esetéből származó
sorozatmintákat tanulmányozunk az Ortho Co., Rariton,
N. Y. AEÁ cég által gyártott reagensek alkalmazásával a
HCV C100-3 ELISA-vizsgálatban az enzimkonjugá-
tumban, vagy csak az anti-IgG monoklonális antitestet
alkalmazva, vagy ezt anti-IgM monoklonális antitesttel
kombinálva alkalmazva, vagy poliklonális antiszérumot
alkalmazva (lásd a 11. táblázatot). Az IgG- és az IgM-
konjugátumok koncentrációja körülbelül 0,5–1,0 mg/ml
vizsgálatonként 200 µl térfogatban.

Az anti-IgG monoklonális antitest-enzim konjugá-
tumot alkalmazva kapott eredményeket a 12. táblázat-
ban mutatjuk be. Az adatok azt mutatják, hogy kezdet-
ben erős reaktivitás mutatkozik az 1., 2. és 3. esetek
1-4., illetve 2-8., illetve 3-5. mintáiban.

Az anti-IgG monoklonális konjugátum és anti-IgM-
konjugátum kombinációját alkalmazva kapott eredmé-
nyeket a 13. táblázatban mutatjuk be. Anti-IgG és anti-
IgM három különböző arányát vizsgáljuk; az anti-IgG
1:10 000 hígítása végig konstans. Az anti-IgM mono-
klonális konjugátum vizsgált hígítása: 1:80 000. Az
adatok azt mutatják, hogy – egyezésben a csak anti-
IgG-vel végzett tanulmányokkal – erős kezdeti reakti-
vitas mutatható ki az 1-4., 2-8. és 3-5. mintákban.

Az ELISA-val kapott eredményeket, anti-IgG
monoklonális konjugátumot (1:10 000 hígítás) vagy
Tago poliklonális konjugátumot (1:80 000 hígítás) vagy
35 Jackson poliklonális konjugátumot (1:80 000 hígítás) al-
kalmazva a 14. táblázatban mutatjuk be. A poliklonális
konjugátumokat a Jackson Immunoresearch Co. (West
Grove, Pe, AEÁ) gyártja. Az adatok azt jelzik, hogy a
kezdeti erős reaktivitás az 1-4., 2-8. és 3-5. mintákban
mutatkozik mind a három felállásban; a Tago poliklo-
nális antitestek alakítják ki a legkisebb jeleket.

A fentebb megadott eredmények megmutatják,
hogy mind a három felállás mutat ki reaktív mintákat
azonos időben a betegség akut fázisa után (amelyet az
emelt ALT-szinttel igazolunk). Ezenkívül az eredmé-
nyek azt is jelzik, hogy a HCV C100-3 ELISA-érzé-
kenysége anti-IgG monoklonális antitest-enzim konju-
gátumot alkalmazva azonos vagy jobb, mint azok az
eredmények, amelyeket az enzimkonjugátumhoz tarto-
zó más vizsgált felállásokat alkalmazva kapunk.

11. táblázat
Minták leírása

	Dátum	HBsAg	Anti-HBs	Anti-HBc	ALT	Bilirubin
1. eset						
1-1	8/5/81	1,0	91,7	12,9	40,0	-1,0
1-2	9/2/81	1,0	121,0	15,1	274,0	1,4

11. táblázat (folytatás)

	Dátum	HBsAg	Anti-HBs	Anti-HBc	ALT	Bilirubin
1-3	10/7/81	1,0	64,0	23,8	261,0	0,9
1-4	11/19/81	1,0	67,3	33,8	75,0	0,9
1-5	12/15/81	1,0	50,5	27,6	71,0	1,0
2. eset						
2-1	10/19/81	1,0	1,0	116,2	17,0	-1,0
2-2	11/17/81	1,0	0,8	89,5	46,0	1,1
2-3	12/02/81	1,0	1,2	78,3	63,0	1,4
2-4	12/14/81	1,0	0,9	90,6	152,0	1,4
2-5	12/23/81	1,0	0,8	93,6	624,0	1,7
2-6	1/20/82	1,0	0,8	92,9	66,0	1,5
2-7	2/15/82	1,0	0,8	86,7	70,0	1,3
2-8	3/17/82	1,0	0,9	69,8	24,0	-1,0
2-9	4/21/82	1,0	0,9	67,1	53,0	1,5
2-10	5/19/82	1,0	0,5	74,8	93,0	1,4
2-11	6/14/82	1,0	0,8	82,9	37,0	-1,0
3. eset						
3-1	4/7/81	1,0	1,2	88,4	13,0	-1,0
3-2	5/12/81	1,0	1,1	126,2	236,0	0,4
3-3	5/30/81	1,0	0,7	99,9	471,0	0,2
3-4	6/9/81	1,0	1,2	110,8	315,0	0,4
3-5	7/6/81	1,0	1,1	89,9	273,0	0,4
3-6	8/10/81	1,0	1,0	118,2	158,0	0,4
3-7	9/8/81	1,0	1,0	112,3	84,0	0,3
3-8	10/14/81	1,0	0,9	102,5	180,0	0,5
3-9	11/11/81	1,0	1,0	84,6	154,0	0,3

12. táblázat

Anti-IgG monoklonális konjugátumot alkalmazva kapott ELISA-eredmények

Minta	Dátum	ALT	OD	S/CD
Negatív kontroll			0,076	
Határérték			0,476	
PC (1 : 128)			1,390	
1. eset				
1-1	08/05/81	40,0	0,178	0,37
1-2	09/02/81	274,0	0,154	0,32
1-3	10/07/81	261,0	0,129	0,27
1-4	11/19/81	75,0	0,937	1,97
1-5	12/15/81	71,0	>3,000	>6,30
2. eset				
2-1	10/19/81	17,0	0,058	0,12
2-2	11/17/81	46,0	0,050	0,11
2-3	12/02/81	63,0	0,047	0,10
2-4	12/14/81	152,0	0,059	0,12

12. táblázat (folytatás)

Minta	Dátum	ALT	OD	S/CD
2-5	12/25/81	624,0	0,070	0,15
2-6	01/20/82	66,0	0,051	0,11
2-7	02/15/82	70,0	0,139	0,29
2-8	13/17/82	24,0	1,867	3,92
2-9	04/21/82	53,0	>3,000	>6,30
2-10	05/19/82	95,0	>3,000	>6,30
2-11	06/14/82	37,0	>3,000	>6,30
3. eset				
3/1	04/07/81	13,0	0,090	0,19
3/2	05/12/81	236,0	0,064	0,13
3/3	05/30/81	471,0	0,079	0,17
3/4	06/09/81	315,0	0,211	0,44
3/5	07/06/81	273,0	1,707	3,59
3/6	08/10/81	158,0	>3,000	>6,30
3/7	09/08/81	84,0	>3,000	>6,30
3-8	10/14/81	180,0	>3,000	>6,30
3-9	11/11/81	154,0	>3,000	>6,30

13. táblázat

Anti-IgG és anti-IgM monoklonális konjugátumot alkalmazva kapott eredmények

Minta	Dátum	ALT	NANB ELISA-k					
			Monoklonális antitestek IgG 1:10K IgM 1:30K		Monoklonális antitestek IgG 1:10K IgM 1:60K		Monoklonális antitestek IgG 1:10K IgM 1:20K	
			OD	S/CO	OD	S/CO	OD	S/CO
Negatív kontroll			0,100		0,080		0,079	
Határérték PC (1:128)			1,083		1,328		1,197	
1. eset								
1-1	08/05/81	40	0,173		0,162		0,070	
1-2	09/02/81	274	0,194		0,141		0,079	
1-3	10/07/81	261	0,162		0,129		0,063	
1-4	11/19/81	75	0,812		0,85		0,709	
1-5	12/15/81	71	>3,000		>3,000		>3,000	
2. eset								
2-1	10/19/81	17	0,442		0,045		0,085	
2-2	11/17/81	46	0,102		0,029		0,030	
2-3	12/02/81	63	0,059		0,036		0,027	
2-4	12/14/81	152	0,065		0,041		0,025	
2-5	12/23/81	624	0,082		0,033		0,032	
2-6	01/20/82	66	0,102		0,042		0,027	
2-7	02/15/82	70	0,188		0,068		0,096	
2-8	03/17/82	24	1,728		1,668		1,541	

13. táblázat (folytatás)

Minta	Dátum	ALT	NANB ELISA-k					
			Monoklonális antitestek IgG 1:10K IgM 1:30K	Monoklonális antitestek IgG 1:10 K IgM 1:60K	Monoklonális antitestek IgG 1:10K IgM 1:60K		Monoklonális antitestek IgG 1:10 K IgM 1:20K	
			OD	S/CO	OD	S/CO	OD	S/CO
2-9	04/21/82	53	>3,000		2,443		>3,000	
2-10	05/19/82	95	>3,000		>3,000		>3,000	
2-11	06/14/82	37	>3,000		>3,000		>3,000	
3. eset								
3-1	04/07/81	13	0,193		0,076		0,049	
3-2	05/12/81	236	0,201		0,051		0,038	
3-3	05/30/81	471	0,132		0,067		0,052	
3-4	06/09/81	315	0,175		0,155		0,140	
3-5	07/06/81	275	1,335		1,238		1,260	
3-6	08/10/81	158	>3,00		>3,000		>3,00	
3-7	09/08/81	84	>3,00		>3,000		>3,00	
3-8	10/14/81	180	>3,00		>3,000		>3,00	
3-9	11/11/81	154	>3,00		>3,000		>3,00	

14. táblázat

Minta	Dátum	ALT	NANB-ELISA-k					
			Monoklonális antitestek		TAGO		JACKSON	
			1:1K		1:80K		1:80K	
			OD	S/CO	OD	S/CO	OD	S/CO
Negatív kontroll			0,076		0,045		0,154	
Határérték			0,476		0,545		0,654	
PC (1:128)			1,390		0,727		2,154	
1. eset								
1/1	08/05/81	40	0,178	0,37	0,067	0,12	0,153	0,23
1/2	09/02/81	274	0,154	0,32	0,097	0,18	0,225	0,34
1/3	10/07/81	261	0,129	0,27	0,026	0,05	0,167	0,26
1/4	11/19/81	75	0,937	1,97	0,324	0,60	0,793	1,21
1/5	12/15/81	71	>3,00	>6,30	1,778	3,27	>3,000	>4,59
2. eset								
2/1	10/19/81	17	0,058	0,12	0,023	0,04	0,052	0,08
2/2	11/17/81	46	0,050	0,11	0,018	0,03	0,058	0,09
2/3	12/02/81	63	0,047	0,10	0,020	0,04	0,060	0,09
2/4	12/14/81	152	0,059	0,12	0,025	0,05	0,054	0,08
2/5	12/23/81	624	0,070	0,15	0,026	0,05	0,074	0,11
2/6	01/20/82	66	0,051	0,11	0,018	0,03	0,058	0,09
2/7	02/15/82	70	0,139	0,29	0,037	0,07	0,146	0,22

14. táblázat (folytatás)

Minta	Dátum	ALT	NANB-ELISA-k					
			Monoklonális antitestek		TAGO		JACKSON	
			1:1K		1:80K		1:80K	
			OD	S/CO	OD	S/CO	OD	S/CO
2/8	03/17/82	24	1,867	3,92	0,355	0,65	1,429	2,19
2/9	04/21/82	53	>3,00	>6,3	0,748	1,37	>3,00	>4,59
2/10	05/19/82	95	>3,00	>6,30	1,025	1,88	>3,00	>4,59
2/11	06/14/82	37	>3,00	>6,30	0,917	1,68	>3,00	>4,59
3. eset								
3/1	04/07/81	13	0,090	0,19	0,049	0,09	0,138	0,21
3/2	05/12/81	256	0,064	0,13	0,040	0,07	0,094	0,14
3/3	05/30/81	471	0,079	0,17	0,045	0,08	0,144	0,22
3/4	06/09/81	315	0,211	0,44	0,085	0,16	0,275	0,42
3/5	07/06/81	273	1,707	3,59	0,272	0,50	1,773	2,71
3/6	08/10/81	158	>3,00	>6,30	1,347	2,47	>3,00	>4,59
3/7	09/08/81	84	>3,00	>6,30	2,294	4,21	>3,00	>4,59
3/8	10/14/81	180	>3,00	>6,30	>3,00	>5,50	>3,00	>4,59
3/9	11/11/81	154	>3,00	>6,30	>3,00	>5,50	>3,00	>4,59

Minták véletlenszerűen kiválasztott véradókból

Véletlenszerűen kiválasztott véradókból való mintákat vizsgálunk át HCV-fertőzésre HCV C100–3 ELISA-t alkalmazva, amelyben az antitest-enzim konjugátum vagy anti-IgG monoklonális konjugátum, vagy valamilyen poliklonális konjugátum. Az átvizsgált minták teljes száma 1077, illetve 1056 a poliklonális konjugátummal, illetve a monoklonális konjugátummal. Az átvizsgálás eredményeinek összefoglalását a 15. táblázatban mutatjuk be, és a mintaeloszlást hisztogramban mutatjuk be a 44. ábrán.

Az átlag- és a standard eltérés kiszámításánál kizárjuk azokat a mintákat, amelyek 1,5 fölötti jelet adnak, vagyis 1073 OD-értéket alkalmaznak a poliklonális konjugátumot hasznosító kalkulációkban és 1051 OD-értéket az anti-IgG monoklonális konjugátum esetében. Amint a 15. táblázatban látható, amikor poliklonális konjugátumot alkalmazunk, az átlag 0,0493-ról 0,0931-re csúszik fel, és a standard eltérés 0,074-ről 0,0933-ra növekszik. Ezenkívül az eredmények azt is megmutatják, hogy ha az $x+5.SD$ kritériumot alkalmazzuk abból a célból, hogy meghatározzuk a vizsgálat határértékét, a poliklonális antitest-enzim konjugátum összeállítás az ELISA-vizsgálatban magasabb határértéket igényel. Ez csökkentett vizsgálati fajlagosságot jelez a monoklonális rendszerrel összehasonlítva. Ezenkívül, amint ezt a 44. ábrán lévő hisztogramban ábrázoljuk, az eredmények nagyobb elkülönülése következik be a negatív és pozitív eloszlások között, amikor véletlenszerűen kivá-

lasztott véradókat vizsgálunk át ELISA-val az anti-IgG monoklonális konjugátumot alkalmazva, ha a kereskedelmi forgalomban lévő poliklonális jelzést alkalmazó vizsgálattal hasonlítjuk össze.

15. táblázat

Két ELISA-összehasonlítás összehasonlítása véletlenszerűen kiválasztott véradókból vett minták vizsgálatában

Konjugátum	Poliklonális (Jackson)	Anti-IgG monoklonális
A minták száma	1073	1051
Átlag (x)	0,0931	0,04926
Standard eltérés (SD)	0,0933	0,07427
5.SD	0,4666	0,3714
Határérték (5.SD+x)	0,5501	0,4206

HCV-szerokonverzió NANBH-ban szenvedő betegekben, akik különböző földrajzi helyeken találhatóak

Olyan betegekben való szérumokat, akik emelt ALT-szintjük alapján NANBH-ra gyanúsak, és akik HAV- és HBV-vizsgálatokban negatívak, vizsgálunk RIA-t alkalmazva, lényegében úgy, hogy a HCV C100–3 antigént alkalmazzuk átvizsgálóantigénként a mikrotitrálólemezekben. Amint a 16. táblázatban bemutatott eredményekben látható, a RIA-vizsgálat pozitív mintákat mutat ki az esetek nagy százalékában.

16. táblázat

Szerokonverzió-gyakoriságok anti-C100–3-ra különböző országokból származó NABH-betegek között

Ország	Hollandia	Olaszország	Japán
Vizsgáltak száma	5	36	26
Pozitívák száma	3	29	19
Pozitívák %-a	60	80	73

HCVB-szerokonverzió kimutatás „közösségben szerzett” NANBH-ban szenvedő betegekben

A szérumokat, amelyeket 100 NANBH-ban szenvedő betegből kaptak, akiknél az átvitel útja nem nyilvánvaló (például transzfúziót, intravénás gyógyszerhasználatot, promiszkuitást stb. nem lehet kockázati tényezőként azonosítani) RIA-vizsgálatot alkalmazva vizsgáljuk át, amint ezt az előbbiekből leírtuk, azzal a kivétellel, hogy a HCV C100–3 antigént alkalmazzuk a mikrotitrálólemezekhez rögzített vizsgálóantigénként. Az eredmények azt mutatják, hogy 100 szérummintából 55 tartalmaz olyan antitesteket, amely immunológiailag reagál a HCV C100–3 antigénnel.

A fentebb leírt eredmények azt sugallják, hogy a „közösségben szerzett” NANBH-t is előidézi a HCV. Sőt mivel itt kimutatjuk, hogy a HCV a Flavivírussal rokon, amelyek többségét izeltlábúak viszik át, nagyon valószínű, hogy a HCV-átvitel a „közösségben szerzett” esetekben szintén izeltlábú-átvitel eredménye.

HCV-antitestek és kiegészítő markerek gyakoriságának összehasonlítása NANBH-átvitelben érintett véradókban

Egy kutatási tanulmányt végzünk, hogy meghatározzuk, vajon az NANBH-pozitivitásra gyanús véradóktól kapott vér befogadói, akikben NANBH fejlődött ki, szerokonvertálódnak-e anti-HCV-antitest pozitívra. A véradókat átvizsgáljuk a kisegítő marker rendellenességekre, amelyeket jelenleg használnak NANBH-fertőzés markereiként; ezek az emelt ALT-szintek és anti-belső antigén antitest jelenléte. Ezenkívül a véradókat átvizsgáljuk anti-HCV-antitestek jelenlétére is. Az anti-HCV-antitestek jelenlétének meghatározását radioimmunesszé alkalmazva végezzük. A tanulmány eredményeit a 17. táblázatban ábrázoljuk, amely az alábbiakat tartalmazza: a beteg száma (1. oszlop); anti-HCV-antitestek jelenléte a beteg szérumában (2. oszlop); a beteg által befogadott véradók száma, ahol az egyes befogadások különböző véradóktól vannak (3. oszlop); anti-HCV-antitestek jelenléte a véradó szérumában (4. oszlop); és a véradó kiegészítő rendellenességei (5. oszlop) (NT, vagy azt jelenti, hogy nem vizsgáltuk) (ALT emelt transzaminázt és anti-HBc anti-belső antigén elleni antitestet jelent).

- 5
- 10
- 15
- 20
- 25
- 30
- 35
- A 17. táblázat eredményei azt demonstrálják, hogy a HCV-antitest vizsgálat pontosabb a fertőzött véradók kimutatásában, mint a kiegészítő marker vizsgálatok. 10 olyan beteg közül, akik NANBH-tüneteket mutatnak, 9-et vizsgálunk pozitívnak az anti-HCV-antitest szerokonverzióval. 11 gyanús donor (a 6. beteg két véradásban részesült két különböző egyéntől, akikről fennáll a gyanú, hogy NANBH-hordozók) közül 9 pozitív anti-HCV-antitestekre és egynek a pozitivitása határértéken van, ennek következtében bizonytalan (az 1. beteg donorja). Ezzel ellentétben az emelt ALT-vizsgálatot alkalmazva a 10 véradóból 6-ot negatívnak vizsgálunk, és az anti-belső antigén antitest vizsgálatot alkalmazva a 10 véradóból 5-öt negatívnak vizsgálunk. A legfontosabb következmény azonban az, hogy három esetben (a 8., 9. és 10. betegeknek vért adó véradók) az ALT-vizsgálat és az anti-HBc-vizsgálat következtelen eredményeket ad.

17. táblázat

Anti-HCV-antitestek kifejlődése olyan betegekben, akik feltételezett NANBH-hordozóktól kaptak vért

Beteg	Anti-HCV szerokonverzió a betegben	A véradások/véradók száma	Anti-HCV pozitív véradó	Kiegészítő rendellenességek	
				ALT	Anti-HB
1	igen	18	bizonytalan	nem	nem
2	igen	18	igen	NT	igen
3	igen	13	igen	nem	nem
4	nem	18	nem	–	–
5	igen	16	igen	igen	igen
6	igen	11	igen (2)	nem igen	nem igen
7	igen	15	igen	NT	nem
8	igen	20	igen	nem	igen
9	igen	5	igen	igen	nem
10	igen	15	igen	nem	igen

* Ugyanaz a donor, mint az anti-NANBV pozitív

Amplifikáció HCV cDNS-szekvenciák klónozásához a Flavivirusgenom-szekvenciák megőrzött területeiből származó primereket és PCR-technikát alkalmazva

A fentebb bemutatott eredmények, amelyek azt sugallják, hogy a HCV Flavivirus vagy Flavivirus vírus, lehetővé tesznek egy stratégiát nem jellemzett HCV cDNS klónozásához a PCR-technikát alkalmazva, és olyan primereket alkalmazva, amelyek Flavivirusokban lévő megőrzött aminosavszekvenciákat kódoló területekből származnak. A primerek egyike általában meghatározott HCV-genom szekvenciából származik, és a másik primer, amely egy szekvencaelemzésnek alá nem vetett HCV-polinukleotid területét szegélyezi, a Flavivirusgenom egy megőrzött területéből származik. A Flavivirusgenomról ismert, hogy megőrzött szekvenciákat tartalmaznak az NS1-en és az E-polipeptideken belül, amelyek a Flavivirusgenom 5'-területén belül kódolódnak. Az ezeket a területeket kódoló megfelelő szekvenciák a 26. ábrán bemutatott HCV cDNS-szekvenciától fölfelé fekszenek. Így abból a célból, hogy a HCV-genom ebből a területéből származó szekvenciákat izoláljunk, felfelé lévő primereket tervezünk, amelyek az ezeken a Flavivirus-polipeptideken belül lévő megőrzött szekvenciákból származnak. A lefelé lévő primerek a HCV cDNS ismert részének felfelé lévő végéből származnak.

A kód degenerációja következtében valószínű, hogy lesznek hibás illesztések a Flavivirus vizsgálminták és a megfelelő HCV-genom szekvenciák között. Ennek megfelelően olyan stratégiát alkalmazunk, amelyet Lee írt le (1988). A Lee-féle munkamenet olyan kevert oligonukleotid primereket alkalmaz, amelyek komplementerek egy aminosavszekvencia reverz translációs termékéhez; a szekvenciák a kevert primerekben számításba vesznek minden kodondegenerációt a megőrzött aminosavszekvenciánál.

5'-GAT CTC TAG AGA AAT CAA TAT GGT GAC AGA GTC A-3'

A PCR-reakciót, amelyet eredetileg Saiki és munkatársai írtak le (1986), lényegében úgy hajtjuk végre, amint ezt Lee és munkatársai leírták (1988), azzal a kivétellel, hogy a cDNS-hez szolgáló templát olyan RNS, amelyet HCV-vel fertőzött csimpánz májából izoláltunk, vagy HCV-vel fertőzött csimpánzsérumból izolált vírusrészecskékből izoláltunk. Ezenkívül az összeforrasztási körülmények kevésbé szigorúak az amplifikáció első menetében (0,6 mol/l NaCl és 25 °C hőmérséklet), mivel a primernek az a része, amely a HCV-szekvenciához forr, csak 9 nukleotid, és nem lehetnek hibás illesztések. Ezenkívül, ha ssc5h34A-t használunk, a további szekvenciák, amelyek nem a HCV-genomból származnak, hajlamosak a primer templáthibrid destabilizálására. Az amplifikáció első menete után az összeforrasztási körülmények szigorúbbak lehetnek (0,066 mol/l NaCl és 32–37 °C), mivel az

5'-CCC AGC GGC GTA CGC GCT GGA CAC GGA GGT GGC CGC GTC
GTG TGG CGG TGT TGT TCT CGT CGG GTT GAT GGC GC 3'

Primer keverékek három készletét alakítjuk ki számos Flavivirusban talált aminosavhomológia alapján, a Flavivirusok közé értve a trópusi náthaláz-2,4 (D-2,4), Japán encefalitiszvírus (JEV), sárgaláz (YF) és nyugat-nílusi vírus (WN) vírusait. A legtöbb fölfelé lévő megőrzött szekvenciából származó primer keverék (5'-1) a gly-trp-gly aminosavszekvencián alapul, amely része a D-2, JEV, YF és WN E-fehérjében megtalálható asp-arg-gly-trp-gly-asp-N megőrzött szekvenciának. A következő primer keverék (5'-2) az E-fehérjében lefelé lévő konzervált szekvencián, a phe-asp-gly-asp-ser-tyr-leu-phe-gly-asp-ser-tyr-leu szekvencián alapul, és a phe-gly-asp-ból ered; a megőrzött szekvencia a D-2-ben, JEV-ben és WN-ben van jelen. A harmadik primer keverék (5'-3) az arg-ser-cys aminosavszekvencián alapul, amely a D-2, D-4, JEV, YF és WN NS1 fehérjében lévő cys-cys-arg-ser-cys megőrzött szekvencia része. Az egyes primereket, amelyek az 5'-3 keveréket képezik, a 45. ábrán mutatjuk be. A megőrzött területekből származó különböző szekvenciákon kívül az egyes keverékekben lévő egyes primerek egy konstans területet is tartalmaznak az 5'-végnél, amely a HindIII, MboI és EcoRI restrikciós enzimekhez szolgáló helyeket kódoló szekvenciát tartalmaz.

A lefelé lévő primer, az ssc5h20A, az 5h. klónban lévő nukleotidszekvenciát tartalmazza, amely olyan szekvenciákkal bíró HCV cDNS-t tartalmaz, amelyek átfedik a 14i. és 11b. klónokban lévő szekvenciákat. Az ssc5h20A szekvenciája az alábbi:

5'-GTA ATA TGG TGA CAG AGT CA-3'

Egy másik primert is alkalmazhatunk, az ssc5h34A-t. Ez a primer az 5h. klónban lévő szekvenciából származik, és ezenkívül olyan nukleotidokat tartalmaz az 5'-végnél, amely restrikciósenzim-helyet alkot, így megkönnyíti a klónozást. Az ssc5h34A szekvenciája az alábbi:

amplifikált szekvenciák most olyan területeket tartalmaznak, amelyek komplementerek a primerekkel, vagy másolatai a primereknek. Ezenkívül az amplifikáció első 10 ciklusa a Klenow-enzim I-gyel fut, az ehhez az enzimhez alkalmas PCR-körülmények között. Ezeknek a ciklusoknak a teljessé válása után a mintákat extraháljuk, és Taq polimerázzal futtatjuk a készletben leírt útmutatások szerint, amely útmutatások a Cetus/Perkin-Elmer készlethez tartoznak.

A kibővítés után az amplifikált HCV cDNS-szekvenciákat hibridizálással mutatjuk ki az 5h. klónból származó vizsgálmintát alkalmazva. Ez a vizsgálminta azokból a szekvenciákból származik, amelyek fölfelé vannak azoktól, amelyeket a primer kinyeréséhez alkalmazunk, és nem fedik át az 5h. klón eredetű primerek szekvenciáit. A vizsgálminta szekvenciája az alábbi:

HCV cDNS-könyvtár megalkotása egy fertőző NANBH-ban szenvedő csimpánz májából

HCV cDNS-könyvtárat alkotunk meg annak a csimpánznak a májából, amelyből az előbbieket szerint a HCV cDNS-könyvtárat megalkottuk. A technika a könyvtár megalkotásához hasonló ahhoz, amelyet leírtunk, azzal a különbséggel, hogy az RNS forrása eltérő, és hogy olyan primert alkalmazunk, amely a 11b. klónban lévő HCV cDNS-szekvenciáján alapul. A primer szekvenciája a következő:

5'-CTG GCT TGA AGA ATC-3'.

A k9-1. klónban lévő HCV cDNS-t és a 11b. klónban lévő cDNS-t átfedő nukleotidszekvencia izolálása

A k9-1. klónt egy NANBH-val fertőzött csimpánz májából létrehozott HCV cDNS-könyvtárból izoláljuk, amint ezt már leírtuk. A könyvtárat olyan klónokra vizsgáljuk át, amelyek átfedik a 11b. klónban lévő szekvenciákat, egy olyan klónt alkalmazva, amely a 11b. klónt az 5'-terminálisnál fedi át (11e. klón). A 11b. klón szekvenciáját a 23. ábrán mutatjuk be. Pozitív klónokat izolálunk 1:500 000 gyakorisággal. Az egyik izolált klónt, a k9-1-et további tanulmányozásnak vetjük alá. A k9-1. klónban lévő HCV cDNS átfedő természetét a 26. ábrán lévő HCV cDNS-szekvencia 5'-végével a klón átvizsgálásával igazoljuk az Alex46 klónnal; ez utóbbi klón olyan 30 bázispáros HCV cDNS-szekvenciát tartalmaz, amely a fentebb leírt 14i. klónban lévő HCV cDNS 5'-terminálisánál lévő bázispároknak felel meg.

A k9-1. klónból izolált HCV cDNS nukleotidszekvenciáját a fentebb ismertetett technikákat alkalmazva határozzuk meg. A k9-1. klónban lévő HCV cDNS szekvenciáját, az átfedést a 26. ábrán lévő HCV cDNS-sel, és az ebben kódolt aminosavakat a 46. ábrán mutatjuk be.

A k9-1. klónban lévő HCV cDNS-szekvencia össze van dolgozva azoknak a klónoknak a szekvenciáival, amelyeket az előzőekben leírtunk, hogy összetett HCV cDNS-szekvenciát alkossanak meg, ahol a k9-1. szekvencia a 32. ábrán bemutatott szekvenciától fölfelé van elhelyezve. Az összetett HCV cDNS-szekvenciát, amely magában foglalja a k9-1. szekvenciát és a benne kódolt aminosavakat, a 47. ábrán mutatjuk be.

A 47. ábrán bemutatott HCV cDNS 5'-területében kódolt aminosavak szekvenciáját összehasonlítjuk a trópusi náthaláz (Dengue) vírus fentebb leírt törzseinek megfelelő területeivel, a hidrofobitás és hidrofilitás területeinek profilját illetően. Ez az összeállítás azt mutatja, hogy a HCV-ből és Dengue-ből származó polipeptidek, amelyek az NS1-et (vagy egy részét) kódoló területnek felelnek meg, hasonló hidrofób/hidrofil profilnak felelnek meg.

A fentebb nyújtott információ lehetővé teszi a HCV-törzsek azonosítását. A többi HCV-törzsek izolálását és jellemzését úgy hajthatjuk végre, hogy olyan testkomponensekből, amelyek vírusrészcskéket tartalmaznak, a nukleinsavakat izoláljuk, cDNS-könyvtárat alkotunk meg a fentebb leírt HCV cDNS-vizsgálómintákon alapuló polinukleotidvizsgálómintákat alkalmazva, a könyvtárat a fentebb leírt HCV cDNS-szekvenciákat

tartalmazó klónokra átvizsgálva, és az új izolátumokból a HCV cDNS-t összehasonlítva a fentebb leírt cDNS-ekkel. Az ebben vagy a vírusgenomban kódolt polipeptideket immunológiai keresztreaktivitással követhetjük a fentebb leírt polipeptideket és antitesteket alkalmazva. Azok a törzsek, amelyek a HCV paramétereikhez illeszkednek, könnyen azonosíthatók. HCV-törzsek azonosítására más eljárások is nyilvánvalóvá válnak a szakember számára, az itt megadott információk alapján.

A találmány az itt leírt különféle kiviteli módjaival számos ipari alkalmazással bír, ezek közül néhányat az alábbiakban ismertetünk. A HCV cDNS-eket alkalmazhatjuk vizsgálóminták tervezéséhez, HCV-nukleinsavak mintákban való kimutatásához. A cDNS-ekből származó mintákat alkalmazhatjuk HCV-nukleinsavak kimutatására például kémiai szintetikus reakciókban. Ezeket alkalmazhatjuk átvizsgálási programokban vírusellenes ágensekhez, hogy meghatározzuk az ágensek hatását vírusreplikáció gátlásában sejtenyészti rendszerekben és állatmodell-rendszerekben. A HCV-polinukleotid vizsgálóminták alkalmas vírusnukleinsavak kimutatásában is emberekben, és így alapul szolgálhatnak HCV-fertőzés diagnózisához emberekben.

A fentiekén kívül az itt ismertetett cDNS-ek információkat és eszközöket nyújtanak HCV epitópjait tartalmazó polipeptidek szintéziséhez. Ezek a polipeptidek alkalmasak HCV-antigének elleni antitestek kimutatására. Egy sor immunesszét írunk le itt HCV-fertőzésre, amelyek HCV-epitópokat tartalmazó rekombináns polipeptideken alapulnak; ezek kereskedelmi alkalmazást nyerhetnek HCV által indukált NANBH diagnózisában, vérbankdonorok átvizsgálásában HCV által előidézett fertőző hepatitisre, és fertőző véradóktól való fertőzött vér kimutatására. A vírusantigének hasznosíthatók vírusellenes szerek hatékonyságának követésére is állatmodell-rendszerekben. Ezenkívül az itt ismertetett HCV cDNS-ekből származó polipeptidek vakcinaként is hasznosíthatók HCV-fertőzések kezelésében.

A HCV cDNS-ekből származó polipeptidek a fentebb ismertetett alkalmazásokon kívül alkalmasak anti-HCV-antitestek előidézésére is. Így ezeket alkalmazhatjuk anti-HCV-vakcinaként. A HCV-polipeptidekkel való immunizálás eredményeként kialakított antitestek alkalmasak vírusantigének jelenlétének kimutatására is mintákban. Így ezeket alkalmazhatjuk HCV-polipeptidek termelésének vizsgálására kémiai rendszerekben. Az anti-HCV-antitesteket alkalmazhatjuk vírusellenes ágensek hatékonyságának követésére is olyan átvizsgálóprogramban, ahol ezeket az ágenseket szövettenyészti rendszerekben alkalmazhatjuk. Ezeket alkalmazhatjuk passzív immunterápiában is, és a NANBH által okozott HCV diagnosztizálására, lehetővé téve a vírusantigén vagy -antigének kimutatását mind a véradókban, mind a vérbefogadóknak. Egy másik fontos alkalmazási terület az anti-HCV-antitestek számára az affinitáskromatográfia vírusok és víruspolipeptidek tisztításához. A tisztított vírus- és víruspolipeptid-készítményeket vakcinákban alkalmazhatjuk. A tisztított vírus azonban alkalmas lehet olyan sejtte-

nyésztő rendszerek kifejlesztésében is, amelyben a HCV-replikálódik.

HCV-vel fertőzött sejteket tartalmazó sejtenyésző rendszerek sokféle alkalmazást nyerhetnek. Ezeket alkalmazhatjuk HCV viszonylag nagy léptékű termeléséhez, amely normálisan alacsony titerű vírus. Ezek a rendszerek alkalmasak lehetnek a vírus molekuláris biológiájának a tisztázására is, és vírusellenes ágensek kifejlesztéséhez vezethetnek. A sejtenyésző rendszerek alkalmasak vírusellenes szerek hatékonyságának az átvizsgálására is. Ezenkívül a HCV-t tűrő sejtenyésző rendszerek alkalmasak HCV legyengített törzseinek előállítására.

Kényelmi szempontokból az anti-HCV-antitesteket és HCV-poli-peptideket, akár természetesek, akár rekombináns eredetűek, készletekbe csomagolhatjuk.

A HCV cDNS izolálásához alkalmazott eljárás – amely egy egyén fertőzött szöveteiből származó cDNS-könyvtár előállításából áll egy kifejezővektorban, majd olyan klónok szelektálásából áll, amelyek más fertőzött egyénekből és nem fertőzött egyénekből való antitest-tartalmú testkomponensekben lévő antitestekkel immunológiailag reagáló kifejezési termékeket termelnek – alkalmazható más, eddig nem jellemzett, betegséggel társult ágensből származó cDNS-ek izolálására, amelyek genomkomponensből állnak. Ez viszont ezeknek az izolálásához és jellemzéséhez vezet, és diagnosztikus reagensekhez és vakcinákhoz ezekhez a más betegséggel társult ágensekhez.

SZABADALMI IGÉNYPONTOK

1. Eljárás HCV-1 polinukleotid előállítására, amely HCV-1 polinukleotid olyan egybefüggő nukleotid-szekvenciát tartalmaz, amely képes szelektíven hibridizálódni egy HCV-polinukleotidhoz vagy annak komplementeréhez, *azzal jellemezve*, hogy

(a) egy polimerizáló ágenssel nukleotidszubsztrátokat polimerizálunk egy HCV-1 polinukleotid előállítására, és

(b) izoláljuk a HCV-1 polinukleotidot.

(Elsőbbsége: 1987. 11. 18.)

2. Az 1. igénypont szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy az egybefüggő nukleotidszekvencia az ATCC No. 40 394 szám alatt letétbe helyezett HCV cDNS által kódolt.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

3. Az 1. igénypont szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy az egybefüggő nukleotidszekvencia a 47. ábra szerinti HCV cDNS-szekvencia által kódolt.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

4. Az 1–3. igénypontok bármelyike szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy az egybefüggő szekvencia legalább 10 nukleotidból áll.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

5. Az 1–3. igénypontok bármelyike szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy az egybefüggő szekvencia legalább 15 nukleotidból áll.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

6. Az 1–3. igénypontok bármelyike szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy az egybefüggő szekvencia legalább 20 nukleotidból áll.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

5 7. Az 1–6. igénypontok bármelyike szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy a polinukleotid egy DNS-polinukleotid.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

10 8. Az 1–6. igénypontok bármelyike szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy a polinukleotid egy RNS-polinukleotid.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

15 9. Az 1–6. igénypontok bármelyike szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy az egy szintetikus kémiai eljárás.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

10. Az 1–8. igénypontok bármelyike szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy polimerizálóágensként egy polimerázt alkalmazunk.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

20 11. A 10. igénypont szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy a polimerizációt katalízis mellett egy rekombináns gazdasejtben végezzük.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

25 12. A 11. igénypont szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy gazdasejtként egy prokariótasejtet alkalmazunk.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

13. A 11. igénypont szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy gazdasejtként egy eukariótasejtet alkalmazunk.

30 (Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

14. Eljárás egy HCV-1 polinukleotidot tartalmazó rekombináns vektor előállítására, *azzal jellemezve*, hogy egy, az 1–13. igénypontok bármelyike szerint előállított polinukleotidot egy olyan polinukleotidhoz ligálunk, amely egy kontrollszekvenciát tartalmaz, és a ligálás következtében a kontrollszekvencia és a HCV-polinukleotid működésképesen egymáshoz kapcsolódik.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

40 15. A 14. igénypont szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy vektorként egy expressziós vektort állítunk elő.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

16. Eljárás egy HCV-1 polinukleotiddal transzformált rekombináns gazdasejt előállítására, *azzal jellemezve*, hogy egy, az 1–13. igénypontok bármelyike szerint előállított polinukleotidot vagy egy, a 14. vagy 15. igénypont szerint előállított vektort egy gazdasejtbe juttatunk be.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

50 17. Eljárás HCV-1 polinukleotid vagy vektor előállítására, *azzal jellemezve*, hogy egy, a 16. igénypont szerint előállított gazdasejtet inkubálunk, a belé épített HCV-1 polinukleotid vagy vektor replikálására.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

55 18. Az 1. igénypont szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy az egybefüggő nukleotidszekvencia egy, az ATCC 40 511, 40 512, 40 513 és 40 514 számon letétbe helyezett cDNS-ek csoportjába tartozó HCV cDNS valamelyike által kódolt.

60 (Elsőbbsége: 1988. 11. 14.)

19. Az 1. igénypont szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy az egybefüggő nukleotidszekvencia a 7. vagy 8. ábra szerinti HCV cDNS-szekvencia által kódolt. (Elsőbbsége: 1988. 02. 26.)

20. Az 1. igénypont szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy az egybefüggő nukleotidszekvencia a 26. ábra szerinti HCV cDNS-szekvencia által kódolt. (Elsőbbsége: 1988. 10. 26.)

21. Eljárás HCV-1 polipeptid előállítására, amely tartalmaz egy HCV-antigén determinánst és egy, legalább 10 aminosavból álló egybefüggő szekvenciát, amelyet egy, az 1. igénypont szerint előállított polinukleotid kódol, *azzal jellemezve*, hogy

(a) aminosavsusztrátokat polimerizálunk egy polimerizálóagenssel egy olyan polipeptid előállítására, amely tartalmaz egy HCV-1 antigén determinánst és egy, legalább 10 aminosavból álló egybefüggő szekvenciát, amelyet egy HCV-1 polinukleotid kódol, és

(b) izoláljuk a polipeptidet. (Elsőbbsége: 1987. 11. 18.)

22. A 21. igénypont szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy az egybefüggő HCV-1 nukleotidszekvencia az ATCC 40394 letéti számú HCV cDNS valamelyik szálában található.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

23. A 21. igénypont szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy *azzal jellemezve*, hogy az egybefüggő nukleotidszekvencia a 47. ábra szerinti HCV cDNS-szekvencia által kódolt.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

24. A 21–23. igénypontok bármelyike szerinti eljárás egy polipeptid előállítására, *azzal jellemezve*, hogy szintetikus kémiai módszert alkalmazunk.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

25. A 21–23. igénypontok bármelyike szerinti eljárás egy polipeptid előállítására, *azzal jellemezve*, hogy polimerizáló ágensként riboszómát alkalmazunk.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

26. A 25. igénypont szerinti eljárás egy polipeptid előállítására, *azzal jellemezve*, hogy a polimerizációt katalízis mellett egy rekombináns gazdasejtben végezzük.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

27. A 21–26. igénypontok bármelyike szerinti eljárás egy polipeptid előállítására, *azzal jellemezve*, hogy a legalább 10 aminosavból álló egybefüggő szekvenciát egy nem HCV-aminosavszekvenciához fuzionáltatjuk.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

28. A 21–27. igénypontok bármelyike szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy a HCV-antigén determinánst egy, a C100 klón által kódolt HCV-aminosavszekvencia tartalmazza, és ez a klón az alábbi HCV-aminosavszekvenciát kódolja:

Asp–Ala–His–Phe–Leu–Ser–Gln–Thr–Lys–Gln–Ser–Gly–Glu–Asn–Leu–Pro–Tyr–Leu–Val–Ala–Tyr–Gln–Ala–Thr–Val–Cys–Ala–Arg–Ala–Gln–Ala–Pro–Pro–Pro–Ser–Trp–Asp–Gln–Met–Trp–Lys–Cys–Leu–Ile–Arg–Leu–Lys–Pro–Thr–Leu–His–Gly–Pro–Thr–Pro–Leu–Leu–Tyr–Arg–Leu–Gly–Ala–Val–Gln–Asn–Glu–Ile–Thr–Leu–Thr–His–Pro–Val–Thr–Lys–Tyr–Ile–Met–Thr–Cys–

Met–Ser–Ala–Asp–Leu–Glu–Ile–Thr–Leu–Thr–His–Pro–Val–Thr–Lys–Tyr–Ile–Met–Thr–Cys–Met–Ser–Ala–Asp–Leu–Glu–Val–Val–Thr–Ser–Thr–Trp–Val–Leu–Val–Gly–Gly–Val–Leu–Ala–Ala–Leu–Ala–Ala–Tyr–Cys–Leu–Ser–Thr–Gly–Cys–Val–Val–Ile–Val–Gly–Arg–Val–Val–Leu–Ser–Gly–Lys–Pro–Ala–Ile–Ile–Pro–Asp–Arg–Glu–Val–Leu–Tyr–Arg–Glu–Phe–Asp–Glu–Met–Glu–Glu–Cys–Ser–Gln–His–Leu–Pro–Tyr–Ile–Glu–Gln–Gly–Met–Met–Leu–Ala–Glu–Gln–Phe–Lys–Gln–Lys–Ala–Leu–Gly–Leu–Leu–Gln–Thr–Ala–Ser–Arg–Gln–Ala–Glu–Val–Ile–Ala–Pro–Ala–Val–Gln–Thr–Asn–Trp–Gln–Lys–Leu–Glu–Thr–Phe–Trp–Ala–Lys–His–Met–Trp–Asn–Phe–Ile–Ser–Gly–Ile–Gln–Tyr–Leu–Ala–Gly–Leu–Ser–Thr–Leu–Pro–Gly–Asn–Pro–Ala–Ile–Ala–Ser–Leu–Met–Ala–Phe–Thr–Ala–Ala–Val–Thr–Ser–Pro–Leu–Thr–Thr–Ser–Gln–Thr–Leu–Leu–Phe–Asn–Ile–Leu–Gly–Gly–Trp–Val–Ala–Ala–Gln–Leu–Ala–Ala–Pro–Gly–Ala–Ala–Thr–Ala–Phe–Val–Gly–Ala–Gly–Leu–Ala–Gly–Ala–Ala–Ile–Gly–Ser–Val–Gly–Leu–Gly–Lys–Val–Leu–Ile–Asp–Ile–Leu–Ala–Gly–Tyr–Gly–Ala–Gly–Val–Ala–Gly–Ala–Leu–Val–Ala–Phe–Lys–Ile–Met–Ser–Gly–Glu–Val–Pro–Ser–Thr–Glu–Asp–Leu–Val–Asn–Leu–Leu–Pro–Ala–Ile–Leu–Ser–Pro–Gly–Ala–Leu–Val–Val–Gly–Val–Val–Cys–Ala–Ala–Ile–Leu–Arg–Arg–His–Val–Gly–Pro–Gly–Glu–Gly–Ala–Val–Gln–Trp–Met–Asn–Arg–Leu–Ile–Ala–Phe–Ala–Ser–Arg–Glu–Asn–His–Val–Ser–Pro–Val–His–His–Lys–Arg.

(Elsőbbsége: 1988. 05. 06.)

29. A 21–27. igénypontok bármelyike szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy az egybefüggő nukleotidszekvencia az ATCC 40511, 40512, 40513 és 40514 szám alatt letétbe helyezett cDNS-csoportba tartozó HCV cDNS valamelyik szálában található.

(Elsőbbsége: 1988. 11. 14.)

30. A 21–27. igénypontok bármelyike szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy az egybefüggő nukleotidszekvencia a 7. vagy 8. ábra szerinti HCV cDNS-szekvencia által kódolt.

(Elsőbbsége: 1988. 02. 26.)

31. A 21–27. igénypontok bármelyike szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy az egybefüggő nukleotidszekvencia a 26. ábra szerinti HCV cDNS-szekvencia által kódolt.

(Elsőbbsége: 1988. 10. 26.)

32. Eljárás szilárd hordozóhoz rögzített HCV-1 polipeptid előállítására, *azzal jellemezve*, hogy egy, a 21–31. igénypontok bármelyike szerint előállított polipeptidet szilárd hordozóra viszünk fel.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

33. Eljárás immunesszé kit előállítására, *azzal jellemezve*, hogy egy, a 21–27. vagy 29–32. igénypontok bármelyike szerint előállított polipeptidet egy megfelelő tartályba viszünk be.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

34. A 33. igénypont szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy a HCV-1 antigén determinánst a C100 klón által

kódolt HCV-aminosavszekvencia tartalmazza, és ez a klón az alábbi HCV-aminosavszekvenciát kódolja:

Asp-Ala-His-Phe-Leu-Ser-Gln-Thr-Lys-Gln-Ser-Gly-Glu-Asn-Leu-Pro-Tyr-Leu-Val-Ala-Tyr-Gln-Ala-Thr-Val-Cys-Ala-Arg-Ala-Gln-Ala-Pro-Pro-Pro-Ser-Trp-Asp-Gln-Met-Trp-Lys-Cys-Leu-Ile-Arg-Leu-Lys-Pro-Thr-Leu-His-Gly-Pro-Thr-Pro-Leu-Leu-Tyr-Arg-Leu-Gly-Ala-Val-Gln-Asn-Glu-Ile-Thr-Leu-Thr-His-Pro-Val-Thr-Lys-Tyr-Ile-Met-Thr-Cys-Met-Ser-Ala-Asp-Leu-Glu-Ile-Thr-Leu-Thr-His-Pro-Val-Thr-Lys-Tyr-Ile-Met-Thr-Cys-Met-Ser-Ala-Asp-Leu-Glu-Val-Val-Thr-Ser-Thr-Trp-Val-Leu-Val-Gly-Gly-Val-Leu-Ala-Ala-Leu-Ala-Ala-Tyr-Cys-Leu-Ser-Thr-Gly-Cys-Val-Val-Ile-Val-Gly-Arg-Val-Val-Leu-Ser-Gly-Lys-Pro-Ala-Ile-Ile-Pro-Asp-Arg-Glu-Val-Leu-Tyr-Arg-Glu-Phe-Asp-Glu-Met-Glu-Glu-Cys-Ser-Gln-His-Leu-Pro-Tyr-Ile-Glu-Gln-Gly-Met-Met-Leu-Ala-Glu-Gln-Phe-Lys-Gln-Lys-Ala-Leu-Gly-Leu-Leu-Gln-Thr-Ala-Ser-Arg-Gln-Ala-Glu-Val-Ile-Ala-Pro-Ala-Val-Gln-Thr-Asn-Trp-Gln-Lys-Leu-Glu-Thr-Phe-Trp-Ala-Lys-His-Met-Trp-Asn-Phe-Ile-Ser-Gly-Ile-Gln-Tyr-Leu-Ala-Gly-Leu-Ser-Thr-Leu-Pro-Gly-Asn-Pro-Ala-Ile-Ala-Ser-Leu-Met-Ala-Phe-Thr-Ala-Ala-Val-Thr-Ser-Pro-Leu-Thr-Thr-Ser-Gln-Thr-Leu-Leu-Phe-Asn-Ile-Leu-Gly-Gly-Trp-Val-Ala-Ala-Gln-Leu-Ala-Ala-Pro-Gly-Ala-Ala-Thr-Ala-Phe-Val-Gly-Ala-Gly-Leu-Ala-Gly-Ala-Ala-Ile-Gly-Ser-Val-Gly-Leu-Gly-Lys-Val-Leu-Ile-Asp-Ile-Leu-Ala-Gly-Tyr-Gly-Ala-Gly-Val-Ala-Gly-Ala-Leu-Val-Ala-Phe-Lys-Ile-Met-Ser-Gly-Glu-Val-Pro-Ser-Thr-Glu-Asp-Leu-Val-Asn-Leu-Leu-Pro-Ala-Ile-Leu-Ser-Pro-Gly-Ala-Leu-Val-Val-Gly-Val-Val-Cys-Ala-Ala-Ile-Leu-Arg-Arg-His-Val-Gly-Pro-Gly-Glu-Gly-Ala-Val-Gln-Trp-Met-Asn-Arg-Leu-Ile-Ala-Phe-Ala-Ser-Arg-Glu-Asn-His-Val-Ser-Pro-Val-His-His-Lys-Arg.

(Elsőbbsége: 1988. 05. 06.)

35. Immunesszé HCV-1 elleni antitestek (anti-HCV-antitestek) kimutatására, *azzal jellemezve*, hogy

(a) veszünk egy polipeptidet, amely az anti-HCV-1 antitest által megköthető antigéndeterminánst tartalmaz, ahol az antigéndetermináns egy, legalább 8 aminosavból álló egybefüggő aminosavszekvenciát tartalmaz, amelyet a HCV-1 kódol, és a polipeptid egy, a 21. igénypont szerint előállított polipeptiddel azonos;

(b) egy biológiai mintát in vitro inkubálunk a polipeptiddel, olyan körülmények között, amelyek lehetővé teszik egy antitest-antigén komplex kialakulását; és

(c) meghatározzuk, hogy kialakult-e a polipeptidet tartalmazó antitest-antigén komplex.

(Elsőbbsége: 1987. 11. 18.)

36. A 35. igénypont szerinti immunesszé, *azzal jellemezve*, hogy az antigén determináns az ATCC

40 394 számon letétbe helyezett lambda-gt11 könyvtárban kódolódik.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

37. A 35. igénypont szerinti immunesszé, *azzal jellemezve*, hogy az antigéndetermináns a 47. ábra szerinti szekvenciában kódolódik.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

38. A 35–37. igénypontok bármelyike szerinti immunesszé, *azzal jellemezve*, hogy a polipeptidet kémiai szintézissel állítjuk elő.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

39. A 35–37. igénypontok bármelyike szerinti immunesszé, *azzal jellemezve*, hogy a polipeptidet rekombináns polinukleotidexpresszióval állítjuk elő.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

40. A 35–39. igénypontok bármelyike szerinti immunesszé, *azzal jellemezve*, hogy a polipeptidet egy szilárd hordozóhoz rögzítjük.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

41. A 35–40. igénypontok bármelyike szerinti immunesszé, *azzal jellemezve*, hogy a polipeptid tartalmaz még egy nem HCV-aminosavszekvenciát is, egy, a HCV-1 által kódolt, legalább 8 aminosav hosszúságú, egybefüggő aminosavszekvenciával fuzionáltatva.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

42. A 35–41. igénypontok bármelyike szerinti immunesszé, *azzal jellemezve*, hogy az antigéndetermináns a C100 klónban kódolt.

(Elsőbbsége: 1988. 05. 06.)

43. Eljárás HCV-1 elleni vakcina előállítására, amely egy, a 21–23. igénypontok bármelyike szerint előállított immunogén polipeptidet tartalmaz, *azzal jellemezve*, hogy egy, a 21–23. igénypontok bármelyike szerint előállított immunogén polipeptidet egy gyógyászatiilag elfogadható segédanyaggal keverünk össze.

(Elsőbbsége: 1987. 11. 18.)

44. Eljárás HCV-1 polinukleotidok egy mintában való jelenlétének vagy hiányának kimutatására in vitro polinukleotidhibridizációs módszerrel, *azzal jellemezve*, hogy

(a) a polinukleotidokat tartalmazó mintát egy próbapolinukleotiddal hozzuk érintkezésbe, amely olyan egybefüggő nukleotidszekvenciát tartalmaz, amely képes egy HCV-polinukleotidhoz vagy annak komplementeréhez szelektíven hibridizálódni, amely próbapolinukleotidot az 1–13. igénypontok bármelyike szerinti eljárással állítottuk elő; és

(b) meghatározzuk, hogy létrejöttek-e a próbapolinukleotidot tartalmazó polinukleotidduplexek.

(Elsőbbsége: 1987. 11. 18.)

45. A 44. igénypont szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy az egybefüggő nukleotidszekvencia az ATCC 40 394 szám alatt letétbe helyezett HCV cDNS egyik szálában található.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

46. A 44. igénypont szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy az egybefüggő nukleotidszekvencia a 47. ábra szerinti szekvenciában van kódolva.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

47. A 44–46. igénypontok bármelyike szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy még amplifikációt is végzünk, polimeráz láncreakciós eljárás (PCR) segítségével. (Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

48. Eljárás HCV–1 polinukleotidok PCR-rel való amplifikálására, *azzal jellemezve*, hogy egy, HCV-polinukleotidokat tartalmazó mintát egy, az 1–9. igénypontok bármelyike szerinti eljárással előállított polinukleotidprimerrel hozunk érintkezésbe nukleinsav polimeráz enzim és nukleotidmonomerek jelenlétében a polinukleotidprimer kiterjesztését elősegítő körülmények között.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

49. Eljárás HCV–1 polinukleotidok PCR-rel való amplifikálására, *azzal jellemezve*, hogy egy, az 1. igénypont szerinti eljárással előállított polinukleotidprimert alkalmazunk, amely egy HCV-polinukleotidhoz vagy komplementeréhez szelektíven hibridizálódó egybefüggő nukleotidszekvenciát tartalmaz, és az eljárást nukleinsav polimeráz enzim és nukleotidmonomerek jelenlétében végezzük a polinukleotidprimer kiterjesztését elősegítő körülmények között.

(Elsőbbsége: 1987. 11. 18.)

50. A 49. igénypont szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy az egybefüggő nukleotidszekvencia az ATCC 40394 szám alatt letétbe helyezett HCV cDNS valamelyik szálában található.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

51. A 49. igénypont szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy az egybefüggő nukleotidszekvencia a 47. ábra szerinti szekvenciában kódolt.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

52. A 49–51. igénypontok bármelyike szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy az egybefüggő nukleotidszekvencia legalább 10 nukleotidból áll.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

53. A 49–51. igénypontok bármelyike szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy az egybefüggő nukleotidszekvencia legalább 15 nukleotidból áll.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

54. Eljárás anti-HCV–1 antitestek előállítására, amelynek során egy nem humán egyed egy olyan készítménnyel immunizálunk, amely egy HCV–1 antigént tartalmaz egy gyógyászatilag elfogadható segédanyaggal összekeverve, *azzal jellemezve*, hogy az immunizálást egy, a 21. igénypont szerinti eljárással előállított polipeptiddel végezzük.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

55. Az 54. igénypont szerinti eljárás anti-HCV-antitestek előállítására, amelynek során egy nem humán egyed egy olyan készítménnyel immunizálunk, amely egy HCV–1 antigént tartalmaz egy gyógyászatilag elfogadható segédanyaggal összekeverve, *azzal jellemezve*,

hogy az immunizálást egy, a 22–31. igénypontok bármelyike szerinti eljárással előállított polipeptiddel végezzük.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

56. Eljárás HCV–1 antigének jelenlétének vagy hiányának egy mintában immunesszé-módszerrel való kimutatására, *azzal jellemezve*, hogy

(a) a mintát egy, az 54. igénypont szerinti eljárással előállított anti-HCV–1 antitesttel inkubáljuk olyan körülmények között, amelyek lehetővé teszik egy antitest-antigén komplex kialakulását; és

(b) meghatározzuk, hogy az anti-HCV–1 antitestet tartalmazó antitest-antigén komplex kialakult-e.

(Elsőbbsége: 1987. 11. 18.)

57. Eljárás HCV–1 antigén jelenlétének vagy hiányának egy mintában immunesszé-módszerrel való kimutatására, *azzal jellemezve*, hogy

(a) a mintát egy, az 55. igénypont szerinti eljárással előállított anti-HCV–1 antitesttel inkubáljuk, olyan körülmények között, amelyek lehetővé teszik egy antitest-antigén komplex kialakulását; és

(b) meghatározzuk, hogy az anti-HCV–1 antitestet tartalmazó antitest-antigén komplex kialakult-e.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

58. Eljárás immunesszé kit előállítására, *azzal jellemezve*, hogy az 54. igénypont szerinti eljárással előállított anti-HCV–1 antitesteket megfelelő tartályba csomagoljuk.

(Elsőbbsége: 1987. 11. 18.)

59. Eljárás immunesszé kit előállítására, *azzal jellemezve*, hogy az 55. igénypont szerinti eljárással előállított anti-HCV–1 antitesteket megfelelő tartályba csomagoljuk.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

60. Eljárás egy HCV–1 polipeptidet tartalmazó rekombináns polipeptid szintetizálására, *azzal jellemezve*, hogy az 1. igénypont szerinti eljárással előállított polinukleotidot tartalmazó terméket használunk.

(Elsőbbsége: 1987. 11. 18.)

61. Az 59. igénypont szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy a 14. igénypont szerinti eljárással előállított polinukleotidot használunk.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

62. Eljárás HCV–1 tenyésztésére, *azzal jellemezve*, hogy HCV–1-gyel fertőzött hepatocitákat veszünk, majd a hepatocitákat in vitro szaporítjuk.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

63. A 62. igénypont szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy hepatocitaként primer sejteket alkalmazunk.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

64. A 62. igénypont szerinti eljárás, *azzal jellemezve*, hogy hepatocitaként sejtvonalat alkalmazunk.

(Elsőbbsége: 1987. 12. 30.)

1. ÁBRA Az 5-1-1. DNS transzlációja

AlaSerCysLeuAsnCysSerAlaSerIleIleProAspArgGluValLeuTyrArgGlu
1 GCCTCCTGCTTGAAGTCTCGGCGAGCATCATACCTGACAGGGAAGTCTCTACCGAGA
CCGGAGGACGAACCTTGACGAGCCGCTCGTAGTATGGACTGTCCCTTCAGGAGATGGCTCT

PheAspGluMetGluGluCysSerGlnHisLeuProTyrIleGluGlnGlyMetMetLeu
61 GTTCGATGAGATGGAAGAGTGCTCTCAGCACTTACCGTACATCGAGCAAGGGATGATGCT
CAAGCTACTCTACCTTCTCAGAGAGTCGTGAATGGCATGTAGCTCGTTCCTACTACGA

AlaGluGlnPheLysGlnLysAlaLeuGlyLeu
121 CGCCGAGCAGTTCAAGCAGAAGGCCCTCGGCCTCC
CGGGCTCGTCAAGTTCGTCTTCCGGGAGCCGGAGG

3. ÁBRA Az 5-1-1., 81., 91. és 1-2. DNS transzlációja

GlyCysValValIleValGlyArgValValLeuSerGlyLysProAlaIleIleProAsp
1 CTGGCTGCGTGGTCATAGTGGGCAGGGTCTCTTGTCCGGGAAGCCGGCAATCATACCTG
GACCGACGCACCAGTATCACCCGTCCAGCAGAACAGGCCCTTCGGCCGTTAGTATGGAC

T
ArgGluValLeuTyrArgGluPheAspGluMetGluGluCysSerGlnHisLeuProTyr
61 ACAGGGAAGTCTCTACCGAGAGTTCGATGAGATGGAAGAGTGCTCTCAGCACTTACCGT
TGTCCTTCAGGAGATGGCTCTCAAGCTACTCTACCTTCTCAGAGAGTCGTGAATGGCA

A
IleGluGlnGlyMetMetLeuAlaGluGlnPheLysGlnLysAlaLeuGlyLeuLeuGln
121 ACATCGAGCAAGGGATGATGCTCGCCGAGCAGTTCAAGCAGAAGGCCCTCGGCCTCCTGC
TGTAGCTCGTTCCTACTACGAGCGGCTCGTCAAGTTCGTCTTCCGGGAGCCGGAGGACG

ThrAlaSerArgGlnAlaGluValIleAlaProAlaValGlnThrAsnTrpGlnLysLeu
181 AGACCGCGTCCCGTCAGGCAGAGGTTATCGCCCCTGCTGTCCAGACCAACTGGCAAAAC
TCTGGCGCAGGGCAGTCCGTCTCCAATAGCGGGGACGACAGGTCTGGTTGACCGTTTTTG

GluThrPheTrpAlaLysHisMetTrpAsnPheIleSerGlyIleGlnTyrLeuAlaGly
241 TCGAGACCTTCTGGGCGAAGCATATGTGGAACCTTCATCAGTGGGATAACAATACTTGGCGG
AGCTCTGGAAGACCCGCTTCGTATACACCTTGAAGTAGTACCCTATGTTATGAACCGCC

LeuSerThrLeuProGlyAsnProAlaIleAlaSerLeuMetAlaPheThrAlaAlaVal
301 GCTTGTAACGCTGCCTGGTAACCCCGCCATTGCTTCATTGATGGCTTTTACAGCTGCTG
CGAACAGTTGCGACGGACCATTGGGGCGGTAACGAAGTAACACCGAAAATGTCGACGAC

ThrSerProLeuThrThrSerGln
361 TCACCAGCCCACTAACCCTAGCCAAA
AGTGGTCCGGTGATTGGTGATCGGTTT

5-1-1 1 [ggcctcctgcttgaactgetcggcgagc] ATCATACCTGACAGGGAAG
81 1 GTCCGGGAAGCCGGCAATCATACTGACAGGGAAG
91 1 ctggctgcgtGGTCATAGTGGGCAGGGTCGTCTTGTCGGGAAGCCGGCAATCATACTGACAGGGAAG
1-2 1 GGTCATAGTGGGCAGGGTCGTCTTGTCGGGAAGCCGGCAATCATACTGACAGGGAAG

5-1-1 48 TCCTCTACCGAGAGTTCGATGAGATGGAAGAGTGCTCTCAGCACTTACCGTACATCGAGCAAGGGATGATGC
81 36 TCCTCTACCGAGAGTTCGATGAGATGGAAGAGTGCTCTCAGCACTTACCGTACATCGAGCAAGGGATGATGC
91 70 TCCTCTACCGAGAGTTCGATGAGATGGAAGAGTGCTCTCAGCACTTACCGTACATCGAGCAAGGGATGATGC
1-2 60 TCCTCTACCGAGAGTTCGATGAGATGGAAGAGTGCTCTCAGCACTTACCGTACATCGAGCAAGGGATGATGC

5-1-1 120 TCGCCGAGCAGTTC AAGCAGAAGGCCCTCGGCCTCC
81 108 TCGCCGAGCAGTTC AAGCAGAAGGCCCTCGGCCTCCTGCAGACCGCGTCCCCTCAGGCAGAGGTTATCGCCC
91 142 TCGCCGAGCAGTTC AAGCAGAAGGCCCTCGGCCTCCTGCAGACCGCGTCCCCTCAGGCAGAGGTTATCGCCC
1-2 132 TCGCCGAGCAGTTC AAGCAGAAGGCCCTCGGC

81 180 CTGCTGTCCAGACCAACTGGCAAAAACTCGAGACCTTCTGGGCGAAGCATATGTGGAACCTTCATCAGTGGGA
91 214 CTGCTGTCCAGACCAACTGGCAAAAACTCGAGACCTTCTGGGCGAAGCATATGTGGAACCTTCATCAGTGGGA
81 252 TACAATACTTGGCGGGCTTGTC AACGCTGCCTGGTaaaccccgccattgcttcattgatggcttttacagctg
91 286 TACAATACTTGGCGGGCTTGTC AACGCTGCCTGG

2. ÁBRA

81 324 ctgtcaccagcccactaaccactagccaaa

4. ÁBRA A 81. DNS transzlációja

1 SerGlyLysProAlaIleIleProAspArgGluValLeuTyrArgGluPheAspGluMet
GTCCGGGAAGCCGGCAATCATACCTGACAGGGAAGTCTCTACCGAGAGTTTCGATGAGAT
CAGGCCCTTCGGCCGTTAGTATGGACTGTCCCTTCAGGAGATGGCTCTCAAGCTACTCTA

61 GluGluCysSerGlnHisLeuProTyrIleGluGlnGlyMetMetLeuAlaGluGlnPhe
GGAAGAGTGCTCTCAGCACTTACCGTACATCGAGCAAGGGATGATGCTCGCCGAGCAGTT
CCTTCTCACGAGAGTCGTGAATGGCATGTAGCTCGTTCCTACTACGAGCGGCTCGTCAA

121 LysGlnLysAlaLeuGlyLeuLeuGlnThrAlaSerArgGlnAlaGluValIleAlaPro
CAAGCAGAAGGCCCTCGGCCCTCCTGCAGACCGCGTCCCGTCAGGCAGAGGTTATCGCCCC
GTTCTGCTTCCGGGAGCCGGAGGACGTCCTGGCGCAGGGCAGTCCGTCTCCAATAGCGGGG

181 AlaValGlnThrAsnTrpGlnLysLeuGluThrPheTrpAlaLysHisMetTrpAsnPhe
TGCTGTCCAGACCAACTGGCAAAAACCTCGAGACCTTCTGGGCGAAGCATATGTGGAACCT
ACGACAGGTCTGGTTGACCGTTTTGAGCTCTGGAAGACCCGTTCTGTATACACCTGAA

241 IleSerGlyIleGlnTyrLeuAlaGlyLeuSerThrLeuProGlyAsnProAlaIleAla
CATCAGTGGGATAACAATACTTGGCGGGCTTGTCACGCTGCCTGGTAACCCCGCCATTGC
GTAGTCACCCTATGTTATGAACCGCCCAACAGTTGCGACGGACCATTGGGGCGGTAACG

301 SerLeuMetAlaPheThrAlaAlaValThrSerProLeuThrThrSerGln
TTCATTGATGGCTTTTACAGCTGCTGTCACCAGCCACTAACCCTAGCCAAA
AAGTAACTACCGAAAATGTCGACGACAGTGGTCCGGTGATTGGTGATCGGTTT

5. ÁBRA A 36. DNS transzlációja

1 AspAlaHisPheLeuSerGlnThrLysGlnSerGlyGluAsnLeuProTyrLeuValAla
GATGCCCACTTTCTATCCCAGACAAAGCAGAGTGGGGAGAACCCTTCCTTACCTGGTAGCG
CTACGGGTGAAAGATAGGGTCTGTTTCGTCTCACCCCTCTTGAAGGAATGGACCATCGC

61 TyrGlnAlaThrValCysAlaArgAlaGlnAlaProProProSerTrpAspGlnMetTrp
TACCAAGCCACCGTGTGCGCTAGGGCTCAAGCCCTCCCCATCGTGGGACCAGATGTGG
ATGGTTCGGTGGCACACGCGATCCCGAGTTCGGGGAGGGGTAGCACCTGGTCTACACC

121 LysCysLeuIleArgLeuLysProThrLeuHisGlyProThrProLeuLeuTyrArgLeu
AAGTGTTTGATTGCGCTCAAGCCACCCTCCATGGGCCAACCCCTGCTATACAGACTG
TTCACAAACTAAGCGGAGTTCGGGTGGGAGGTACCCGGTTGTGGGACGATATGTCTGAC

181 GlyAlaValGlnAsnGluIleThrLeuThrHisProValThrLysTyrIleMetThrCys
GGCGCTGTTTCAAGATGAAATCACCCCTGACGCACCCAGTCACCAAATACATCATGACATGC
CCGCGACAAGTCTTACTTTAGTGGGACTGCGTGGGTGAGTGGTTTATGTAGTACTGTACG

241 MetSerAlaAspLeuGluValValThrSerThrTrpValLeuValGlyGlyValLeuAla
ATGTCGGCCGACCTGGAGTCTGTCACGAGCACCTGGGTGCTCGTTGGCGGCGTCTGGCT
TACAGCCGGCTGGACCTCCAGCAGTCTGCTGGACCCACGAGCAACCGCCGACGACCGA

301 AlaLeuAlaAlaTyrCysLeuSerThrGlyCysValValIleValGlyArgValValLeu
GCTTTGGCCGCGTATTGCTGTCAACAGGCTGCGTGGTCATAGTGGGCAGGGTCTGCTTG
CGAAACCGGCGCATAACGGACAGTTGTCCGACGCACCAGTATCACCCGTCCAGCAGAAC

----- átfedés a 81.-gyel-----

361 SerGlyLysProAlaIleIleProAspArgGluValLeuTyrArg
TCCGGGAAGCCGGCAATCATACCTGACAGGGAAGTCTCTACCGAG
AGGCCCTTCGGCCGTTAGTATGGACTGTCCCTTCAGGAGATGGCTC

6. ÁBRA A 36. és 81. DNS-ek kombinált ORF-je

1 AspAlaHisPheLeuSerGlnThrLysGlnSerGlyGluAsnLeuProTyrLeuValAla
GATGCCCACTTCTATCCCAGACAAAGCAGAGTGGGGAGAACCTTCCTTACCTGGTAGCG
CTACGGGTGAAAGATAGGGTCTGTTTCGTCTCACCCCTCTGGAAGGAATGGACCATCGC

61 TyrGlnAlaThrValCysAlaArgAlaGlnAlaProProProSerTrpAspGlnMetTrp
TACCAAGCCACCGTGTGCGCTAGGGCTCAAGCCCCTCCCCATCGTGGGACCAGATGTGG
ATGTTTCGGTGGCACACGCGATCCCGAGTTCGGGGAGGGGTAGCACCTGGTCTACACC

121 LysCysLeuIleArgLeuLysProThrLeuHisGlyProThrProLeuLeuTyrArgLeu
AAGTGTTCGATTCGCCTCAAGCCCACCTCCATGGGCCAACACCCCTGCTATACAGACTG
TTCACAAACTAAGCGGAGTTCGGGTGGGAGGTACCCGGTTGTGGGGACGATATGTCTGAC

181 GlyAlaValGlnAsnGluIleThrLeuThrHisProValThrLysTyrIleMetThrCys
GGCGCTGTTGAGAATGAAATCACCTGACGCACCCAGTCACCAAATACATCATGACATGC
CCGCGACAAGTCTTACTTTAGTGGACTGCGTGGGTGAGTGGTTTATGTAGTACTGTACC

241 MetSerAlaAspLeuGluValValThrSerThrTrpValLeuValGlyGlyValLeuAla
ATGTCGGCCGACCTGGAGGTCGTCACGAGCACCTGGGTGCTCGTTGGCGGCGTCCTGGCT
TACAGCCGGCTGGACCTCCAGCAGTGTCTGAGACCCACGAGCAACCGCCGAGGACCGA

301 AlaLeuAlaAlaTyrCysLeuSerThrGlyCysValValIleValGlyArgValValLeu
GCTTTGGCCGCGTATTGCCTGTCAACAGGCTGCGTGGTCATAGTGGGCAGGGTCGTCTTG
CGAAACCGGCGCATAACGGACAGTTGTCCGACGCACCAGTATCACCCGTCCCAGCAGAAC

361 SerGlyLysProAlaIleIleProAspArgGluValLeuTyrArgGluPheAspGluMet
TCCGGGAAGCCGGCAATCATACTGACAGGGAAGTCTCTACCGAGAGTTCGATGAGATG
AGGCCCTTCGGCCGTTAGTATGGACTGTCCCTTCAGGAGATGGCTCTCAAGCTACTCTAC

421 GluGluCysSerGlnHisLeuProTyrIleGluGlnGlyMetMetLeuAlaGluGlnPhe
GAAGAGTGCTCTCAGCACTTACCGTACATCGAGCAAGGGATGATGCTCGCCGAGCAGTTC
CTTCTCACGAGAGTCGTGAATGGCATGTAGCTCGTTCCTACTACGAGCGGCTCGTCAAG

481 LysGlnLysAlaLeuGlyLeuLeuGlnThrAlaSerArgGlnAlaGluValIleAlaPro
AAGCAGAAGGCCCTCGGCCTCTGCAGACCGCTCCCGTCAGGCAGAGGTTATCGCCCT
TTCGTCTTCGGGAGCCGGAGACGTCTGGCGCAGGGCAGTCCGTCTCCAATAGCGGGGA

541 AlaValGlnThrAsnTrpGlnLysLeuGluThrPheTrpAlaLysHisMetTrpAsnPhe
GCTGTCCAGACCAACTGGCAAAACTCGAGACCTTCTGGGCGAAGCATATGTGGAACCTC
CGACAGGTCTGGTTGACCGTTTTTGTAGCTCTGGAAGACCCGCTTCGTATACACCTTGAAG

601 IleSerGlyIleGlnTyrLeuAlaGlyLeuSerThrLeuProGlyAsnProAlaIleAla
ATCAGTGGGATAACAATACTTGGCGGGCTTGTCAACGCTGCCTGGTAACCCGCCATTGCT
TAGTCACCCTATGTTATGAACCGCCGAACAGTTGCGACGGACCATTGGGGCGGTAACGA

661 SerLeuMetAlaPheThrAlaAlaValThrSerProLeuThrThrSerGln
TCATTGATGGCTTTTACAGCTGCTGTACCAGCCCCTAACCCTAGCCAAA
AGTAACTACCGAAAATGTCGACGACAGTGGTGGGTGATTGGTGATCGGTTT

7. ÁBRA A 32. DNS transzlációja

----- átfedés a 81.-gyel-----
PheThrAlaAlaValThrSerProLeuThrThrSerGlnThrLeuLeuPheAsnIleLeu
1 CTTTTACAGCTGCTGTCACCAGCCCACTAACCCTAGCCAAACCCTCCTCTTCAACATAT
GAAAATGTCGACGACAGTGGTTCGGGTGATTGGTGATCGGTTTGGGAGGAGAAGTTGTATA

GlyGlyTrpValAlaAlaGlnLeuAlaAlaProGlyAlaAlaThrAlaPheValGlyAla
61 TGGGGGGGTGGGTGGCTGCCAGCTCGCCGCCCCCGGTGCCGCTACTGCCTTTGTGGGCG
ACCCCCCACCACCCGACGGTTCGAGCGCGGGGGCCACGGCGATGACGGAAACACCCCG

GlyLeuAlaGlyAlaAlaIleGlySerValGlyLeuGlyLysValLeuIleAspIleLeu
121 CTGGCTTAGCTGGCGCCGCCATCGGCAGTGTGGACTGGGGAAGGTCTCATAGACATCC
GACCGAATCGACCCGCGCGGTAGCCGTCACAACCTGACCCCTTCAGGAGTATCTGTAGG

AlaGlyTyrGlyAlaGlyValAlaGlyAlaLeuValAlaPheLysIleMetSerGlyGlu
181 TTGCAGGGTATGGCGCGGGCGTGGCGGGAGCTCTTGTGGCATTCAAGATCATGAGCGGTG
AACGTCCCATAACCGCGCCCGCACCCCTCGAGAACACCGTAAGTTCTAGTACTCGCCAC

ValProSerThrGluAspLeuValAsnLeuLeuProAlaIleLeuSerProGlyAlaLeu
241 AGGTCCCCTCCACGGAGGACCTGGTCAATCTACTGCCCGCCATCCTCTCGCCCGGAGCCC
TCCAGGGGAGGTGCCTCCTGGACCAGTTAGATGACGGGCGGTAGGAGAGCGGGCCTCGGG

ValValGlyValValCysAlaAlaIleLeuArgArgHisValGlyProGlyGluGlyAla
301 TCGTAGTCGGCGTGGTCTGTGCAGCAATACTGCGCCGGCACGTTGGCCCGGGCGAGGGGG
AGCATCAGCCGCACCAGACACGTCGTTATGACGCGGCCGTGCAACCGGGCCCCGCTCCCC

ValGlnTrpMetAsnArgLeuIleAlaPheAlaSerArgGlyAsnHisValSer
361 CAGTGCAGTGGATGAACCGGCTGATAGCCTTCGCTCCCGGGGAACCATGTTTCCCC
GTCACGTCACCTACTTGGCCGACTATCGGAAGCGGAGGGCCCCCTTGGTACAAAGGGG

8. ÁBRA A 35. DNS transzlációja

1 SerIleGluThrIleThrLeuProGlnAspAlaValSerArgThrGlnArgArgGlyArg
TCCATTGAGACAATCACGCTCCCCAGGATGCTGTCTCCCGCACTCAACGTCGGGGCAGG
AGGTAACCTCTGTTAGTGCAGAGGGGGTCTACGACAGAGGGCGTGAGTTGCAGCCCCGTCC

61 ThrGlyArgGlyLysProGlyIleTyrArgPheValAlaProGlyGluArgProSerGly
ACTGGCAGGGGGAAGCCAGGCATCTACAGATTTGTGGCACCGGGGAGCGCCCCCTCCGGC
TGACCGTCCCCCTTCGGTCCGTAGATGTCTAAACACCGTGGCCCCCTCGCGGGGAGGCCG

121 MetPheAspSerSerValLeuCysGluCysTyrAspAlaGlyCysAlaTrpTyrGluLeu
ATGTTGACTCGTCCGTCCTCTGTGAGTGCTATGACGCAGGCTGTGCTTGGTATGAGCTC
TACAAGCTGAGCAGGCAGGAGACACTCACGATACTGCGTCCGACACGAACCATACTCGAG

181 ThrProAlaGluThrThrValArgLeuArgAlaTyrMetAsnThrProGlyLeuProVal
ACGCCCCGCGAGACTACAGTTAGGCTACGAGCGTACATGAACACCCCGGGGCTTCCCGTG
TGCGGGCGGCTCTGATGTCAATCCGATGCTCGCATGTACTTGTGGGGCCCCGAAGGGCAC

-----

241 CysGlnAspHisLeuGluPheTrpGluGlyValPheThrGlyLeuThrHisIleAspAla
TGCCAGGACCATCTTGAATTTGGGAGGGCGTCTTACAGGCCTCACTCATATAGATGCC
ACGGTCTGGTAGAACTTAAACCCTCCCGCAGAAATGTCCGGAGTGAGTATATCTACGG

-----

301 HisPheLeuSerGlnThrLysGlnSerGlyGluAsnLeuProTyrLeuValAlaTyrGln
CACTTTCTATCCAGACAAAGCAGAGTGGGGAGAACCTTCCTTACCTGGTAGCGTACCAA
GTGAAAGATAGGGTCTGTTTCGTCTCACCCCTCTTGAAGGAATGGACCATCGCATGGTT

-----

361 AlaThrValCysAlaArgAlaGlnAlaProProProSerTrpAspGlnMetTrpLysCys
GCCACCGTGTGCGCTAGGGCTCAAGCCCCTCCCCATCGTGGGACCAGATGTGGAAGTGT
CGGTGGCACACGCGATCCCGAGTTCGGGGAGGGGGTAGCACCCCTGGTCTACACCTCACA

-----

421 LeuIleArgLeuLysProThrLeuHisGlyProThrProLeuLeuTyrArgLeuGlyAla
TTGATTGCGCTCAAGCCCACCCTCCATGGGCCAACACCCCTGCTATACAGACTGGGCGCT
AACTAAGCGGAGTTCGGGTGGGAGGTACCCGGTTGTGGGGACGATATGTCTGACCCCGGA

9-1. ÁBRA A 35., 36., 81. és 32. DNS-ek kombinált ORF-je

1 SerIleGluThrIleThrLeuProGlnAspAlaValSerArgThrGlnArgArgGlyArg
TCCATTGAGACAATCACGCTCCCCCAGGATGCTGTCTCCCGCACTCAACGTCCGGGGCAGG
AGGTAACCTCTGTTAGTGCGAGGGGGTCTACGACAGAGGGCGTGAGTTGCAGCCCCGTCC

61 ThrGlyArgGlyLysProGlyIleTyrArgPheValAlaProGlyGluArgProSerGly
ACTGGCAGGGGGAAGCCAGGCATCTACAGATTTGTGGCACCGGGGAGCGCCCCCTCCGGC
TGACCGTCCCCCTTCGGTCCGTAGATGTCTAAACACCGTGGCCCCCTCGCGGGGAGGCCG

121 MetPheAspSerSerValLeuCysGluCysTyrAspAlaGlyCysAlaTrpTyrGluLeu
ATGTTGACTCGTCCGTCTCTGTGAGTGCTATGACGCAGGCTGTGCTTGGTATGAGCTC
TACAAGCTGAGCAGGCAGGAGACACTCACGATACTGCGTCCGACACGAACCATACTCGAG

181 ThrProAlaGluThrThrValArgLeuArgAlaTyrMetAsnThrProGlyLeuProVal
ACGCCCCCGGAGACTACAGTTAGGCTACGAGCGTACATGAACACCCCGGGGCTTCCCGTG
TGCGGGCGGCTCTGATGTCAATCCGATGCTCGCATGTACTTGTGGGGCCCCGAAGGGCAC

241 CysGlnAspHisLeuGluPheTrpGluGlyValPheThrGlyLeuThrHisIleAspAla
TGCCAGGACCATCTTGAATTTTGGGAGGGCGTCTTTACAGGCCTCACTCATATAGATGCC
ACGGTCTGGTAGAACTTAAACCCTCCCGCAGAAATGTCCGGAGTGAGTATATCTACGG

301 HisPheLeuSerGlnThrLysGlnSerGlyGluAsnLeuProTyrLeuValAlaTyrGln
CACTTTCTATCCCAGACAAAGCAGAGTGGGGAGAACCCTTCCTTACCTGGTAGCGTACCAA
GTGAAAGATAGGGTCTGTTTCGTCTCACCCCTCTTGGGAAGGAATGACCATCGCATGTTT

361 AlaThrValCysAlaArgAlaGlnAlaProProProSerTrpAspGlnMetTrpLysCys
GCCACCGTGTGCGCTAGGGCTCAAGCCCCTCCCCATCGTGGGACCAGATGTGGAAGTGT
CGGTGGCACACCGGATCCCGAGTTCGGGGAGGGGGTAGCACCCCTGGTCTACACCTCACA

421 LeuIleArgLeuLysProThrLeuHisGlyProThrProLeuLeuTyrArgLeuGlyAla
TTGATTGCGCTCAAGCCCACCCTCCATGGGCCAACACCCCTGCTATACAGACTGGGCGCT
AACTAAGCGGAGTTCGGGTGGGAGGTACCCGGTGTGGGGACGATATGTCTGACCCGCGA

481 ValGlnAsnGluIleThrLeuThrHisProValThrLysTyrIleMetThrCysMetSer
GTTGAGAAATGAAATCACCCCTGACGCACCCAGTCACCAAATACATCATGACATGCATGTCG
CAAGTCTTACTTTAGTGGGACTGCGTGGGTGAGTGGTTTATGTAGTACTGTACGTACAGC

541 AlaAspLeuGluValValThrSerThrTrpValLeuValGlyGlyValLeuAlaAlaLeu
GCCGACCTGGAGTTCGTCACGAGCACCTGGGTGCTCGTTGGCGGGCGTCCCTGGCTGCTTTG
CGGCTGGACCTCCAGCAGTGTCTGTGGACCCACGAGCAACCGCCGAGGACCGACGAAAC

601 AlaAlaTyrCysLeuSerThrGlyCysValValIleValGlyArgValValLeuSerGly
GCCGCGTATTGCTGTCAACAGGCTGCGTGGTCATAGTGGGCAGGGTCTGCTTGTCCGGG
CGCGCATAACGGACAGTTGTCCGACGCACCAGTATCACCCGTCCAGCAGAACAGGGCCC

661 LysProAlaIleIleProAspArgGluValLeuTyrArgGluPheAspGluMetGluGlu
AAGCCGGCAATCATACTGACAGGGAAGTCTCTACCGAGAGTTCGATGAGATGGAAGAG
TTCGGCCGTTAGTATGGACTGTCCCTTCAGGAGATGGCTCTCAAGCTACTCTACCTTCTC

721 CysSerGlnHisLeuProTyrIleGluGlnGlyMetMetLeuAlaGluGlnPheLysGln
TGCTCTCAGCACTTACCGTACATCGAGCAAGGGATGATGCTCGCCGAGCAGTTCAGCAG
ACGAGAGTTCGTGAATGGCATGTAGCTCGTTCCCTACTACGAGCGGCTCGTCAAGTTCGTC

781 LysAlaLeuGlyLeuLeuGlnThrAlaSerArgGlnAlaGluValIleAlaProAlaVal
AAGGCCCTCGGCCTCCTGCAGACCGCGTCCCGTCAGGCAGAGGTTATCGCCCCCTGCTGTC
TTCCGGGAGCCGGAGGACGTCTGGCGCAGGGCAGTCCGTCTCCAATAGCGGGGACGACAG

841 GlnThrAsnTrpGlnLysLeuGluThrPheTrpAlaLysHisMetTrpAsnPheIleSer
CAGACCAACTGGCAAAAACCTCGAGACCTTCTGGGCGAAGCATATGTGGAACCTTCATCAGT
GTCTGGTTGACCGTTTTTGTAGCTCTGGAAGACCCGCTTCGTATACACCTGAAGTAGTCA

901 GlyIleGlnTyrLeuAlaGlyLeuSerThrLeuProGlyAsnProAlaIleAlaSerLeu
GGGATACAATACTTGGCGGGCTTGTCACGCTGCCTGGTAACCCCGCCATTGCTTCATTG
CCCTATGTTATGAACCGCCCGAACAGTTGCGACGGACCATTGGGGCGGTAACGAAGTAAC

961 MetAlaPheThrAlaAlaValThrSerProLeuThrThrSerGlnThrLeuLeuPheAsn
ATGGCTTTTACAGCTGCTGTCACCAGCCCACTAACCCTAGCCAAACCCCTCCTCTTCAAC
TACCGAAAATGTCGACGACAGTGGTGGGTGATTGGTGATCGGTTTGGGAGGACAAGTTG

1021 IleLeuGlyGlyTrpValAlaAlaGlnLeuAlaAlaProGlyAlaAlaThrAlaPheVal
ATATTGGGGGGGTGGGTGGCTGCCAGCTCGCCGCCCCGGTGCCGCTACTGCCTTTGTG
TATAACCCCCCACCACCGACGGGTGAGCGGGGGGCCACGGCGATGACGGAAACAC

1081 GlyAlaGlyLeuAlaGlyAlaAlaIleGlySerValGlyLeuGlyLysValLeuIleAsp
GGCGCTGGCTTAGCTGGCGCCGCCATCGGCAGTGTGGACTGGGGAAGGTCTCATAGAC
CCGCGACCGAATCGACCGCGGGTAGCCGTCACAACCTGACCCCTTCCAGGAGTATCTG

1141 IleLeuAlaGlyTyrGlyAlaGlyValAlaGlyAlaLeuValAlaPheLysIleMetSer
ATCCTTGCAGGGTATGGCGCGGGCGTGGCGGGAGCTCTTGTGGCATTCAAGATCATGAGC
TAGGAACGTCCCATAACCGCGCCCGCACCCCTCGAGAACACCGTAAGTTCTAGTACTCG

1201 GlyGluValProSerThrGluAspLeuValAsnLeuLeuProAlaIleLeuSerProGly
GGTGAGGTCCCCTCCACGGAGGACCTGGTCAATCTACTGCCCGCCATCCTCTCGCCCGGA
CCACTCCAGGGGAGGTGCCTCCTGGACCAGTTAGATGACGGGCGGTAGGAGAGCGGGCCT

1261 AlaLeuValValGlyValValCysAlaAlaIleLeuArgArgHisValGlyProGlyGlu
GCCCTCGTAGTCGGCGTGGTCTGTGCAGCAATACTGCGCCGGCACGTTGGCCCGGGCGAG
CGGGAGCATCAGCCGCACCAGACACGTGCTTATGACGCGGCCGTGCAACCGGGCCCGCTC

1321 GlyAlaValGlnTrpMetAsnArgLeuIleAlaPheAlaSerArgGlyAsnHisValSer
GGGGCAGTGCAGTGGATGAACCGGCTGATAGCCTTCGCTCCCGGGGAACCATGTTTCCCC
CCCCGTCACGTACCTACTTGGCCGACTATCGGAAGCGGAGGGCCCCCTTGGTACAAAGGGG

9-2. ÁBRA

10. ÁBRA A 37b. DNS translációja

1 LeuAlaAlaLysLeuValAlaLeuGlyIleAsnAlaValAlaTyrTyrArgGlyLeuAsp
CTCGCCGCAAAGCTGGTTCGCATTGGGCATCAATGCCGTGGCCTACTACCGCGTCTTGAC
GAGCGGCGTTTCGACCAGCGTAACCCGTAGTTACGGCACC GGATGATGGCGCCAGA ACTG

61 ValSerValIleProThrSerGlyAspValValValValAlaThrAspAlaLeuMetThr
GTGTCCGTCATCCCCGACCAGCGGCGATGTTGTGTCGTGGCAACCGATGCCCTCATGACC
CACAGGCAGTAGGGCTGGTTCGCCGCTACAACAGCAGCACCGTTGGCTACGGGAGTACTGG

121 GlyTyrThrGlyAspPheAspSerValIleAspTyrAsnThrCysValThrGlnThrVal
GGCTATACCGGCGACTTCGACTCGGTGATAGACTACAATACGTGTGTCACCCAGACAGTC
CCGATATGGCCGCTGAAGCTGAGCCACTATCTGATGTTATGCACACAGTGGGTCTGTCAG

----- átfedés a
181 AspPheSerLeuAspProThrPheThrIleGluThrIleThrLeuProGlnAspAlaVal
GATTTTCAGCCTTGACCCTACCTTACCATTGAGACAATCAGCTCCCCAGGATGCTGTC
CTAAAGTCGGA ACTGGGATGGAAGTGGTAACTCTGTTAGTGCAGAGGGGGTCTACGACAG

clone 35 klónnal-----
241 SerArgThrGlnArgArgGlyArgThr
TCCCGCACTCAACGTCGGGGCAGGACTG
AGGGCGTGAGTTGCAGCCCCGTCCTGAC

11. ÁBRA A 33b. DNS translációja

----- átfedés a 32.-vel -----
1 MetAsnArgLeuIleAlaPheAlaSerArgGlyAsnHisValSerProThrHisTyrVal
GATGAACCGGCTGATAGCCTTCGCCTCCCGGGGAACCATGTTTCCCCACGCACTACGT
CTACTTGGCCGACTATCGGAAGCGGAGGGCCCCCTTGGTACAAAGGGGGTGCGTGATGCA

61 ProGluSerAspAlaAlaAlaArgValThrAlaIleLeuSerSerLeuThrValThrGln
GCCGGAGAGCGATGCAGCTGCCCGCTCACTGCCATACTCAGCAGCCTCACTGTAACCCA
CGGCCTCTCGCTACGTCGACGGGCGCAGTGACGGTATGAGTCGTCGGAGTGACATTGGGT

121 LeuLeuArgArgLeuHisGlnTrpIleSerSerGluCysThrThrProCysSerGlySer
GCTCCTGAGGCGACTGCACCAGTGGATAAGCTCGGAGTGTACCACTCCATGCTCCGGTTC
CGAGGACTCCGCTGACGTGGTCACTATTCGAGCCTCATGTTGAGGTACGAGGCCAAG

181 TrpLeuArgAspIleTrpAspTrpIleCysGluValLeuSerAspPheLysThrTrpLeu
CTGGCTAAGGGACATCTGGGACTGGATATGCGAGGTGTTGAGCGACTTTAAGACCTGGCT
GACCGATTCCCTGTAGACCCTGACCTATACGCTCCACA ACTCGCTGAAATCTGGACCGA

241 LysAlaLysLeuMetProGlnLeuProGlyIleProPheValSerCysGlnArgGlyTyr
AAAAGCTAAGCTCATGCCACAGCTGCCTGGGATCCCCTTTGTGTCCTGCCAGCGGGGTA
TTTTCGATTGAGTACGGTGTGACGGACCCTAGGGGAAACACAGGACGGTTCGCGCCCAT

301 LysGlyValTrpArgVal
TAAGGGGGTCTGGCGAGTG
ATTCCCCCAGACCGCTCAC

12. ÁBRA A 40b. DNS translációja

AlaTyrMetSerLysAlaHisGlyIleAspProAsnIleArgThrGlyValArgThrIle
1 GGCTTACATGTCCAAGGCTCATGGGATCGATCCTAACATCAGGACCGGGGTGAGAACAAT
CCGAATGTACAGGTTCCGAGTACCCTAGCTAGGATTGTAGTCTGGCCCCACTCTTGTTA

ThrThrGlySerProIleThrTyrSerThrTyrGlyLysPheLeuAlaAspGlyGlyCys
61 TACCACTGGCAGCCCCATCACGTACTCCACCTACGGCAAGTTCCTTGCCGACGGCGGGTG
ATGGTGACCGTCCGGGTAGTGCATGAGGTGGATGCCGTTCAAGGAACGGCTGCCGCCAC

SerGlyGlyAlaTyrAspIleIleIleCysAspGluCysHisSerThrAspAlaThrSer
121 CTCGGGGGGCGCTTATGACATAATAATTTGTGACGAGTGCCACTCCACGGATGCCACATC
GAGCCCCCGCGAATACTGTATTATTAAACTGCTCACGGTGAGGTGCCTACGGTGTAG

IleLeuGlyIleGlyThrValLeuAspGlnAlaGluThrAlaGlyAlaArgLeuValVal
181 CATCTTGGGCATCGGCACTGTCCTTGACCAAGCAGAGACTGCGGGGGCGAGACTGGTTGT
GTAGAACCCTAGCCGTGACAGGAAGTGGTTCGTCTCTGACGCCCCGCTCTGACCAACA

LeuAlaThrAlaThrProProGlySerValThrValProHisProAsnIleGluGluVal
241 GCTCGCCACCGCCACCCCTCCGGGCTCCGTCCTGTGCCCCATCCCAACATCGAGGAGGT
CGAGCGGTGGCGGTGGGGAGGCCCGAGGCAGTGACACGGGGTAGGGTTGTAGCTCCTCCA

AlaLeuSerThrThrGlyGluIleProPheTyrGlyLysAlaIleProLeuGluValIle
301 TGCTCTGTCCACCACCGGAGAGATCCCTTTTTACGGCAAGGCTATCCCCCTCGAAGTAAT
ACGAGACAGGTGGTGGCCTCTCTAGGGAAAAATGCCGTTCCGATAGGGGGAGCTTCATTA

LysGlyGlyArgHisLeuIlePheCysHisSerLysLysLysCysAspGluLeuAlaAla
361 CAAGGGGGGAGACATCTCATCTTCTGTCAATCAAAGAAGAAGTGGACGAACTCGCCGC
GTTCCCCCCTCTGTAGAGTAGAAGACAGTAAGTTTCTTCTTCACGCTGCTTGAGCGGCG

----- átfedés a 37b.-vel -----
LysLeuValAlaLeuGlyIleAsnAlaValAlaTyrTyrArgGlyLeuAspValSerVal
421 AAAGCTGGTGCATTGGGCATCAATGCCGTGGCCTACTACCGCGGTCTTGACGTGTCCGT
TTTCGACCAGCGTAACCCGTAGTTACGGCACCGGATGATGGCGCCAGAACTGCACAGGCA

IleProThr
481 CATCCCGACCAG
GTAGGGCTGGTC

13. ÁBRA A 25c. DNS transzlációja

CysSerLeuThrValThrGlnLeuLeuArgArgLeuHisGlnTrpIleSerSerGluCys
1 ACTGCAGCCTCACTGTAACCCAGCTCCTGAGGCGACTGCACCAGTGGATAAGCTCGGAGT
TGACGTCCGAGTGACATTGGGTTCGAGGACTCCGCTGACGTGGTCACCTATTCGAGCCTCA

ThrThrProCysSerGlySerTrpLeuArgAspIleTrpAspTrpIleCysGluValLeu
61 GTACCACTCCATGCTCCGGTTCCTGGCTAAGGGACATCTGGGACTGGATATGCGAGGTGT
CATGGTGAGGTACGAGGCCAAGGACCGATTCCCTGTAGACCCTGACCTATACGCTCCACA
----- átfedés a 33b.-vel -----
SerAspPheLysThrTrpLeuLysAlaLysLeuMetProGlnLeuProGlyIleProPhe
121 TGAGCGACTTTAAGACCTGGCTAAAAGCTAAGCTCATGCCACAGCTGCCTGGGATCCCCT
ACTCGCTGAAATTCTGGACCGATTTTCGATTTCGAGTACGGTGTTCGACGGACCCTAGGGGA

ValSerCysGlnArgGlyTyrLysGlyValTrpArgGlyAspGlyIleMetHisThrArg
181 TTGTGTCCTGCCAGCGCGGGTATAAGGGGTCTGGCGAGGGGACGGCATCATGCACACTC
AACACAGGACGGTCGCGCCCATATTCCCCAGACCGCTCCCCTGCCGTAGTACGTGTGAG

CysHisCysGlyAlaGluIleThrGlyHisValLysAsnGlyThrMetArgIleValGly
241 GCTGCCACTGTGGAGCTGAGATCACTGGACATGTCAAAAACGGGACGATGAGGATCGTTCG
CGACGGTGACACCTCGACTCTAGTGACCTGTACAGTTTTTGGCCCTGTACTCCTAGCAGC

ProArgThrCysArgAsnMetTrpSerGlyThrPheProIleAsnAlaTyrThrThrGly
301 GTCCTAGGACCTGCAGGAACATGTGGAGTGGGACCTTCCCATTAAATGCCTACACCACGG
CAGGATCCTGGACGTCCTTGTACACCTACCCTGGAAGGGTAATTACGGATGTGGTGCC

ProCysThrProLeuProAlaProAsnTyrThrPheAlaLeuTrpArgValSerAlaGlu
361 GCCCCTGTACCCCTTCCTGCGCCGAACACTACACGTTCGCGCTATGGAGGGTGTCTGCAG
CGGGGACATGGGGGAAGGACGCGGCTTGATGTGCAAGCGGATACTCCCACAGACGTC

GluTyrValGluIleArgGlnValGlyAspPheHisTyrValThrGlyMetThrThrAsp
421 AGGAATATGTGGAGATAAGGCAGGTGGGGGACTTCCACTACGTGACGGGTATGACTACTG
TCCTTATACACCTCTATTCCGTCCACCCCTGAAGGTGATGCACTGCCATACTGATGAC

AsnLeuLysCysProCysGlnValProSerProGluPhePheThrGlu
481 ACAATCTCAAATGCCCGTGCCAGGTCCCATCGCCGAATTTTTTCACAGAAT
TGTTAGAGTTTACGGGCACGGTCCAGGGTAGCGGGCTTAAAAAGTGTCTTA

14-1. ÁBRA

a 40b., 37b., 35., 36., 81., 32., 33b. és 25c. DNS-ek kombinált ORF-je

AlaTyrMetSerLysAlaHisGlyIleAspProAsnIleArgThrGlyValArgThrIle
1 TGCTTACATGTCCAAGGCTCATGGGATCGATCCTAACATCAGGACCGGGGTGAGAACAAAT
ACGAATGTACAGGTTCCGAGTACCCTAGCTAGGATTGTAGTCTGGCCCCACTCTTGTTA

ThrThrGlySerProIleThrTyrSerThrTyrGlyLysPheLeuAlaAspGlyGlyCys
61 TACCACTGGCAGCCCCATCACGTACTCCACCTACGGCAAGTTCCTTGCCGACGGCGGGTG
ATGGTGACCGTCCGGGTAGTGCATGAGGTGGATGCCGTTCAAGGAACGGCTGCCGCCAC

SerGlyGlyAlaTyrAspIleIleIleCysAspGluCysHisSerThrAspAlaThrSer
121 CTCGGGGGGCGCTTATGACATAATAATTTGTGACGAGTGCCACTCCACGGATGCCACATC
GAGCCCCCGCAATACTGTATTATTAAACACTGCTCACGGTGAGGTGCTACGGTGTAG

IleLeuGlyIleGlyThrValLeuAspGlnAlaGluThrAlaGlyAlaArgLeuValVal
181 CATCTTGGGCATCGGCCTGTCTTGACCAAGCAGAGACTGCGGGGGCGAGACTGGTTGT
GTAGAACCCGTAGCCGTGACAGGAAGTGGTTCGTCTCTGACGCCCCGCTCTGACCAACA

LeuAlaThrAlaThrProProGlySerValThrValProHisProAsnIleGluGluVal
241 GCTCGCCACCGCCACCCCTCCGGGCTCCGTCACTGTGCCCCATCCCAACATCGAGGAGGT
CGAGCGGTGGCGGTGGGGAGGCCCGAGGCAGTGACACGGGGTAGGGTTGTAGCTCCTCCA

AlaLeuSerThrThrGlyGluIleProPheTyrGlyLysAlaIleProLeuGluValIle
301 TGCTCTGTCCACCACCGGAGAGATCCCTTTTTACGGCAAGGCTATCCCCCTCGAAGTAAT
ACGAGACAGGTGGTGGCCTCTCTAGGGAAAAATGCCGTTCCGATAGGGGGAGCTTCATTA

LysGlyGlyArgHisLeuIlePheCysHisSerLysLysLysCysAspGluLeuAlaAla
361 CAAGGGGGGGGAGACATCTCATCTTCTGTCAATCAAAGAAGAAGTGGCAGCAACTCGCCGC
GTTCCCCCCTCTGTAGAGTAGAAGACAGTAAGTTTCTTCTCACGCTGCTTGAGCGGGC

LysLeuValAlaLeuGlyIleAsnAlaValAlaTyrTyrArgGlyLeuAspValSerVal
421 AAAGCTGGTTCGATTGGGCATCAATGCCGTGGCCTACTACCGCGGTCTTGACGTGTCCGT
TTCGACCAGCGTAACCCGTAGTTACGGCACCGGATGATGGCGCCAGAACTGCACAGGCA

IleProThrSerGlyAspValValValAlaThrAspAlaLeuMetThrGlyTyrThr
481 CATCCCGACCAGCGGCGATGTTGTCGTGCGTGGCAACCGATGCCCTCATGACCGGCTATAC
GTAGGGCTGGTCCCGCTACAACAGCAGCACCGTTGGCTACGGGAGTACTGGCCGATATG

GlyAspPheAspSerValIleAspTyrAsnThrCysValThrGlnThrValAspPheSer
541 CGGCGACTTCGACTCGGTGATAGACTACAATACGTGTGTACCCAGACAGTCCGATTCAG
GCCGCTGAAGCTGAGCCACTATCTGATGTTATGCACACAGTGGGTCTGTCAGCTAAAGTC

LeuAspProThrPheThrIleGluThrIleThrLeuProGlnAspAlaValSerArgThr
601 CCTTGACCCTACCTTCACCATTGAGACAATCACGCTCCCCCAGGATGCTGTCTCCCGCAC
GGAAGTGGGATGGAAGTGGTAACTCTGTTAGTGGCAGGGGGTCTACGACAGAGGGCGTG

GlnArgArgGlyArgThrGlyArgGlyLysProGlyIleTyrArgPheValAlaProGly
661 TCAACGTCGGGGCAGGACTGGCAGGGGGAAGCCAGGCATCTACAGATTTGTGGCACCAGGG
AGTTGCAGCCCCGTCTGACCGTCCCCCTTCGGTCCGTAGATGTCTAAACACCGTGGCCC

GluArgProSerGlyMetPheAspSerSerValLeuCysGluCysTyrAspAlaGlyCys
721 GGAGCGCCCCCTCCGGCATGTTGACTCGTCCGTCTCTGTGAGTGCTATGACGCAGGCTG
CCTCGCGGGGAGGCCGTACAAGCTGAGCAGGCAGGAGACACTCACGATACTGCGTCCGAC

AlaTrpTyrGluLeuThrProAlaGluThrThrValArgLeuArgAlaTyrMetAsnThr
781 TGCTTGGTATGAGCTCACGCCCCCGGAGACTACAGTTAGGCTACGAGCGTACATGAACAC
ACGAACCATACTCGAGTGGGGGGCTCTGATGTCAATCCGATGCTCGCATGACTTGTG

ProGlyLeuProValCysGlnAspHisLeuGluPheTrpGluGlyValPheThrGlyLeu
841 CCCGGGGCTTCCCGTGTGCCAGGACCATCTTGAATTTGGGAGGGCGTCTTTACAGGCCT
GGGCCCCAAGGGCACACGGTCTCTGGTAGAACTTAAAACCTCCCGCAGAAATGTCGGGA

ThrHisIleAspAlaHisPheLeuSerGlnThrLysGlnSerGlyGluAsnLeuProTyr
901 CACTCATATAGATGCCCACTTCTATCCCAGACAAAGCAGAGTGGGGAGAACCTTCCTTA
GTGAGTATATCTACGGGTGAAAGATAGGGTCTGTTTCGTCTCACCCCTCTTGAAGGAAT

961 LeuValAlaTyrGlnAlaThrValCysAlaArgAlaGlnAlaProProProSerTrpAsp
CCTGGTAGCGTACCAAGCCACCGTGTGCGCTAGGGCTCAAGCCCCTCCCCATCGTGGGA
GGACCATCGCATGGTTCGGTGGCACACCGGATCCCGAGTTCGGGGAGGGGGTAGCACCT

1021 GlnMetTrpLysCysLeuIleArgLeuLysProThrLeuHisGlyProThrProLeuLeu
CCAGATGTGGAAGTGTGTTGATTGCGCTCAAGCCCACCCTCCATGGGCCAACCCCCCTGCT
GGTCTACACCTTCACAACTAAGCGGAGTTCGGGTGGGAGGTACCCGGTGTGGGGACGA

1081 TyrArgLeuGlyAlaValGlnAsnGluIleThrLeuThrHisProValThrLysTyrIle
ATACAGACTGGGCGCTGTTTCCAGAATGAAATCACCCCTGACGCACCCAGTCACCAAATACAT
TATGCTGACCCGCGACAAGTCTTACTTTAGTGGGACTGCGTGGGTGAGTGGTATTATGTA

1141 MetThrCysMetSerAlaAspLeuGluValValThrSerThrTrpValLeuValGlyGly
CATGACATGCATGTCGGCCGACCTGGAGGTGCTCAGCAGCACCTGGGTGCTCGTTGGCGG
GTACTGTACGTACAGCCGGCTGGACCTCCAGCAGTGTCTGTTGGACCCACGAGCAACCGCC

1201 ValLeuAlaAlaLeuAlaAlaTyrCysLeuSerThrGlyCysValValIleValGlyArg
CGTCCTGGCTGCTTTGGCCGCGTATTGCCTGTCAACAGGCTGCGTGGTCATAGTGGGCGAG
GCAGGACCGACGAAACCGGCGCATAACGGACAGTTGTCCGACGCACCAGTATCACCCGTC

1261 ValValLeuSerGlyLysProAlaIleIleProAspArgGluValLeuTyrArgGluPhe
GGTCGTCTTGTCCGGGAAGCCGGCAATCATACCTGACAGGGAAGTCTCTACCGAGAGTT
CCAGCAGAACAGGCCCTTCGGCCGTTAGTATGGACTGTCCCTTCAGGAGATGGCTCTCAA

1321 AspGluMetGluGluCysSerGlnHisLeuProTyrIleGluGlnGlyMetMetLeuAla
CGATGAGATGGAAGAGTGTCTCAGCACTTACCGTACATCGAGCAAGGGATGATGCTCGC
GCTACTCTACCTTCTCAGAGAGTGTGAATGGCATGTAGCTCGTTCCCTACTACGAGCG

1381 GluGlnPheLysGlnLysAlaLeuGlyLeuLeuGlnThrAlaSerArgGlnAlaGluVal
CGAGCAGTCAAGCAGAAGGCCCTCGGCCCTGCAGACCGCGTCCCGTCAGGCAGAGGT
GCTCGTCAAGTTCGTCTTCCGGGAGCCGGAGGACGTCTGGCGCAGGGCAGTCCGTCTCCA

1441 IleAlaProAlaValGlnThrAsnTrpGlnLysLeuGluThrPheTrpAlaLysHisMet
TATCGCCCCTGCTGTCCAGACCAACTGGCAAAAACCTCGAGACCTTCTGGGCCAAGCATAT
ATAGCGGGGACGACAGGTCTGGTTGACCGTTTTTGTAGCTCTGGAAGACCCGCTTCGTATA

1501 TrpAsnPheIleSerGlyIleGlnTyrLeuAlaGlyLeuSerThrLeuProGlyAsnPro
GTGGAACCTTCATCAGTGGGATAACAATACTTGGCGGGCTTGTCAACGCTGCCTGGTAACCC
CACCTTGAAGTAGTCACCCTATGTTATGAACCGCCCGAACAGTTGCGACGGACCATTGGG

1561 AlaIleAlaSerLeuMetAlaPheThrAlaAlaValThrSerProLeuThrThrSerGln
CGCCATGCTTCATTGATGGCTTTTACAGCTGCTGTCAACAGCCCACTAACCCTAGCCA
GCGGTAACGAAGTAACACCGAAAATGTGCGACGACAGTGGTTCGGGTGATTGGTGATCGGT

1621 ThrLeuLeuPheAsnIleLeuGlyGlyTrpValAlaAlaGlnLeuAlaAlaProGlyAla
AACCCTCCTTCAACATATTGGGGGGGTGGGTGGCTGCCAGCTCGCCGCCCCGGTGC
TTGGGAGGAGAAGTTGTATAACCCCCCACCACCGACGGGTGAGCGGGGGGGGCCAGG

1681 AlaThrAlaPheValGlyAlaGlyLeuAlaGlyAlaAlaIleGlySerValGlyLeuGly
CGTACTGCCTTTGTGGGCGCTGGCTTAGCTGGCGCCGCCATCGGCAGTGTGGACTGGG
GCGATGACGGAAACACCCGCGACCGAATCGACCGGGCGGTAGCCGTCAACCTGACCC

1741 LysValLeuIleAspIleLeuAlaGlyTyrGlyAlaGlyValAlaGlyAlaLeuValAla
GAAGGTCCCTCATAGACATCCTTGCAGGGTATGGCGGGCGTGGCGGGAGCTCTTGTGGC
CTTCCAGGAGTATCTGTAGGAACGTCCCATACCGCGCCCGCACCGCCCTCGAGAACACCG

1801 PheLysIleMetSerGlyGluValProSerThrGluAspLeuValAsnLeuLeuProAla
ATTCAAGATCATGAGCGGTGAGGTCCCCTCCACGGAGGACCTGGTCAATCTACTGCCCGC
TAAGTTCTAGTACTCGCCACTCCAGGGGAGGTGCTCCTGGACCAGTTAGATGACGGGCG

1861 IleLeuSerProGlyAlaLeuValValGlyValValCysAlaAlaIleLeuArgArgHis
CATCCTCTCGCCCGGAGCCCTCGTAGTCGGCGTGGTCTGTGCGAGCAATACTTCGCGGGCA
GTAGGAGAGCGGGCTCGGGAGCATCAGCCGACCCAGACACGTGCTTATGACGCGGCCGT

14-2. ÁBRA ValGlyProGlyGluGlyAlaValGlnTrpMetAsnArgLeuIleAlaPheAlaSerArg

1921 CGTTGGCCCGGGCGAGGGGGCAGTGCAGTGGATGAACCGGCTGATAGCCTTCGCCTCCCG
GCAACCGGGCCCCGCTCCCCCGTCACGTACCTACTTGGCCGACTATCGGAAGCGGAGGGC

GlyAsnHisValSerProThrHisTyrValProGluSerAspAlaAlaAlaArgValThr
1981 GGGGAACCATGTTTCCCCCACGCACTACGTGCCGGAGAGCGATGCAGCTGCCCGCGTCAC
CCCCTTGGTACAAAGGGGGTGCCTGATGCACGGCCTCTCGCTACGTGACGGGCGCAGTG

AlaIleLeuSerSerLeuThrValThrGlnLeuLeuArgArgLeuHisGlnTrpIleSer
2041 TGCCATACTCAGCAGCCTCACTGTAACCCAGCTCCTGAGGCGACTGCACCAGTGGATAAG
ACGGTATGAGTCGTCCGAGTGACATTGGGTGCGAGGACTCCGCTGACGTGGTCACCTATTC

SerGluCysThrThrProCysSerGlySerTrpLeuArgAspIleTrpAspTrpIleCys
2101 CTCGGAGTGTACCCTCCATGCTCCGGTTCCTGGCTAAGGGACATCTGGGACTGGATATG
GAGCCTCACATGGTGAGGTACGAGGCCAAGGACCGATTCCCTGTAGACCTGACCTATAC

GluValLeuSerAspPheLysThrTrpLeuLysAlaLysLeuMetProGlnLeuProGly
2161 CGAGGTGTTGAGCGACTTTAAGACCTGGCTAAAAGCTAAGCTCATGCCACAGCTGCCTGG
GCTCCACAACCTCGCTGAAATTCTGGACCGATTTTCGATTTCGAGTACGGTGTGACGGACC

IleProPheValSerCysGlnArgGlyTyrLysGlyValTrpArgValAspGlyIleMet
2221 GATCCCCTTTGTGTCCTGCCAGCGCGGGTATAAGGGGGTCTGGCGAGTGGACGGCATCAT
CTAGGGGAAACACAGGACGGTCCGCGCCATATTCCCCCAGACCGCTCACCTGCCGTAGTA

HisThrArgCysHisCysGlyAlaGluIleThrGlyHisValLysAsnGlyThrMetArg
2281 GCACACTCGCTGCCACTGTGGAGCTGAGATCACTGGACATGTCAAAAACGGGACGATGAG
CGTGTGAGCGACGGTGACACCTCGACTCTAGTGACCTGTACAGTTTTTGCCTGCTACTC

IleValGlyProArgThrCysArgAsnMetTrpSerGlyThrPheProIleAsnAlaTyr
2341 GATCGTCCGGTCCTAGGACCTGCAGGAACATGTGGAGTGGGACCTTCCCCATTAATGCCTA
CTAGCAGCCAGGATCCTGGACGTCTTGTACACCTCACCTGGAAGGGTAATTACGGAT

ThrThrGlyProCysThrProLeuProAlaProAsnTyrThrPheAlaLeuTrpArgVal
2401 CACCACGGGCCCCCTGTACCCCCCTTCTGCGCCGAACACTACAGTTTCGCGCTATGGAGGGT
GTGGTGCCCGGGGACATGGGGGAAGGACCGGGCTTGATGTGCAAGCGGATACCTCCCA

SerAlaGluGluTyrValGluIleArgGlnValGlyAspPheHisTyrValThrGlyMet
2461 GTCTGCAGAGGAATATGTGGAGATAAGGCAGGTGGGGGACTTCCACTACGTGACGGGTAT
CAGACGTCTCCTTATACACCTCTATTCCGTCCACCCCTGAAGGTGATGCACTGCCATA

ThrThrAspAsnLeuLysCysProCysGlnValProSerProGluPhePheThrGlu
2521 GACTACTGACAATCTCAAATGCCCGTGCCAGGTCCCATCGCCCGAATTTTTCACAGAAT
CTGATGACTGTTAGAGTTTACGGGCACGGTCCAGGGTAGCGGGCTTAAAAAGTGTCTTA

14-3. ÁBRA

15. ÁBRA A 33c. translációja

1 AlaValAspPheIleProValGluAsnLeuGluThrThrMetArgSerProValPheThr
GGCGGTGGACTTTATCCCTGTGGAGAACCCTAGAGACAACCATGAGGTCCCCGGTGTTCAC
CCGCCACCTGAAATAGGGACACCTCTTGGATCTCTGTTGGTACTCCAGGGGCCACAAGTG

61 AspAsnSerSerProProValValProGlnSerPheGlnValAlaHisLeuHisAlaPro
GGATAACTCCTCTCCACCAGTAGTGCCCCAGAGCTTCCAGGTGGCTCACCTCCATGCTCC
CCTATTGAGGAGAGGTGGTCATCAGGGGTCTCGAAGGTCCACCGAGTGGAGGTACGAGG

121 ThrGlySerGlyLysSerThrLysValProAlaAlaTyrAlaAlaGlnGlyTyrLysVal
CACAGGCAGCGGCAAAGCACCAAGGTCCCGGCTGCATATGCAGCTCAGGGCTATAAGGT
GTGTCCGTCGCCGTTTTCGTGGTTCAGGGCCGACGTATACGTCGAGTCCCAGATATTCCA

181 LeuValLeuAsnProSerValAlaAlaThrLeuGlyPheGlyAlaTyrMetSerLysAla
GCTAGTACTCAACCCCTCTGTTGCTGCAACACTGGGCTTTGGTGCTTACATGTCCAAGGC
CGATCATGAGTTGGGGAGACAACGACGTTGTGACCCGAAACCACGAATGTACAGGTTCCG

----- átfedés a 40b.-vel -----

241 HisGlyIleAspProAsnIleArgThrGlyValArgThrIleThrThrGlySerProIle
TCATGGGATCGATCCTAACATCAGGACCGGGGTGAGAAACAATTACCCTGGCAGCCCCAT
AGTACCCTAGCTAGGATTGTAGTCTGGCCCCACTCTTGTTAATGGTGACCGTCCGGGGTA

301 ThrTyrSerThrTyrGlyLysPheLeuAlaAspGlyGlyCysSerGlyGlyAlaTyrAsp
CACGTACTCCACCTACGGCAAGTTCCTTGCCGACGGCGGGTGTCTCGGGGGGCGCTTATGA
GTGCATGAGGTGGATGCEGTTCAAGGAACGGCTGCCGCCACGAGCCCCCGGAATACT

361 IleIleIleCysAspGluCysHisSerThrAspAlaThrSerIleLeuGlyIleGlyThr
CATAATAATTTGTGACGAGTGCCACTCCACGGATGCCACATCCATCTTGGGCATTGGCAC
GTATTATTAAACACTGCTCACGGTGAGGTGCCTACGGTGTAGGTAGAACCCGTAACCGTG

421 ValLeuAspGlnAlaGluThrAlaGlyAlaArgLeuValValLeuAlaThrAlaThrPro
TGTCCTTGACCAAGCAGAGACTGCGGGGGCAGACTGGTTGTGCTCGCCACCGCCACCCC
ACAGGAACTGGTTCGTCTCTGACGCCCCCGCTCTGACCAACACGAGCGGTGGCGGTGGG

481 ProGlySerValThrValProHisProAsnIleGluGluValAlaLeuSerThrThrGly
TCCGGGCTCCGTCCTGTCCTCCCAACATCGAGGAGGTGCTCTGTCCACCACCGG
AGGCCCGAGGCAGTGACACGGGTAGGGTGTAGCTCCTCCAACGAGACAGGTGGTGCC

541 GluIleProPheTyrGlyLysAlaIleProLeuGluValIleLysGlyGlyArgHisLeu
AGAGATCCCTTTTACGGCAAGGCTATCCCCCTCGAAGTAATCAAGGGGGGGAGACATCT
TCTCTAGGGAAAAATGCCGTTCCGATAGGGGGAGCTTCATTAGTTCCTCCCTCTGTAGA

601 IlePheCysHisSerLysLysLysCysAspGluLeuAlaAlaLysLeuValAlaLeuGly
CATCTTCTGTCAATCAAGAAGAAGTGGCAGCAACTCGCCGCAAGCTGGTCGCATTGGG
GTAGAAGACAGTAAGTTTCTTCTCAGCTGCTTGAGCGGCGTTTCGACCAGCGTAACCC

661 IleAsnAlaValAlaTyrTyrArgGlyLeuAspValSerValIleProThrSerGlyAsp
CATCAATGCCGTGGCCTACTACCGGGTCTTGACGTGTCGGTCATCCCGACCAGCGGGCA
GTAGTTACGGCACCGGATGATGGCGCCAGAAGTGCACAGGCAGTAGGGCTGGTCGCCGT

721 ValValValValAlaThrAspAlaLeuMetThrGlyTyrThrGlyAspPheAspSerVal
TGTTGTGTCGTGGCAACCGATGCCCTCATGACCGGCTATACCGGCGACTTCGACTCGGT
ACAACAGCAGCACCGTTGGCTACGGGAGTACTGGCCGATATGGCCGCTGAAGCTGAGCCA

781 IleAspCysAsnThrCys
GATAGACTGCAATACGTGTG
CTATCTGACGTTATGCACAC

16. ÁBRA A 8h. DNS transzlációja

ProCysThrCysGlySerSerAspLeuTyrLeuValThrArgHisAlaAspValIlePro
1 CTCCTGCACTTGC GGCTCCTCGGACCTTTACCTGGTCACGAGGCACGCCGATGTCATT
GAGGGACGTGAACGCCGAGGAGCCTGGAAATGGACCAGTGCTCCGTGCGGCTACAGTAAG

ValArgArgArgGlyAspSerArgGlySerLeuLeuSerProArgProIleSerTyrLeu
61 CCGTGC CGCCGGGGGTGATAGCAGGGGCAGCCTGCTGTGCGCCCCGGCCATTTCTACT
GGCACGCGGCCGCCACTATCGTCCCCGTGCGACGACAGCGGGGCCGGTAAAGGATGA

LysGlySerSerGlyGlyProLeuLeuCysProAlaGlyHisAlaValGlyIlePheArg
121 TGAAAGGCTCCTCGGGGGTCCGCTGTGTGCCCCGCGGGGCACGCCGTGGGCATATTTA
ACTTCCGAGGAGCCCCCAGGCGACAACCGGGGCGCCCCGTGCGGCACCCGTATAAAT

átfedés a
AlaAlaValCysThrArgGlyValAlaLysAlaValAspPheIleProValGluAsnLeu
181 GGGCCGCGGTGTGCACCCGTGGAGTGGCTAAGGCGGTGGACTTTATCCCTGTGGAGAACC
CCCCGCCACACGTGGGCACCTCACCGATTCCGCCACCTGAAATAGGGACACCTCTTGG

33c.-vel
GluThrThrMetArgSerProValPheThrAspAsnSer
241 TAGAGACAACCATGAGGTCCCCGGTGTTCACGGATAACTCCTC
ATCTCTGTTGGTACTCCAGGGGCCACAAGTGCCTATTGAGGAG

17. ÁBRA A 7e. DNS transzlációja

GlyTrpArgLeuLeuAlaProIleThrAlaTyrAlaGlnGlnThrArgGlyLeuLeuGly
1 GGGGTGGAGGTTGCTGGCGCCCATCACGGCGTACGCCAGCAGACAAGGGCCTCCTAGG
CCCCACCTCCAACGACCGCGGGTAGTGCCGCATGCGGGTCTGTCTGTCCCCGGAGGATCC

CysIleIleThrSerLeuThrGlyArgAspLysAsnGlnValGluGlyGluValGlnIle
61 GTGCATAATCACCAGCCTAACTGGCCGGGACAAAACCAAGTGGAGGGTGAGGTCCAGAT
CACGTATTAGTGGTCCGATTGACCGGCCCTGTTTTGGTTCACCTCCACTCCAGGTCTA

ValSerThrAlaAlaGlnThrPheLeuAlaThrCysIleAsnGlyValCysTrpThrVal
121 TGTGTCAACTGCTGCCAAACCTTCTGGCAACGTGCATCAATGGGGTGTGCTGGACTGT
ACACAGTTGACGACGGGTTTGAAGGACCGTTGCACGTAGTTACCCACACGACCTGACA

TyrHisGlyAlaGlyThrArgThrIleAlaSerProLysGlyProValIleGlnMetTyr
181 CTACCAGGGGCCGGAACGAGGACCATCGCGTCACCCAAGGGTCTGTTCATCCAGATGTA
GATGGTGC CCGGCCCTGCTCCTGGTAGCGCAGTGGGTCCAGGACAGTAGGTCTACAT

ThrAsnValAspGlnAspLeuValGlyTrpProAlaProGlnGlySerArgSerLeuThr
241 TACCAATGTAGACCAAGACCTTGTGGGCTGGCCCGCTCCGCAAGGTAGCCGCTCATTGAC
ATGGTTACATCTGGTCTGGAACACCCGACCGGGCGAGGCGTTCCATCGGCGAGTAACTG

átfedés a 8h.-val
ProCysThrCysGlySerSerAspLeuTyrLeuValThrArgHis
301 ACCCTGCACTTGC GGCTCCTCGGACCTTTACCTGGTCACGAGGCACG
TGGGACGTGAACGCCGAGGAGCCTGGAAATGGACCAGTGCTCCGTGC

18. ÁBRA

A 14c. DNS translációja

AsnMetTrpSerGlyThrPheProIleAsnAlaTyrThrThrGlyProCysThrProLeu
1 GPACATGTGGAGTGGGACCTTCCCCATTAATGCCTACACCACGGGCCCTGTACCCCCCT
CTGTACACCTCACCTGGAAGGGTAATTACGGATGTGGTGCCCGGGACATGGGGGA

----- átfedés a 25c.-vel -----
ProAlaProAsnTyrThrPheAlaLeuTrpArgValSerAlaGluGluTyrValGluIle
61 TCCTGCGCCGAACCTACACGTTGCGCTATGGAGGGTGTCTGCAGAGGAATACGTGGAGAT
AGGACGCGGCTTGATGTGCAAGCGGATACTCCACAGACGTCTCCTTATGCACCTCTA

ArgGlnValGlyAspPheHisTyrValThrGlyMetThrThrAspAsnLeuLysCysPro
121 AAGGCAGGTGGGGACTTCCACTACGTGACGGGTATGACTACTGACAATCTTAAATGCC
TTCCGTCCACCCCTGAAGGTGATGCACTGCCATACTGATGACTGTAGAAATTTACGG

CysGlnValProSerProGluPhePheThrGluLeuAspGlyValArgLeuHisArgPhe
181 GTGCCAGGTCCCATCGCCCGAATTTTTACAGAATTGGACGGGGTGCCTACATAGGTT
CACGGTCCAGGGTAGCGGGCTTAAAAGTGTCTTAACCTGCCCCACGCGGATGTATCAA

AlaProProCysLysProLeuLeuArgGluGluValSerPheArgValGlyLeuHisGlu
241 TGCGCCCCCTGCAAGCCCTGCTGCGGGAGGAGGTATCATTAGAGTAGGACTCCACGA
ACGCGGGGGGACGTTGCGGAACGACGCCCTCTCCATAGTAAGTCTCATCTGAGGTGCT

TyrProValGlySerGlnLeuProCysGluProGluProAspValAlaValLeuThrSer
301 ATACCCGGTAGGGTCGCAATTACCTTGCAGCCCGAACCGGACGTGGCCGTGTTGACGTC
TATGGGCCATCCAGCGTTAATGGAACGCTCGGGCTTGGCCTGCACCGGCACAACCTGCAG

MetLeuThrAspProSerHisIleThrAlaGluAlaAlaGlyArgArgLeuAlaArgGly
361 CATGCTCACTGATCCCTCCATATAACAGCAGAGGGCGGCCGGGCGAAGGTTGGCGAGGGG
GTACGAGTGACTAGGGAGGGTATATTGTCTCTCCCGCGGCCGCTTCCAACCGCTCCCC

SerProProSerValAlaSerSerSerAlaSerGlnLeuSerAlaProSerLeuLysAla
421 ATCACCCCTCTGTGGCCAGCTCCTCGGCTAGCCAGCTATCCGCTCCATCTCTCAAGGC
TAGTGGGGGGAGACACCGGTCGAGGAGCCGATCGGTCGATAGGCGAGGTAGAGAGTTCCG

ThrCysThrAlaAsnHisAspSerProAsp
481 AACTTGCACCGCTAACCATGACTCCCCTGAT
TTGAACGTGGCGATTGGTACTGAGGGGACTA

19. ábra A 8f. DNS transzlációja

----- átfedés a 14c.-vel -----
1 SerSerSerAlaSerGlnLeuSerAlaProSerLeuLysAlaThrCysThrAlaAsnHis
AGCTCCTCGGCTAGCCAGCTATCCGCTCCATCTCTCAAGGCAACTTGCACCGCTAACCAT
TCGAGGAGCCGATCGGTCGATAGGCGAGGTAGAGAGTTCCGTTGAACGTGGCGATTGGTA
-----
61 AspSerProAspAlaGluLeuIleGluAlaAsnLeuLeuTrpArgGlnGluMetGlyGly
GACTCCCCTGATGCTGAGCTCATAGAGGCCAACCTCCTATGGAGGCAGGAGATGGGCGGC
CTGAGGGGACTACGACTCGAGTATCTCCGGTTGGAGGATACCTCCGTCTCTACCCGCGC
-----
121 AsnIleThrArgValGluSerGluAsnLysValValIleLeuAspSerPheAspProLeu
AACATCACCAGGGTTGAGTCAGAAAACAAAGTGGTGATTCTGGACTCCTTCGATCCGCTT
TTGTAGTGGTCCCAACTCAGTCTTTTGTTCACCACTAAGACCTGAGGAAGCTAGGCGAA
-----
181 ValAlaGluGluAspGluArgGluIleSerValProAlaGluIleLeuArgLysSerArg
GTGGCGGAGGAGGACGAGCGGGAGATCTCCGTACCCGCAGAAATCCTGCGGAAGTCTCGG
CACCGCCTCCTCCTGCTCGCCCTCTAGAGGCATGGGCGTCTTTAGGACGCCTTCAGAGCC
-----
241 ArgPheAlaGlnAlaLeuProValTrpAlaArgProAspTyrAsnProProLeuValGlu
AGATTGCGCCAGGCCCTGCCCCTTTGGGCGCGGCCGACTATAACCCCGCTAGTGGAG
TCTAAGCGGGTCCGGGACGGGCAAACCCGCGCCGCCCTGATATTGGGGGGCGATCACCTC
-----
301 ThrTrpLysLysProAspTyrGluProProValValHisGlyCysProLeuProProPro
ACGTGGAAAAAGCCCCGACTACGAACCACCTGTGGTCCATGGCTGTCCGCTTCCACCTCCA
TGCACCTTTTTTCGGGCTGATGCTTGGTGGACACCAGGTACCGACAGGCGAAGGTGGAGGT
-----
361 LysSerProProValPro
AAGTCCCCTCCTGTGCCG
TTCAGGGGAGGACACGGC

20. ÁBRA A 33f. DNS transzlációja

-----
1 ValTrpAlaArgProAspTyrAsnProProLeuValGluThrTrpLysLysProAspTyr
CGTTTGGGCGCGGCCGACTATAACCCCGCTAGTGGAGACGTGGAAAAACCCGACTA
GCAAACCCGCGCCGCCCTGATATTGGGGGGCGATCACCTCTGCACCTTTTTTGGGCTGAT
----- átfedés a 8f.-nél -----
61 GluProProValValHisGlyCysProLeuProProProLysSerProProValProPro
CGAACCACCTGTGGTCCATGGCTGCCCCGCTTCCACCTCAAAGTCCCCTCCTGTGCCTCC
GCTTGGTGGACACCAGGTACCGACGGGCGAAGGTGGAGGTTTCAGGGGAGGACACGGAGG
-----
121 ProArgLysLysArgThrValValLeuThrGluSerThrLeuSerThrAlaLeuAlaGlu
GCCTCGGAAGAAGCGGACGGTGGTCCCTCACTGAATCAACCTATCTACTGCCTTGGCCGA
CGGAGCCTTCTTCGCTGCCACCAGGAGTGACTTAGTTGGGATAGATGACGGAACCGGCT
-----
181 LeuAlaThrArgSerPheGlySerSerSerThrSerGlyIleThrGlyAspAsnThrThr
GCTCGCCACCAGAAGCTTTGGCAGCTCCTCAACTCCGGCATTACGGGCGACAATACGAC
CGAGCGGTGGTCTTCGAAACCGTTCGAGGAGTTGAAGGCCGTAATGCCCGCTGTTATGCTG
-----
241 ThrSerSerGluProAlaProSerGlyCysProProAspSerAspAlaGluSerPhe
AACATCCTCTGAGCCCCCCCCTTCTGGCTGCCCCCGACTCCGACGCTGAGTCTTTGC
TTGTAGGAGACTCGGGCGGGGAAGACCGACGGGGGGGCTGAGGCTGCGACTCAC GAAACG

21. ÁBRA A 33. g. DNS translációja

AlaSerArgSerPheGlySerSerSerThrSerGlyIleThrGlyAspAsnThrThrThr
1 GCCTCCAGAAGCTTTGGCAGCTCCTCAACTTCCGGCATTACGGGCGACAATACGACAACA
CGGAGGTCTTCGAAACCGTCGAGGAGTTGAAGGCCGTAATGCCCGCTGTTATGCTGTTGT

----- átfedés a 33f.-fel -----

SerSerGluProAlaProSerGlyCysProProAspSerAspAlaGluSerTyrSerSer
61 TCCTCTGAGCCCGCCCTTCTGGCTGCCCGCCGACTCCGACGCTGAGTCCTATTCTCC
AGGAGACTCGGGCGGGGAAGACCAGCGGGGGGCTGAGGCTGCGACTCAGGATAAGGAGG

MetProProLeuGluGlyGluProGlyAspProAspLeuSerAspGlySerTrpSerThr
121 ATGCCCCCCTGGAGGGGGAGCCTGGGGATCCGGATCTTAGCGACGGGTATGGTCAACG
TACGGGGGGGACCTCCCCCTCGGACCCCTAGGCCTAGATCGCTGCCAGTACCAGTTGC

ValSerSerGluAlaAsnAlaGluAspValValCysCysSerMetSerTyrSerTrpThr
181 GTCAGTAGTGAGGCCA²CGCGGAGGATGTCGTGTGCTGCTCAATGTCTTACTCTTGACA
CAGTCATCACTCCGGTTGCGCCTCCTACAGCACACGACGAGTTACAGAATGAGAACCTGT

GlyAlaLeuValThrProCysAlaAlaGluGluGlnLysLeuProIleAsnAlaLeuSer
241 GGCGCACTCGTCACCCCGTGCGCCGCGGAAGAACAGAACTGCCCATCAATGCACTAAGC
CCGCGTGAGCAGTGGGGCACGCGGCGCCTTCTTGCTTTGACGGGTAGTTACGTGATTCC

AsnSerLeuLeuArgHisHisAsnLeuValTyrSerThrThrSerArgSer
301 AACTCGTTGCTACGTCACCACAATTTGGTGTATTCCACCACCTCACGCAGTG
TTGAGCAACGATGCAGTGGTGTAAACCACATAAGGTGGTGGAGTGCCTCAC

22. ÁBRA A 7f. DNS translációja

GlyThrTyrValTyrAsnHisLeuThrProLeuArgAspTrpAlaHisAsnGlyLeuArg
1 GGCACCTATGTTTATAACCATCTCACTCCTCTTCGGGACTGGGCGCACAAACGGCTTGCGA
CCGTGGATACAAATATTGGTAGAGTGAGGAGAAGCCCTGACCCGCGTGTTCGCGAACGCT

AspLeuAlaValAlaValGluProValValPheSerGlnMetGluThrLysLeuIleThr
61 GATCTGGCCGTGGCTGTAGAGCCAGTCGTCTTCTCCCAAATGGAGACCAAGCTCATCAGG
CTAGACCGGCACCGACATCTCGGTCAGCAGAAGAGGGTTTACCTCTGGTTCGAGTAGTGC

TrpGlyAlaAspThrAlaAlaCysGlyAspIleIleAsnGlyLeuProValSerAlaArg
121 TGGGGGGCAGATACCGCCGCTGCGGTGACATCATCAACGGCTTGCCCTGTTCCGCCCGC
ACCCCCGTCTATGGCGGCGCACGCCACTGTAGTAGTTGCCGAACGGACAAAGCGGGCGC

ArgGlyArgGluIleLeuLeuGlyProAlaAspGlyMetValSerLysGlyTrpArgLeu
181 AGGGGCCGGGAGATACTGCTCGGGCCAGCCGATGGAATGGTCTCCAAGGGTTGGAGGTTG
TCCCCGGCCCTCTATGACGAGCCCGTTCGGCTACCTTACCAGAGGTTCACCACTCCAAC

LeuAlaProIleThrAlaTyrAlaGlnGlnThrArgGlyLeuLeuGlyCysIleIleThr
241 CTGGCGCCCATCACGGCGTACGCCAGCAGACAAGGGGCTCCTAGGGTGCATAATCACC
GACCGCGGGTAGTGCCGCATGCGGGTCTGTTCCCCGGAGGATCCCACGTATTAGTGG

----- átfedés 7e.-vel -----

SerLeuThrGlyArgAspLysAsnGlnValGluGlyGluValGlnIleValSerThrAla
301 AGCCTAACTGGCCGGGACAAAACCAAGTGGAGGGTGAGGTCCAGATTGTGTCAACTGCT
TCGGATTGACCGGCCCTGTTTTTGGTTACCTCCCACTCCAGGTCTAACACAGTTGACGA

AlaGlnThrPheLeuAlaThrCysIleAsnGlyValCysTrp
361 GCCCAAACCTTCTGGCAACGTGCATCAATGGGGTGTGCTGG
CGGTTTTGGAAGGACCGTTGCACGTAGTTACCCACACGACC

23. ÁBRA A 11b. DNS transzlációja

1 GlyGlyValValLeuValGlyLeuMetAlaLeuThrLeuSerProTyrTyrLysArgTyr
GGCGGTGTTGTTCTCGTCGGGTTGATGGCGCTGACTCTGTCACCATATTACAAGCGCTAT
CCGCCACAACAAGAGCAGCCCAACTACCGCGACTGAGACAGTGGTATAATGTTTCGCGATA

61 IleSerTrpCysLeuTrpTrpLeuGlnTyrPheLeuThrArgValGluAlaGlnLeuHis
ATCAGCTGGTGCTTGTGGTGGCTTCAGTATTTCTGACCAGAGTGGAAGCGCAACTGCAC
TAGTCGACCACGAACACCACCGAAGTCATAAAAGACTGGTCTCACCTTCGCGTTGACGTG

121 ValTrpIleProProLeuAsnValArgGlyGlyArgAspAlaValIleLeuLeuMetCys
GTGTGGATTCCCCCCTCAACGTCCGAGGGGGGCGCGACGCCGTCATCTTACTCATGTGT
CACACCTAAGGGGGGAGTTGCAGGCTCCCCCGCGCTGCGGCAGTAGAATGAGTACACA

181 AlaValHisProThrLeuValPheAspIleThrLysLeuLeuLeuAlaValPheGlyPro
GCTGTACACCCGACTCTGGTATTTGACATCACCAAATTGCTGCTGGCCGTCTTCGGACCC
CGACATGTGGGCTGAGACCATAAACTGTAGTGGTTTAAACGACGACCGGCAGAAGCCTGGG

241 LeuTrpIleLeuGlnAlaSerLeuLeuLysValProTyrPheValArgValGlnGlyLeu
CTTTGGATTCTTCAAGCCAGTTTGCTTAAAGTACCCTACTTTGTGCGCGTCCAAGGCCCTT
GAAACCTAAGAAGTTCGGTCAAACGAATTCATGGGATGAAACACGCGCAGGTTCCGGAA

301 LeuArgPheCysAlaLeuAlaArgLysMetIleGlyGlyHisTyrValGlnMetValIle
CTCCGGTCTGCGCGTTAGCGCGGAAGATGATCGGAGGCCATTACGTGCAAATGGTCATC
GAGGCCAAGACGCGCAATCGCGCCTTCTACTAGCCTCCGGTAATGCACGTTTACCAGTAG

-----
361 IleLysLeuGlyAlaLeuThrGlyThrTyrValTyrAsnHisLeuThrProLeuArgAsp
ATTAAGTTAGGGGCGCTTACTGGCACCTATGTTTATAACCATCTCACTCCTTTCGGGAC
TAATTCATCCCCGCGAATGACCGTGGATACAAATATTGGTAGAGTGAGGAGAAGCCCTG

-----
421 TrpAlaHisAsnGlyLeuArgAspLeuAlaValAlaValGluProValValPheSerGln
TGGGCGCACAACGGCTTGGGAGATCTGGCCGTGGCTGTAGAGCCAGTCGTCTTCTCCCAA
ACCCGCGTGTGCGGAACGCTCTAGACCGGCACCGACATCTCGGTCAGCAGAAGAGGGTT

-----
481 MetGluThrLysLeuIleThrTrpGly
ATGGAGACCAAGCTCATCACGTGGGGGGC
TACCTCTGGTTCGAGTAGTGCACCCCCC

24. ÁBRA A 14i. DNS transzlációja

GluTyrValValLeuLeuPheLeuLeuLeuAlaAspAlaArgValCysSerCysLeuTrp
1 GGGAGTACGTCGTTCTCCTGTTCTTCTGCTTGCGAGACGCGCGCTGCTCCTGCTTGT
CCCTCATGCAGCAAGAGGACAAGGAAGACGAACGTCTGCGCGCGCAGACGAGGACGAACA

MetMetLeuLeuIleSerGlnAlaGluAlaAlaLeuGluAsnLeuValIleLeuAsnAla
61 GGATGATGCTACTCATATCCCAAGCGGAGGCGGCTTTGGAGAACCTCGTAATACTTAATG
CCTACTACGATGAGTATAGGGTTCGCCTCCGCGAAACCTCTTGGAGCATTATGAATTAC

AlaSerLeuAlaGlyThrHisGlyLeuValSerPheLeuValPhePheCysPheAlaTrp
121 CAGCATCCCTGGCCGGGACGCACGGTCTTGTATCCTTCCTCGTGTCTTCTGCTTTGCAT
GTCGTAGGGACCGGCCCTGCGTGCCAGAACATAGGAAGGAGCACAAGAAGACGAAACGTA

TyrLeuLysGlyLysTrpValProGlyAlaValTyrThrPheTyrGlyMetTrpProLeu
181 GGTATTTGAAGGGTAAGTGGGTGCCCGGAGCGGTCTACACCTTCTACGGGATGTGGCCTC
CCATAAACTTCCATTACCCACGGGCCTCGCCAGATGTGGAAGATGCCCTACACCGGAG

LeuLeuLeuLeuLeuAlaLeuProGlnArgAlaTyrAlaLeuAspThrGluValAlaAla
241 TCCTCCTGCTCCTGTTGGCGTTGCCCGAGCGGGCGTACGCGCTGGACACGGAGGTGGCCG
AGGAGGACGAGGACAACCGCAACGGGGTCCGCGCATGCGCGACCTGTGCCTCCACCGGC

----- átfedés a 11b.-vel-----

SerCysGlyGlyValValLeuValGlyLeuMetAlaLeuThrLeuSerProTyrTyrLys
301 CGTCGTGTGGCGGTGTTGTTCTCGTCGGGTGATGGCGCTGACTCTGTCCACATATTACA
GCAGCACACCGCCACAACAAGAGCAGCCCAACTACCGGACTGAGACAGTGGTATAATGT

ArgTyrIleSerTrpCysLeuTrpTrpLeuGln
361 AGCGCTATATCAGCTGGTGCTTGTGGTGGCTTCAGAA
TCGCGATATAGTCGACCACGAACACCACCGAAGTCTT

25. ÁBRA A 39c. DNS transzlációja

ProAlaProSerGlyCysProProAspSerAspAlaGluSerTyrSerSerMetProPro
1 CCAGCCCCTTCTGGCTGCCCCCGACTCCGACGCTGAGTCTATTCTCCATGCCCCC
GGTCGGGGGAAGACCGACGGGGGGCTGAGGCTGCGACTCAGGATAAGGAGGTACGGGGGG

LeuGluGlyGluProGlyAspProAspLeuSerAspGlySerTrpSerThrValSerSer
61 CTGGAGGGGGGAGCCTGGGGATCCGGATCTTAGCGACGGGTTCATGGTCAACAGTCAGTAGT
GACCTCCCCCTCGGACCCCTAGGCCTAGAATCGCTGCCAGTACCAGTTGTCAGTCATCA

----- átfedés a 33g.-vel-----

GluAlaAsnAlaGluAspValValCysCysSerMetSerTyrSerTrpThrGlyAlaLeu
121 GAGGCCAACCGGAGGATGTCGTGTGCTGCTCAATGTCCTACTCTTGGACAGGCGCACTC
CTCCGGTTGCGCCTCCTACAGCACACGACGAGTTACAGGATGAGAACCCTGTCCGCGTGAG

ValThrProCysAlaAlaGluGluGlnLysLeuProIleAsnAlaLeuSerAsnSerLeu
181 GTCACCCCGTGCGCCGCGGAAGAACAAGAACTGCCCATCAATGCAC TGAGCAACTCGTTG
CAGTGGGGCACGCGGCCTTCTTGTCTTTGACGGGTAGTTACGTGACTCGTTGAGCAAC

LeuArgHisHisAsnLeuValTyrSerThrThrSerArgSerAlaCysGlnArgGlnLys
241 CTACGTACCACAATTTGGTGTATTCCACCACCTCACGCAGTGCTTGCCAAAGGCAGAAG
GATGCAGTGGTGTAAACCACATAAGGTGGTGGAGTGCCTCACGAACGGTTTCCGTCTTC

LysValThrPheAspArgLeuGlnValLeuAspSerHisTyrGlnAspValLeuLysGlu
301 AAAGTCACATTTGACAGACTGCAAGTTCTGGACAGCCATTACCAGGACGTACTCAAGGAG
TTTCAGTGTAACCTGTCTGACGTTCAAGACCTGTCGGTAATGGTCTGCATGAGTTCTCT

ValLysAlaAlaAlaSerLysValLysAlaAsnPhe
361 GTTAAAGCAGCGCGCTCAAAGTGAAGGCTAACTTC
CAATTTGTCGCGCGAGTTTTCACTTCCGATTGAAG

26-1. ÁBRA

A 14i., 11b., 7f., 7e., 8h., 33c., 40b., 37b., 35., 36.,
81., 32., 33b., 25c., 14c., 8f., 33f., 33g. és 39c. DNS-ek
kombinált ORF-je

GluTyrValValLeuLeuPheLeuLeuLeuAlaAspAlaArgValCysSerCysLeuTrp
1 GGGAGTACGTCGTTCTCCTGTTCTCTGCTTGCAGACGCGCGGTCTGCTCCTGCTGTG
CCCTCATGCAGCAAGAGGACAAGGAAGACGAACGTCTGCGCGCGCAGACGAGGACGAACA

MetMetLeuLeuIleSerGlnAlaGluAlaAlaLeuGluAsnLeuValIleLeuAsnAla
61 GGATGATGCTACTCATATCCCAAGCGGAGGCGGCTTTGGAGAACCCTCGTAATACTTAATG
CCTACTACGATGAGTATAGGGTTCGCCTCCGCCGAAACCTCTTGGAGCATTATGAATTAC

AlaSerLeuAlaGlyThrHisGlyLeuValSerPheLeuValPhePheCysPheAlaTrp
121 CAGCATCCCTGGCCGGGACGCACGGTCTTGTATCCTTCTCGTGTCTTCTGCTTTCAT
GTCGTAGGGACCGGCCCTGCGTCCAGAACATAGGAAGGAGCACAAGAAGACGAAACGTA

TyrLeuLysGlyLysTrpValProGlyAlaValTyrThrPheTyrGlyMetTrpProLeu
181 GGTATTTGAAGGGTAAGTGGGTGCCCGGAGCGGTCTACACCTTCTACGGGATGTGGCCTC
CCATAAATTCCATTACCCACGGGCCCTCGCCAGATGTGGAAGATGCCCTACACCGGAG

LeuLeuLeuLeuLeuAlaLeuProGlnArgAlaTyrAlaLeuAspThrGluValAlaAla
241 TCCTCCTGCTCCTGTTGGCGTTGCCCGGAGCGGTACGCGCTGGACACGGAGTGGCCG
AGGAGGACGAGGACAACCGCAACGGGGTCCGCCGATGCGCGACCTGTGCCTCCACCGGC

SerCysGlyGlyValValLeuValGlyLeuMetAlaLeuThrLeuSerProTyrTyrLys
301 CGTCGTGTGGCGGTGTGTTCTCGTCGGGTTGATGGCGCTGACTCTGTCACCATATTACA
GCAGCACACCGCCACAACAAGAGCAGCCCAACTACCGCGACTGAGACAGTGGTATAATGT

ArgTyrIleSerTrpCysLeuTrpTrpLeuGlnTyrPheLeuThrArgValGluAlaGln
361 AGCGTATATCAGCTGGTGTGTTGGTGGCTTCAGTATTTTCTGACCAGAGTGAAGCGC
TCGCGATATAGTCGACCAGAACACCACCGAAGTCATAAAAGACTGGTCTCACCTTCGCG

LeuHisValTrpIleProProLeuAsnValArgGlyGlyArgAspAlaValIleLeuLeu
421 AACTGCACGTGTGGATTCCCCCTCAACGTCCGAGGGGGCGCGACGCCGTCATCTTAC
TTGACGTGCACACCTAAGGGGGGAGTTGCAGGCTCCCCCGCGCTGCGGCAGTAGAATG

MetCysAlaValHisProThrLeuValPheAspIleThrLysLeuLeuLeuAlaValPhe
481 TCATGTGTGCTGTACACCGACTCTGGTATTTGACATCACCAAATTGCTGTGGCCGTCT
AGTACACACGACATGTGGGCTGAGACCATAAACTGTAGTGGTTTAAACGACGACCGGCAGA

GlyProLeuTrpIleLeuGlnAlaSerLeuLeuLysValProTyrPheValArgValGln
541 TCGGACCCTTTGGATTCTTCAAGCCAGTTTGCTTAAAGTACCCTACTTTGTGCGCGTCC
AGCCTGGGGAACCTAAGAAGTTCGGTCAAACGAATTTTCATGGGATGAAACACCGCCAGG

GlyLeuLeuArgPheCysAlaLeuAlaArgLysMetIleGlyGlyHisTyrValGlnMet
601 AAGGCCTTCTCCGGTTCGCGGTTAGCGCGGAAGATGATCGGAGGCCATTACGTGCAAA
TTCCGGAAGAGGCCAAGACGCGCAATCGCGCCTTCTACTAGCCTCCGGTAATGCACGTTT

ValIleIleLysLeuGlyAlaLeuThrGlyThrTyrValTyrAsnHisLeuThrProLeu
661 TGGTCATCATTAAAGTTAGGGGCGCTTACTGGCACCTATGTTTATAACCATCTCACTCCTC
ACCAGTAGTAATTCATCCCGGGAATGACCGTGGATACAAATATTGGTAGAGTGAGGAG

ArgAspTrpAlaHisAsnGlyLeuArgAspLeuAlaValAlaValGluProValValPhe
721 TTCGGGACTGGGCGCACACGGCTTGCGAGATCTGGCCGTGGCTGTAGAGCCAGTCGTCT
AAGCCCTGACCCGCGTGTGCCGAACGCTCTAGACCGGCACCGACATCTCGGTCAGCAGA

SerGlnMetGluThrLysLeuIleThrTrpGlyAlaAspThrAlaAlaCysGlyAspIle
781 TCTCCCAAATGGAGACCAAGCTCATCACGTGGGGGGCAGATACCGCCGCGTGGGTGACA
AGAGGGTTTACCTCTGGTTCGAGTAGTGCACCCCCGCTCTATGGCGGCGCACGCCACTGT

IleAsnGlyLeuProValSerAlaArgArgGlyArgGluIleLeuLeuGlyProAlaAsp
841 TCATCAACGGCTTGCTGTTTCCGCCCCGAGGGGCGGGGAGATACTGCTCGGGCCAGCCG
AGTAGTTGCCGAACGGACAAGGCGGGCGTCCCCGGCCCTCTATGACGAGCCCGGTCCGC

GlyMetValSerLysGlyTrpArgLeuLeuAlaProIleThrAlaTyrAlaGlnGlnThr

901 ATGGAATGGTCTCCAAGGGGTGGAGGTTGCTGGCGCCCATCACGGCGTACGCCACAGCAGA
TACCTTACCAGAGGTTCCCCACCTCCAACGACCGCGGGTAGTGCCGCATGCGGGTCGTCT

ArgGlyLeuLeuGlyCysIleIleThrSerLeuThrGlyArgAspLysAsnGlnValGlu
961 CAAGGGGCCTCCTAGGGTGCATAATCACCAGCCTAACTGGCCGGGACAAAAACCAAGTGG
GTTCCCCGGAGGATCCCACGTATTAGTGGTTCGGATTGACCGGCCCTGTTTTGGTTCCACC

GlyGluValGlnIleValSerThrAlaAlaGlnThrPheLeuAlaThrCysIleAsnGly
1021 AGGGTGAGGTCCAGATTGTGTCAACTGCTGCCCAAACCTTCTGGCAACGTGCATCAATG
TCCCACCTCAGGTCTAACACAGTTGACGACGGGTTTGGGAAGGACCGTTGCACGTAGTTAC

ValCysTrpThrValTyrHisGlyAlaGlyThrArgThrIleAlaSerProLysGlyPro
1081 GGGTGTGCTGGACTGTCTACCACGGGGCCGGAACGAGGACCATCGCGTCACCCAAGGGTC
CCCACACGACCTGACAGATGGTGTCCCGGCCTTGCTCCTGGTAGCGCAGTGGGTTCCAG

ValIleGlnMetTyrThrAsnValAspGlnAspLeuValGlyTrpProAlaProGlnGly
1141 CTGTCACTCCAGATGTATACCAATGTAGACCAAGACCTTGTGGGCTGGCCCCGCTCCGCAAG
GACAGTAGGTCTACATATGGTTACATCTGGTTCTGGAACACCCGACCGGGCGAGGCGTTC

SerArgSerLeuThrProCysThrCysGlySerSerAspLeuTyrLeuValThrArgHis
1201 GTAGCCGCTCATGACACCCTGCACTTGCCTCGGCTCCTCGGACCTTTACCTGGTCACGAGGC
CATCGCGGAGTAACTGTGGGACGTGAACCGCGAGGAGCCTGGAAATGGACCAGTGTCTCCG

AlaAspValIleProValArgArgGlyAspSerArgGlySerLeuLeuSerProArg
1261 ACGCCGATGTCATTCCCGTGCGCCGGCGGGGTGATAGCAGGGGCAGCCTGTGTGCGCCC
TGCGGCTACAGTAAGGGCACGCGGCCCGCCCACTATCGTCCCCGTCGGACGACAGCGGGG

ProIleSerTyrLeuLysGlySerSerGlyGlyProLeuLeuCysProAlaGlyHisAla
1321 GGCCCATTTCTACTTGAAGGCTCCTCGGGGGGTCCGCTGTTGTGCCCGCGGGGCACG
CCGGTAAAGGATGAACTTCCGAGGAGCCCCCAGGGCACAACACGGGGCGCCCCGTGC

ValGlyIlePheArgAlaAlaValCysThrArgGlyValAlaLysAlaValAspPheIle
1381 CCGTGGGCATATTTAGGGCCCGGGTGTGCACCCGTGGAGTGGCTAAGGCGGTGGACTTTA
GGCACCCGTATAAATCCCGGCGCCACACGTGGGCACCTCACCGATTCCGCCACCTGAAAT

ProValGluAsnLeuGluThrThrMetArgSerProValPheThrAspAsnSerSerPro
1441 TCCCTGTGGAGAACCCTAGAGACAACCATGAGGTCCCCGGTGTTCACGGATAACTCCTCTC
AGGGACACCTCTTGATCTCTGTTGGTACTCCAGGGGCCACAAGTGCCTATTGAGGAGAG

ProValValProGlnSerPheGlnValAlaHisLeuHisAlaProThrGlySerGlyLys
1501 CACCAGTAGTCCCCAGAGCTTCCAGGTGGCTCACCTCCATGCTCCACAGGCAGCGGCA
GTGGTCATCACGGGGTCTCGAAGGTCCACCGAGTGGAGGTACGAGGGTGTCCGTGCGCGT

SerThrLysValProAlaAlaTyrAlaAlaGlnGlyTyrLysValLeuValLeuAsnPro
1561 AAAGCACCAAGGTCCCGGCTGCATATGCAGCTCAGGGCTATAAGGTGCTAGTACTCAACC
TTTCGTGGTTCCAGGGCCGACGTATACGTGAGTCCCGATATTCCACGATCATGAGTTGG

SerValAlaAlaThrLeuGlyPheGlyAlaTyrMetSerLysAlaHisGlyIleAspPro
1621 CCTCTGTTGTGCAACACTGGGCTTTGGTGTCTTACATGTCCAAGGCTCATGGGATCGATC
GGAGACAACGACGTTGTGACCCGAAACCACGAATGTACAGGTTCCGAGTACCCTAGCTAG

AsnIleArgThrGlyValArgThrIleThrThrGlySerProIleThrTyrSerThrTyr
1681 CTAACATCAGGACCGGGGTGAGAACAATTACCACTGGCAGCCCCATCAGTACTCCACCT
GATTGTAGTCTGGCCCCACTCTTGTTAATGGTGACCGTCCGGGTAGTGATGAGGTGGA

GlyLysPheLeuAlaAspGlyGlyCysSerGlyGlyAlaTyrAspIleIleCysAsp
1741 ACGGCAAGTTCTTGCCGACGGCGGGTGTCTCGGGGGCGCTTATGACATAATAATTTGTG
TGCCGTTCAAGGAACGGCTGCCGCCACGAGCCCCCGGAATACTGTATTATTAACAC

GluCysHisSerThrAspAlaThrSerIleLeuGlyIleGlyThrValLeuAspGlnAla
1801 ACGAGTGCCACTCCACGGATGCCACATCCATCTTGGGCATCGGCACTGTCTTGACCAAG
TGCTCACGGTGAGGTGCCTACGGTGTAGGTAGAACCCGTAGCCGTGACAGGAACCTGGTTC

GluThrAlaGlyAlaArgLeuValValLeuAlaThrAlaThrProProGlySerValThr
1861 CAGAGACTGCGGGGGCGAGACTGGTGTGTCTCGCCACCGCCACCCCTCCGGGCTCIGTCA
GTCTCTGACGCCCCGCTCTGACCAACACGAGCGGTGGCGGTGGGGAGGCCGAGJCAGT

1921 ValProHisProAsnIleGluGluValAlaLeuSerThrThrGlyGluIleProPheTyr
CTGTGCCCCATCCCAACATCGAGGAGGTTGCTCTGTCCACCACCGGAGAGATCCCTTTTT
GACACGGGGTAGGGTTGTAGCTCCTCCAACGAGACAGGTGGTGGCCTCTCTAGGGAAAA

1981 GlyLysAlaIleProLeuGluValIleLysGlyGlyArgHisLeuIlePheCysHisSer
ACGGCAAGGCTATCCCCCTCGAAGTAATCAAGGGGGGAGACATCTCATCTTCTGTCAAT
TGCCGTTCCGATAGGGGGAGCTTATTAGTTCCCCCCTCTGTAGAGTAGAAGACAGTAA

2041 LysLysLysCysAspGluLeuAlaAlaLysLeuValAlaLeuGlyIleAsnAlaValAla
CAAAGAAGAAGTGCACGAACTCGCCGCAAAGCTGGTTCGCATTGGGCATCAATGCCGTGG
GTTTCTTCTTACGCTGCTTGAGCGGCGTTTCGACCAGCGTAACCCGTAGTTACGGCACC

2101 TyrTyrArgGlyLeuAspValSerValIleProThrSerGlyAspValValValAla
CCTACTACCGCGGTCTTGACGTGTCCGTCATCCCAGCAGCGGCGATGTTGTCGTCGTGG
GGATGATGGCGCCAGAAGTGCACAGGCAGTAGGGCTGGTTCGCCGCTACAACAGCAGCACC

2161 ThrAspAlaLeuMetThrGlyTyrThrGlyAspPheAspSerValIleAspCysAsnThr
CAACCGATGCCCTCATGACCGGCTATAACCGGCGACTTCGACTCGGTGATAGACTGCAATA
GTTGGCTACGGGAGTACTGGCCGATATGGCCGCTGAAGCTGAGCCACTATCTGACGTTAT

2221 CysValThrGlnThrValAspPheSerLeuAspProThrPheThrIleGluThrIleThr
CGTGTGTCACCCAGACAGTCGATTTACAGCCTTGACCCTACCTTACCATTGAGACAATCA
GCACACAGTGGGTCTGTTCAGCTAAAGTCGGAAGTGGGATGGAAGTGGTAACCTCTGTTAGT

2281 LeuProGlnAspAlaValSerArgThrGlnArgArgGlyArgThrGlyArgGlyLysPro
CGTCCCCCAGGATGCTGTCTCCCGCACTCAACGTCGGGGCAGGACTGGCAGGGGGAAGC
GCGAGGGGGTCTACGACAGAGGGCGTGAGTTGCAGCCCCGCTCTGACCGTCCCCCTTCG

2341 GlyIleTyrArgPheValAlaProGlyGluArgProSerGlyMetPheAspSerSerVal
CAGGCATCTACAGATTTGTGGCACCAGGGGAGCGCCCTCCGGCATGTTTCGACTCGTCCG
GTCCGTAGATGTCTAAACACCGTGGCCCCCTCGCGGGGAGGCGGTACAAGCTGAGCAGGC

2401 LeuCysGluCysTyrAspAlaGlyCysAlaTrpTyrGluLeuThrProAlaGluThrThr
TCCTCTGTGAGTGCTATGACGCAGGCTGTGCTTGGTATGAGCTCACGCCCGCCGAGACTA
AGGAGACACTCACGATACTGCGTCCGACACGAACCATACTCGAGTGCGGGCGGCTCTGAT

2461 ValArgLeuArgAlaTyrMetAsnThrProGlyLeuProValCysGlnAspHisLeuGlu
CAGTTAGGCTACGAGCGTACATGAACACCCCGGGGCTTCCCGTGTGCCAGGACCATCTTG
GTCAATCCGATGCTCGCATGTACTTGTGGGGCCCCGAAGGGCACACGGTCTGGTAGAAC

2521 PheTrpGluGlyValPheThrGlyLeuThrHisIleAspAlaHisPheLeuSerGlnThr
AATTTTGGGAGGGCGTCTTTACAGGCCTCACTCATATAGATGCCCACTTTCTATCCAGA
TTAAAACCCCTCCCGCAGAAATGTCCGGAGTGAGTATATCTACGGGTGAAAGATAGGGTCT

2581 LysGlnSerGlyGluAsnLeuProTyrLeuValAlaTyrGlnAlaThrValCysAlaArg
CAAAGCAGAGTGGGGAGAACCCTTCCTTACCTGGTAGCGTACCAAGCCACCGTGTGCGCTA
GTTTCGTCTCACCCCTCTTGAAGGAATGGACCATCGCATGGTTCGGTGGCACACGCGAT

2641 AlaGlnAlaProProProSerTrpAspGlnMetTrpLysCysLeuIleArgLeuLysPro
GGGCTCAAGCCCCCTCCCCATCGTGGGACCAGATGTGGAAGTGTGTTGATTGCGCTCAAGC
CCCGAGTTCGGGGAGGGGGTAGCACCCCTGGTCTACACCTTCAAACTAAGCGGAGTTCCG

2701 ThrLeuHisGlyProThrProLeuLeuTyrArgLeuGlyAlaValGlnAsnGluIleThr
CCACCCCTCATGGGCCAACACCCCTGCTATACAGACTGGGCGCTGTTTCAAGTAAATCA
GGTGGGAGGTACCCGTTGTGGGACGATATGTCTGACCCGCGACAAGTCTTACTTTAGT

2761 LeuThrHisProValThrLysTyrIleMetThrCysMetSerAlaAspLeuGluValVal
CCCTGACGCACCCAGTACCAAATACATCA'GACATGCATGTCGGCCGACCTGGAGGTCG
GGGACTGCGTGGGTGAGTGGTTTATGTAGTACTGTACGTACAGCCGGCTGGACCTCCAGC

2821 ThrSerThrTrpValLeuValGlyGlyValLeuAlaAlaLeuAlaAlaTyrCysLeuSer
TCACGAGCACCTGGGTGCTCGTTGGCGGCTCCTGGCTGCTTTGGCCGCGTATTGCCTGT
AGTGCTCGTGGACCCAGGCAACCCCGCAGGACCGACGAAACCGGCGCATAACGGACA

ThrGlyCysValValIleValGlyArgValValLeuSerGlyLysProAlaIleIlePro

2881 CAACAGGCTGCGTGGTCATAGTGGGCAGGGTTCGTCTTGTCCGGGAAGCCGGCAATCATACT
GTTGTCCGACGCACCAGTATCACCCGTCCAGCAGAACAGGCCCTTCGGCCGTTAGTATG
AspArgGluValLeuTyrArgGluPheAspGluMetGluGluCysSerGlnHisLeuPro
2941 CTGACAGGGAAGTCCTCTACCGAGAGTTCGATGAGATGGAAGAGTGCTCTCAGCACTTAC
GACTGTCCCTTCAGGAGATGGCTCTCAAGCTACTCTACCTTCTCACGAGAGTCTGTGAATG
TyrIleGluGlnGlyMetMetLeuAlaGluGlnPheLysGlnLysAlaLeuGlyLeuLeu
3001 CGTACATCGAGCAAGGGATGATGCTCGCCGAGCAGTTCAAGCAGAAGGCCCTTCGGCCCTCC
GCATGTAGCTCGTTCCTACTACGAGCGGCTCGTCAAGTTCGTCTTCCGGGAGCCGGAGG
GlnThrAlaSerArgGlnAlaGluValIleAlaProAlaValGlnThrAsnTrpGlnLys
3061 TGCAGACCGCGTCCCGTCAGGCAGAGTTATCGCCCTGCTGTCCAGACCAACTGGCAA
ACGTCTGGCGCAGGGCAGTCCGTCTCCAATAGCGGGGACGACAGGTCTGGTTGACCGTTT
LeuGluThrPheTrpAlaLysHisMetTrpAsnPheIleSerGlyIleGlnTyrLeuAla
3121 AACTCGAGACCTTCTGGGCGAAGCATATGTGGAAGTTCATCAGTGGGATACAATACTTGG
TTGAGCTCTGGAAGACCCGCTTCGTATACACCTTGAAGTAGTACCCTATGTTATGAACC
GlyLeuSerThrLeuProGlyAsnProAlaIleAlaSerLeuMetAlaPheThrAlaAla
3181 CGGGCTTGTCAACGCTGCCTGGTAACCCCGCCATTGCTTCATTGATGGCTTTTACAGCTG
GCCGGAACAGTTGCGACGGACCATTGGGGCGGTAACGAAGTAACACTACCGAAAATGTGAC
ValThrSerProLeuThrThrSerGlnThrLeuLeuPheAsnIleLeuGlyGlyTrpVal
3241 CTGTCCAGCCCACTAACCCTAGCCAAACCTCCTCTTCAACATATTGGGGGGGTGGG
GACAGTGGTGGGTGATTGGTGATCGGTTTGGGAGGAGAAGTTGTATAACCCCCCACC
AlaAlaGlnLeuAlaAlaProGlyAlaAlaThrAlaPheValGlyAlaGlyLeuAlaGly
3301 TGGCTGCCAGCTCGCCGCCCCCGGTCCGCTACTGCCTTTGTGGGCGCTGGCTTAGCTG
ACCGACGGGTGAGCGGGGGGGCCACGGCGATGACGGAAACACCCGCGACCGAATCGAC
AlaAlaIleGlySerValGlyLeuGlyLysValLeuIleAspIleLeuAlaGlyTyrGly
3361 GCGCCGCCATCGGCAGTGTGGACTGGGGAAGTTCCTCATAGACATCCTTGCAGGGTATG
CGCGGGGTAGCCGTCACAACCTGACCCCTCCAGGAGTATCTGTAGGAACGTCCCATAC
AlaGlyValAlaGlyAlaLeuValAlaPheLysIleMetSerGlyGluValProSerThr
3421 GCGCGGGCGTGGCGGGAGCTCTTGTGGCATTCAAGATCATGAGCGGTGAGGTCCCCTCCA
CGCGCCCGCACCGCCCTCGAGAACCCGTAAGTCTAGTACTCGCCACTCCAGGGGAGGT
GluAspLeuValAsnLeuLeuProAlaIleLeuSerProGlyAlaLeuValValGlyVal
3481 CGGAGGACCTGGTCAATCTACTGCCCGCCATCCTCTCGCCCGGAGCCCTCGTAGTCCGGG
GCCTCCTGGACCAGTTAGATGACGGGCGGTAGGAGAGCGGGCCTCGGGAGCATCAGCCG
ValCysAlaAlaIleLeuArgArgHisValGlyProGlyGluGlyAlaValGlnTrpMet
3541 TGGTCTGTGCAGCAATACTGCGCCGGCAGTGGCCCGGGCGAGGGGGCAGTGCAGTGG
ACCAGACACGTGCTTATGACGCGGCCGTGCAACCGGGCCCGCTCCCCCGTACGTCACCT
AsnArgLeuIleAlaPheAlaSerArgGlyAsnHisValSerProThrHisTyrValPro
3601 TGAACCGGCTGATAGCCTTCGCCTCCCGGGGAACCATGTTTCCCCCAGCACTACGTGC
ACTTGGCCGACTATCGGAAGCGGAGGGCCCCCTTGGTACAAAGGGGTGCGTGATGCAGC
GluSerAspAlaAlaAlaArgValThrAlaIleLeuSerSerLeuThrValThrGlnLeu
3661 CGGAGAGCGATGCAGCTGCCCCGCTACTGCCATACTCAGCAGCCTCACTGTAACCCAGC
GCCTCTCGCTACGTGACGGGCGCAGTGACGGTATGAGTCTGCGGAGTGACATTGGGTGCG
LeuArgArgLeuHisGlnTrpIleSerSerGluCysThrThrProCysSerGlySerTrp
3721 TCCTGAGGCGACTGCACCACTGGATAAGCTCGGAGTGTACCACTCCATGCTCCGGTTCCT
AGGACTCCGCTGACGTGGTACCTATTTCGAGCCTCACATGTTGAGGTACGAGGCCAAGGA
LeuArgAspIleTrpAspTrpIleCysGluValLeuSerAspPheLysThrTrpLeuLys
3781 GGCTAAGGACATCTGGGACTGGATATGCGAGGTGTTGAGCGACTTAAAGACCTGGCTAA
CCGATTCCCTGTAGACCCTGACCTATACGCTCCACAACCTCGCTGAAATTCCTGGACCGATT
AlaLysLeuMetProGlnLeuProGlyIleProPheValSerCysGlnArgGlyTyrLys
3841 AAGCTAAGCTCATGCCACAGCTGCCTGGGATCCCCCTTGTGTCTGCCAGCGGGGTATA
TTCGATTGAGTACGGTGTGACGGACCCTAGGGGAAACACAGGACGGTTCGCGCCCATAT

26-4. ÁBRA

3901 GlyValTrpArgValAspGlyIleMetHisThrArgCysHisCysGlyAlaGluIleThr
AGGGGGTCTGGCGAGTGGACGGCATCATGCACACTCGCTGCCACTGTGGAGCTGAGATCA
TCCCCCAGACCGCTCACCTGCCGTAGTACGTGTGAGCGACGGTGACACCTCGACTCTAGT

3961 GlyHisValLysAsnGlyThrMetArgIleValGlyProArgThrCysArgAsnMetTrp
CTGGACATGTCAAAAACGGGACGATGAGGATCGTCGGTCTAGGACCTGCAGGAACATGT
GACCTGTACAGTTTTTGCCTGTACTCCTAGCAGCCAGGATCCTGGACGTCTTGTACA

4021 SerGlyThrPheProIleAsnAlaTyrThrThrGlyProCysThrProLeuProAlaPro
GGAGTGGGACCTTCCCCATTAATGCCTACACCACGGGCCCTGTACCCCCCTTCTGCGC
CCTCACCTTGAAGGGGTAATTACGGATGTGGTGCCCGGGACATGGGGGAAGGACGGC

4081 AsnTyrThrPheAlaLeuTrpArgValSerAlaGluGluTyrValGluIleArgGlnVal
CGAACTACACGTTTCGCGCTATGGAGGGTGTCTGCAGAGGAATATGTGGAGATAAGGCAGG
GCTTGATGTGCAAGCGGATACCTCCACAGACGTCTCCTTATACACCTCTATTCCGTCC

4141 GlyAspPheHisTyrValThrGlyMetThrThrAspAsnLeuLysCysProCysGlnVal
TGGGGGACTTCCACTACGTGACGGGTATGACTACTGACAATCTCAAATGCCCGTGCCAGG
ACCCCTGAAGGTGATGCACTGCCATACTGATGACTGTTAGAGTTTACGGGCACGGTCC

4201 ProSerProGluPhePheThrGluLeuAspGlyValArgLeuHisArgPheAlaProPro
TCCCATCGCCCGAATTTTTACAGAATTGGACGGGGTGCGCCTACATAGGTTTGCGCCCC
AGGGTAGCGGGCTTAAAAGTGTCTTAACCTGCCCCACGGGATGTATCCAACGCGGGG

4261 CysLysProLeuLeuArgGluGluValSerPheArgValGlyLeuHisGluTyrProVal
CCTGCAAGCCCTTGCTGCGGGAGGAGGTATCATTAGAGTAGGACTCCACGAATACCCGG
GGACGTTGCGGAACGACGCCCTCCTCCATAGTAAGTCTCATCCTGAGGTGCTTATGGGCC

4321 GlySerGlnLeuProCysGluProGluProAspValAlaValLeuThrSerMetLeuThr
TAGGGTCGCAATTACCTTGCAGCCCCGAACCGGACGTGGCCGTGTTGACGTCCATGCTCA
ATCCCAGCGTTAATGGAACGCTCGGGCTTGGCCTGCACCGGCACAACCTGCAGGTACGAGT

4381 AspProSerHisIleThrAlaGluAlaAlaGlyArgArgLeuAlaArgGlySerProPro
CTGATCCCTCCCATATAACAGCAGAGCGCGCCGGCGAAGGTTGGCGAGGGGATCACCCC
GACTAGGGAGGGTATATGTCGTCTCCGCCCGCCGCTTCCAACCGCTCCCTTAGTGGGG

4441 SerValAlaSerSerSerAlaSerGlnLeuSerAlaProSerLeuLysAlaThrCysThr
CCTCTGTGGCCAGCTCCTCGGCTAGCCAGCTATCCGCTCCATCTCTCAAGGCAACTGCA
GGAGACACCGGTCGAGGAGCCGATCGGTCGATAGGCGAGGTAGAGAGTTCCGTTGAACGT

4501 AlaAsnHisAspSerProAspAlaGluLeuIleGluAlaAsnLeuLeuTrpArgGlnGlu
CCGCTAACCATGACTCCCTGTATGCTGAGCTCATAGAGGCCAACCTCCTATGGAGGCAGG
GGCGATTGTTACTGAGGGGACTACGACTCGAGTATCTCCGGTTGGAGGATACCTCCGTCC

4561 MetGlyGlyAsnIleThrArgValGluSerGluAsnLysValValIleLeuAspSerPhe
AGATGGGCGGCAACATCACCCAGGGTTGAGTCAGAAAACAAAGTGGTGATTCTGGACTCCT
TCTACCCGCCGTTGTAGTGGTCCCAACTCAGTCTTTTGTTCACCACTAAGACCTGAGGA

4621 AspProLeuValAlaGluGluAspGluArgGluIleSerValProAlaGluIleLeuArg
TCGATCCGCTTGTGGCGGAGGAGGACGAGCGGGAGATCTCCGTACCCGAGAAATCCTGC
AGCTAGGCGAACACCGCCTCCTGCTCGCCCTCTAGAGGCATGGGCGTCTTTAGGACG

4681 LysSerArgArgPheAlaGlnAlaLeuProValTrpAlaArgProAspTyrAsnProPro
GGAAGTCTCGGAGATTGCCCCAGGCCCTGCCCGTTTGGGCGCGGCCGGACTATAACCCCC
CCTTACAGACCTCTAAGCGGTCCGGACGGGCAAACCCGCGCCGGCCTGATATTGGGGG

4741 LeuValGluThrTrpLysLysProAspTyrGluProProValValHisGlyCysProLeu
CGCTAGTGGAGACGTGGAAAAAGCCCGACTACGAACCACCTGTGGTCCATGGCTGTCCGC
GCGATCACCTCTGCACCTTTTTCGGGCTGATGCTTGGTGGACACCAGGTACCGACAGGGC

4801 ProProProLysSerProProValProProProArgLysLysArgThrValValLeuThr
TTCCACCTCCAAAGTCCCCTCCTGTGCCTCCGCCCTCGGAAGAAGCGGACGGTGGTCTCA
AAGGTGGAGGTTTCAGGGGAGGACACGGAGCGGAGCCTTCTTCGCTGCCACCAGGAGT

GluSerThrLeuSerThrAlaLeuAlaGluLeuAlaThrArgSerPheGlySerSerSer

4861 CTGAATCAACCCTATCTACTGCCTTGGCCGAGCTCGCCACCAGAAGCTTTGGCAGCTCCT
GACTTAGTTGGGATAGATGACGGAACCGGCTCGAGCGGTGGTCTTCGAAACCGTCGAGGA

ThrSerGlyIleThrGlyAspAsnThrThrThrSerSerGluProAlaProSerGlyCys
4921 CAACTTCCGGCATTACGGGCGACAATACGACAACATCCTCTGAGCCCGCCCTTCTGGCT
GTTGAAGGCCGTAATGCCCGCTGTTATGCTGTTGTAGGAGACTCGGGCGGGGAAGACCGA

ProProAspSerAspAlaGluSerTyrSerSerMetProProLeuGluGlyGluProGly
4981 GCCCCCCGACTCCGACGCTGAGTCCTATTCTCCATGCCCCCCTGGAGGGGGAGCCTG
CGGGGGGGCTGAGGCTGCGACTCAGGATAAGGAGGTACGGGGGGACCTCCCCCTCGGAC

AspProAspLeuSerAspGlySerTrpSerThrValSerSerGluAlaAsnAlaGluAsp
5041 GGGATCCGGATCTTAGCGACGGGTCATGGTCAACGGTCAGTAGTGAGGCCAACGCGGAGG
CCCTAGGCCTAGAATCGCTGCCAGTACCAGTTGCCAGTCATCACTCCGGTTGCGCCTCC

ValValCysCysSerMetSerTyrSerTrpThrGlyAlaLeuValThrProCysAlaAla
5101 ATGTCGTGTGCTGCTCAATGTCTTACTCTTGACAGGCGCACTCGTCACCCCGTGCGCCG
TACAGCACACGACGAGTTACAGAATGAGAACCCTGTCCGCGTGAGCAGTGGGGCACGCGGC

GluGluGlnLysLeuProIleAsnAlaLeuSerAsnSerLeuLeuArgHisHisAsnLeu
5161 CGGAAGAACAGAACTGCCCATCAATGCACTAAGCAACTCGTTGCTACGTCACCACAATT
GCCTTCTTGTCTTTGACGGGTAGTTACGTGATTGTTGAGCAACGATGCAGTGGTGTAA

ValTyrSerThrThrSerArgSerAlaCysGlnArgGlnLysLysValThrPheAspArg
5221 TGGTGTATTCCACCACCTCACGCAGTGCTTGCCAAAGGCAGAAGAAAGTCACATTTGACA
ACCACATAAGGTGGTGGAGTGCCTCACGAACGGTTTCCGTCTTCTTTCAGTGTAACCTGT

LeuGlnValLeuAspSerHisTyrGlnAspValLeuLysGluValLysAlaAlaAlaSer
5281 GACTGCAAGTTCTGGACAGCCATTACCAGGACGTACTCAAGGAGGTTAAAGCAGCGGCGT
CTGACGTTCAAGACCTGTCGGTAATGGTCCTGCATGAGTTCTTCCAATTCGTCGCCGCA

LysValLysAlaAsnLeu
5341 CAAAAGTGAAGGCTAACTTG
GTTTTCACTTCGATTGAAC

26-6. ÁBRA

27. ÁBRA A 12f. DNS transzlációja

IlePheLysIleArgMetTyrValGlyGlyValGluHisArgLeuGluAlaAlaCysAsn
1 CCATATTTAAAATCAGGATGTACGTGGGAGGGGTCTGAACACAGGCTGGAAGCTGCCTGCA
GGTATAAAATTTTAGTCCTACATGCACCCTCCCCAGCTTGTGTCCGACCTTCGACGGACGT

TrpThrArgGlyGluArgCysAspLeuGluAspArgAspArgSerGluLeuSerProLeu
61 ACTGGACGCGGGGCGAACGTTGCGATCTGGAAGACAGGGACAGGTCGGAGCTCAGCCCGT
TGACCTGCGCCCCGCTTGCAACGCTAGACCTTCTGTCCCTGTCCAGGCTCGAGTCGGGCA

LeuLeuThrThrThrGlnTrpGlnValLeuProCysSerPheThrThrLeuProAlaLeu
121 TACTGCTGACCACTACACAGTGGCAGGTCCCTCCCGTGTTCCCTCACAACCCTACCAGCCT
ATGACGACTGGTGATGTGTCACCGTCCAGGAGGGCACAAGGAAGTGTGGGATGGTCGGA

SerThrGlyLeuIleHisLeuHisGlnAsnIleValAspValGlnTyrLeuTyrGlyVal
181 TGTCCACCGGCCTCATCCACCTCCACCAGAACATTGTGGACGTGCAGTACTTGTACGGGG
ACAGGTGGCCGGAGTAGGTGGAGGTGGTCTTGTAACACCTGCACGTATGAACATGCCCC

GlySerSerIleAlaSerTrpAlaIleLysTrpGluTyrValValLeuLeuPheLeuLeu
241 TGGGGTCAAGCATCGCGTCTGGGCCATTAAGTGGGAGTACGTCGTTCTCCTGTTCTCCTC
ACCCCAGTTCGTAGCGCAGGACCCGGTAATTCACCCTCATGCAGCAAGAGGACAAGGAAG

LeuAlaAspAlaArgValCysSerCysLeuTrpMetMetLeuLeuIleSerGlnAlaGlu
301 TGCTTGACAGACGCGCGGTCTGCTCCTGCTTGTGGATGATGCTACTCATATCCCAAGCGG
ACGAACGTCTGCGCGCGCAGACGAGGACGAACACCTACTACGATGAGTATAGGGTTCGCC

----- átfedés a 14i.-vel-----
AlaAlaLeuGluAsnLeuValIleLeuAsnAlaAlaSerLeuAlaGlyThrHisGlyLeu
361 AGGCGGCTTTGGAGAACCTCGTAATACTTAATGCAGCATCCCTGGCCGGGACGCACGGTC
TCCGCCGAAACCTCTTGGAGCATTATGAATTACGTGCTAGGGACCGGCCCTGCGTGCCAG

Val
421 TTGTATC
AACATAG

28. ÁBRA A 35f. DNS transzlációja

----- átfedés a 39c.-vel -----
LeuLysGluValLysAlaAlaAlaSerLysValLysAlaAsnLeuLeuSerValGluGlu
1 TGCTCAAGGAGGTTAAAGCAGCGGCGTCAAAAAGTGAAGGCTAACTTGCTATCCGTAGAGG
ACGAGTTCCTCCAATTCGTGCGCCGAGTTTCACTTCCGATTGAACGATAGGCATCTCC

AlaCysSerLeuThrProProHisSerAlaLysSerLysPheGlyTyrGlyAlaLysAsp
61 AAGCTTGCAGCCTGACGCCCCACACTCAGCCAAATCCAAGTTTGGTTATGGGGCAAAG
TTCGAACGTCCGACTGCGGGGTGTGAGTCGGTTTAGGTTCAAACCAATACCCCGTTTC

ValArgCysHisAlaArgLysAlaValThrHisIleAsnSerValTrpLysAspLeuLeu
121 ACGTCCGTTGCCATGCCAGAAAGGCCGTAACCCACATCAACTCCGTGTGGAAAGACCTTC
TGCAGGCAACGGTACGGTCTTCCGGCATTGGGTGTAGTTGAGGCACACCTTCTGGAAG

GluAspAsnValThrProIleAspThrThrIleMetAlaLysAsnGluValPheCysVal
181 TGGAAACAATGTAACACCAATAGACACTACCATCATGGCTAAGAACGAGGTTTTCTGCG
ACCTTCTGTTACATTGTGGTTATCTGTGATGGTAGTACCGATTCTTGCTCCAAAAGACGC

GlnProGluLysGlyGlyArgLysProAlaArgLeuIleValPheProAspLeuGlyVal
241 TTCAGCCTGAGAAGGGGGGTCGTAAGCCAGCTCGTCTCATCGTGTCCCCGATCTGGGCG
AAGTCGGACTCTTCCCCCAGCATTCCGGTCGAGCAGAGTAGCACAAGGGGCTAGACCCGC

ArgValCysGluLysMetAlaLeuTyrAspValValThrLysLeuProLeuAlaValMet
301 TGC GCGTGTGCGAAAAGATGGCTTTGTACGACGTGGTTACAAAGCTCCCTTGCCGTGA
ACGCGCACACGCTTTTCTACCGAAACATGCTGCACCAATGTTTCGAGGGGAACCGGCACT

GlySerSerTyrGlyPheGlnTyrSerProGlyGlnArgValGluPheLeuValGlnAla
361 TGGGAAGCTCCTACGGATTCCAATACTCACCAGGACAGCGGGTTGAATTCCTCGTGCAAG
ACCCTTCGAGGATGCCTAAGGTTATGAGTGGTCTGTCGCCCACTTAAGGAGCACGTTT

TrpLysSerLysLysThrProMetGlyPheSerTyrAspThrArgCysPheAspSerThr
421 CGTGGAAGTCCAAGAAAACCCCAATGGGGTTCTCGTATGATACCCGCTGCTTTGACTCCA
GCACCTTCAGGTTCTTTTGGGGTTACCCCAAGAGCATACTATGGGCGACGAAACTGAGGT

ValThrGluSerAspIleArgThrGluGluAla
481 CAGTCACTGAGAGCGACATCCGTACGGAGGAGGCA
GTCAGTGACTCTCGCTGTAGGCATGCCTCCTCCGT

29. ábra A 19g. DNS transzlációja

-----
1 GluPheLeuValGlnAlaTrpLysSerLysLysThrProMetGlyPheSerTyrAspThr
GAATTCCTCGTGCAAGCGTGGAAGTCCAAGAAAACCCCAATGGGGTCTCGTATGATACC
CTTAAGGAGCACGTTTCGCACCTTCAGGTTCTTTTGGGGTTACCCCAAGAGCATACTATGG
----- átfedés a 35f.-fel-----
61 ArgCysPheAspSerThrValThrGluSerAspIleArgThrGluGluAlaIleTyrGln
CGCTGCTTTGACTCCACAGTCACTGAGAGCGACATCCGTACGGAGGAGGCAATCTACCAA
GCGACGAAACTGAGGTGTCAGTGACTCTCGCTGTAGGCATGCCTCCTCCGTTAGATGGTT
121 CysCysAspLeuAspProGlnAlaArgValAlaIleLysSerLeuThrGluArgLeuTyr
TGTTGTGACCTCGACCCCAAGCCCGCGTGGCCATCAAGTCCCTCACCAGAGGCTTTAT
ACAACACTGGAGCTGGGGTTCGGGCGCACCGGTAGTTCAGGGAGTGGCTCTCCGAAATA
181 ValGlyGlyProLeuThrAsnSerArgGlyGluAsnCysGlyTyrArgArgCysArgAla
GTTGGGGGCCCTCTTACCAATTCAAGGGGGGAGAACTGCGGCTATCGCAGGTGCCGCGCG
CAACCCCGGGGAGAATGGTTAAGTTCCCCCTCTTGACGCCGATAGCGTCCACGGCGCGC
241 SerGlyValLeuThrThrSerCysGlyAsnThrLeuThrCysTyrIleLysAlaArgAla
AGCGGCGTACTGACAACCTAGCTGTGGTAACACCCTCACTTGCTACATCAAGGCCCGGGCA
TCGCCGATGACTGTTGATCGACACCATTGTGGGAGTGAACGATGTAGTTCGGGGCCCGT
301 AlaCysArgAlaAlaGlyLeuGlnAspCysThrMetLeuValCysGlyAspAspLeuVal
GCCTGTCGAGCCCGCAGGGCTCCAGGACTGCACCATGCTCGTGTGTGGCGACGACTTAGTC
CGGACAGCTCGGCGTCCCGAGGTCTGACGTGGTACGAGCACACACCGCTGCTGAATCAG
361 ValIleCysGluSerAlaGlyValGlnGluAspAlaAla
GTTATCTGTGAAAGCGCGGGGTCCAGGAGGACGCGGCGAG
CAATAGACACTTTCGCGCCCCCAGGTCTCCTGCGCCGCTC

30. ÁBRA A 26g. DNS transzlációja

-----
1 GlyGlyGluAsnCysGlyTyrArgArgCysArgAlaSerGlyValLeuThrThrSerCys
GGGGGGGAGAACTGCGGCTATCGCAGGTGCCGCGCAAGCGGCGTACTGACAACCTAGCTGT
CCCCCTCTTTGACGCCGATAGCGTCCACGGCGCGTTCCGCCATGACTGTTGATCGACA
-----
61 GlyAsnThrLeuThrCysTyrIleLysAlaArgAlaAlaCysArgAlaAlaGlyLeuGln
GGTAACACCCTCACTTGTTACATCAAGGCCCCGAGCAGCCTGTCGAGCCCGAGGGCTCCAG
CCATTGTGGGAGTGAACAATGTAGTTCCGGGCTCGTCGGACAGCTCGGCGTCCCGAGGTC
-----
121 ----- átfedés a 19g.-vel -----
AspCysThrMetLeuValCysGlyAspAspLeuValValIleCysGluSerAlaGlyVal
GACTGCACCATGCTCGTGTGTGGCGACGACTTAGTTCGTTATCTGTGAAAGCGCGGGGGTTC
CTGACGTGGTACGAGCACACACCGCTGCTGAATCAGCAATAGACACTTTCGCGCCCCCAG
-----
181 GlnGluAspAlaAlaSerLeuArgAlaPheThrGluAlaMetThrArgTyrSerAlaPro
CAGGAGGACGCGGCGAGCCTGAGAGCCTTCACGGAGGCTATGACCAGGTACTCCGCCCC
GTCCTCCTGCGCCGCTCGGACTCTCGGAAGTGCCTCCGATACTGGTCCATGAGGCGGGGG
-----
241 ProGlyAspProProGlnProGluTyrAspLeuGluLeuIleThrSerCysSerSerAsn
CCTGGGGACCCCCACAACCAGAATACGACTTGGAGCTCATAACATCATGCTCCTCCAAC
GGACCCCTGGGGGGTGTGGTCTTATGCTGAACCTCGAGTATTGTAGTACGAGGAGGTTG
-----
301 ValSerValAlaHisAspGlyAlaGlyLysArgValTyrTyrLeuThrArgAspProThr
GTGTCACTCGCCACGACGGCGCTGGAAAGAGGGTCTACTACCTCACCCGTGACCCTACA
CACAGTCAGCGGGTGTGCGCGACCTTCTCCAGATGATGGAGTGGGCACTGGGATGT
-----
361 ThrProLeuAlaArgAlaAlaTrpGluThrAlaArgHisThrProValAsnSerTrpLeu
ACCCCTCGCGAGAGCTGCGTGGGAGACAGCAAGACACACTCCAGTCAATTCCTGGCTA
TGGGGGGAGCGCTCTCGACGCACCCTCTGTCGTTCTGTGTGAGGTCAGTTAAGGACCGAT
-----
421 GlyAsnIleIleMetPheAlaProThrLeuTrpAla
GGCAACATAATCATGTTTGGCCCCACACTGTGGGCG
CCGTTGTATTAGTACAAACGGGGGTGTGACACCCGC

31. ÁBRA A 15e. DNS transzlációja

-----
1 GlyAlaGlyLysArgValTyrTyrLeuThrArgAspProThrThrProLeuAlaArgAla
CGGCGCTGAAAGAGGGTCTACTACCTCACCCGTGACCCTACAACCCCTCGCGAGAGC
GCCGCGACCTTCTCCAGATGATGGAGTGGGCACTGGGATGTTGGGGGAGCGCTCTCG
-----
61 ----- átfedés a 26g.-vel -----
AlaTrpGluThrAlaArgHisThrProValAsnSerTrpLeuGlyAsnIleIleMetPhe
TGCGTGGGAGACAGCAAGACACACTCCAGTCAATTCCTGGCTAGGCAACATAATCATGTT
ACGCACCCTCTGTCGTTCTGTGTGAGGTCAGTTAAGGACCGATCCGTTGTATTAGTACAA
-----
121 AlaProThrLeuTrpAlaArgMetIleLeuMetThrHisPhePheSerValLeuIleAla
TGCCCCCACTGTGGGCGAGGATGATACTGATGACCCATTTCTTTAGCGTCTTATAGC
ACGGGGGTGTGACACCCGCTCCTACTATGACTACTGGGTAAAGAAATCGCAGGAATATCG
-----
181 ArgAspGlnLeuGluGlnAlaLeuAspCysGluIleTyrGlyAlaCysTyrSerIleGlu
CAGGGACCAGCTTGAACAGGCCCTCGATTGCGAGATCTACGGGGCTGCTACTCCATAGA
GTCCCTGGTCAACTTGTCCGGGAGCTAACGCTCTAGATGCCCGGACGATGAGGTATCT
-----
241 ProLeuAspLeuProProIleIleGlnArgLeu
ACCACTTGATCTACCTCCAATCATTCAAAGACTC
TGGTGAAC TAGATGGAGGTTAGTAAGTTCTGAG

32-1. ÁBRA A 12f.-től 15e.-ig a DNS-ek kombinált ORF-je

IlePheLysIleArgMetTyrValGlyGlyValGluHisArgLeuGluAlaAlaCysAsn
1 CCATATTTAAAATCAGGATGTACGTGGGAGGGGTGCAACACAGGCTGGAAGCTGCCTGCA
GGTATAAAATTTTAGTCTACATGCACCCTCCCCAGCTTGTGTCCGACCTTCGACGGACGT

TrpThrArgGlyGluArgCysAspLeuGluAspArgAspArgSerGluLeuSerProLeu
61 ACTGGACGCGGGGCGAACGTTGCGATCTGGAAGACAGGGACAGGTCCGAGCTCAGCCCGT
TGACCTGCGCCCCGCTTGCAACGCTAGACCTTCTGTCCCTGTCCAGGCTCGAGTCGGGCA

LeuLeuThrThrThrGlnTrpGlnValLeuProCysSerPheThrThrLeuProAlaLeu
121 TACTGCTGACCACTACACAGTGGCAGGTCTCCCGTGTTCCTTCACAACCCTACCAGCCT
ATGACGACTGGTGTGTGTACCGTCCAGGAGGGCACAAGGAAGTGTGGGATGGTTCGGA

SerThrGlyLeuIleHisLeuHisGlnAsnIleValAspValGlnTyrLeuTyrGlyVal
181 TGCCACCGCCTCATCCACCTCCACCAGAACATTGTGGACGTGCAGTACTTGTACGGGG
ACAGGTGGCCGGAGTAGGTGGAGGTGGTCTTGTAACACCTGCACGTATGAACATGCCCC

GlySerSerIleAlaSerTrpAlaIleLysTrpGluTyrValValLeuLeuPheLeuLeu
241 TGGGGTCAAGCATCGCGTCTGGGCCATTAAGTGGGAGTACGTCGTTCCTGTTCCTTC
ACCCAGTTCGTAGCGCAGGACCCGGTAATTCACCCTCATGCAGCAAGAGGACAAGGAAG

LeuAlaAspAlaArgValCysSerCysLeuTrpMetMetLeuLeuIleSerGlnAlaGlu
301 TGCTTGACAGCGCGCGCTCTGCTCCTGCTTGTGGATGATGCTACTCATATCCCAAGCGG
ACGAACGCTGCGCGCGCAGACGAGGACGAACACCTACTACGATGAGTATAGGGTTCGCC

AlaAlaLeuGluAsnLeuValIleLeuAsnAlaAlaSerLeuAlaGlyThrHisGlyLeu
361 AGCGCGCTTGGGAGAACCTCGTAATACTTAATGCAGCATCCCTGGCCGGGACGCACGGTC
TCCGCCGAAACCTCTTGGAGCATTATGAATTACGTCTAGGGACCGGCCCTGCGTGCCAG

ValSerPheLeuValPhePheCysPheAlaTrpTyrLeuLysGlyLysTrpValProGly
421 TTGTATCCTTCCTCGTGTCTTCTGCTTTGCATGGTATTTGAAGGGTAAGTGGGTGCCCG
AACATAGGAAGGAGCACAGAAGACGAAACGTACCATAAACTTCCCATTACCCACGGGC

AlaValTyrThrPheTyrGlyMetTrpProLeuLeuLeuLeuLeuAlaLeuProGln
481 GAGCGGTCTACACCTTCTACGGGATGTGGCCTCTCCTCCTGCTCCTGTGGCGTTGCCCC
CTCGCCAGATGTGGAAGATGCCCTACCCGGAGAGGAGGAGGACGAGGACAACCGCAACGGGG

ArgAlaTyrAlaLeuAspThrGluValAlaAlaSerCysGlyGlyValValLeuValGly
541 AGCGGGCGTACGCGCTGGACACGGAGGTGGCCGCGTGTGTGGCGGTGTTGTTCTCGTCCG
TCGCCCCATGCGCGACCTGTGCCTCCACCGGCGCAGCACACCGCCACAACAAGAGCAGC

LeuMetAlaLeuThrLeuSerProTyrTyrLysArgTyrIleSerTrpCysLeuTrpTrp
601 GGTGATGGCGCTGACTCTGTACCATATTACAAGCGCTATATCAGCTGGTGTCTGTGGT
CCAACTACCGGACTGAGACAGTGGTATAATGTTTCGGGATATAGTCGACCACGAACACCA

LeuGlnTyrPheLeuThrArgValGluAlaGlnLeuHisValTrpIleProProLeuAsn
661 GGCTTCAGTATTTTCTGACCAGAGTGAAGCGCAACTGCACGTGTGGATTCCCCCCTCA
CCGAAGTCATAAAAGACTGGTCTCACCTTCGCGTTGACGTGCACACCTAAGGGGGGGAGT

ValArgGlyGlyArgAspAlaValIleLeuLeuMetCysAlaValHisProThrLeuVal
721 ACGTCCGAGGGGGGCGCGACCGCTCATCTTACTCATGTGTGCTGTACACCCGACTCTGG
TGCAGGCTCCCCCGCGCTGCGGCAGTAGAATGAGTACACAGCATGTGGGCTGAGACC

PheAspIleThrLysLeuLeuLeuAlaValPheGlyProLeuTrpIleLeuGlnAlaSer
781 TATTTGACATACCAAATTGCTGCTGGCCGTCTTCGGACCCCTTTGGATTCTTCAAGCCA
ATAAACTGTAGTGGTTTAAACGACGACCGGCAGAAGCCTGGGGAAACCTAAGAAGTTCGGT

LeuLeuLysValProTyrPheValArgValGlnGlyLeuLeuArgPheCysAlaLeuAla
841 GTTGTCTTAAAGTACCCTACTTTGTGCGCGTCCAAGGCCTTCTCCGGTCTGCGCGTTAG
CAAACGAATTCATGGGATGAAACACGCGCAGGTTCCGGAAGAGGCCAAGACGCGCAATC

ArgLysMetIleGlyGlyHisTyrValGlnMetValIleIleLysLeuGlyAlaLeuThr
901 CGCGGAAGATGATCGGAGGCCATTACGTGCAATGGTCAATTAAGTTAGGGGGCGCTTA
GCCCTTCTACTAGCCTCCGGTAATGCACGTTTACCAGTAGTAATTCATCCCGCGAAT

961 GlyThrTyrValTyrAsnHisLeuThrProLeuArgAspTrpAlaHisAsnGlyLeuArg
CTGGCACCTATGTTTATAACCATCTCACTCCTCTTCGGGACTGGGCGCACAAACGGCTTGC
GACCGTGGATACAAATATTGGTAGAGTGAGGAGAAGCCCTGACCCGCGTGTTCGCGAACG

1021 AspLeuAlaValAlaValGluProValValPheSerGlnMetGluThrLysLeuIleThr
GAGATCTGGCCGTGGCTGTAGAGCCAGTCGTCTTCTCCCAAATGGAGACCAAGCTCATCA
CTCTAGACCGGCACCGACATCTCGGTGAGCAGAAGAGGGTTTACCTCTGGTTCGAGTAGT

1081 TrpGlyAlaAspThrAlaAlaCysGlyAspIleIleAsnGlyLeuProValSerAlaArg
CGTGGGGGGCAGATACCGCCGCGTGCCTGACATCATCAACGGCTTGCCTGTTTCCGCCC
GCACCCCGCTATGGCGGCGCACGCCACTGTAGTAGTTGCCGAACGGACAAAGGCGGG

1141 ArgGlyArgGluIleLeuLeuGlyProAlaAspGlyMetValSerLysGlyTrpArgLeu
GCAGGGGCGGGAGATACTGCTCGGGCCAGCCGATGGAATGGTCTCCAAGGGGTGGAGGT
CGTCCCGGCCCTCTATGACGAGCCCGGTGCGGTACCTTACCAGAGGTTCCCCACCTCCA

1201 LeuAlaProIleThrAlaTyrAlaGlnGlnThrArgGlyLeuLeuGlyCysIleIleThr
TGCTGGCGCCATCACGGCGTACGCCCAGCAGACAAGGGGCTCCTAGGGTGCATAATCA
ACGACCGCGGGTAGTGCCGCATGCGGGTCTGTTCCCGGAGGATCCCACGTATTAGT

1261 SerLeuThrGlyArgAspLysAsnGlnValGluGlyGluValGlnIleValSerThrAla
CCAGCCTAACTGGCCGGGACAAAACCAAGTGGAGGGTGGAGTCCAGATTGTGTCAACTG
GGTCGGATTGACCGGCCCTGTTTTGGTTCACCTCCCACTCCAGGTCTAACACAGTTGAC

1321 AlaGlnThrPheLeuAlaThrCysIleAsnGlyValCysTrpThrValTyrHisGlyAla
CTGCCCAAACCTTCTGGCAACGTGCATCAATGGGGTGTGCTGGACTGTCTACCACGGGG
GACGGGTTTGAAGGACCGTTGCACGTAGTTACCCACACGACCTGACAGATGGTGCACC

1381 GlyThrArgThrIleAlaSerProLysGlyProValIleGlnMetTyrThrAsnValAsp
CCGGAACGAGGACCATCGCGTACCCCAAGGGTCTGTTCATCCAGATGTATACCAATGTAG
GGCCTTGCTCCTGGTAGCGCAGTGGGTTCACAGGACAGTAGGTCTACATATGGTTACATC

1441 GlnAspLeuValGlyTrpProAlaProGlnGlySerArgSerLeuThrProCysThrCys
ACCAAGACCTTGTGGGCTGGCCCGCTCCGCAAGGTAGCCGCTCATTGACACCCTGCACTT
TGTTCTGGAACACCCGACCGGGCGAGGCGTCCATCGGCGAGTAACTGTGGGACGTGAA

1501 GlySerSerAspLeuTyrLeuValThrArgHisAlaAspValIleProValArgArgArg
GCGGCTCCTCGGACCTTTACTGTCACGAGGCACGCCGATGTCATTCCCGTGCGCCGGC
CGCCGAGGAGCCTGGAATGGACCAGTGCTCCGTGCGGCTACAGTAAGGGCACGCGGGCCG

1561 GlyAspSerArgGlySerLeuLeuSerProArgProIleSerTyrLeuLysGlySerSer
GGGGTGATAGCAGGGGCAGCCTGCTGTCGCCCCGGCCCCATTTCTACTTGAAAGGCTCCT
CCCCACTATCGTCCCCGTCGGACGACAGCGGGCCGGGTAAAGGATGAACTTTCCGAGGA

1621 GlyGlyProLeuLeuCysProAlaGlyHisAlaValGlyIlePheArgAlaAlaValCys
CGGGGGTCCGCTGTTGTGCCCCGCGGGGCACGCCGTGGGCATATTTAGGGCCGCGGTGT
GCCCCCAGGCGACAACACGGGGCGCCCCGTGCGGCACCCGTATAAATCCCGGCGCCACA

1681 ThrArgGlyValAlaLysAlaValAspPheIleProValGluAsnLeuGluThrThrMet
GCACCCGTGGAGTGGCTAAGGCGGTGACTTTATCCCTGTGGAGAACCTAGAGACAACCA
CGTGGGCACCTCACCGATTCCGCCACCTGAAATAGGGACACCTCTTGATCTCTGTTGGT

1741 ArgSerProValPheThrAspAsnSerSerProProValValProGlnSerPheGlnVal
TGAGGTCCCCGGTGTTCACGGATAACTCCTCTCCACCAGTAGTCCCCAGAGCTTCCAGG
ACTCCAGGGGCCACAAGTGCCTATTGAGGAGAGGTGGTCATCACGGGGTCTCGAAGGTCC

1801 AlaHisLeuHisAlaProThrGlySerGlyLysSerThrLysValProAlaAlaTyrAla
TGGCTCACCTCCATGCTCCACAGGCAGCGGCAAAAGCACCAAGGTCCCGGCTGCATATG
ACCGAGTGGAGGTACGAGGGTGTCCGTCCCGTTTTCTGTTGTTCCAGGGCCGACGTATAC

1861 AlaGlnGlyTyrLysValLeuValLeuAsnProSerValAlaAlaThrLeuGlyPheGly
CAGCTCAGGGCTATAAGGTGCTAGTACTCAACCCCTCTGTTGCTGCAACACTGGGCTTTG
GTGCGAGTCCCGATATTCCACGATCATGAGTTGGGGAGACAACGACGTTGTGACCCGAAAC

AlaTyrMetSerLysAlaHisGlyIleAspProAsnIleArgThrGlyValArgThrIle

- 1921 GTGCTTACATGTCCAAGGCTCATGGGATCGATCCCTAACATCAGGACCGGGGTGAGAACA
CACGAATGTACAGGTCCGAGTACCCTAGCTAGGATTGTAGTCCTGGCCCCACTCTTGTT
- ThrThrGlySerProIleThrTyrSerThrTyrGlyLysPheLeuAlaAspGlyGlyCys
1981 TTACCACTGGCAGCCCCATCACGTACTCCACCTACGGCAAGTTCCCTGCCGACGGCGGGT
AATGGTGACCGTCGGGGTAGTGCATGAGGTGGATGCCGTTCAAGGAACGGCTGCCGCCA
- SerGlyGlyAlaTyrAspIleIleIleCysAspGluCysHisSerThrAspAlaThrSer
2041 GCTCGGGGGGGCGCTTATGACATAATAATTTGTGACGAGTGCCACTCCACGGATGCCACAT
CGAGCCCCCGCAATACTGTATTATTAACACTGCTCACGGTGAGGTGCCTACGGTGT
- IleLeuGlyIleGlyThrValLeuAspGlnAlaGluThrAlaGlyAlaArgLeuValVal
2101 CCATCTTGGGCATCGGCCTGTCCTTGACCAAGCAGAGACTGCCGGGGCGAGACTGGTTG
GGTAGAACCCGTAGCCGTGACAGGAACGGTTCGTCTCTGACGCCCCGCTCTGACCAAC
- LeuAlaThrAlaThrProProGlySerValThrValProHisProAsnIleGluGluVal
2161 TGCTCGCCACCGCCACCCCTCCGGGCTCCGTCCTGTCGCCCCATCCCAACATCGAGGAGG
ACGAGCGGTGGCGGTGGGGAGGCCCGAGGCAGTGACACGGGGTAGGGTTGTAGCTCCTCC
- AlaLeuSerThrThrGlyGluIleProPheTyrGlyLysAlaIleProLeuGluValIle
2221 TTGCTCTGTCCACCACCGGAGAGATCCCTTTTTACGGCAAGGCTATCCCCCTCGAAGTAA
AACGAGACAGGTGGTGGCCTCTCTAGGGAAAATGCCGTTCCGATAGGGGGAGCTTCATT
- LysGlyGlyArgHisLeuIlePheCysHisSerLysLysLysCysAspGluLeuAlaAla
2281 TCAAGGGGGGGAGACATCTCATCTTCTGTCAATCAAAGAAGAAGTGCAGCAACTCGCCG
AGTTCCCCCCTCTGTAGAGTAGAAGACAGTAAGTTTCTTCTTACGCTGCTTGAGCGGC
- LysLeuValAlaLeuGlyIleAsnAlaValAlaTyrTyrArgGlyLeuAspValSerVal
2341 CAAAGCTGGTTCGATTGGGCATCAATGCCGTGGCCTACTACCGCGGTCTTGACGTGTCCG
GTTTCGACCAGCGTAACCCGTAGTTACGGCACCGGATGATGGCGCCAGAAGTGCACAGGC
- IleProThrSerGlyAspValValValAlaThrAspAlaLeuMetThrGlyTyrThr
2401 TCATCCCGACCGCGGATGTTGTGTCGTGTCGCAACCGATGCCCTCATGACCGGCTATA
AGTAGGGCTGGTCCCGCTACAACAGCAGCACCGTTGGCTACGGGAGTACTGGCCGATAT
- GlyAspPheAspSerValIleAspCysAsnThrCysValThrGlnThrValAspPheSer
2461 CCGGCGACTTCGACTCGGTGATAGACTGCAATACGTGTGTCAACCCAGACAGTCGATTTCA
GGCCGCTGAAGCTGAGCCACTATCTGACGTTATGCACACAGTGGGTCTGTCTAGCTAAAGT
- LeuAspProThrPheThrIleGluThrIleThrLeuProGlnAspAlaValSerArgThr
2521 GCCTTGACCCTACCTTACCATTGAGACAATCACGCTCCCCAGGATGCTGTCTCCCGCA
CGGAAGTGGGATGGAAGTGGTAACTCTGTTAGTGGGAGGGGGTCTACGACAGAGGGCGT
- GlnArgArgGlyArgThrGlyArgGlyLysProGlyIleTyrArgPheValAlaProGly
2581 CTCAACGTCGGGGCAGGACTGGCAGGGGGAAGCCAGGCATCTACAGATTTGTGGCACCGG
GAGTTGCAGCCCCGTCTGACCGTCCCCCTTCGGTCCGTAGATGTCTAAACACCGTGGCC
- GluArgProSerGlyMetPheAspSerSerValLeuCysGluCysTyrAspAlaGlyCys
2641 GGGAGCGCCCCCTCCGGCATGTTGACTCGTCCGTCCTCTGTGAGTGCTATGACGAGGCT
CCCTCGCGGGGAGGCCGTACAAGCTGAGCAGGCAGGAGACACTCACGATACTGCGTCCGA
- AlaTrpTyrGluLeuThrProAlaGluThrThrValArgLeuArgAlaTyrMetAsnThr
2701 GTGCTTGGTATGAGCTCACGCCCCGAGACTACAGTTAGGCTACGAGCGTACATGAACA
CACGAACCATACTCGAGTGGGGGGCTCTGATGTCAATCCGATGCTCGCATGTACTTGT
- ProGlyLeuProValCysGlnAspHisLeuGluPheTrpGluGlyValPheThrGlyLeu
2761 CCCCCGGGGCTTCCCGTGTGCCAGGACCATCTTGAATTTGGGAGGGCGTCTTTACAGGCC
GGGGCCCCGAAGGGCACACGGTCTGGTAGAACTTAAAACCTCCCGCAGAAATGTCCGG
- ThrHisIleAspAlaHisPheLeuSerGlnThrLysGlnSerGlyGluAsnLeuProTyr
2821 TCACTCATATAGATGCCCACTTCTATCCCAGACAAAGCAGAGTGGGGAGAACCCTTCTT
AGTGAGTATATCTACGGGTGAAAGATAGGGTCTGTTTCGTCTCACCCCTCTTGAAGGAA
- LeuValAlaTyrGlnAlaThrValCysAlaArgAlaGlnAlaProProProSerTrpAsp
2881 ACCTGGTAGCGTACCAAGCCACCGTGTGCGCTAGGGCTCAAGCCCCCTCCCCATCGTGGG
TGGACCATCGCATGTTCCGGTGGCACACCGGATCCCCGAGTTCGGGGAGGGGGTAGCACCC

2941 GlnMetTrpLysCysLeuIleArgLeuLysProThrLeuHisGlyProThrProLeuLeu
ACCAGATGTGGAAGTGTTTGATTTCGCCCTCAAGCCCACCCTCCATGGGCCAACACCCTGC
TGGTCTACACCTTCACAACTAAGCGGAGTTCGGGTGGGAGGTACCCGGTTGTGGGGACG

3001 TyrArgLeuGlyAlaValGlnAsnGluIleThrLeuThrHisProValThrLysTyrIle
TATACAGACTGGGCGCTGTTTTCAGAAATCACCCCTGACGCACCCAGTCACCAAATACA
ATATGTCTGACCCGCGACAAGTCTTACTTTAGTGGGACTGCGTGGGTTCAGTGGTTTATGT

3061 MetThrCysMetSerAlaAspLeuGluValValThrSerThrTrpValLeuValGlyGly
TCATGACATGCATGTCGGCCGACCTGGAGGTCGTCACGAGCACCTGGGTGCTCGTTGGCG
AGTACTGTACGTACAGCCGGCTGGACCTCCAGCAGTGTCTGTTGGACCCACGAGCAACCCG

3121 ValLeuAlaAlaLeuAlaAlaTyrCysLeuSerThrGlyCysValValIleValGlyArg
GCGTCCCTGGCTGCTTTGGCCGCGTATTGCCTGTCAACAGGCTGCGTGGTCATAGTGGGCA
CGCAGGACCGACGAAACCGGGCGCATAACGGACAGTTGTCCGACGCACCAGTATCACCCGT

3181 ValValLeuSerGlyLysProAlaIleIleProAspArgGluValLeuTyrArgGluPhe
GGGTCTGTTGTCCGGGAAGCCGGCAATCATACCTGACAGGGAAGTCTCTACCGAGAGT
CCCAGCAGAACAGGCCCTTCGGCCGTTAGTATGGACTGTCCCTTCAGGAGATGGCTCTCA

3241 AspGluMetGluGluCysSerGlnHisLeuProTyrIleGluGlnGlyMetMetLeuAla
TCGATGAGATGGAAGAGTGCTCTCAGCACTTACCGTACATCGAGCAAGGGATGATGCTCG
AGTACTCTACCTTCTCAGAGAGTCTGTAATGGCATGTAGCTCGTTCCTACTACGAGC

3301 GluGlnPheLysGlnLysAlaLeuGlyLeuLeuGlnThrAlaSerArgGlnAlaGluVal
CCGAGCAGTTCAGCAGAAGGCCCTCGCCCTCTGCAGACCCGCTCCCGTCAGGCAGAGG
GGCTCGTCAAGTTCGTCTTCCGGGAGCCGGAGGACGTCTGGCGCAGGGCAGTCCGTCTCC

3361 IleAlaProAlaValGlnThrAsnTrpGlnLysLeuGluThrPheTrpAlaLysHisMet
TTATCGCCCCTGCTGTCCAGACCACTGGCAAAAACCTCGAGACCTTCTGGGCGAAGCATA
AATAGCGGGGACGACAGGTCTGGTTGACCGTTTTTGTAGCTCTGGAAGACCCGCTTCGTAT

3421 TrpAsnPheIleSerGlyIleGlnTyrLeuAlaGlyLeuSerThrLeuProGlyAsnPro
TGTGGAACCTCATCAGTGGGATACAATACTTGGCGGGCTGTCAACGCTGCCTGGTAACC
ACACCTTGAAGTAGTCACCCATGTTATGAACCCGCCGAACAGTTGCGACGGACCATTGG

3481 AlaIleAlaSerLeuMetAlaPheThrAlaAlaValThrSerProLeuThrThrSerGln
CCGCCATTGCTTCATTGATGGCTTTTACAGCTGCTGTCAACAGCCCACTAACCCTAGCC
GGCGGTAACGAAGTAACCTACCGAAAATGTCGACGACAGTGGTCCGGGTGATTGGTGATCGG

3541 ThrLeuLeuPheAsnIleLeuGlyGlyTrpValAlaAlaGlnLeuAlaAlaProGlyAla
AAACCCTCCTCTCAACATATTGGGGGGTGGGTGGCTGCCAGCTCGCCGCCCCGGTG
TTTGGGAGGAGAAGTTGTATAACCCCCCACCACCGACGGGTGAGCGGGGGGGCCAC

3601 AlaThrAlaPheValGlyAlaGlyLeuAlaGlyAlaAlaIleGlySerValGlyLeuGly
CCGCTACTGCCTTTGTGGGCGCTGGCTTAGCTGGCGCCGCATCGGCAGTGTGGACTGG
GGCGATGACGGAAACACCCGCGACCGAATCGACCGCGGGTAGCCGTCACAACCTGACC

3661 LysValLeuIleAspIleLeuAlaGlyTyrGlyAlaGlyValAlaGlyAlaLeuValAla
GGAAGGTCCTCATAGACATCCTTGCAGGGTATGGCGGGCGTGGCGGGAGCTCTTGTGG
CCTTCCAGGAGTATCTGTAGGAACGTCCCATACCCGCCCCGACCCGCCCTCGAGAACC

3721 PheLysIleMetSerGlyGluValProSerThrGluAspLeuValAsnLeuLeuProAla
CATTCAAGATCATGAGCGGTGAGGTCCCCCTCCACGGAGGACCTGGTCAATCTACTGCCCG
GTAAGTTCTAGTACTCGCCACTCCAGGGGAGGTGCTTCTGGACCAGTTAGATGACGGGG

3781 IleLeuSerProGlyAlaLeuValValGlyValValCysAlaAlaIleLeuArgArgHis
CCATCCTCTCGCCGAGCCCTCGTAGTCGGCGTGGTCTGTGCAGCAATACTGCGCCGGC
GGTAGGAGAGCGGGCCTCGGGAGCATCAGCCGCACCAGACACGTCTGTTATGACGCGGCCG

3841 ValGlyProGlyGluGlyAlaValGlnTrpMetAsnArgLeuIleAlaPheAlaSerArg
ACGTTGGCCCCGGCGAGGGGGCAGTGCAGTGGATGAACCGGCTGATAGCCTTCGCCTCCC
TGCAACCGGGCCCCGCTCCCCGTCACGTCACCTACTTGGCCGACTATCGGAAGCGGAGGG

GlyAsnHisValSerProThrHisTyrValProGluSerAspAlaAlaAlaArgValThr

3901 GGGGGAACCATGTTTCCCCACGCACTACGTGCCGGAGAGCGATGCAGCTGCCCGCGTCA
CCCCCTTGGTACAAAGGGGGTGCCTGATGCACGGCCTCTCGCTACGTCGACGGGGCGCAGT

AlaIleLeuSerSerLeuThrValThrGlnLeuLeuArgArgLeuHisGlnTrpIleSer
3961 CTGCCATACTCAGCAGCCTCACTGTAACCCAGCTCCTGAGGCGACTGCACCAGTGGATAA
GACGGTATGAGTCGTCGGAGTGACATTGGGTGCGAGGACTCCGCTGACGTGGTACCTATT

SerGluCysThrThrProCysSerGlySerTrpLeuArgAspIleTrpAspTrpIleCys
4021 GCTCGGAGTGTACCCTCCATGCTCCGGTTCCTGGCTAAGGGACATCTGGGACTGGATAT
CGAGCCTCACATGGTGGGTACGAGGCCAAGGACCGATTCCCTGTAGACCTGACCTATA

GluValLeuSerAspPheLysThrTrpLeuLysAlaLysLeuMetProGlnLeuProGly
4081 GCGAGGTGTTGAGCGACTTTAAGACCTGGCTAAAAGCTAAGCTCATGCCACAGCTGCCTG
CGCTCCACAACCTCGCTGAAATTCTGGACCGATTTTCGATTGAGTACGGTGTGACGGAC

IleProPheValSerCysGlnArgGlyTyrLysGlyValTrpArgValAspGlyIleMet
4141 GGATCCCCTTTGTGTCTCGCCAGCGCGGTATAAGGGGGTCTGGCGAGTGGACGGCATCA
CCTAGGGGAAACACAGGACGGTCCGCCCATATTCCCCAGACCGCTCACCTGCCGTAGT

HisThrArgCysHisCysGlyAlaGluIleThrGlyHisValLysAsnGlyThrMetArg
4201 TGCACACTCGCTGCCACTGTGGAGCTGAGTCACTGGACATGTCAAAAACGGGACGATGA
ACGTGTGAGCGACGGTGACACCTCGACTCTAGTGACCTGTACAGTTTTTGCCCTGCTACT

IleValGlyProArgThrCysArgAsnMetTrpSerGlyThrPheProIleAsnAlaTyr
4261 GGATCGTCCGGTCTTAGGACCTGCAGGAACATGTGGAGTGGGACCTTCCCATAATGCCT
CCTAGCAGCCAGGATCCTGGACGTCCTTGTACACCTCACCTGGAAGGGTAATTACGGA

ThrThrGlyProCysThrProLeuProAlaProAsnTyrThrPheAlaLeuTrpArgVal
4321 ACACCACGGGCCCCCTGTACCCCCCTTCTGCGCCGAACACACGTTCCGCTATGGAGGG
TGTGGTGCCTGGGACATGGGGGGAAGGACGCGGCTTGATGTGCAAGCGGATACCTCCC

SerAlaGluGluTyrValGluIleArgGlnValGlyAspPheHisTyrValThrGlyMet
4381 TGTCTGCAGAGGAATATGTGGAGATAAGGCAGGTGGGGGACTTCCACTACGTGACGGGTA
ACAGACGCTCTCCTTATACACCTCTATTCCGTCCACCCCCTGAAGGTGATGCACTGCCAT

ThrThrAspAsnLeuLysCysProCysGlnValProSerProGluPhePheThrGluLeu
4441 TGACTACTGACAATCTCAAATGCCCGTCCAGGTCCCATCGCCGAATTTTCACAGAAT
ACTGATGACTGTTAGAGTTTACGGGCACGGTCCAGGGTAGCGGGCTTAAAAAGTCTTA

AspGlyValArgLeuHisArgPheAlaProProCysLysProLeuLeuArgGluGluVal
4501 TGGACGGGGTGCCTACATAGGTTTGCGCCCCCTGCAAGCCCTTGCTGCCGGAGGAGG
ACCTGCCCCACGCGGATGTATCCAACGCGGGGGGACGTTCCGGAACGACGCCCTCTCC

SerPheArgValGlyLeuHisGluTyrProValGlySerGlnLeuProCysGluProGlu
4561 TATCATTCAGAGTAGGACTCCACGAATACCGGTAGGGTCGCAATTACCTTGGAGCCCCG
ATAGTAAGTCTCATCCTGAGGTGCTTATGGGCCATCCAGCGTTAATGGAACGCTCGGGC

ProAspValAlaValLeuThrSerMetLeuThrAspProSerHisIleThrAlaGluAla
4621 AACCGGACGTGGCCGTGTTGACGTCCATGCTCACTGATCCCTCCCATATAACAGCAGAGG
TTGGCCTGCACCGGCACAACCTGCAGGTACGAGTACTAGGGAGGGTATATTGTCGTCTCC

AlaGlyArgArgLeuAlaArgGlySerProProSerValAlaSerSerSerAlaSerGln
4681 CGGCCGGCGAAGGTTGGCGAGGGGATCACCCCCTCTGTGGCCAGCTCCTCGGCTAGCC
GCCGGCCGCTTCCAACCGCTCCCCTAGTGGGGGAGACACCGGTGAGGAGCCGATCGG

LeuSerAlaProSerLeuLysAlaThrCysThrAlaAsnHisAspSerProAspAlaGlu
4741 AGCTATCCGCTCCATCTCTCAAGGCAACTGCACCGCTAACCATGACTCCCCTGATGCTG
TCGATAGCGGAGGTAGAGAGTTCCGTTGAACGTGGCGATTGGTACTGAGGGGACTACGAC

LeuIleGluAlaAsnLeuLeuTrpArgGlnGluMetGlyGlyAsnIleThrArgValGlu
4801 AGCTCATAGAGGCCAACCTCCTATGGAGGCAGGAGATGGGCGGCAACATCACCAGGGTTG
TCGAGTATCTCCGGTGGAGGATACCTCCGTCTTACCCGCGTGTAGTGGTCCCAAC

SerGluAsnLysValValIleLeuAspSerPheAspProLeuValAlaGluGluAspGlu
4861 AGTCAGAAAACAAGTGGTATTCTGGACTCCTTCGATCCGCTTGTGGCGGAGGAGGACG
TCAGTCTTTGTTTACCACCTAAGACCTGAGGAAGCTAGGCGAACACCGCCTCTCTCGC

4921 ArgGluIleSerValProAlaGluIleLeuArgLysSerArgArgPheAlaGlnAlaLeu
AGCGGGAGATCTCCGTACCCGACAGAAATCCTGCGGAAGTCTCGGAGATTCGCCAGGCC
TCGCCCTCTAGAGGCATGGGCGTCTTTAGGACGCCTTCAGAGCCTCTAAGCGGGTCCGGG

4981 ProValTrpAlaArgProAspTyrAsnProProLeuValGluThrTrpLysLysProAsp
TGCCCGTTTGGGCGCGGCCGACTATAACCCCCGCTAGTGGAGACGTGGAAAAAGCCCG
ACGGGCAAACCCGCGCCGGCCCTGATATTGGGGGGCGATCACCTCTGCACCTTTTTCGGGC

5041 TyrGluProProValValHisGlyCysProLeuProProProLysSerProProValPro
ACTACGAACCACCTGTGGTCCATGGCTGTCCGCTTCCACCTCCAAAGTCCCCCTCCTGTGC
TGATGCTTGGTGGACACCAGGTACCGACAGGCGAAGGTGGAGGTTTCAGGGGAGGACAG

5101 ProProArgLysLysArgThrValValLeuThrGluSerThrLeuSerThrAlaLeuAla
CTCCGCCCTCGAAGAAGCGGACGGTGGTCTCCTACTGAATCAACCCTATCTACTGCCTTGG
GAGGCGGAGCCTTCTTCGCCTGCCACCAGGAGTGACTTAGTTGGGATAGATGACGGAACC

5161 GluLeuAlaThrArgSerPheGlySerSerSerThrSerGlyIleThrGlyAspAsnThr
CCGAGCTCGCCACCAGAAGCTTGGCAGCTCCTCAACTCCGGCATTACGGGCGACAATA
GGCTCGAGCGGTGGTCTTCGAAACCGTCGAGGAGTTGAAGGCCGTAATGCCCGCTGTTAT

5221 ThrThrSerSerGluProAlaProSerGlyCysProProAspSerAspAlaGluSerTyr
CGACAACATCCTCTGAGCCCGCCCTTCTGGCTGCCCCCGACTCCGACGCTGAGTCCCT
GCTGTTGTAGGAGACTCGGGCGGGGAAGACCGACGGGGGGGCTGAGGCTGCGACTCAGGA

5281 SerSerMetProProLeuGluGlyGluProGlyAspProAspLeuSerAspGlySerTrp
ATTCTCCATGCCCCCCCTGGAGGGGAGCCTGGGGATCCGGATCTTAGCGACGGGTCAT
TAAGGAGGTACGGGGGGGACCTCCCCCTCGGACCCCTAGGCCTAGAATCGCTGCCAGTA

5341 SerThrValSerSerGluAlaAsnAlaGluAspValValCysCysSerMetSerTyrSer
GGTCAACGGTCAGTAGTGAGGCCAACGCGGAGGATGTCGTGTGCTGCTCAATGTCTTACT
CCAGTTGCCAGTCATCACTCCGGTTGCGCTCCTACAGCACACGACGAGTTACAGAATGA

5401 TrpThrGlyAlaLeuValThrProCysAlaAlaGluGluGlnLysLeuProIleAsnAla
CTTGGACAGGCGCACTCGTCACCCCGTGCGCCGCGGAAGAACAGAACTGCCCATCAATG
GAACCTGTCCGCGTGAGCAGTGGGGCACGCGGCCCTTCTTGCTTTGACGGGTAGTTAC

5461 LeuSerAsnSerLeuLeuArgHisHisAsnLeuValTyrSerThrThrSerArgSerAla
CACTAAGCAACTCGTTGCTACGTCACCACAATTTGGTGTATTCCACCACCTCACGCAGTG
GTGATTCTGTTGAGCAACGATGCAGTGGTGTAAACCACATAAGGTGGTGGAGTGCGTAC

5521 CysGlnArgGlnLysLysValThrPheAspArgLeuGlnValLeuAspSerHisTyrGln
CTTGCCAAAGGCAGAAGAAGTCACATTTGACAGACTGCAAGTTCTGGACAGCCATTACC
GAACGGTTTCCGTCTTCTTTTCAGTGTAACCTGTCTGACGTTCAAGACCTGTCCGTAATGG

5581 AspValLeuLysGluValLysAlaAlaAlaSerLysValLysAlaAsnLeuLeuSerVal
AGGACGTAAGGAGGTTAAAGCAGCGGCGTCAAAGTGAAGGCTAACTTGCTATCCG
TCCTGCATGAGTTCTCCAATTTGTCGCGCCAGTTTTCCTTCCGATTGAACGATAGGC

5641 GluGluAlaCysSerLeuThrProProHisSerAlaLysSerLysPheGlyTyrGlyAla
TAGAGGAAGCTTGCAGCCTGACGCCCCACACTCAGCCAAATCCAAGTTTGGTTATGGGG
ATCTCCTTCGAACGTCGGACTGCGGGGTGTGAGTGGTTCAGTTTAAACCAATACCCC

5701 LysAspValArgCysHisAlaArgLysAlaValThrHisIleAsnSerValTrpLysAsp
CAAAAGACGTCCGTTGCCATGCCAGAAAGGCCGTAACCCACATCAACTCCGTGTGGAAAG
GTTTCTGCAGGCAACGGTACGGTCTTTCCGGCATTGGGTGTAGTTGAGGCACACCTTTC

5761 LeuLeuGluAspAsnValThrProIleAspThrThrIleMetAlaLysAsnGluValPhe
ACCTTCTGGAAGACAATGTAACACCAATAGACACTACCATCATGGCTAAGAACGAGGTTT
TGGAAGACCTTCTGTTACATTGTGGTTATCTGTGATGGTAGTACCGATTCTTGCTCCAAA

5821 CysValGlnProGluLysGlyGlyArgLysProAlaArgLeuIleValPheProAspLeu
TCTGCGTTCAGCCTGAGAAGGGGGTTCGTAAGCCAGCTCGTCTCATCGTGTCCCCGATC
AGACGCAAGTCGGACTCTTCCCCCAGCATTCCGGTCGAGCAGAGTAGACAAGGGGCTAG

GlyValArgValCysGluLysMetAlaLeuTyrAspValValThrLysLeuProLeuAla

5881 TGGGCGTGCGCGTGTGCGAAAAGATGGCTTTGTACGACGTGGTTACAAAGCTCCCCTTGG
ACCCGCACGCGCACACGCTTTTCTACCGAAACATGCTGCACCAATGTTTCGAGGGGAACC

ValMetGlySerSerTyrGlyPheGlnTyrSerProGlyGlnArgValGluPheLeuVal
5941 CCGTGATGGGAAGCTCCTACGGATTCCAATACTCACCAGGACAGCGGGTTGAATTCCCTCG
GGCACTACCCTTCGAGGATGCCTAAGGTTATGAGTGGTCTGTGCGCCAACTTAAGGAGC

GlnAlaTrpLysSerLysLysThrProMetGlyPheSerTyrAspThrArgCysPheAsp
6001 TGCAAGCGTGGAAGTCCAAGAAAACCCCAATGGGGTTCTCGTATGATACCCGCTGCTTTG
ACGTTTCGCACCTTCAGGTTCTTTTGGGGTTACCCCAAGAGCATACTATGGGCGACGAAAC

SerThrValThrGluSerAspIleArgThrGluGluAlaIleTyrGlnCysCysAspLeu
6061 ACTCCACAGTCACTGAGAGCGACATCCGTACGGAGGAGGCAATCTACCAATGTTGTGACC
TGAGGTGTCAGTCACTCTCGCTGTAGGCATGCCTCCTCCGTTAGATGGTTACAACACTGG

AspProGlnAlaArgValAlaIleLysSerLeuThrGluArgLeuTyrValGlyGlyPro
6121 TCGACCCCCAAGCCCGGTGGCCATCAAGTCCCTCACCAGAGAGGCTTTATGTTGGGGGGCC
AGCTGGGGGTTCCGGGCGACCGGTAGTTTCAGGGAGTGGCTCTCCGAAATACAACCCCGG

LeuThrAsnSerArgGlyGluAsnCysGlyTyrArgArgCysArgAlaSerGlyValLeu
6181 CTCTTACCAATTCAAGGGGGGAGAACTGCGGCTATCGCAGGTGCCGCGGAGCGGCGTAC
GAGAATGGTTAAGTTCCCCCTCTTGACGCCGATAGCGTCCACGGCGCGCTCGCCGCATG

ThrThrSerCysGlyAsnThrLeuThrCysTyrIleLysAlaArgAlaAlaCysArgAla
6241 TGACAACACTAGCTGTGGTAACACCCTCACTTGCTACATCAAGGCCCGGGCAGCCTGTGCGAG
ACTGTTGATCGACACCATTGTGGGAGTGAACGATGTAGTTCCGGGCCCGTCGGACAGCTC

AlaGlyLeuGlnAspCysThrMetLeuValCysGlyAspAspLeuValValIleCysGlu
6301 CCGCAGGGCTCCAGGACTGCACCATGCTCGTGTGTGGCGACGACTTAGTCGTTATCTGTG
GGCGTCCCAGGTCCTGACGTGGTACGAGCACACACCGCTGCTGAATCAGCAATAGACAC

SerAlaGlyValGlnGluAspAlaAlaSerLeuArgAlaPheThrGluAlaMetThrArg
6361 AAAGCGCGGGGTCCAGGAGGACGCGGCGAGCCTGAGAGCCTTACGGAGGCTATGACCA
TTTCGCGCCCCCAGGTCCCTCCTGCGCCGCTCGGACTCTCGGAAGTGCCCTCCGATACTGGT

TyrSerAlaProProGlyAspProProGlnProGluTyrAspLeuGluLeuIleThrSer
6421 GGTACTCCGCCCCCTGGGGACCCCCACAACCAGAATACGACTTGGAGCTCATAACAT
CCATGAGGCGGGGGGACCCCTGGGGGGTGTGGTCTTATGCTGAACCTCGAGTATTGTA

CysSerSerAsnValSerValAlaHisAspGlyAlaGlyLysArgValTyrTyrLeuThr
6481 CATGCTCCTCCAACGTGTCAGTGCAGCCACGACGGCGCTGGAAAAGAGGGTCTACTACCTCA
GTACGAGGAGGTTGCACAGTCAGCGGGTGTGCGCGACCTTTCTCCAGATGATGGAGT

ArgAspProThrThrProLeuAlaArgAlaAlaTrpGluThrAlaArgHisThrProVal
6541 CCCGTGACCCTACAACCCCTCGCGAGAGCTGCGTGGGAGACAGCAAGACACACTCCAG
GGGCACTGGGATGTTGGGGGGAGCGCTCTCGACGCACCTCTGTGCTTCTGTGTGAGGTC

AsnSerTrpLeuGlyAsnIleIleMetPheAlaProThrLeuTrpAlaArgMetIleLeu
6601 TCAATTCCTGGCTAGGCAACATAATCATGTTTGGCCCCCACTGTGGGCGAGGATGATAC
AGTTAAGGACCGATCCGTTGTATTAGTACAAACGGGGGTGTGACACCCGCTCCTACTATG

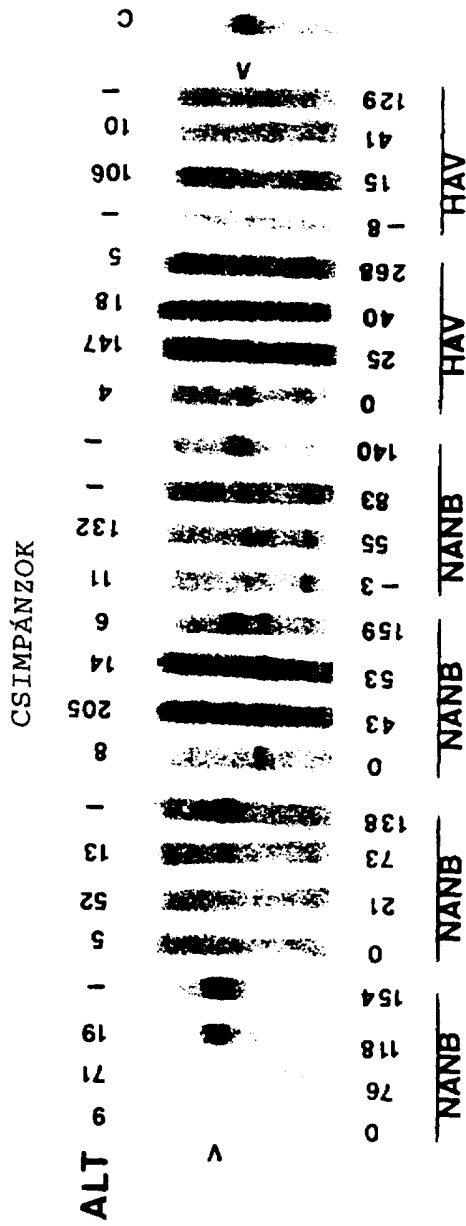
MetThrHisPhePheSerValLeuIleAlaArgAspGlnLeuGluGlnAlaLeuAspCys
6661 TGATGACCCATTTCTTTAGCGTCCTTATAGCCAGGGACCAGCTTGAACAGGCCCTCGATT
ACTACTGGGTAAAGAAATCGCAGGAATATCGGTCCCTGGTCCAACCTGTCCGGGAGCTAA

GluIleTyrGlyAlaCysTyrSerIleGluProLeuAspLeuProProIleIleGlnArg
6721 GCGAGATCTACGGGGCTGCTACTCCATAGAACCCTTGATCTACCTCCAATCATTCAA
CGCTCTAGATGCCCCGGACGATGAGGTATCTTGGTGAACCTAGATGGAGGTTAGTAAGTTT

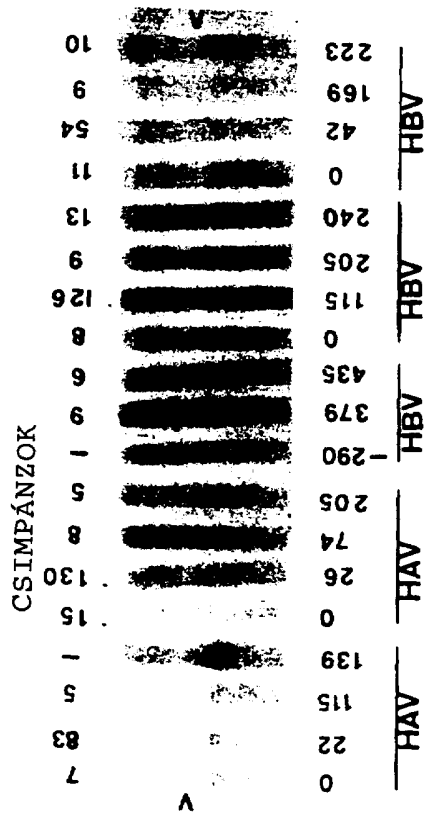
Leu
6781 GACTC
CTGAG

33. ÁBRA MAGYARÁZAT

Sorszám	Csimpánz a fertőzés referenciája	referen- ciaszám	a fertő- zés tí- pusa	A minta időpontja (nap) (0 = az inokulá- lás napja)	ALT (alanin amino- transzferáz szint a szérumokban (μ /ml)
1	1		NANB	0	9
2	1		NANB	76	71
3	1		NANB	118	19
4	1		NANB	154	N/A
5	2		NANB	0	5
6	2		NANB	21	52
7	2		NANB	73	13
8	2		NANB	138	N/A
9	3		NANB	0	8
10	3		NANB	43	205
11	3		NANB	53	14
12	3		NANB	159	6
13	4		NANB	-3	11
14	4		NANB	55	132
15	4		NANB	83	N/A
16	4		NANB	140	N/A
17	5		HAV	0	4
18	5		HAV	25	147
19	5		HAV	40	18
20	5		HAV	268	5
21	6		HAV	-8	N/A
22	6		HAV	15	106
23	6		HAV	41	10
24	6		HAV	129	N/A
26	7		HAV	0	7
27	7		HAV	22	83
28	7		HAV	115	5
29	7		HAV	139	N/A
30	8		HAV	0	15
31	8		HAV	26	130
32	8		HAV	74	8
33	8		HAV	205	5
34	9		HBV	-290	N/A
35	9		HBV	379	9
36	9		HBV	435	6
37	10		HBV	0	8
38	10		HBV	111-118 gyűjtemény	96-156 gyűjtemény
39	10		HBV	205	9
40	10		HBV	240	13
41	11		HBV	0	11
42	11		HBV	28-56 gyűjtemény	8-100 gyűjtemény
43	11		HBV	169	9
44	11		HBV	223	10

33-1. ÁBRA

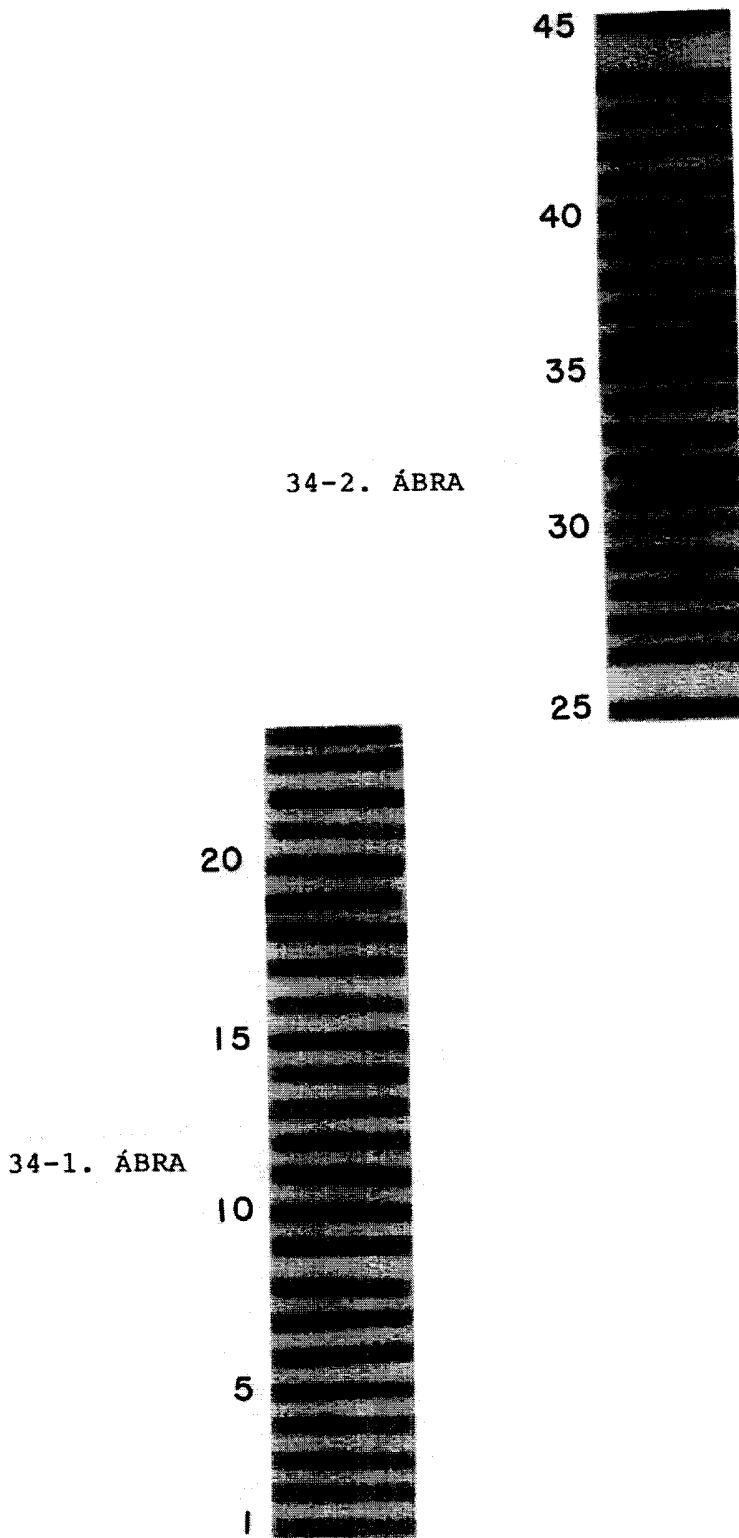

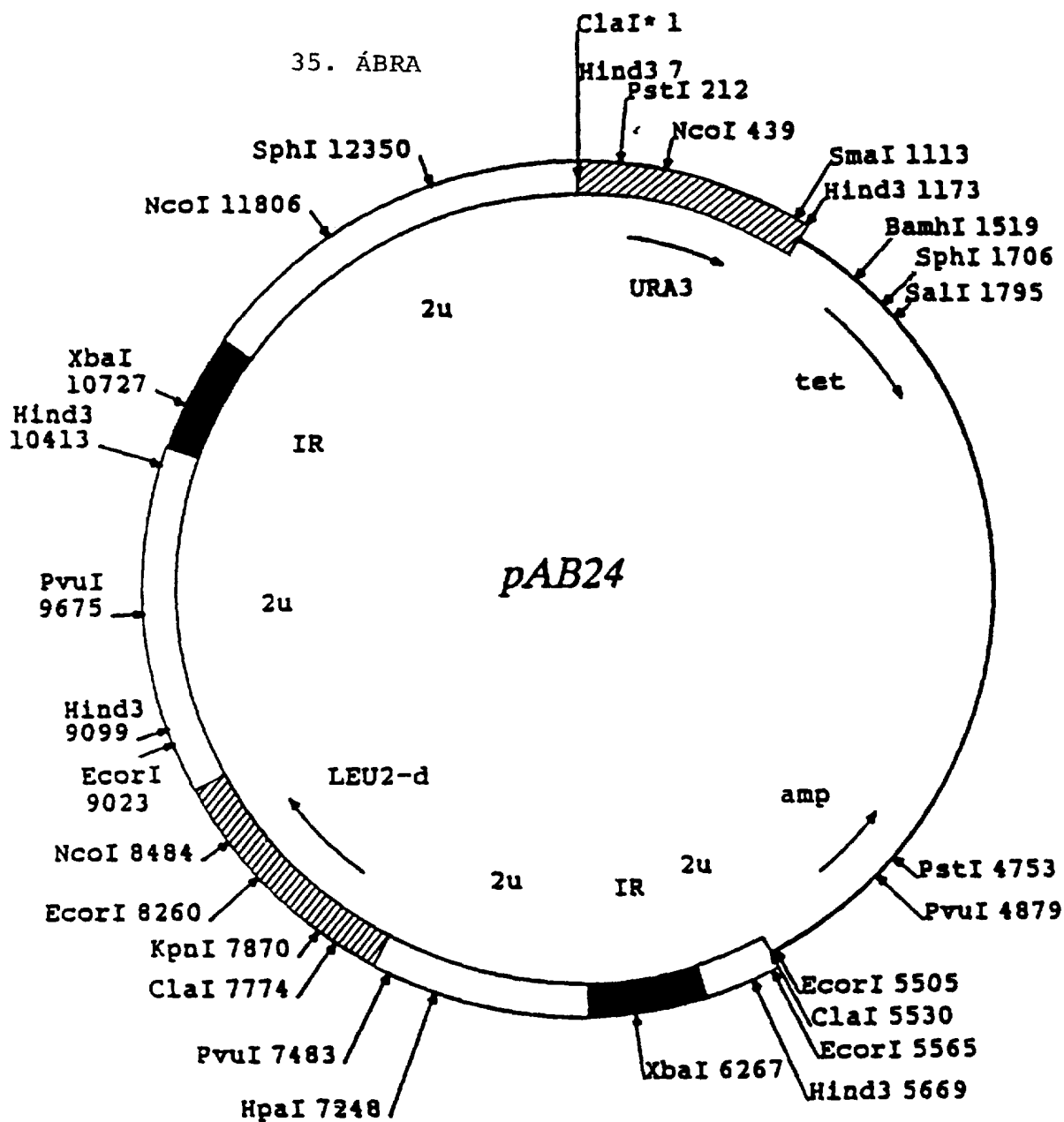
33-2. ábra

34. ÁBRA MAGYARÁZAT

Sorszám	A beteg referenciaszáma	diagnózis	ALT szint (mu/ml)
1	1 ¹	NANB	1354
2	1 ¹	NANB	31
3	2 ¹	NANB	14
4	2 ¹	NANB	79
5	2 ¹	NANB	26
6	3 ¹	NANB	78
7	3 ¹	NANB	87
8	3 ¹	NANB	25
9	4 ¹	NANB	60
10	4 ¹	NANB	13
11	5 ¹	NANB	298
12	5 ¹	NANB	101
13	6 ¹	NANB	474
14	6 ¹	NANB	318
15	7 ¹	NANB	20
16	7 ¹	NANB	163
17	8 ¹	NANB	44
18	8 ¹	NANB	50
19	9	NANB	N/A
20	10	NANB	N/A
21	11	NANB	N/A
22	12	normál	N/A
23	13	normál	N/A
24	14	normál	N/A
26	3017 ⁴	normál	N/A
27	30105	normál	N/A
28	30072	normál	N/A
29	30026	normál	N/A
30	30146	normál	N/A
31	30250	normál	N/A
32	30071	normál	N/A
33	15	akutHAV	N/A
34	16	akutHAV	N/A
35	17	akutHAV	N/A
36	18	akutHAV	N/A
37	48088	akutHAV	N/A
38	47288	akutHAV	N/A
39	47050	akutHAV	N/A
40	46997	akutHAV	N/A
41	19	konvaleszcens HBV	N/A
42	20	(anti-HBSag+ve;	N/A
43	21	anti-HBCag+ve)	N/A
44	22	(anti-HBSag+ve;	N/A
45	23	anti-HBCag+ve)	N/A
46	24	(anti-HBSag+ve;	N/A
47	25	anti-HBCag+ve)	N/A
48	26	(anti-HBSag+ve;	N/A
49	27	anti-HBSag+ve)	N/A

¹Egymás után vett szérum mintákat vizsgáltunk ezekből a betegekből

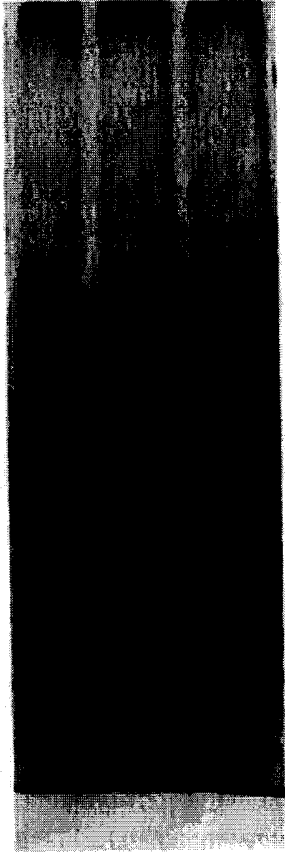

37a. ÁBRA

1 2 3

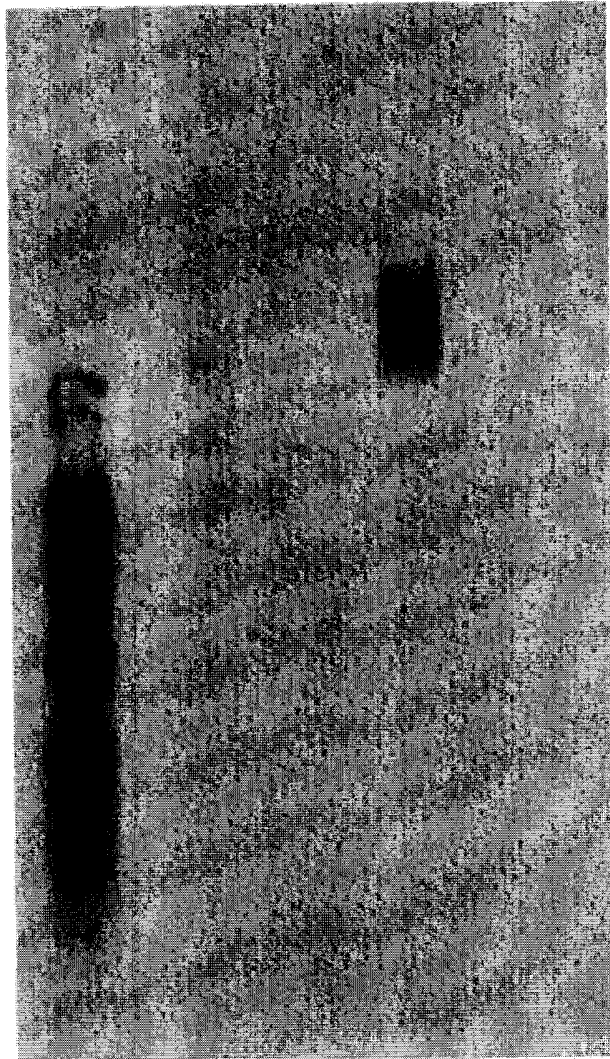

37b. ÁBRA

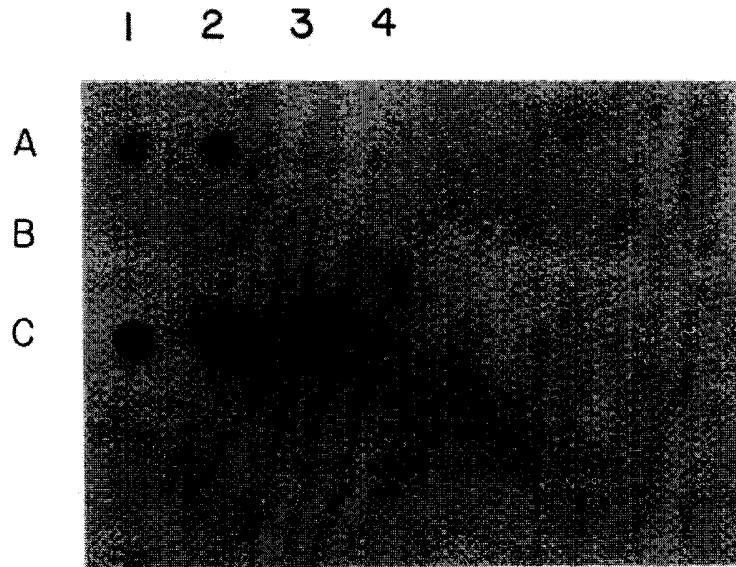
1 2

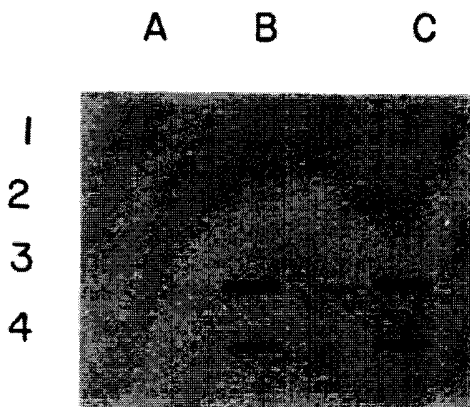
1   2   3   4

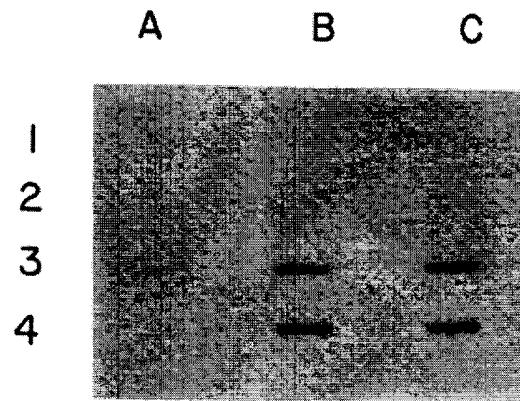
38. ÁBRA

40. ÁBRA

41a. ÁBRA

41b. ÁBRA

42-1. ÁBRA

Homológia a 14i. - 39c. kolónok kombinált ORF-je által kódolt

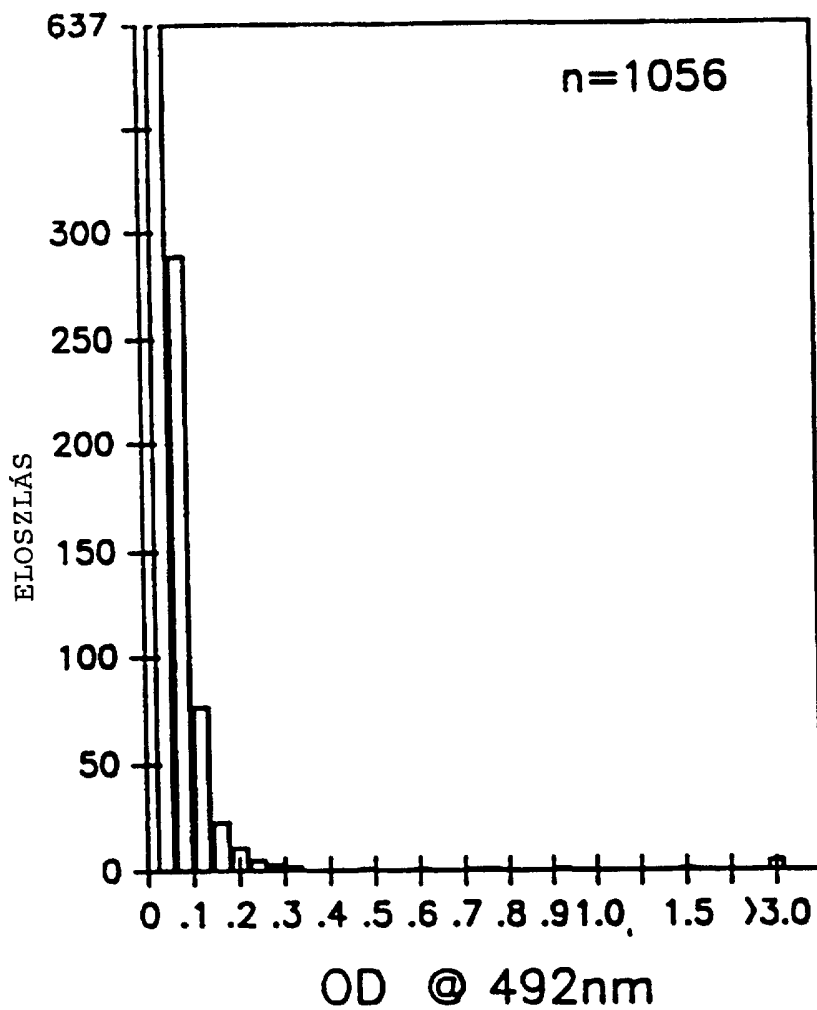
HCV polipeptid és Denque flavivírus (MNWVD1) nem-szerkezeti

fehérjéje között

	10	20	30	40	50	
HCV	EYVLLFLLADARVCSCLWMMLLISQAEAALENLVILNAASLAGTHGLVSLVFFCFA					
MNWVD1	AVSFVTLITGNMSFRDLGRVMVMVGATMTDDIGMGVTYLALLAAFKVRPTFAAGLLLRKL					
	130	140	150	160	180	
HCV	60	70	80	90	100	110
	WYLGKQWVPGAVYTFYGMWPLLLLLLALPQRAYALDTEVAASCGGVVLVGLMALTLSPYY					
MNWVD1	TSKELMMTTIGIVLLSQSTIPETILELTDALALGMMVLKMVRKMEKYQLAVTIMAILCVP					
	190	200	210	220	230	240
HCV	120	130	140	150	160	170
	KRYISWCLWWLQYFLTRVEAQLHWIPPLNVRGGRDAVILLCAVHPTLVFDITKLLAV					
MNWVD1	NAVILQNAWKVSCITILAVVSVSPLFLTSSQOKADWIPLALTIKGLNPTAIF-LTTLSTRN					
	250	260	270	280	290	
HCV	180	190	200	210	220	230
	FGPLWILQASLLKVPYF-VRVQGLLRF-CALARKMIGGHYVQMVIIKLGALTGTYVYNHL					
MNWVD1	KKRSWPLNEAIMAVGMVSIASSLLKNDIPMTGPLVAGGLLTVCYV-LTGRSADLELERA					
	300	310	320	340	350	
HCV	240	250	260	270	280	290
	TPLRDWAHNGLRDLAVAVEPVVFSQMETKLITWGADTAACGDIINGLPVSARRGREILLG					
MNWVD1	ADVK-WEDQAEISGSSPILSITISE-DGSMSEIKNEEQTLTILIRTGLLVISG---LFP					
	360	370	380	390	400	410
HCV	300	310	320	330	340	350
	PADGMVSKGWRLAPITAYAQQTRGLLGCIIITSLTGRDKNQVEGEVQIVSTAAQTFLATC					
MNWVD1	VSIPITAAAWYLWEVKKQRAGVLWDVPSPPVPGKAELEDGAYRIKQKQKILGYSQIGAGVY					
	420	430	440	450	460	470
HCV	360	370	380	390	400	410
	INGVCWTVYHAGTRTIASPKGPVIQMYTNVDQDLV----GWPAPQGSRLTPCTCGSSD					
MNWVD1	KEGTFHTMWHVTRGAVLMHKGKRIEPSWADVKKDLVSCGGGWKLEGEWKEGEEVQVLALE					
	480	490	500	510	520	530
HCV	420	430	440	450	460	470
	LYLVTRHADVIPVRRRGDSRGSLLSPRPISYLKGSGLLCPAGHAVGIFRAAVCTRGV					
MNWVD1	PGKNPRAVQTKPGLFKN--AGTIGAVSLDFSPGTSGPSIIDKKGKVVGLYNGVVTRSG					
	540	550	560	570	580	590
HCV	480	490	500	510	520	530
	AKAVDFIPVENLETTMRSVFVTDNSSPPVVPQSFQVAHLHAPTGSQK--TKVPAAYAAQ					
MNWVD1	AYVSAIAQTEK--SIEDNPEIEDDIFRK---RKLTIMDLHPGAGKTKRYLPAIVRGAIKR					
	600	610	620	630	640	
	540	550	560	570	580	

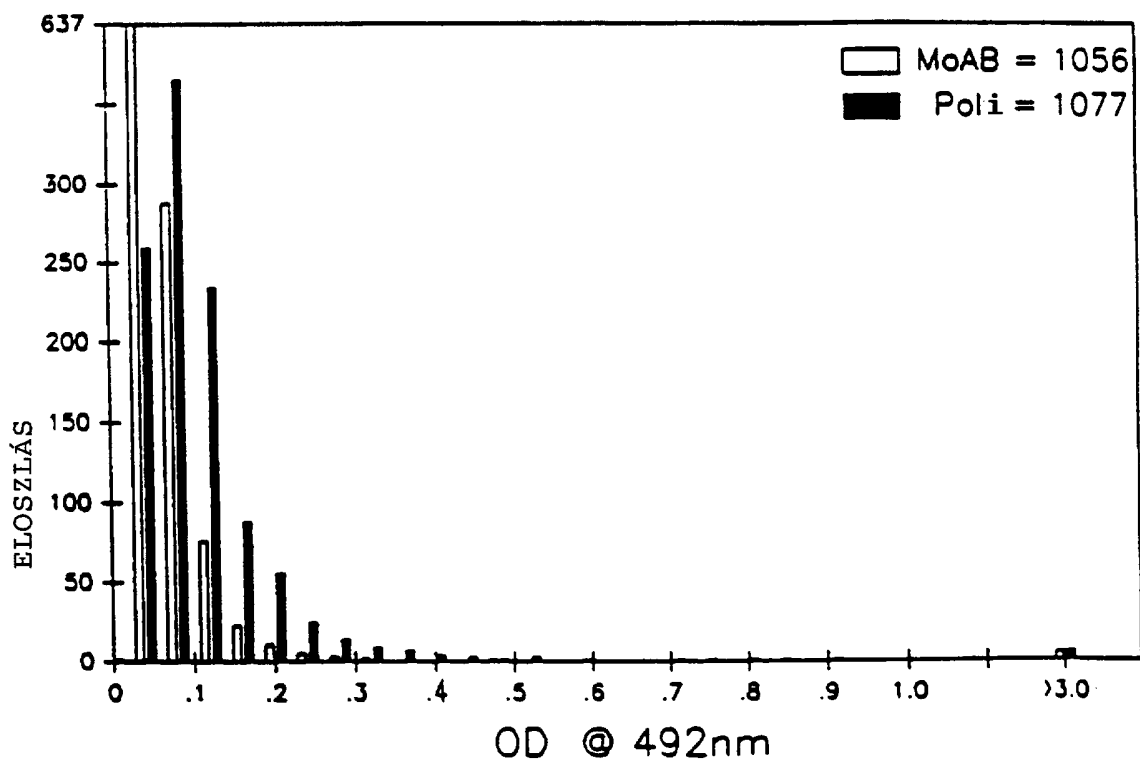
43. ÁBRA -
VÉLETLENSZERŰ MINTÁK ELOSZLÁSA
C100-3Ag ELISA preklinikai készlet
416 ng C100/ÜREG, 2 ÓRA 37°C, 20 µl MINTA

44. ÁBRA

O.D. értékek eloszlása véletlenszerűen vett vérado
mintákból, amelyeket két ELISA összeállítással
vizsgáltunk

C100-3Ag ELISA MoAB poliklonálissal szemben

45. ÁBRA

<u>név</u>	<u>közös szekvencia</u>	<u>változó szekvencia</u>
5'-3-1	AAGCTTGATCGAATTC	CGATCTTGC
-2		CGATCCTGC
-3		CGATCATGC
-4		CGATCGTGC
-5		CGAAGTTGC
-6		CGAAGCTGC
-7		AGATCTTGC
-8		AGATCCTGC
-9		AGATCATGC
-10		AGATCGTGC
-11		AGAAGTTGC
-12		AGAAGCTGC
-13		CGATCTTGT
-14		CGATCCTGT
-15		CGATCATGT
-16		CGATCGTGT
-17		CGAAGTTGT
-18		CGAAGCTGT
-19		AGATCTTGT
-20		AGATCCTGT
-21		AGATCATGT
-22		AGATCGTGT
-23		AGAAGTTGT
-24		AGAAGCTGT
-25		CGCTCTTGC
-26		CGCTCCTGC
-27		CGCTCATGC
-28		CGCTCGTGC
-29		CGCAGTTGC
-30		CGCAGCTGC
-31		CGCTCTTGT
-32		CGCTCCTGT
-33		CGCTCATGT
-34		CGCTCGTGT
-35		CGCAGTTGT
-36		CGCAGCTGT

46-1. ÁBRA A k9-1 DNS transzlációja

GlyCysProGluArgLeuAlaSerCysArgProLeuThrAspPheAspGlnGlyTrpGly
1 CAGGCTGTCCTGAGAGGCTAGCCAGCTGCCGACCCCTTACCGATTTTGACCAGGGCTGGG
GTCCGACAGGACTCTCCGATCGGTTCGACGGCTGGGGAATGGCTAAACTGGTCCCAGACC

ProIleSerTyrAlaAsnGlySerGlyProAspGlnArgProTyrCysTrpHisTyrPro
61 GCCCTATCAGTTATGCCAACGGAAGCGCCCCGACCAGCGCCCCCTACTGCTGGCACTACC
CGGGATAGTCAATACGGTTGCCTTCGCCGGGGCTGGTTCGCGGGGATGACGACCGTGATGG

ProLysProCysGlyIleValProAlaLysSerValCysGlyProValTyrCysPheThr
121 CCCCCAAACCTTGCGGTATTGTGCCCGGAAGAGTGTGTGTGGTCCGGTATATTGCTTCA
GGGGTTTTTGAACGCCATAACACGGGCGCTTCTCACACACACCAGGCCATATAACGAAGT

ProSerProValValValGlyThrThrAspArgSerGlyAlaProThrTyrSerTrpGly
181 CTCCCAGCCCCGTGGTGGTGGGAACGACCGACAGGTCGGGCGCGCCACCTACAGCTGGG
GAGGGTCCGGGACACCACCACCCCTTGCTGGCTGTCCAGCCCGCGGGTGGATGTCGACCC

GluAsnAspThrAspValPheValLeuAsnAsnThrArgProProLeuGlyAsnTrpPhe
241 GTGAAAATGATACGGACGTCTTCGTCCCTAACAAATACCAGGCCACCGCTGGGCAATTGGT
CACTTTTACTATGCCTGCAGAAGCAGGAATTGTTATGGTCCGGTGGCGACCCGTTAACCA

GlyCysThrTrpMetAsnSerThrGlyPheThrLysValCysGlyAlaProProCysVal
301 TCGGTTGTACCTGGATGAACTCAACTGGATTACCAAAGTGTGCGGAGCGCCTCCTTGTG
AGCCAACATGGACCTACTTGAGTTGACCTAAGTGGTTTCACACGCCTCGCGGAGGAACAC

IleGlyGlyAlaGlyAsnAsnThrLeuHisCysProThrAspCysPheArgLysHisPro
361 TCATCGGAGGGGCGGGCAACAACACCCTGCACTGCCCCACTGATTGCTTCCGCAAGCATC
AGTAGCCTCCCCGCCGTTGTTGTGGGACGTGACGGGGTGACTAACGAAGGCGTTTCGTAG

AspAlaThrTyrSerArgCysGlySerGlyProTrpIleThrProArgCysLeuValAsp
421 CGGACGCCACATACTCTCGGTGCGGCTCCGGTCCCTGGATCACACCCAGGTGCCTGGTTCG
GCCTGCGGTGTATGAGAGCCACGCCGAGGCCAGGGACCTAGTGTGGGTCCACGGACCAGC

TyrProTyrArgLeuTrpHisTyrProCysThrIleAsnTyrThrIlePheLysIleArg
481 ACTACCCGTATAGGCTTTGGCATTATCCTTGTACCATCAACTACACTATATTTAAAATCA
TGATGGGCATATCCGAAACCCTAATAGGAACATGGTAGTTGATGTGATATAAATTTTAGT

MetTyrValGlyGlyValGluHisArgLeuGluAlaAlaCysAsnTrpThrArgGlyGlu
541 GGATGTACGTGGGAGGGGTCGAGCACAGGCTGGAAGCTGCCTGCAACTGGACGCGGGGCG
CCTACATGCACCCTCCCCAGCTCGTGTCCGACCTTCGACGGACGTTGACCTGCGCCCCGC

ArgCysAspLeuGluAspArgAspArgSerGluLeuSerProLeuLeuLeuThrThrThr
601 AACGTTGCGATCTGGAAGATAGGGACAGGTCGAGCTCAGCCGTTACTGCTGACCACTA
TTGCAACGCTAGACCTTCTATCCCTGTCCAGGCTCGAGTCGGGCAATGACGACTGGTGAT

GlnTrpGlnValLeuProCysSerPheThrThrLeuProAlaLeuSerThrGlyLeuIle
661 CACAGTGGCAGGTCCTCCCCGTTCCTTCAACCCCTGCCAGCCTTGCCACCGGCTCA
GTGTCACCGTCCAGGAGGGCACAAGGAAGTGTGGGACGGTCGGAACAGGTGGCCGGAGT

-----átfedés a 12f.-15e.DNS-ek kombinált ORF-jével-----

HisLeuHisGlnAsnIleValAspValGlnTyrLeuTyrGlyValGlySerSerIleAla
721 TCCACCTCCACCAGAACATTGTGGACGTGCAGTACTTGTACGGGGTGGGGTCAAGCATCG
AGGTGGAGGTGGTCTTGTAACACCTGCAGTCAATGAACATGCCCCACCCAGTTTCGTAGC

SerTrpAlaIleLysTrpGluTyrValValLeuLeuPheLeuLeuLeuAlaAspAlaArg
781 CGTCCTGGGCCATTAAGTGGGAGTACGTGCTCCTCCTGTTCCCTTCTGCTTGACAGCGCGC
GCAGGACCCGGTAATTCACCCTCATGCAGCAGGAGGACAAGGAAGACGAACGCTCTGCGCG

ValCysSerCysLeuTrpMetMetLeuLeuIleSerGlnAlaGluAlaAlaLeuGluAsn
841 GCGTCTGCTCCTGCTTGTGGATGATGCTACTCATATCCCAAGCGGAAGCGGCTTTGGAGA
CGCAGACGAGGACGAACACCTACTACGATGAGTATAGGGTTCGCCTTCGCCGAAACCTCT

LeuValIleLeuAsnAlaAlaSerLeuAlaGlyThrHisGlyLeuValSerPheLeuVal
901 ACCTCGTAATACTTAATGCAGCATCCCTGGCCGGGACGCACGGTCTTGTATCCTTCCTCG
TGGAGCATTATGAATTACGTCGTAGGGACCGGCCCTGCGTGCCAGAACATAGGAAGGAGC

PhePheCysPheAlaTrpTyrLeuLysGlyLysTrpValProGlyAlaValTyrThrPhe
961 TGTTCCTCTGCTTTGCATGGTATCTGAAGGGTAAGTGGGTGCCCGGAGCGGTCTACACCT
ACAAGAAGACGAAACGTACCATAGACTTCCCATTCACCCACGGGCCTCGCCAGATGTGGA

TyrGlyMetTrpProLeuLeuLeuLeuLeuAlaLeuProGlnArgAlaTyrAlaLeu
1021 TCTACGGGATGTGGCCTCTCCTCCTGCTCCTGTTGGCGTTGCCCCAGCGGGCGTACGCCG
AGATGCCCTACACCGGAGAGGAGGACGAGGACAACCGCAACGGGGTCCGCCGATGCGCG

AspThrGluValAlaAlaSerCysGlyGlyValValLeuValGlyLeuMetAlaLeuThr
1081 TGGACACGGAGGTGGCCCGTCGTGTGGCGGTGTTGTTCTCGTCGGGTGATGGCGCTAA
ACCTGTGCCTCCACCGGCGCAGCACACCGCCACAACAAGAGCAGCCCAACTACCGCGATT

LeuSerProTyrTyrLysArgTyrIleSerTrpCysLeuTrpTrpLeuGlnTyrPheLeu
1141 CTCTGTCACCATATTACAAGCGCTATATCAGCTGGTGCTTGTGGTGGCTTCAGTATTTTC
GAGACAGTGGTATAATGTTCCGCATATAGTCGACCACGAACACCACCGAAGTCATAAAAG

ThrArgValGluAlaGlnLeuHisValTrpIleProProLeuAsnValArgGlyGlyArg
1201 TGACCAGAGTGGAAGCGCAACTGCACGTGTGGATTCCCCCCTCAACGTCCGAGGGGGGC
ACTGGTCTCACCTTCGCGTTGACGTGCACACCTAAGGGGGGGAGTTGCAGGCTCCCCCG

AspAlaValIleLeuLeuMetCysAlaValHisProThrLeuValPheAspIleThrLys
1261 GCGACGCTGTCATCTTACTCATGTGTGTGTACACCCGACTCTGGTATTTGACATACCA
CGCTGCGACAGTAGAATGAGTACACACGACATGTGGGCTGAGACCATAAACTGTAGTGGT

LeuLeuLeuAlaValPheGlyProLeuTrpIleLeuGlnAla
1321 AATTGCTGCTGGCCGTCTTCGGACCCCTTGGATTCTTCAAGCCAG
TTAACGACGACCGGCAGAAGCCTGGGGAAACCTAAGAAGTTCGGTC

47-1. ÁBRA A k9-1.-15e. DNS-ek kombinált ORF-je

GlyCysProGluArgLeuAlaSerCysArgProLeuThrAspPheAspGlnGlyTrpGly
1 CAGGCTGTCTGAGAGGCTAGCCAGCTGCCGACCCCTTACCGATTTTGACCAGGGCTGGG
GTCCGACAGGACTCTCCGATCGGTCGACGGCTGGGGAATGGCTAAAACCTGGTCCCAGCC

ProIleSerTyrAlaAsnGlySerGlyProAspGlnArgProTyrCysTrpHisTyrPro
61 GCCCTATCAGTTATGCCAACGGAAGCGGCCCGACCAGCGCCCCCTACTGCTGGCACTACC
CGGGATAGTCAATACGGTTGCCTTCGCCGGGGCTGGTCCGGGGATGACGACCGTGATGG

ProLysProCysGlyIleValProAlaLysSerValCysGlyProValTyrCysPheThr
121 CCCCAAAACCTTGCGGTATTGTGCCCGGAAGAGTGTGTGTGGTCCGGTATATTGCTTCA
GGGTTTTTGAACGCCATAACACGGGCGCTTCTCACACACACCAGGCCATATAACGAAGT

ProSerProValValValGlyThrThrAspArgSerGlyAlaProThrTyrSerTrpGly
181 CTCCCAGCCCCGTGGTGGTGGGAACGACCGACAGGTCCGGGCGGCCACCTACAGCTGGG
GAGGTCGGGGCACCACCACCCTTGCTGGCTGTCCAGCCCCGCGGGGTGGATGTCCAGCC

GluAsnAspThrAspValPheValLeuAsnAsnThrArgProProLeuGlyAsnTrpPhe
241 GTGAAAATGATACGGACGTCTTCGTCCCTTAACAATACCAGGCCACCGCTGGGCAATTGGT
CACTTTTACTATGCCTGCAGAAGCAGGAATTGTTATGGTCCGGTGGCGACCCGTTAACCA

GlyCysThrTrpMetAsnSerThrGlyPheThrLysValCysGlyAlaProProCysVal
301 TCGGTTGTACCTGGATGAACCTCAACTGGATTACCAAAGTGTGCGGAGCGCCTCCTTGTG
AGCCAACATGGACCTACTTGAGTTGACCTAAGTGGTTTCACACGCCTCGCGGAGGAACAC

IleGlyGlyAlaGlyAsnAsnThrLeuHisCysProThrAspCysPheArgLysHisPro
361 TCATCGGAGGGGCGGGCAACAACACCCTGCACTGCCCACTGATTGCTTCCGCAAGCATC
AGTAGCCTCCCCGCCGTTGTTGTGGGACGTGACGGGGTGACTAACGAAGGCGTTCGTAG

AspAlaThrTyrSerArgCysGlySerGlyProTrpIleThrProArgCysLeuValAsp
421 CGGACGCCACATACTCTCGGTGCGGCTCCGGTCCCTGGATCACACCCAGGTGCCTGGTCCG
GCCTGCGGTGTATGAGAGCCACGCCGAGGCCAGGGACCTAGTGTGGGTCCACGGACCAGC

TyrProTyrArgLeuTrpHisTyrProCysThrIleAsnTyrThrIlePheLysIleArg
481 ACTACCCGTATAGGCTTTGGCATTATCCTTGTACCATCAACTACCCATATTTAAAATCA
TGATGGGCATATCCGAAACCGTAATAGGAACATGGTAGTTGATGTGGTATAAATTTTAGT

MetTyrValGlyGlyValGluHisArgLeuGluAlaAlaCysAsnTrpThrArgGlyGlu
541 GGATGTACGTGGGAGGGGTGCAACACAGGCTGGAAGCTGCCTGCAACTGGACGCGGGGCG
CCTACATGCACCCTCCCCAGCTTGTGTCCGACCTTCGACGGACGTTGACCTGCGCCCCGC

ArgCysAspLeuGluAspArgAspArgSerGluLeuSerProLeuLeuLeuThrThrThr
601 AACGTTGCGATCTGGAAGACAGGGACAGGTCCGAGCTCAGCCCGTTACTGCTGACCACTA
TTGCAACGCTAGACCTTCTGTCCCTGTCCAGGCTCGAGTCGGGCAATGACGACTGGTGAT

GlnTrpGlnValLeuProCysSerPheThrThrLeuProAlaLeuSerThrGlyLeuIle
661 CACAGTGGCAGGTCCCTCCCGTGTTCCTTCAACAACCCTACCAGCCTTGTCCACCGGCCTCA
GTGTCACCGTCCAGGAGGGCACAAGGAAGTGTGGGATGGTCCGAACAGGTGGCCGGAGT

HisLeuHisGlnAsnIleValAspValGlnTyrLeuTyrGlyValGlySerSerIleAla
721 TCCACCTCCACCAGAACATTGTGGACGTGCAGTACTTGTACGGGGTGGGGTCAAGCATCG
AGGTGGAGGTGGTCTTGTAACACCTGCACGTCATGAACATGCCCCACCCAGTTCGTAGC

SerTrpAlaIleLysTrpGluTyrValValLeuLeuPheLeuLeuLeuAlaAspAlaArg
781 CGTCCTGGGCCATTAAGTGGGAGTACGTCGTTCTCTGTTCTCTTCTGCTTGACAGACGCGC
GCAGGACCCGGTAATTCACCCTCATGCAGCAAGAGGACAAGGAAGACGAACGTCGCGCG

ValCysSerCysLeuTrpMetMetLeuLeuIleSerGlnAlaGluAlaAlaLeuGluAsn
841 GCGTCTGCTCCTGCTTGTGGATGATGCTACTCATATCCCAAGCGGAGGCGGCTTTGGAGA
CGCAGACGAGGACGAACACCTACTACGATGAGTATAGGGTTCGCCTCCGCCGAACCTCT

LeuValIleLeuAsnAlaAlaSerLeuAlaGlyThrHisGlyLeuValSerPheLeuVal
901 ACCTCGTAATACTTAATGCAGCATCCCTGGCCGGGACGCACGGTCTTGTATCCTTCCCTCG
TGGAGCATTATGAATTACGTCGTAGGACCGGCCCTGCGTGCCAGAACATAGGAAGGAGC

961 PhePheCysPheAlaTrpTyrLeuLysGlyLysTrpValProGlyAlaValTyrThrPhe
TGTTCTTCTGCTTTGCATGGTATTTGAAGGGTAAGTGGGTGCCCGGAGCGGTCTACACCT
ACAAGAAGACGAAACGTACCATAAACTTCCATTACCCACGGGCCTCGCCAGATGTGGA

1021 TyrGlyMetTrpProLeuLeuLeuLeuLeuAlaLeuProGlnArgAlaTyrAlaLeu
TCTACGGGATGTGGCCTCTCCTCCTGCTCCTGTTGGCGTTGCCCCAGCGGGCGTACGCGC
AGATGCCCTACACCGGAGAGGAGGACGAGGACAACCGCAACGGGGTTCGCCCGCATGCGCG

1081 AspThrGluValAlaAlaSerCysGlyGlyValValLeuValGlyLeuMetAlaLeuThr
TGGACACGGAGGTGGCCGCGTCTGTGGCGGTGTTGTTCTCGTCCGGTTGATGGCGCTGA
ACCTGTGCCTCCACCGGCGCAGCACACCGCCACAACAAGAGCAGCCAACTACCGCGACT

1141 LeuSerProTyrTyrLysArgTyrIleSerTrpCysLeuTrpTrpLeuGlnTyrPheLeu
CTCTGTCAACATATTACAAGCGCTATATCAGCTGGTGCTTGTGGTGGCTTCAGTATTTTC
GAGACAGTGGTATAATGTTTCGCGATATAGTCGACCACGAACACCACCGAAGTCATAAAAG

1201 ThrArgValGluAlaGlnLeuHisValTrpIleProProLeuAsnValArgGlyGlyArg
TGACCAGAGTGAAGCGCAACTGCACGTGTGGATTCCCCCCTCAACGTCCGAGGGGGGC
ACTGGTCTACCTTCGCGTTGACGTGCACACCTAAGGGGGGGAGTTGCAGGCTCCCCCGC

1261 AspAlaValIleLeuLeuMetCysAlaValHisProThrLeuValPheAspIleThrLys
GCGACGCCGTACTTACTCATGTGTGCTGTACACCCGACTCTGGTATTTGACATCACCA
CGCTGCGGCAGTAGAATGAGTACACACGACATGTGGGCTGAGACCATAAACTGTAGTGGT

1321 LeuLeuLeuAlaValPheGlyProLeuTrpIleLeuGlnAlaSerLeuLeuLysValPro
AATTGCTGCTGGCCGTCTTCGGACCCCTTTGGATTCTTCAAGCCAGTTTGTCTAAAGTAC
TTAACGACGACCGGCAGAAGCCTGGGGAAACCTAAGAAGTTCGGTCAAACGAATTCATG

1381 TyrPheValArgValGlnGlyLeuLeuArgPheCysAlaLeuAlaArgLysMetIleGly
CCTACTTTGTGCGGTCCAAGGCCTTCTCCGGTTCGCGGTTAGCGCGGAAGATGATCG
GGATGAAACACGCGCAGGTTCCGGAAGAGGCCAAGACGCGCAATCGCGCCTTCTACTAGC

1441 GlyHisTyrValGlnMetValIleIleLysLeuGlyAlaLeuThrGlyThrTyrValTyr
GAGGCCATTACGTGCAAAATGGTCAATTAAGTTAGGGGCGCTTACTGGCACCTATGTTT
CTCCGGTAATGCACGTTTACCAGTAGTAATTCAATCCCCGGAATGACCGTGGATACAAA

1501 AsnHisLeuThrProLeuArgAspTrpAlaHisAsnGlyLeuArgAspLeuAlaValAla
ATAACCATCTCACTCCTCTTCGGGACTGGGCGCACACGGCTTGCGAGATCTGGCCGTGG
TATTGGTAGAGTGAGGAGAAGCCCTGACCCGCGTGTGCGGAACGCTCTAGACCGGCACC

1561 ValGluProValValPheSerGlnMetGluThrLysLeuIleThrTrpGlyAlaAspThr
CTGTAGAGCCAGTCGTCTTCTCCCAAATGGAGACCAAGCTCATCACGTGGGGGGCAGATA
GACATCTCGGTCAGCAGAAGAGGGTTTACCTCTGGTTCGAGTAGTGCACCCCCGCTAT

1621 AlaAlaCysGlyAspIleIleAsnGlyLeuProValSerAlaArgArgGlyArgGluIle
CCGCCGCGTCCGGTGACATCATCAACGGCTTGCCGTGTTCCGCCCCAGGGGCCGGGAGA
GGCGGCGCACGCCACTGTAGTAGTTGCCGAACGGACAAAGGCGGGCCTCCCCGGCCCTCT

1681 LeuLeuGlyProAlaAspGlyMetValSerLysGlyTrpArgLeuLeuAlaProIleThr
TACTGCTCGGGCCAGCCGATGGAATGGTCTCCAAGGGTGGAGGTGCTGGCGCCCATCA
ATGACGAGCCCGGTCCGGTACCTTACCAGAGGTTCCCCACCTCCAACGACCGCGGTAGT

1741 AlaTyrAlaGlnGlnThrArgGlyLeuLeuGlyCysIleIleThrSerLeuThrGlyArg
CGGCGTACGCCAGCAGACAAGGGGCTCCTAGGGTGCATAATCACCAGCCTAAGTGGCC
GCCCATGCGGGTCTGTTCCCGGAGGATCCACGTATTAGTGGTCGGATTGACCGG

1801 AspLysAsnGlnValGluGlyGluValGlnIleValSerThrAlaAlaGlnThrPheLeu
GGGACAAAACCAAGTGGAGGGTGGAGTCCAGATTGTGTCAACTGCTGCCAAACCTTCC
CCCTGTTTTTGGTTACCTCCCACTCCAGGTCTAACACAGTTGACGACGGGTTTGAAGG

1861 AlaThrCysIleAsnGlyValCysTrpThrValTyrHisGlyAlaGlyThrArgThrIle
TGGCAACGTGCATCAATGGGGTGTGCTGGACTGTCTACCACGGGGCCGGAACGAGGACCA
ACCGTTGCACGTAGTTACCCACACGACCTGACAGATGGTGGCCCGGCCTTGCTCCTGGT

AlaSerProLysGlyProValIleGlnMetTyrThrAsnValAspGlnAspLeuValGly

1921 TCGCGTCAACCAAGGGTCCTGTTCATCCAGATGTATACCAATGTAGACCAAGACCTTGTGG
AGCGCAGTGGGTTCCAGGACAGTAGGTCTACATATGGTTACATCTGGTTCTGGAACACC

TrpProAlaProGlnGlySerArgSerLeuThrProCysThrCysGlySerSerAspLeu
1981 GCTGGCCCCGCTCCGCAAGGTAGCCGCTCATTGACACCCCTGCACTTGC GGCTCCTCGGACC
CGACCGGGCGAGGCGTTCCATCGGCGAGTAAGTGTGGGACGTGAACGCCGAGGAGCCTGG

TyrLeuValThrArgHisAlaAspValIleProValArgArgArgGlyAspSerArgGly
2041 TTTACCTGGTCAAGGACGCGCGATGTTCATCCCGTGC GCCGGGGGTGATAGCAGGG
AAATGGACCAGTGTCCGTGCGGCTACAGTAAGGGCACGCGGCCGCCACTATCGTCCC

SerLeuLeuSerProArgProIleSerTyrLeuLysGlySerSerGlyGlyProLeuLeu
2101 GCAGCCTGCTGTGCCCCGGCCATTTCTACTTGAAAGGCTCCTCGGGGGTCCGCTGT
CGTCGGACGACAGCGGGGCCGGTAAAGGATGAACTTCCGAGGAGCCCCCAGGCGACA

CysProAlaGlyHisAlaValGlyIlePheArgAlaAlaValCysThrArgGlyValAla
2161 TGTGCCCCGCGGGCACGCGTGGGCATATTTAGGGCCGCGGTGTGCACCCGTGGAGTGG
ACACGGGGCGCCCCGTGCGGCACCCGTATAAATCCCGGCGCCACACGTGGGCACCTCACC

LysAlaValAspPheIleProValGluAsnLeuGluThrThrMetArgSerProValPhe
2221 CTAAGCGGTGGACTTTATCCCTGTGGAGAACCTAGAGACAACCATGAGGTCCCCGGTGT
GATTCGCCACCTGAAATAGGGACACCTCTTGGATCTCTGTTGGTACTCCAGGGGCCACA

ThrAspAsnSerSerProProValValProGlnSerPheGlnValAlaHisLeuHisAla
2281 TCACGGATAACTCCTCTCCACCAGTAGTGC CCGAGAGCTTCCAGGTGGCTCACCTCCATG
AGTGCCATTGAGGAGAGGTGGTCATCACGGGGTCTCGAAGGTCCACCGAGTGGAGGTAC

ProThrGlySerGlyLysSerThrLysValProAlaAlaTyrAlaAlaGlnGlyTyrLys
2341 CTCCACAGGCAGCGGCAAAAGCACCAAGGTCCCGGCTGCATATGCAGCTCAGGGCTATA
GAGGGTGTCCGTGCGCCGTTTTCTGTTCCAGGGCCGACGTATACGTCGAGTCCCGATAT

ValLeuValLeuAsnProSerValAlaAlaThrLeuGlyPheGlyAlaTyrMetSerLys
2401 AGGTGCTAGTACTCAACCCCTCTGTTGCTGCAACACTGGGCTTTGGTGTCTACATGTCCA
TCCACGATCATGAGTTGGGGAGACAACGACGTTGTGACCCGAAACCACGAATGTACAGGT

AlaHisGlyIleAspProAsnIleArgThrGlyValArgThrIleThrThrGlySerPro
2461 AGGCTCATGGGATCGATCCTAACATCAGGACCGGGGTGAGAACAATTACCACTGGCAGCC
TCCGAGTACCCTAGCTAGGATGTAGTCTTGGCCCCACTCTTGTTAATGGTGACCGTCCG

IleThrTyrSerThrTyrGlyLysPheLeuAlaAspGlyGlyCysSerGlyGlyAlaTyr
2521 CCATCACGTACTCCACCTACGGCAAGTTCCTTGGCGACGGCGGGTGTCCGGGGGGCGCTT
GGTAGTGATGAGGTGGATGCCGTTCAAGGAACGGCTGCCGCCACGAGCCCCCGCGAA

AspIleIleIleCysAspGluCysHisSerThrAspAlaThrSerIleLeuGlyIleGly
2581 ATGACATAATAATTTGTGACGAGTGCCACTCCACGGATGCCACATCCATCTTGGGCATCG
TACTGTATTATTAAACACTGCTCACGGTGAGGTGCCTACGGTGTAGGTAGAACCCGTAGC

ThrValLeuAspGlnAlaGluThrAlaGlyAlaArgLeuValValLeuAlaThrAlaThr
2641 GCACTGTCCTTGACCAAGCAGAGACTGCGGGGGCGAGACTGGTTGTGCTCGCCACCGCCA
CGTGACAGGAAC TGGTTCGTCTCTGACGCCCCCGCTCTGACCAACACGAGCGGTGGCGGT

ProProGlySerValThrValProHisProAsnIleGluGluValAlaLeuSerThrThr
2701 CCCCTCCGGGCTCCGTCCTGTCGCCCATCCCAACATCGAGGAGGTTGCTCTGTCCACCA
GGGGAGGCCCCGAGGACGTGACACGGGGTAGGGTTGTAGCTCCTCCAACGAGACAGGTGGT

GlyGluIleProPheTyrGlyLysAlaIleProLeuGluValIleLysGlyGlyArgHis
2761 CCGGAGAGATCCCTTTTTACGGCAAGGCTATCCCCCTCGAAGTAATCAAGGGGGGAGAC
GGCCTCTCTAGGGAAAATGCCGTTCCGATAGGGGAGCTTCATTAGTTCCCCCCTCTG

LeuIlePheCysHisSerLysLysLysCysAspGluLeuAlaAlaLysLeuValAlaLeu
2821 ATCTCATCTTCTGTCAATCAAAGAAGAAGTGGCAGCAACTCGCCGCAAAGCTGGTTCGCAT
TAGAGTAGAAGACAGTAAGTTTCTTCTTACGCTGCTTGAGCGGCGTTTCGACCAGCGTA

GlyIleAsnAlaValAlaTyrTyrArgGlyLeuAspValSerValIleProThrSerGly
2881 TGGGCATCAATGCCGTGGCCTACTACCGCGTCTTGACGTGTCGGTCATCCCCACAGCG
ACCCGTAGTTACGGCACCGGATGATGGCGCCAGAAGTGCACAGGCAGTAGGGCTGGTCCG

2941 AspValValValValAlaThrAspAlaLeuMetThrGlyTyrThrGlyAspPheAspSer
GCGATGTTGTCGTCGTGGCAACCGATGCCCTCATGACCGGCTATACCGGGGACTTCGACT
CGCTACAACAGCAGCACCGTTGGCTACGGGAGTACTGGCCGATATGGCCGCTGAAGCTGA

3001 ValIleAspCysAsnThrCysValThrGlnThrValAspPheSerLeuAspProThrPhe
CGGTGATAGACTGCAATACGTGTGTCACCCAGACAGTTCGATTTCAGCCTTGACCCTACCT
GCCACTATCTGACGTTATGCACACAGTGGGTCTGTCAGCTAAAGTCGGAACCTGGGATGGA

3061 ThrIleGluThrIleThrLeuProGlnAspAlaValSerArgThrGlnArgArgGlyArg
TCACCATTGAGACAATCACGCTCCCCAGGATGCTGTCTCCCGCACTCAACGTCGGGGCA
AGTGGTAACTCTGTTAGTGCAGGGGGTCTACGACAGAGGGCGTGAGTTGCAGCCCCGT

3121 ThrGlyArgGlyLysProGlyIleTyrArgPheValAlaProGlyGluArgProSerGly
GGACTGGCAGGGGAAGCCAGGCATCTACAGATTTGTGGCACCAGGGGGAGCGCCCTCCG
CCTGACCGTCCCCCTTCGGTCCGTAGATGTCTAAACACCGTGGCCCCCTCGCGGGGAGGC

3181 MetPheAspSerSerValLeuCysGluCysTyrAspAlaGlyCysAlaTrpTyrGluLeu
GCATGTTGACTCGTCCGTCCTCTGTGAGTGTATGACGCAGGCTGTGCTTGGTATGAGC
CGTACAAGCTGAGCAGGCAGGAGACACTCACGATACTGCGTCCGACACGAACCATACTCG

3241 ThrProAlaGluThrThrValArgLeuArgAlaTyrMetAsnThrProGlyLeuProVal
TCACGCCCCGCGAGACTACAGTTAGGCTACGAGCGTACATGAACACCCCGGGGCTTCCCG
AGTGCGGGCGGCTCTGATGTCAATCCGATGCTCGCATGTACTTGTGGGGCCCCGAAGGGC

3301 CysGlnAspHisLeuGluPheTrpGluGlyValPheThrGlyLeuThrHisIleAspAla
TGTGCCAGGACCATCTTGAATTTTGGGAGGGCGCTTTACAGGCCTCACTCATATAGATG
ACACGGTCTGGTAGAACTTAAACCCTCCCGCAGAAATGTCCGGAGTGAGTATATCTAC

3361 HisPheLeuSerGlnThrLysGlnSerGlyGluAsnLeuProTyrLeuValAlaTyrGln
CCCCTTTCTATCCCAGACAAAGCAGAGTGGGGAGAACCTTCCTTACCTGGTAGCGTACC
GGGTGAAAGATAGGGTCTGTTTCGTCTCACCCCTCTTGAAGGAATGGACCATCGCATGG

3421 AlaThrValCysAlaArgAlaGlnAlaProProProSerTrpAspGlnMetTrpLysCys
AAGCCACCGTGTGCGCTAGGGCTCAAGCCCCCTCCCCATCGTGGGACCAGATGTGGAAGT
TTCGGTGGCACACGCGATCCCGAGTTCGGGGAGGGGTAGCACCCCTGGTCTACACCTTCA

3481 LeuIleArgLeuLysProThrLeuHisGlyProThrProLeuLeuTyrArgLeuGlyAla
GTTTGATTGCGCTCAAGCCCACCTCCATGGGCCAACCCCTGCTATACAGACTGGGCG
CAAATAAGCGGAGTTCGGGTGGGAGGTACCCGGTGTGGGGACGATAGTCTGACCCGC

3541 ValGlnAsnGluIleThrLeuThrHisProValThrLysTyrIleMetThrCysMetSer
CTGTTCAGAATGAAATCACCCCTGACGCACCCAGTCACCAAATACATCATGACATGCATGT
GACAAGTCTTACTTTAGTGGGACTGCGTGGGTGAGTGGTTTATGTAGTACTGTACGTACA

3601 AlaAspLeuGluValValThrSerThrTrpValLeuValGlyGlyValLeuAlaAlaLeu
CGGCCGACCTGGAGGTGCTCACGAGCACCTGGGTGCTCGTTGGCGCGTCTGGCTGCTT
GCCGGCTGGACCTCCAGCAGTGTCTGTTGACCCACGAGCAACCGCCGAGGACCGACGAA

3661 AlaAlaTyrCysLeuSerThrGlyCysValValIleValGlyArgValValLeuSerGly
TGGCCGCGTATTGCCTGTCAACAGGCTGCGTGGTCATAGTGGGCAGGGTCTGCTTGTCCG
ACCGGGCGCATAACGGACAGTTGTCCGACGCACCACTATCACCCGTCACGAGAACAGGC

3721 LysProAlaIleIleProAspArgGluValLeuTyrArgGluPheAspGluMetGluGlu
GGAAGCCGGCAATCATACTGACAGGGAAGTCCCTTACCGAGAGTTCGATGAGATGGAAG
CCTTCCGGCCGTTAGTATGGACTGTCCCTTCAGGAGATGGCTCTCAAGTACTCTACCTTC

3781 CysSerGlnHisLeuProTyrIleGluGlnGlyMetMetLeuAlaGluGlnPheLysGln
AGTGCTCTCAGCACTTACCGTACATCGAGCAAGGGATGATGCTCGCCGAGCAGTTCAAGC
TCACGAGAGTCTGTAATGGCATGTAGCTCGTTCCCTACTACGAGCGCTCGTCAAGTTCG

3841 LysAlaLeuGlyLeuLeuGlnThrAlaSerArgGlnAlaGluValIleAlaProAlaVal
AGAAGGCCCTCGGCCTCCTGCAGACCGGCTCCCGTCAGGCAGAGGTTATCGCCCTGCTG
TCTTCCGGGAGCCGGAGGACGTCTGGCGCAGGGCAGTCCGTCTCCAATAGCGGGGACGAC

GlnThrAsnTrpGlnLysLeuGluThrPheTrpAlaLysHisMetTrpAsnPheIleSer

3901 TCCAGACCAACTGGCAAAAACCTCGAGACCTTCTGGGCGAAGCATATGTGGAACCTTCATCA
AGGTCTGGT1GACCGTTTTTGAGCTCTGGAAGACCCGCTTCGTATACACCTTGAAGTAGT
GlyIleGlnTyrLeuAlaGlyLeuSerThrLeuProGlyAsnProAlaIleAlaSerLeu
3961 GTGGGATACAATACTTGGCGGGCTTGTCAACGCTGCCTGGTAACCCCGCATTGCTTCAT
CACCTATGTTATGAACCGCCCGAACAGTTGCGACGGACCATTGGGGCGGTAACGAAGTA
MetAlaPheThrAlaAlaValThrSerProLeuThrThrSerGlnThrLeuLeuPheAsn
4021 TGATGGCTTTTACAGCTGCTGTCAACGACCCACTAACCCTAGCCAAACCCCTCTCTTCA
ACTACCGAAAATGTCGACGACAGTGGTCGGGTGATTGGTGATCGGTTTGGGAGGAGAAGT
IleLeuGlyGlyTrpValAlaAlaGlnLeuAlaAlaProGlyAlaAlaThrAlaPheVal
4081 ACATATTGGGGGGTGGGTGGCTGCCAGCTCGCCGCCCCGGTGCCGCTACTGCCTTTG
TGATAACCCCCCACCACCGACGGTTCGAGCGGGGGCCACGGCGATGACGGAAAC
GlyAlaGlyLeuAlaGlyAlaAlaIleGlySerValGlyLeuGlyLysValLeuIleAsp
4141 TGGCGCTGGCTTAGCTGGCGCCGATCGGCAGTGTGGACTGGGGAAGGTCCTCATAG
ACCCGCGACCGAATCGACCGCGGGTAGCCGTCACAACCTGACCCCTTCCAGGAGTATC
IleLeuAlaGlyTyrGlyAlaGlyValAlaGlyAlaLeuValAlaPheLysIleMetSer
4201 ACATCCTTGCAGGGTATGGCGGGGCTGGCGGGAGCTCTTGTGGCATTCAAGATCATGA
TGTAGGAACGTCCCATACCGCGCCCGCACCCCTCGAGAACACCGTAAGTTCCTAGTACT
GlyGluValProSerThrGluAspLeuValAsnLeuLeuProAlaIleLeuSerProGly
4261 GCGGTGAGGTCCCTCCACGGAGGACCTGGTCAATCTACTGCCCGCCATCCTCTCGCCCG
CGCCACTCCAGGGGAGGTGCCTCCTGGACCAGTTAGATGACGGGCGGTAGGAGAGCGGGC
AlaLeuValValGlyValValCysAlaAlaIleLeuArgArgHisValGlyProGlyGlu
4321 GAGCCCTCGTAGTCGGCGTGGTCTGTGCAGCAATACTGCGCCGGCACGTTGGCCCGGGCG
CTCGGGAGCATCAGCCGCACCAGACGTCGTTATGACCGGGCCGTGCAACCGGGCCCCG
GlyAlaValGlnTrpMetAsnArgLeuIleAlaPheAlaSerArgGlyAsnHisValSer
4381 AGGGGGCAGTGCAGTGGATGAACCGGCTGATAGCCTTCGCCTCCCGGGGAACCATGTTT
TCCCCGTACGTCACCTACTTGGCCGACTATCGGAAGCGGAGGGCCCCCTTGGTACAAA
ProThrHisTyrValProGluSerAspAlaAlaAlaArgValThrAlaIleLeuSerSer
4441 CCCCCACGCACTACGTGCCGGAGAGGATGCAGCTGCCCGGCTCACTGCCATACTCAGCA
GGGGGTGCGTGATGCACGGCCTCTCGCTACGTCGACGGGCGCAGTGACGGTATGAGTCTG
LeuThrValThrGlnLeuLeuArgArgLeuHisGlnTrpIleSerSerGluCysThrThr
4501 GCCTCACTGTAACCCAGCTCCTGAGGCGACTGCACCAGTGGATAAGCTCGGAGTGTACCA
CGGAGTGACATTGGGTTCGAGGACTCCGCTGACGTGGTCACCTATTTCGAGCCTCACATGGT
ProCysSerGlySerTrpLeuArgAspIleTrpAspTrpIleCysGluValLeuSerAsp
4561 CTCCATGCTCCGGTTCCTGGCTAAGGGACATCTGGGACTGGATATGCGAGGTGTTGAGCG
GAGGTACGAGGCCAAGGACCGATTCCCTGTAGACCCTGACCTATACGCTCCACAACCTCGC
PheLysThrTrpLeuLysAlaLysLeuMetProGlnLeuProGlyIleProPheValSer
4621 ACTTTAAGACCTGGCTAAAAGCTAAGCTCATGCCACAGCTGCCTGGGATCCCCTTTGTGT
TGAAATTCGGACCGATTTTCGATTTCGAGTACGGTGTGACGGACCCCTAGGGGAAACACA
CysGlnArgGlyTyrLysGlyValTrpArgValAspGlyIleMetHisThrArgCysHis
4681 CCTGCCAGCGCGGGTATAAGGGGGTCTGGCGAGTGGACGGCATCATGCACACTCGCTGCC
GGACGGTTCGCGCCATATTCCCCAGACCGCTCACCTGCCGTAGTACGTGTGAGCGACGG
CysGlyAlaGluIleThrGlyHisValLysAsnGlyThrMetArgIleValGlyProArg
4741 ACTGTGGAGCTGAGATCACTGGACATGTCAAAAACGGGACGATGAGGATCGTTCGGTCTTA
TGACACCTCGACTCTAGTGACCTGTACAGTTTTTGCCTGCTACTCCTAGCAGCCAGGAT
ThrCysArgAsnMetTrpSerGlyThrPheProIleAsnAlaTyrThrThrGlyProCys
4801 GGACCTGCAGGAACATGTGGAGTGGGACCTTCCCCATTAATGCCTACACCACGGGCCCCCT
CCTGGACGTCTTGTACACCTCACCTGGAAGGGTAATTACGGATGTGGTGCCCGGGGA
ThrProLeuProAlaProAsnTyrThrPheAlaLeuTrpArgValSerAlaGluGluTyr
4861 GTACCCCTTCTCTGCGCCGAACCTACACGTTCCGCGCTATGGAGGGTGTCTGCAGAGGAAT
CATGGGGGAAGGACCGGGCTTGATGTGCAAGCGGATACCTCCACAGACGTCTCCTTA

4921 ValGluIleArgGlnValGlyAspPheHisTyrValThrGlyMetThrThrAspAsnLeu
ATGTGGAGATAAGGCAGGTGGGGGACTTCCACTACGTGACGGGTATGACTACTGACAATC
TACACCTCTATTCCGTCCACCCCCTGAAGGTGATGCACCTGCCATACTGATGACTGTTAG

4981 LysCysProCysGlnValProSerProGluPhePheThrGluLeuAspGlyValArgLeu
TCAAATGCCCCGTGCCAGGTCCCATCGCCCCGAATTTTTCACAGAATTGGACGGGGTGCGCC
AGTTTACGGGCACGGTCCAGGGTAGCGGGCTTAAAAAGTGTCTTAACCTGCCCCACGCGG

5041 HisArgPheAlaProProCysLysProLeuLeuArgGluGluValSerPheArgValGly
TACATAGGTTTGGCCCCCTGCAAGCCCTTGCTGCGGGAGGAGGTATCATTGAGAGTAG
ATGATCCAAACGCGGGGGACGTTTCGGGAACGACGCCCTCCTCCATAGTAAGTCTCATC

5101 LeuHisGluTyrProValGlySerGlnLeuProCysGluProGluProAspValAlaVal
GACTCCACGAATACCCGGTAGGGTTCGCAATTACCTTGCAGCCCGAACCGGACGTGGCCG
CTGAGGTGCTTATGGGCCATCCCAGCGTTAATGGAACGCTCGGGCTTGGCCTGCACCGGC

5161 LeuThrSerMetLeuThrAspProSerHisIleThrAlaGluAlaAlaGlyArgArgLeu
TGTTGACGTCCATGCTCACTGATCCCTCCCATATAACAGCAGAGGGCGGGCGAAGGT
ACAACCTGCAGGTACGAGTGACTAGGGAGGGTATATTGTCGTCTCCGCCGGCCGCTTCCA

5221 AlaArgGlySerProProSerValAlaSerSerSerAlaSerGlnLeuSerAlaProSer
TGGCGAGGGGATCACCCCCCTCTGTGGCCAGCTCCTCGGCTAGCCAGCTATCCGCTCCAT
ACCGCTCCCCTAGTGGGGGGAGACACCGGTTCGAGGAGCCGATCGGTTCGATAGGCGAGGTA

5281 LeuLysAlaThrCysThrAlaAsnHisAspSerProAspAlaGluLeuIleGluAlaAsn
CTCTCAAGGCAACTTGCACCGCTAACCATGACTCCCCTGATGCTGAGCTCATAGAGGCCA
GAGAGTTCCGTTGAACGTGGCGATTGGTACTGAGGGGACTACGACTCGAGTATCTCCGGT

5341 LeuLeuTrpArgGlnGluMetGlyGlyAsnIleThrArgValGluSerGluAsnLysVal
ACCTCCTATGGAGGCAGGAGATGGGCGGCAACATCACCAGGGTTGAGTCAGAAAACAAG
TGGAGGATACCTCCGTCTCTACCCGCCGTTGTAGTGGTCCCAACTCAGTCTTTTGTTC

5401 ValIleLeuAspSerPheAspProLeuValAlaGluGluAspGluArgGluIleSerVal
TGGTGATTCTGGACTCCTTCGATCCGCTTGTTGGCGGAGGAGGACGAGCGGGAGATCTCCG
ACCACCTAAGACCTGAGGAAGCTAGGCGAACACCGCCTCCTCCTGCTCGCCCTCTAGAGGC

5461 ProAlaGluIleLeuArgLysSerArgArgPheAlaGlnAlaLeuProValTrpAlaArg
TACCCGCAGAAATCCTGCGGAAGTCTCGGAGATTGCCCCAGGCCCTGCCCGTTTGGGCGC
ATGGGCGTCTTTAGGACGCCTTCAGAGCCTTAAGCGGGTCCGGGACGGGCAAACCCCGC

5521 ProAspTyrAsnProProLeuValGluThrTrpLysLysProAspTyrGluProProVal
GGCCGACTATAACCCCCGCTAGTGGAGACGTGGAAAAAGCCCGACTACGAACCACCTG
CCGCCTGATATTGGGGGGGATCACCTCTGCACCTTTTTTCGGGCTGATGCTTGGTGGAC

5581 ValHisGlyCysProLeuProProProLysSerProProValProProProArgLysLys
TGGTCCATGGCTGTCCGCTTCCACCTCCAAAGTCCCCTCCTGTGCCTCCGCCTCGGAAGA
ACCAGGTACCGACAGGCGAAGGTGGAGGTTTCAGGGGAGGACACGGAGGCGGAGCCTTCT

5641 ArgThrValValLeuThrGluSerThrLeuSerThrAlaLeuAlaGluLeuAlaThrArg
AGCGGACGGTGGTCTCACTGAATCAACCCTATCTACTGCCTTGGCCGAGCTCGCCACCA
TCGCCTGCCACCAGGAGTGACTTAGTTGGGATAGATGACGGAACCGGCTCGAGCGGTGGT

5701 SerPheGlySerSerSerThrSerGlyIleThrGlyAspAsnThrThrThrSerSerGlu
GAAGCTTTGGCAGCTCCTCAACTTCCGGCATTACGGGCGACAATACGACAACATCCTCTG
CTTCGAAACCGTCGAGGAGTTGAAGGCCGTAATGCCCGCTGTTATGCTGTTGTAGGAGAC

5761 ProAlaProSerGlyCysProProAspSerAspAlaGluSerTyrSerSerMetProPro
AGCCCGCCCTTCTGGCTGCCCCCGACTCCGACGCTGAGTCCTATTCTCCATGCCCC
TCGGGCGGGGAGACCAGCGGGGGGCTGAGGCTGCGACTCAGGATAAGGAGGTACGGGG

5821 LeuGluGlyGluProGlyAspProAspLeuSerAspGlySerTrpSerThrValSerSer
CCCTGGAGGGGAGCCTGGGGATCCGGATCTTAGCGACGGGTCATGGTCAACGGTCAGTA
GGGACCTCCCCCTCGGACCCCTAGGCCTAGAATCGCTGCCAGTACCAGTTGCCAGTCAT

GluAlaAsnAlaGluAspValValCysCysSerMetSerTyrSerTrpThrGlyAlaLeu

5881 GTGAGGCCAACGCGGAGGATGTCGTGTGCTGCTCAATGTCTTACTCTTGGACAGGGCGCAC
CACTCCGGTTGCGCCTCCTACAGCACACGACGAGTTACAGAATGAGAACCTGTCCGCGTG

ValThrProCysAlaAlaGluGluGlnLysLeuProIleAsnAlaLeuSerAsnSerLeu
5941 TCGTACCCCGTGCGCCGCGGAAGAACAAGTGCATCAATGACTAAGCAACTCGT
AGCAGTGGGGCACGCGGCCCTTCTTGTCTTTGACGGGTAGTTACGTGATTGTTGAGCA

LeuArgHisHisAsnLeuValTyrSerThrThrSerArgSerAlaCysGlnArgGlnLys
6001 TGCTACGTACACCACAATTTGGTGTATTCCACCACCTCACGCAGTGCTTGCCAAAGGCAGA
ACGATGCAGTGGTGTAAACCACATAAGGTGGTGGAGTGCCTCACGAACGGTTTCCGTCT

LysValThrPheAspArgLeuGlnValLeuAspSerHisTyrGlnAspValLeuLysGlu
6061 AGAAAGTCACATTTGACAGACTGCAAGTTCTGGACAGCCATTACCAGGACGTACTCAAGG
TCTTTCAGTGTAAACTGTCTGACGTTCAAGACCTGTCGGTAAATGGTCTGCATGAGTTCC

ValLysAlaAlaAlaSerLysValLysAlaAsnLeuLeuSerValGluGluAlaCysSer
6121 AGTAAAGCAGCGCGTCAAAGTGAAGGCTAACTTGCTATCCGTAGAGGAAGCTTGCA
TCCAATTCGTGCGCCGAGTTTCACTTCCGATTGAACGATAGGCATCTCCTTCGAACGT

LeuThrProProHisSerAlaLysSerLysPheGlyTyrGlyAlaLysAspValArgCys
6181 GCCTGACGCCCCCACTCAGCCAAATCCAAGTTTGGTTATGGGGCAAAGACGTCCGTT
CGGACTGCGGGGTGTGAGTCGGTTTAGGTTCAAACCAATACCCCGTTTTCTGCAGGCAA

HisAlaArgLysAlaValThrHisIleAsnSerValTrpLysAspLeuLeuGluAspAsn
6241 GCCATGCCAGAAAGGCCGTAACCCACATCAACTCCGTGTGGAAAGACCTTCTGGAAGACA
CGGTACGGTCTTTCGGCATTGGGTGTAGTTGAGGCACACCTTCTGGAAGACCTTCTGT

ValThrProIleAspThrThrIleMetAlaLysAsnGluValPheCysValGlnProGlu
6301 ATGTAACACCAATAGACACTACCATCATGGCTAAGAACGAGGTTTTCTGCGTTCAGCCTG
TACATTTGGTTATCTGTGATGGTAGTACCGATTCTTGCTCCAAAAGACGCAAGTCGGAC

LysGlyGlyArgLysProAlaArgLeuIleValPheProAspLeuGlyValArgValCys
6361 AGAAGGGGGTTCGTAAGCCAGCTCGTCTCA'CGTGTTC'CCCGATCTGGGCGTGC'CGTGT'
TCTTCC'CC'AGCATT'CGGT'CGAGCAGAGTAGCACAAGGGGCTAGACCCGCACGCGCACA

GluLysMetAlaLeuTyrAspValValThrLysLeuProLeuAlaValMetGlySerSer
6421 GCGAAAAGATGGCTTTGTACGACGTGGTTACAAAGCTCC'CC'CTTGGCCGTGATGGGAAGCT
CGTTTTTCTACCGAAACATGCTGCACCAATGTTTCGAGGGGAACCGGCACTACCCTTCGA

TyrGlyPheGlnTyrSerProGlyGlnArgValGluPheLeuValGlnAlaTrpLysSer
6481 CCTACGGATTCCAATACTCACCAGGACAGCGGGTTGAATTCCTCGTGCAAGCGTGGAAAGT
GGATGCCTAAGGTTATGAGTGGTCTGTGCGCCAACTTAAGGAGCACGTTTCGCACCTTCA

LysLysThrProMetGlyPheSerTyrAspThrArgCysPheAspSerThrValThrGlu
6541 CCAAGAAAACCCCAATGGGGTCTCGTATGATACCCGCTGCTTTGACTCCACAGTCACTG
GGTCTTTTGGGGTTACCCCAAGAGCATACTATGGCGACGAAACTGAGGTGTCAGTGAC

SerAspIleArgThrGluGluAlaIleTyrGlnCysCysAspLeuAspProGlnAlaArg
6601 AGAGCGACATCCGTACGGAGGAGGCAATCTACCAATGTTGTGACCTCGACCCCAAGCCC
TCTCGCTGTAGGCATGCCTCCTCCGTTAGATGGTTACAACACTGGAGCTGGGGGTTCCGG

ValAlaIleLysSerLeuThrGluArgLeuTyrValGlyGlyProLeuThrAsnSerArg
6661 GCGTGGCCATCAAGTCCCTCACCAGAGAGGCTTTATGTTGGGGGCCCTCTTACCAATTCAA
CGCACCGGTAGTTTACGGGAGTGGCTCTCCGAAATACAACCCCGGGAGAATGGTTAAGTT

GlyGluAsnCysGlyTyrArgArgCysArgAlaSerGlyValLeuThrThrSerCysGly
6721 GGGGGGAGAACTGCGGCTATCGCAGGTGCCGCGGAGCGGCTACTGACAAGTACTGTTG
CCCCCTCTTGACGCCGATAGCGTCCACGGCGCGCTCGCCGATGACTGTTGATCGACAC

AsnThrLeuThrCysTyrIleLysAlaArgAlaAlaCysArgAlaAlaGlyLeuGlnAsp
6781 GTAACCCCTCACTTGCTACATCAAGGCCCGGGCAGCCTGTCGAGCCGAGGGCTCCAGG
CATGTGGGAGTGAACGATGTAGTTCCGGGCCCGTCCGACAGCTCGGCGTCCCGAGGTCC

CysThrMetLeuValCysGlyAspAspLeuValValIleCysGluSerAlaGlyValGln
6841 ACTGCACCATGCTCGTGTGTGGCGACGACTTAGTCGTTATCTGTGAAAGCGCGGGGGTCC
TGACGTGGTACGAGCACACCCGCTGCTGAATCAGCAATAGACACTTTCGCGCCCCCAGG

6901 GluAspAlaAlaSerLeuArgAlaPheThrGluAlaMetThrArgTyrSerAlaProPro
AGGAGGACGCGGCGAGCCTGAGAGCCTTCACGGAGGCTATGACCAGGTACTCCGCCCCC
TCCTCCTGCGCCGCTCGGACTCTCGGAAGTGCCTCCGATACTGGTCCATGAGGCGGGGG

6961 GlyAspProProGlnProGluTyrAspLeuGluLeuIleThrSerCysSerSerAsnVal
CTGGGGACCCCCACAACCAGAATACGACTTGGAGCTCATAACATCATGCTCCTCCAACG
GACCCCTGGGGGGTGTGGTCTTATGCTGAACCTCGAGTATTGTAGTACGAGGAGGTTGC

7021 SerValAlaHisAspGlyAlaGlyLysArgValTyrTyrLeuThrArgAspProThrThr
TGTCAGTCGCCCACGACGGCGCTGGAAAGAGGGTCTACTACCTCACCCGTGACCCTACAA
ACAGTCAGCGGGTGTGCCGCGACCTTCTCCAGATGATGGAGTGGGCACTGGGATGTT

7081 ProLeuAlaArgAlaAlaTrpGluThrAlaArgHisThrProValAsnSerTrpLeuGly
CCCCCTCGCGAGAGCTGCGTGGGAGACAGCAAGACACACTCCAGTCAATTCTGGCTAG
GGGGGAGCGCTCTCGACGCACCTCTGTGCTTCTGTGTGAGGTCAGTTAAGGACCGATC

7141 AsnIleIleMetPheAlaProThrLeuTrpAlaArgMetIleLeuMetThrHisPhePhe
GCAACATAATCATGTTTGGCCCCACACTGTGGGCGAGGATGATACTGATGACCCATTTCT
CGTTGTATTAGTACAAACGGGGGTGTGACACCCGCTCCTACTATGACTACTGGGTAAAGA

7201 SerValLeuIleAlaArgAspGlnLeuGluGlnAlaLeuAspCysGluIleTyrGlyAla
TTAGCGTCCTTATAGCCAGGGACCAGCTTGAACAGGCCCTCGATTGCGAGATCTACGGGG
AATCGCAGGAATATCGGTCCCTGGTCCAACCTGTCCGGGAGCTAACGCTCTAGATGCCCC

7261 CysTyrSerIleGluProLeuAspLeuProProIleIleGlnArgLeu
CCTGCTACTCCATAGAACCACTTGATCTACCTCCAATCATTCAAAGACTC
GGACGATGAGGTATCTTGGTGAACCTAGATGGAGGTTAGTAAGTTTCTGAG

47-8. ÁBRA